

DE TIDLIGERE PROFETENE

HVORDAN MAN BLIR EN KONGE

JOSVA
DOMMERNE
SAMUEL
KONGEBØKENE

GERALD FLURRY

DE
TIDLIGERE
PROFETENE
HVORDAN MAN BLIR
EN KONGE

Dette heftet er ikke til salgs.
Det er en gratis tjeneste i
offentlighetens interesse, utgitt av
Philadelphia Church of God.

© 2014 Philadelphia Church of God
All Rights Reserved

© 2017 Guds Filadelfiakirke
Norsk derivativ versjon
Ettertrykk forbudt

Trykket i De forente stater.
Hvis ikke annet er nevnt, er
Bibelsitatene fra Norsk Bibel A/S, 1988

DE TIDLIGERE PROFETENE

HVORDAN MAN BLIR EN KONGE

JOSVA
DOMMERNE
SAMUEL
KONGEBØKENE

GERALD FLURRY

INNHALDSFORTEGNELSE

EN Historien som er profeti 1

TO **Josva**

Erobre det lovede land 11

Akor: Ulykkens dal 39

TRE **Dommerne**

Bibelens blodigste bok 45

FIRE **Hanna**

Opprinnelsen til Samuels Colleger 60

FEM **Samuel**

Å gjøre Guds Familievisjon til en institusjon 79

Silo: Et mystisk budskap 112

SEKS **David**

En konge etter Guds eget hjerte 122

SJU **Sadok**

Den lojale krigerpresten 171

Hvorfor Sadoks sønner? 192

ÅTTE **Salomo**
Tempelbyggeren 194

NI **Israel**
Jeroboams vei 221

IT **Elias**
Guds Familieregjering 241

ELLEVE **Elisa**
Å bære Elias' kappe 265
Sunamitten: Hvordan man blir stor 288

TOLV **Davids Trone**
Lampen i en mørk verden 290

TILLEGG 'Historiens lov' 317

EN

Historien som er profeti

HVOR OFTE HAR VI HØRT AT "HISTORIEN GJENTAR SEG"?
Den gjør - gang på gang.

Det gamle testamente er inndelt i tre hoveddeler: loven, profetene og salmene, eller skriftene (Lukas 24:44). Profetene inkluderer det som blir klassifisert som de "store" og "små" profetene. Det er også de "tidligere profetene," som består av de bibelske bøkene om Josva, Dommerne, 1 og 2 Samuel, og 1 og 2 Kongebok. Disse var opprinnelig bare to bøker: Josva/Dommerne og Kongebøkene. De er alle forbundet med hverandre; du trenger å forstå dem både individuelt og som *en profetisk enhet*.

Disse bøkene registrerer et vidt omfang av historien til nasjonen Israel - fra den tid da israelittene entret det lovede land under Josvas ledelse, til de to delene av det delte riket, Israel og Juda, ble erobret og ført i fangenskap. Det er et spesielt budskap i alle de tidligere profetene. Det handler mest om *historie*, men det er en grunn til at de blir kalt *tidligere PROFETENE*. Ordet *tidligere* betyr ganske enkelt

at de er de *tidligere* profetene. Disse bøkene ble skrevet *av profeter* og er fulle av endetidsprofetier.

Budskapet i Josva og Dommerne er unikt: Hvis nasjoner ville følge Josvas vei, da ville ting gå bra for dem. Nasjonene ville se til Moses og Guds lov. Hvis, på den andre siden, dagens Israels nasjoner ville velge å leve slik Israel gjorde i Dommernes tid - da "alle gjorde det som var rett i egne øyne" - da ville det bli en katastrofe! Bøkene om Josva og Dommerne inneholder profeti om hvordan vi kan lykkes eller mislykkes.

KONGEBØKENE OG SAMUEL LÆRER OSS HVORDAN VI BLIR KONGER OG PRESTER. Hvis folk fulgte disse bøkene i dag, ville nasjonene våre ikke vært i den forferdelige tilstanden de er i dag. Disse bøkene forteller hvordan vi kan lykkes eller mislykkes som Guds nasjon. De er et mektig vitne om at hvis en nasjon går den samme veien som oldtidens Israel, vil alt falle sammen.

Hvor mye mer alle disse bøkene gjelder Guds Kirke!

I alle de årene jeg var medlem i Worldwide Church of God, til og med på Ambassador College, hørte jeg bare ett budskap om de tidligere profetene, og det ble gitt av Dr. Herman Hoeh. Jeg fant det fascinerende. Jeg ønsket å høre mer om temaet, men det skjedde aldri.

De tidligere profetene inneholder viktig profetisk forståelse for Guds Kirke i dag. De lærer oss hvordan og hvorfor 95 prosent av Guds folk har avvist Gud i denne laodikeiske eller lunkne æraen. Disse bøkene *forbereder oss* også til å hjelpe Kristus med å legge et solid åndelig grunnlag når Han innleder den vidunderlige Morgendagens Verden.

BARE HISTORIE?

Tradisjonell kristendom, og selv mange av Guds lunkne folk, sier at de tidligere profetene bare inneholder historie. Egentlig

sier de at disse bøkene er av begrenset betydning for oss i dag. En slik resonnering er uvitenhet og åndelig farlig. Å betegne de tidligere profetene som bare historie, ødelegger folks tro.

Disse bøkene dreier seg om mye mer enn bare historie. De tidligere profetene inneholder mange åndelige lekser for oss i dag som vi trenger å forstå. Disse bøkene lærer oss om ledelse. De lærer oss om hvordan vi kan bygge tro. De gir instruksjon som er spesielt relevant til prestene.

DET ER MANGE AUTORITETER SOM KALLER HISTORIE FOR VÅR MEST EFFEKTIVE LÆRER. Det er mye sannhet i den uttalelsen. Napoleon Bonaparte sa at hvis du vil bli en stor general, må du studere fortidens store generaler. Det er også et godt råd for oss åndelig sett. Bibelhistorien er den største historien av alle fordi det er Guds historie. Vi må lære om disse fortidens åndelige krigere. Vi trenger å lære både om Josva og Samuel, og om David - som har den største, lengste biografien i Bibelen. Vi skulle forstå hvorfor Saul mislykkes selv om han hadde en slik stor mulighet. Vi trenger å kjenne til Elias og Elisa.

Hva var det disse mektige lederne dreide seg om? Vi må lære fra vår egen historie! Som vi skal se, er det virkelig *profetisk* historie og enda mer.

De tidligere profetene inneholder mange direkte *profetier* - viktige profetier som gjelder spesielt for denne endetiden. Vi vil vise deg noen veldig direkte profetier for i dag, fra disse bøkene.

De tidligere profetene gir oss også *indirekte* profetier. Disse bøkene nedtegner selvfølgelig historie, men det er historie som, i de fleste tilfeller, OGSÅ BLIR PROFETI. De viser for eksempel hvordan religionens tilstand i oldtidens Israel åpenbarte nasjonens tilstand. Så hvis vi har de samme eller lignende religiøse problemer i dag, er dette en indirekte profeti om det som skjer i Israels endetidsnasjoner, som primært er Amerika og Storbritannia. (Hvis du ikke har

bevist denne viktige sannheten, studer den gratis boken vår *De forente stater og Storbritannia i profetiene.*) Disse bøkene viser at hvis vi lever på samme måte som forfedrene våre gjorde, vil vi oppnå tilnærmet de samme resultatene - gode eller dårlige. HISTORIE BLIR PROFETI. Ikke all profeti er historie, men mye av historien blir profeti. *Historien profeterer skjebnen til nasjoner - enten de vil blomstre eller falle sammen!*

Dette er "historiens lov." (Se tillegg for en dypere forståelse av dette viktige temaet.) Det handler ikke om flaks eller tilfeldigheter. Det er *historiens lov*. Hvis vi bryter den loven, vil loven bryte oss!

Så lenge vi fornekter historien vår, vil vi aldri akseptere Bibelprofeti. Det betyr at Gud må straffe oss som aldri tidligere. Det instrumentet som Gud vil bruke, reiser seg raskt i Europa (Jesaja 10:5-7).

Britiske og amerikanske ledere har vist fullstendig forakt overfor historien til den andre verdenskrig som kostet 50 millioner liv! Nasjonene våre vil betale dyrt for en slik farlig forakt for historien. Men et *enda verre* problem er at de *religiøse* lederne våre har glemt den ÅNDELIGE HISTORIEN. De vet ikke en gang at Amerika, Storbritannia og jødene i Midtøsten alle er en del av bibelske Israel. ISRAELITTENE VAR DE ENESTE FOLKENE SOM HADDE EN HISTORIE MED GUD!

"Men alt dette hendte dem som forbilder, og de er skrevet til *formaning for oss*, SOM DE SISTE TIDER ER KOMMET TIL" (1 Korinterne 10:11). Israels historie ble nedskrevet som belæring for oss. Lærdommene i de tidligere profetene ble skrevet for deg og meg! Det er *ingen unnskyldninger* å kalle dem bare historie.

PRIMÆRT FOR OSS

Noen kommentarer beskriver de tidligere profetene som beskrevet delvis fra muntlig tradisjon. Dette ødelegger

folks tro! Muntlig tradisjon kan være nesten hva som helst. Den katolske kirken sier at tradisjon faktisk stiller Bibelens autoritet i skyggen. Det er menneskelig fornuft som har gått amok. Selv i Guds Kirke i dag, stoler vi ikke på muntlig tradisjon: Hvis jeg skal snakke om Herbert W. Armstrong, grunnleggeren av morskirken vår, noe han sa eller en doktrine han beviste, går jeg alltid tilbake til det som er registrert, for å se hva han sa. Jeg stoler ikke på hukommelsen min. Vi siterer skriftene hans og skriftstedene som han brukte.

I denne endetiden har 95 prosent av Guds folk kommet på avveier fordi de feilet med å følge herr Armstrongs eksempel slik han fulgte Kristus. De glemte sin egen nylige suksesshistorie. Nå er de blitt spredt og unyttige. Gud leder dem ikke til å gjøre arbeidet Sitt. (For mer informasjon, be om en gratis kopi av *Malakias' Budskap*.)

Efeserne 3:5 sier at Gud *bare* åpenbarer sannhet til Sine profeter og apostler. Efeserne 2:20 sier at alt dette er "bygd opp på apostlenes og profetenes grunnvoll, og hjørnesteinen er Kristus Jesus selv." Gud åpenbarte profeti *bare* til profetene i Det gamle testamente. Det er sikkert at profeter skrev bøkene til de tidlige profetene. De skrivende profetene var vanligvis de mest fremragende i arbeidet de gjorde for Gud. Mye av innholdet i disse bøkene handler om profeter, og ALT VAR SKREVET AV PROFETER. Så de er alle profetisk historie.

Instruktører ved Ambassador College trodde at det antageligvis var Jesaja som arrangerte den storslåtte produksjonen av disse bøkene i Bibelen. Men jeg tror at den virkelige arrangøren var Jeremia - selv om flere forfattere var involverte. Det viktigste er at disse forfatterne var inspirerte av Gud.

I Lukas 24:25 talte Kristus disse sterke fordømmende ordene: "Så uforstandige dere er, og så trege i hjertet til å

tro *alt* det som profetene har talt.” Tror DU ALT det som profetene har talt? Kristus kaller disse folkene for *uforstandige* fordi de feiler å gjøre det.

Hvilke profeter var det Kristus snakket om? Vers 27 sier: ”Og han BEGYNTE MED MOSES og fra ALLE PROFETENE, og utla for dem i alle Skriftstedene det som er skrevet om ham.” Han gikk hele veien tilbake til Mosebøkene og deretter de tidligere profetene. Kristus fordømte disse folkene sterkt for at de ikke forsto hva som sto i disse bøkene, inkludert de tidligere profetene. Så det er best at vi lærer alt vi kan om disse bøkene og alt i Bibelen som Gud leder oss til å forstå. Vi ønsker ikke at Kristus skal kalle oss for uforstandige. Gud ønsker at vi skal være Bibellærde folk.

De tidligere profetene er for det meste profetiske. De inneholder *åndelig historie* som er *primært* for oss i dag. Gud inspirerte *hovedsakelig* disse bøkene for vår tid - like før tilbakekomsten til Jesus Kristus. Jo mer jeg studerer det, desto mer tror jeg at disse bøkene er *spesifikt* for Philadelphia Church of God (PCG)! Hvorfor forsto vi ellers ikke mer mens herr Armstrong levde? Vi forsto *deler* av det, men det er nødvendig at vi forstår det mye bedre. Gud gir oss mer og mer forståelse hele tiden.

Vi vil aldri forstå lærdommene Gud ønsker å lære oss hvis vi ikke studerer de tidligere profetene. Men det er få som tar hensyn til Guds advarsler. Og vi kommer til å betale den ytterste prisen hvis vi ikke lærer disse Gudsinspirerte leksjonene!

TIDLIGERE PROFETERS KILDEMATERIALE

Gud sikret at materialet i de tidligere profetene ble nedtegnet og bevart, *hovedsakelig* så vi kunne forstå det i den siste æraen av Guds Kirke - den æraen som leder direkte

inn til Messias' komme. Det ble simpelthen ikke forstått til denne grad i Filadelfiaæraen. Vi begynner å se mer og mer hvorfor det er *hovedsakelig* for oss. Vi må forkynne profetien i dag. Vi må også være *klare* til å lære de tidligere profetene til hele verden.

Det tok mye *intensive studier* av forfatterne for å samle denne verdifulle instruksjonen for vår utdanning! Når de drøfter Kongebøkene, forklarer *Cambridge Bible*: "Kompilatoren angir tre kilder som fortellingen hans er hentet fra: 1) Boken om Salomos handlinger (1 Kongebok 11:41) som autoritet for Salomos regjeringstid. 2) Krønikebøkene om Judas konger, som blir nevnt 15 ganger ... 3) Krønikebøkene om Israels konger, sitert 17 ganger" i Kongebøkene. Forfatterne og kompilatorene av de tidligere profetene hadde mange skrevne kilder - ikke bare muntlig tradisjon. De måtte studere de profetiske bøkene og profetenes historie grundig for å sette alt sammen på den måten som Gud ønsket at det skulle bli gjort.

Vi kan lære om disse tre kildene ved å sammenlikne historien i de tidligere profetene med det som er nedskrevet i Krønikebøkene. Dette er for eksempel hva *Cambridge Bible* noterer om den første av dem, Boken om Salomos handlinger: "Krønikeskriveren [kompilatoren av Krønikebøkene] følger så tett språket i Kongebøkene gjennom Salomos historie at en sammenlikning med en gang overbeviser oss om at han henter fortellingen sin fra de samme dokumentene som den tidligere kompilatoren," som viser til Boka om Salomos handlinger. Men han lister faktisk kildene sine i 2 Krønikebok 9:29: "Det som ellers er å fortelle om Salomo, både i hans første og i hans senere dager, er oppskrevet i profeten Natans krønike og i Akia fra Silos profetbok og i seeren Iddos syn om Jeroboam, Nebats sønn."

Med andre ord, denne boka om Salomo besto av skrifterne til disse tre profetene: Natan, Akia og Iddo. Her er

hvordan *Cambridge Bible* forklarer det: ”’Boka om Salomos handlinger’ besto av tre arbeider skrevet av *profeter* som levde på samme tid som Salomo, og som omfatter hele regjeringsperioden hans ble naturlig snart samlet i en avhandling og kalt med et felles navn.” Kildene brukt av kompilatoren av de tidligere profetene inkluderte boka om Salomos handlinger - som støttet seg på kildemateriale som var skrevet av profeter som var der sammen *med* Salomo! Gudsinspirerte menn samlet sammen alt dette materialet for å lage en større bok. Deretter ble den brukt til å komponere de tidligere profetene.

Denne prosessen var mye grundigere enn bare muntlig tradisjon. Denne historien ble skrevet på mye av den samme måten som vi skriver historie i dag - med en stor forskjell: *Den var inspirert av Gud!*

Den andre av disse tre kildene, Krønikebøkene om Judas konger, har en liknende historie. Materialet den dekker inkluderer regjeringstiden til Rehabeam (1 Kongebok 14:29). Likevel inkluderer kildematerialet for den historien som blir sitert i 2 Krønikebok 12:15 ”er skrevet av profeten Semajas og seeren Iddos krønike.” Så seeren Iddo bidro også til det bindet. Vet du noe om Iddo? Du skulle - han var en av kildene til de tidligere profetene! (Ordet *seer* var byttet ut med ordet *profet*.)

Senere kombinerte Gudsinspirerte menn disse to bøkene om historien til Judas konger med andre, inkludert noe av historien til Israels konger (1 Kongebok 14:19). ”Det som ellers er å fortelle om Josafat, både i hans første og i hans senere dager, det er skrevet i Jehus, Hananis sønns krønike, som er tatt med i boken om Israels konger” (2 Krønikebok 20:34). Her er boka listet som Israels konger, men senere ble det endret til Israels og Judas konger. Og enda flere detaljer i historien ble tatt fra skriftene til Jesaja og andre av Guds profeter.

Disse mennene fortsatte å bygge på historien sin på grunn av at den er så viktig! Denne historien var klart ekstremt kritisk og meningsfull for de rettferdige lærde i oldtidens Israel! Hvis bare dagens Israel ville verdsette den så høyt!

HISTORIE NEDTEGNET AV PROFETER

Kong David lagde kontorer for å forsikre seg om at all denne verdifulle historien ble nedtegnet og bevart. "Det som er å fortelle om kong David, både i hans første og i hans senere dager, det er oppskrevet i seeren Samuels krøniker og i profeten Natans krøniker og i seeren Gads krøniker" (1 Krønikebok 29:29). DE MENNENE SOM SKREV DE TIDLIGERE PROFETENE OG KRØNIKEBØKENE, VAR HØYT UTDANNEDE. DE KJENTE BIBLENE SINE OG GUDS HISTORIE OG PROFETI. ALLE DISSE PROFETENE NEDTEGNET DAVIDS HISTORIE. DE HOLDT FLAMMEN TIL DAVIDS TRONE SKINNENDE KLAR FOR ALLE GUDS ETTERFØLGERE!

I Davids administrasjon var *profeter historikerne*. Det er veldig få, hvis noen, Bibellærde som vil akseptere det. En sier at profetene og *prestene* skrev historien. Det er usant! Hvor i Det gamle testamente leser du om en *prest* som skriver en bok i Bibelen, eller kompilerer den eller kanoniserer den? Det ble gjort av *profeter*! Selvfølgelig hadde prestene en viktig jobb, men de var ikke *profeter*! Profeter og apostler - det er hvor åpenbaringen var for oldtidens Israel og er for åndelige Israel (eller den sanne Kirken) i dag! (Efeserne 2:20; 3:5). Likevel sier de: *Vel, ikke gi all kredit til profetene*. I 2 Kongebok 22:4 og 14, kan du se at ypperstepresten, Hilikia, må gå til en velutdannet *profetinne* for å tyde noe for dem. Gud måtte *åpenbare* det. All sannhet er åpenbart - det er slik det alltid har vært. Prester har en rolle, men det er ikke den til en profet.

Utdanning var *veldig viktig* for disse tidligere profetene. Samuel, Elias og Elisa var *skolerte!* Skolene deres var små fordi mesteparten av nasjonen ikke fulgte guddommelig utdannelse, men den historien - og til og med deres respekt for guddommelig utdannelse - ble nedtegnet for oss i dag.

Jeg tror at Jeremia knyttet sammen alle de tidligere profetene. Men vi ser ikke etter Jeremia i disse bøkene. Vi ser etter *Gud* hele veien. *Gud* satte sammen den historien! Likevel gir folk i denne verden dem navn som "Hebraisk historie." Også det kan vanne ut Guds sannhet. DET ER IKKE HEBREERNES HISTORIE - DET ER GUDS HISTORIE OG OM HVA HAN GJØR PÅ JORDA! DEN HISTORIEN BLE ARRANGERT OG INSPIRERT AV GUD SELV!

Gud prøver å utdanne oss til å lære hele verden og til å arbeide sammen med Jesus Kristus i hovedkvarteret for all evighet. Det er grunnen til at vi ble *valgt* til å gjøre dette Arbeidet! Det er et *ruvende* ansvar - et vi må bli *opplært* i for å kunne oppfylle.

"Da talte de med hverandre, de som frykter Herren. Og Herren lyttet og hørte det. For hans åsyn ble det skrevet en *minnebok* for dem som frykter Herren og høyakter hans navn" (Malakias 3:16). Akkurat dette vil bli litt av en *historiebok* som Gud har for de som *husket* hva Gud lærte dem.

Vi er her for å gjøre et Arbeid i dag og for å bli klare for et mye *større* Arbeid. Vi må bli *kvalifisert* til å sitte på Davids trone sammen med Kristus! Og hvilket fantastisk materiell Gud gir for å hjelpe oss i disse bøkene som viser HVORDAN VI BLIR KONGER FOR GUD. Vi må fortsette å søke dypere i Skriftstedene og inn i Guds sinn for bedre å forstå hva Han lærer oss i de tidligere profetene. Han ønsker virkelig at vi skal bli *skolerte* konger og prester!

TO

Josva: Erobre Det lovede land

DEN FØRSTE BOKA I DE TIDLIGERE PROFETENE ER JOSVA. Hvorfor ble denne boka skrevet? Den viser at *Guds plan fortsatte etter Moses*.

Moses døde før Israel kom inn i Det lovede land. Josva ledet dem til deres endelige bestemmelsessted. Det lovede land var et *forbilde* på Guds Rike. Men det er en stor forskjell i dag. Alle de voksne i oldtidens Israel som døde i ørkenen på grunn av opprøret sitt, vil bli gjenoppvekket i Den hvite trones dom. De vil, på den tiden, ha sin første mulighet for frelse. Guds utvalgte i dag er i ferd med å entre inn i Guds Rike - men hvis vi dør i den åndelige ørkenen, vil vi *miste evig liv*. Dette er vår eneste sjanse til å bli frelst.

Josva var en av de få israelittene som hadde blitt omvendt. Han besteg fjellkjeden Sinai da steintavlene med loven ble gitt den første gangen (2 Mosebok 24:13). Han var ganske mye sammen med Moses. Josvas bok - og de andre tidlige profetene - er direkte knyttet til Mosebøkene. Hele Skriften kommer fra et sinn - Guds sinn!

Josva var en modig kriger. Han var Israels førstesoldat. I 2 Mosebok 17, var han i frontlinjen i krigen mot Amalek. I 4 Mosebok 13, var han en av de 12 spionene som utspeidet Det lovede land. Han var vant til å risikere livet i Guds tjeneste. Du hører ikke så mye om Josva i enklere tider - du bare hører om han når det var en krise!

Mot synes å være hovedstyrken hans. Josva var en kriger! Han hadde bevist at han var modig, før han gikk inn i Det lovede land. Men Gud sa også til ham den gangen: *Ikke vær redd! Stå opp og vær modig! Jeg er med deg hvor enn du går* (Josva 1:5, 7-9). Gud ville at han skulle bli enda modigere, fordi det ventet mye større kamper foran ham.

Josvas bok er ikke bare en biografi, eller en registrering av historie, eller bare et historisk ledd til Mosebøkene. Det gjelder direkte for Guds folk i dag. Den inneholder mektige leksjoner for å lære oss om hvordan vi kan nå Guds Rike. Det er hvordan noe av profetien kommer på banen. Vi har det samme trosfylte ansvaret som Josva hadde. Josva måtte *kjempe* seg inn i Det lovede land! Vi vil måtte *kjempe* oss inn i Guds Rike! Guds prester må *kjempe* for å oppfylle sitt ansvar overfor folkene de tjener. Det er den samme tingen som Kristus sa var Hans "mat": å gjøre Guds vilje og fullføre Hans Arbeid (Johannes 4:34).

Moses' og Josvas eksempler er slående paralleller til det som skjer i Guds Kirke i dag. Josva lærte den regjeringen som Gud lærte gjennom Moses, og han gikk aldri på akkord med det. De utvalgte i dag følger hans eksempel og underordner seg til den regjeringen som Gud lærte gjennom Herbert W. Armstrong. Disse som følger Josvas eksempel er sanne filadelfiere som ikke skammer seg over å legge passende vekt på herr Armstrongs stilling.

Josvas bok viser oss hvordan han vant kamp etter kamp da han gikk inn i Det lovede land - hvordan han var i

stand til å beseire 31 konger og fullføre jobben sin. Mest av alt viser det HVORDAN HAN OPPHØYDE GUD.

DETTE ER DEN ENESTE MÅTEN VI KAN NÅ DET LOVEDE LAND, GUDS RIKE, PÅ! De som feiler vil dø for alltid i den åndelige ørkenen, eller ildhavet. Innsatsen i dag er *evig*. Disse profetiske bøkene åpenbarer hvordan en kan bli Guds største suksessfortelling for alltid - eller de mest ruvende fiaskoene for alltid! Vi kan ikke unnslippe den mektige sannheten. Kallet vårt handler om å leve for alltid - eller *dø for alltid*.

JOSVA UTMERKET SEG

Da Gud befalte Moses om å velge representanter fra hver av stammene for å utspionere Det lovede land, valgte Moses Josva fra Efraims stamme (4 Mosebok 13:1-8). Han var veldig imponert over den unge mannen. Fortellingen om hva som hendte da Josva gjorde denne jobben, viser deg hvorfor.

Alle de andre speiderne viste seg feige og vantro. Det var bare Josva og Kaleb som viste mot og tro!

Israelittene klaget og sa at de ville vende tilbake til Egypt! "Da falt Moses og Aron ned på sitt ansikt foran hele den samlede menighet av Israels barn. Og Josva, Nuns sønn, og Kaleb, Jefunnes' sønn, som var blant dem som hadde utspeidet landet, *sønderrev sine klær*" (4 Mosebok 14:5-6). Josva var virkelig beveget! Han så på sjefen sin og lærte ved å imitere ham og gjøre det Gud ønsket gjort.

Josvas holdning i hele denne hendelsen var at han trodde på Gud, var positiv og hadde mot (versene 7-9). Det er akkurat den holdningen vi trenger for å se problemene våre i øynene og vinne!

Hvordan reagerte israelittene på Josva? Ved å true med å steine han til døde! (vers 10). Josva lærte på den besværlige måten akkurat hvor sta Israel var.

Som et resultat av det som skjedde her, bestemte Gud at hele Israel ville dø før de kom inn i Det lovede land (versene 22-23). Men Han gjorde to unntak: *Josva og Kaleb*.

Legg merke til hva Gud sa spesifikt om Kaleb: "det var EN ANNEN ÅND i ham, og han trofast fulgte meg" (vers 24). Disse mennene var villige til å gjøre uansett hva Gud ba dem om, og de var ivrige etter å gjøre Guds Arbeid! Det er den ånden som Gud prøver å bygge i oss! Vi bør forholde oss til vår del i Guds Arbeid med glede

Josva utmerket seg virkelig. "Og Herren sa til Moses: Ta Josva, Nuns sønn. Han er en mann som det er ånd i. Legg din hånd på ham, og still ham fram for Eleasar, presten, og for hele menigheten og innsett ham i hans tjeneste for deres øyne. Legg noe av din verdighet på ham, så hele Israels barns menighet må lyde ham!" (4 Mosebok 27:18-20).

Gud visste at Josva ville få Israel til å være lydige. *Vet Gud at du vil få dem du har en innflytelse på, til å være lydige? Er du en slik person Han kan plassere et sted og vite at du vil få folk til å bli mer lydige mot Gud? Det er det Han ser etter i oss.*

I 4 Mosebok 32:11 ga Gud denne dommen: "Ingen av de menn som drog opp fra Egypt, fra tjueårsalderen og oppover, skal få se det landet som jeg med ed har lovt Abraham, Isak og Jakob. For de har ikke fulgt meg som de skulle - " Husk at vi OGSÅ er i et land i dag og nyter en slik velstand på grunn av Abraham, Isak og Jakobs lydighet.

"Ingen uten Kaleb, Jefunnes' sønn, kenisitten, og Josva, Nuns sønn. FOR DE HAR FULGT HERREN TROFAST" (vers 12). Det er den slags ledere Gud ønsker: Noen som vil FØLGE HAM TROFAST! Ikke følge Ham 60 prosent, eller ikke engang 90 prosent - men 100 prosent! Det er hva Gud krever av elitelederne Sine. Det er det vi må gjøre hvis vi skal være i stand til å styre fra hovedkvarteret i Guds tempel i Morgendagens Verden.

Når slike mennesker blir valgt, FÅR de gode ting til å skje. Gud sa i 5 Mosebok 1:35 at ingen av mennene i den generasjonen ville se Det lovede land - "Josva, Nuns sønn, som går deg til hånd, han skal komme dit inn. Sett mot i ham, for han skal SKIFTE landet ut til arv blant Israel" (vers 38). *Gi Josva ledelsen, og han vil FÅ gode ting til å skje i Israel.* Gud vil at også vi skal gjøre det: få positive ting til å skje, og forårsake suksess i livet vårt og i livet til de som vi leder.

JOSVA PRISTE MOSES

Josva virkelig elsket Gud. Han følte også en dyp kjærlighet for Moses og for Moses' embete. Det betyr at han elsket *Guds regjering*. Denne egenskapen er sjelden, til og med i Bibelen!

I 2 Mosebok 33:9-11, snakket Gud til Moses i tabernaklet; etterpå gikk Moses tilbake til leiren, "men hans tjener Josva, Nuns sønn, en ung mann, var alltid i teltet." Josva ble igjen for å se etter Guds skatter. Han vaktet det som tilhørte Gud, og han gjorde det på Guds måte. Du ser det engasjementet gang på gang i disse eksemplene.

4 Mosebok 11 skildrer en interessant episode. Moses samlet 70 menn av de eldste og plasserte dem rundt tabernaklet; Gud ga dem Sin Ånd, og de profeterte. Gud ga Moses mer hjelp! To av mennene profeterte også i leiren til Israel. Josva var opprørt over dette: "Og Josva, Nuns sønn, som hadde tjent Moses fra sin ungdom av, tok til orde og sa: Min herre Moses, forbyd dem det!" (vers 28). Du kan se at Josva var veldig hjelpsom overfor Moses; han elsket den mannen, og han visste at Gud brukte ham. Noen ganger var han litt overivrig. Her trodde han at disse andre mennene brøt Guds regjering. I dette tilfellet tok han feil, men jeg tror at han hadde den *rette innstillingen*. Jeg tror at Gud likte det selv om det var litt feilaktig.

”Men Moses sa til ham: Er du nidkjær for min skyld? Gid alt Herrens folk var profeter! Gid Herren ville legge sin Ånd på dem!” (vers 29). Moses visste at Josva virkelig elsket ham og prøvde å beskytte ham, men han prøvde å få Josva til å forstå at noen ganger er disse tingene OK. Josva argumenterte ikke. Han bare gjorde akkurat som Moses sa.

Josva var ”Moses’ tjener” (Josva 1:1). Da Josva overtok, ble makt overført fra enmannsstyre under Moses til enmannsstyre under Joshua.

Gud sa til Josva: ”Ingen skal kunne stå seg mot deg alle ditt livs dager. Likesom jeg var med Moses, vil jeg være med deg. Jeg vil ikke slippe deg og ikke forlate deg” (vers 5). Det er autoriteten som Gud gir til Sin leder. Den mannen må ha Gud bak seg.

”Vær du bare riktig frimodig og sterk, så du legger vinn på å gjøre etter hele den loven som Moses, min tjener, lærte deg! Vik ikke av fra den, verken til høyre eller til venstre, så du kan gå klokt fram i alt du tar deg fore” (vers 7). Noen ganger skal det mye *mot* til å stå opp og gjøre det Gud befaler og *kjempe* den kampen som Gud gir oss å kjempe. Men det er et løfte fra Gud: Hvis du følger det Moses lærte og ikke viker verken til høyre eller venstre fra det, vil du ha fremgang.

”Denne lovens bok skal ikke vike fra din munn. Du skal grunne på den dag og natt, så du akter vel på å gjøre etter alt det som står skrevet i den. Da skal du ha lykke på dine veier, og da skal du gå klokt fram” (vers 8). Dette ikke bare forteller hvordan en kan ha fremgang og suksess. Gud sier også: *Det er ikke nok bare å kjenne Bibelen, å ha visse skriftsteder skrevet på veggen din eller i klesskapet ditt. Du vil ikke forstå hva Jeg prøver å lære deg hvis du ikke MEDITERER på disse tingene, og arbeider med å få en dyp forståelse av dem!* 5 Mosebok 17:18-20 sier det samme: En fin samling med regler vil ikke få oss igjennom til vår ultimate åndelige destinasjon.

Josva snakket mye om Moses, og han hamret hjem det som den store profeten hadde fått av Gud. Fra begynnelsen av regjeringstiden hans var dette Josvas budskap: "KOM I HU HVA MOSES, HERRENS TJENER, BØD DERE da han sa: Herren deres Gud lar dere nå komme til ro og gir dere dette landet" (Josva 1:13).

Bibelen snakker om to Josva'er i endetiden - en lovlydig og en lovløs (det blir forklart i heftet mitt om Sakarias - all litteraturen vår er gratis). Vi må sammenlikne den lovløse Josva som arbeidet sammen med en endetids-type på Serubabel, med den Josva som arbeidet sammen med Moses. Den lovløse endetids-Josva feilet fullstendig med å følge eksemplet til den Josva som var under Moses (Sakarias 3:1). Hvor annerledes Kirkens nyere historie ville ha vært, hvis lederne i Worldwide Church of God hadde fulgt oldtidens Josvas eksempel om hva en gjør når en stor Guds mann dør! Dette er en kraftig advarsel til alle Guds folk i denne endetiden.

Gang på gang ba denne Josva i oldtiden Israel om å huske og prise det som Gud hadde åpenbart gjennom Moses - og han og nasjonen hadde hatt fremgang som et resultat av det. *Nåtidens* Josva, som Sakarias snakker om, gjorde opprør mot å gjøre det med Guds mann i denne endetiden. Dette førte til hans undergang.

"... Herren hadde befalt Josva å si til folket, i samsvar med [alt] Moses hadde gitt Josva påbud om ..." (Josva 4:10). Josva bestemte ikke *på egen hånd* å gjøre det; Gud BEFALTE ham å gjøre det, og Josva adlød og gjorde det! I dag har vi blitt befalt å undervise i henhold til alt det Gud lærte gjennom herr Armstrong. Vi er den eneste Kirken som gjør det. "Det var IKKE ET ORD av alt det som Moses befalte, uten at Josva leste det opp for hele Israels menighet ..." (Josva 8:35). Josva forkastet ikke *et eneste ord* av det som Gud lærte gjennom Moses. Han lærte folket at ETHVERT

INSPIRERT ORD av Moses måtte holdes! Han lærte dem å *huske* Moses! Gud hadde åpenbart for Josva hvor viktig Moses' stilling i Israel var. Han også profeterte en sterk advarsel til enhver som ville avvise til og med bare et ord av Guds budskap gjennom budbæreren Hans.

Når Gud sender en mann for å levere et budskap, er det ekstremt farlig å avvise et eneste ord!

I våre dager åpenbarte Gud til Kirken hvor viktig embetet til herr Armstrong er. (Heftet vårt om *Haggai* beviser den uttalelsen. Be om et gratis eksemplar) Hvis Gud legger vekt på en manns posisjon, bør vi være nøye med å gjøre det samme. Slik Josva alltid viste folk tilbake til Moses, slik må vi vise folk til herr Armstrong! Hvis vi *virkelig følger Bibelen*, da vil vi vektlegge herr Armstrongs verker og arbeid på en passende måte.

”Det som Herren hadde pålagt Moses, sin tjener, det hadde Moses pålagt Josva. Og dette gjorde Josva, han lot *ikke noe* ugjort av alt det Herren hadde pålagt Moses” (Josva 11:15). Moses fulgte Guds befalinger og ga dem videre til Josva. Og Josva gjorde ALT det Gud hadde pålagt Moses! *Alt!*

Helt til slutten av livet hans var dette *fremdeles* Josvas budskap: ”Men pass nøye på at dere lever etter det bud og den lov som Moses, Herrens tjener, gav dere ... Vær nå faste så dere holder og lever etter alt det som er skrevet i Mose lovbok, og ikke viker av verken til høyre eller til venstre” (Josva 22:5; 23:6). Josva prøvde ikke å fremme sine egne interesser. Han ELSKET Moses, han ELSKET Gud, han ELSKET Guds regjering, og han holdt frem med å lære den gang på gang til Israel, mange år etter at Moses var død!

Husk, dette er en del av de tidligere *profetene*. Det er PROFETI FOR OSS! Dette er en leksjon som Guds prester og Guds folk MÅ LÆRE: den eneste som trenger å bli opphøyd

er GUD! Elsker vi Gud og Hans regjering på samme måten som Josva gjorde? Enhver som gjør det, er garantert å ha en fantastisk fremtid!

Gud ønsker oss virkelig å kjenne til denne lojale, trofaste mannen som var så konsekvent med å vektlegge det Han åpenbarte gjennom Moses. Og Guds trofaste filadelfiere følger dette fantastiske eksemplet. VI VIL FORTSETTE Å OPPHØYE GUD VED Å ÆRE HANS ENDETIDSTJENER OG DEN REGJERINGSSTRUKTUREN HAN LÆRTE OSS GJENNOM DEN MANNEN!

PAKTENS ARK

I Josva 3:7, lovet Gud Josva: "På denne dag vil jeg begynne å gjøre deg stor for hele Israels øyne, så de skal forstå at likesom jeg var med Moses, slik vil jeg og være med deg." Gud er med lederen Sin, og Han opphører ham: først Moses, nå Josva. Gud styrer aldri gjennom en vitenskapelig komite. Han styrer gjennom et *embete* som Han etablerer. Og Han gjør en mann stor ved å installere ham i det embetet (Josva 4:14).

Hvordan opphøyde Gud Josva? Ved å bruke et fantastisk mirakel som dreide seg om paktens ark.

De tidligere profetene nevner denne arken gang på gang. Gull dekket lokket på ARKEN, SOM ER ET BILDE PÅ GUDS TRONE (2 Samuel 6:2). Den var et symbol på Guds trone OG PÅ GUDS TILSTEDEVÆRELSE I NASJONEN. Måten israelittene brukte arken på var viktig for Gud.

I dag eier Guds sanne Kirke paktens ark *åndelig*. Gud styrte oldtidens Israel, og i dag styrer Han Kirken fra den tronen. Guds tilstedeværelse er i Kirken Hans.

I oldtiden inneholdt arken en gullkrukke med manna, Arons stav og paktens tavler (Hebreerne 9:4). Disse fysiske gjenstandene har en dyp åndelig betydning. Det samme innholdet eksisterer i den *åndelige* arken i dag.

Først har du Guds ti bud, eller loven Hans. Guds lov er grunnloven vår. Oldtidens Israel adlød lovens bokstav. Åndelige Israel, Kirken, holder lovens ånd i dag. Vi snakker mye om De ti bud, men vi blir ikke styrt bare av De ti bud - vi blir styrt av *Gud*. Vi må alltid gi Gud rett prioritet og den plassen som er passende. Gud styrer oss ved loven, som er fundamentet for Mosebøkene og hele Bibelen.

Deretter, for å kunne implementere den loven, må du ha Guds *regjering* (symbolisert ved Arons stav, som nevnes i 4 Mosebok 17). Det var en mann, Moses, som styrte Israel i ørkenen - under Gud. Da Moses døde, ble han erstattet av Josva - en mann - som håndhevet loven for Gud. "Denne dagen gjorde Herren Josva stor for hele Israels øyne. De hadde ærefrykt for ham, likesom de hadde hatt ærefrykt for Moses, alle hans livs dager" (Josva 4:14). De gikk fra enmannsstyre til enmannsstyre. Det er den måten Gud alltid arbeider på.

Når du har Guds lov og regjering, da vil Gud gi deg manna, eller åndelig føde i dag (Johannes 6:49-51). DET ER BARE DEN KIRKEN SOM HAR GUDS LOV OG REGJERING SOM BLIR GITT GUDS ÅPENBARTE MANNA, ELLER SANNHET. Gud åpenbarer det bare til "umyndige," de som underordner seg til Hans regjering (Matteus 11:25). Gud vil ikke bruke noen i Arbeidet Sitt før de har lært denne leksa! Enhver annen tilnærkelse fører til åndelig sult! Gud stenger den åndelige mannaen. Alle de laodikeiske gruppene har forkastet Guds regjering. Det er grunnen til at Gud bare åpenbarer hemmelighetene Sine til Sin Filadelfiakirke i dag (Amos 3:7). Åpenbaringen som vi mottar viser at Gud gir oss åndelig føde, noe som er et ytterligere bevis på at Gud styrer denne Kirken.

Josvas instruksjon til israelittene var: "Når dere ser Herrens, deres Guds *paktsark* og de levittiske prestene i ferd med å bære den, så skal dere bryte opp fra leirplassene

og FØLGE ETTER DEN" (Josva 3:3). Da israelittene krysset Jordanelven inn i Det lovede land, befalte Gud at prestene skulle lede følget *med arken*. Josva var en militærmann, men han plasserte ikke militæret i ledelsen; han plasserte *prestene*, og GUDS ARK, i spissen for følget så alle ville vite at det var Gud som ledet dem!

Arken er der *Guds styre* er - det er grunnen til at Josva ba Israel om å "FØLGE ETTER DEN"! Han prøvde ikke på å få folk til å følge ham. Han lærte dem å FØLGE GUD.

Vi må "følge etter" Gud - aldri mennesker! Men du og jeg er ansvarlige for å bevise *hvilken mann det er som viser oss til Gud*.

Gud var i stand til å samle Israel rundt Josva og prestene. De var alle en. Guds regjering styrer Guds sanne Kirke i dag. Gud vil bruke disse menneskene til å hjelpe Seg med å håndheve loven Sin i Morgendagens Verden (Åpenbaringen 2:26-27). Verden vil bli ledet og matet åndelig av den allmektige Gud. Det er det paktens ark handler om. Josvas bok inneholder profeti om denne fantastiske fremtiden.

SETT GUD FØRST

I Josvas dager brukte Gud arken på en dramatisk måte ikke bare for å opphøye Josvas embete, men også for å lære oss i denne endetiden en viktig leksjon.

"Da sa Josva til folket: Hellige dere! For i morgen vil Herren *gjøre underfulle ting blant dere*" (Josva 3:5). Josva *elsket* å arbeide for Gud. Han visste at når du virkelig tjener Gud virker Gud fantastiske mirakler i livet ditt. Josva kalt Ham "den *LEVENDE* Gud [som] er *midt iblant dere*" (vers 10). Som et resultat av denne tilnærmingen, kunne Josva og nasjonen nyte godt av under på under!

Da prestene satte føttene sine i Jordan, sluttet vannet å strømme igjennom og bygde seg opp til en høy vegg mot

nord! Gud stoppet vannet så Israel kunne gå over! Prestene bar deretter arken midt ut i det opptørkede elveleiet der alle kunne se det symbolet på Gud, og de ble der til alle disse menneskene trygt hadde krysset elven.

Dette var bare et av de mange miraklene som Gud utførte. Det var alltid slik når israelittene underordnet seg til Guds regjering.

De som var personlig vitne til dette miraklet var for det meste kjødeligsinnede. Gud utførte det ikke primært til *deres* fordel - men for *Sine Åndsunnfangede folk i dag!*

Ta denne leksjonen i betraktning: Hvis du følger dette eksemplet og SETTER GUD FØRST i livet ditt, KAN DU FORVENTE MANGE MIRAKLER - enda mer i dag enn i fortiden! ”Jesus Kristus er i går og i dag den samme, ja til evig tid” (Hebreerne13:8). Gud utfører store mirakler for folkene Sine hvis vi underordner oss til Ham. Se på den kraften som er tilgjengelig for de som adlyder Gud. Alt vi trenger å gjøre er å holde Guds lov og regjering; da vil Han gi oss åndelig føde og lede oss inn i Riket.

Likevel ønsker menneskene å bestemme *selv* hvilken regjering de skal adlyde. Det betyr at vi ikke vil motta noen av Guds fantastiske velsignelser. I stedet kommer vi under forbannelse.

Vi må stole på miraklenes Gud for å gjennomføre dette Arbeidet! Vi må sørge for at vi setter Ham i forgrunnen der *alle* kan se Ham. Josva viste oss hvordan vi skal følge arken i dag. HAN SØRGET FOR Å FÅ ARKEN I FORGRUNNEN FOR Å FORSIKRE SEG OM AT FOLKENE KUNNE SE HVEM SOM GJORDE ALT DETTE! ALT HANDLET OM GUD. Vi må alltid opphøye Gud. Det krever mye innsats fra vår side med å vektlegge arken og alt den inneholder.

Josva ble bedt om å FORTELLE prestene hva de skulle gjøre med arken (Josva 4:15-18). Det er regjering gjennom en mann for å forsikre at folkene fokuserer på Gud. Josva

hadde prestene og levittene til å lede folkene til arken, eller Gud. Prestene med arken ledet veien. Det var en fysisk påminnelse om at det var Gud som ledet dem. Josva og prestene forvisset seg alltid om at Gud var den virkelige lederen til Israel.

I dag har vi prester som har den samme funksjonen. Prestene med den åndelige arken leder også Guds folk i dag. Selv om de kanskje ikke har ry hos mennesker, bruker Gud dem til å gjøre Arbeidet Sitt. Herr Armstrong fikk alltid prestene sine til å lede folkene til Gud.

De tidligere profetene registrerer eksempler på når israelittene ikke hadde det rett med arken, når de feilet med å sette Gud først og å følge Hans vei. Det var en skjebnesvanger feil! De tapte kamper og opplevde fryktelige ulykker. I denne endetiden har vi opplevd det laodikeiske opprøret i Guds Kirke, som kan tilskrives faktumet at Guds folk ikke holde fast ved Hodet, Jesus Kristus (Kolosserne 2:19). (Hvis du er ukjent med denne historien, be om gratis eksemplar av bøkene våre *Malakias' budskap* og *Raising the Ruins*.)

For å unngå disse fellene, *må* vi *absolutt* SETTE GUD I SØKELYSET! Han *må* være midtpunktet! Det er det som får alt til virkelig å passe. Det er bare Gud som kan lede dette Arbeidet, og vi *må* forsikre oss om at Han gjør det.

DE TOLV STEINENE

Da elven var tørr, tok israelittene, i henhold til Guds befaling, tolv steiner fra midt i Jordan og brakte dem over til den andre siden. De brukte disse steinene som et minne om denne spektakulære hendelsen (Josva 4:1-8). Gud ønsker at folket Hans skal *huske* miraklene som Han utfører for oss!

I dag, tenk på miraklet med *all den åpenbaringen* som Gud har gitt oss. Så mye av det har blitt skrevet opp i bøker

og hefter - og du kan si at disse er *monumenter* som Gud har etablert for å hjelpe oss til å HUSKE DISSE MIRAKLENE!

Da laodikeerne ga avkall på disse heftene, glemte de disse monumentene og vendte seg bort fra de store miraklene til Gud. Hvor *raskt* vi glemmer miraklene hvis vi ikke tar vare på disse monumentene!

Josva gjorde deretter noe veldig uvanlig: "Og MIDT UTE I JORDAN, på det stedet hvor prestene med Herrens paktkiste stod, reiste Josva tolv andre steiner. De står der den dag i dag" (vers 9, DNB 1978).

Dette var et *annet* minnesmerke, i tillegg til det de gjorde i Det lovede land, med steiner tatt fra elveleiet. De satte dette minnesmerket opp MIDT I JORDANELVEN. Etter dette kom prestene opp på elvebredden og vannet begynte å renne igjen, og *dekte til dette minnesmerket* (vers 18).

Hva var hensikten med dette andre minnesmerket? Det er sikkert at israelittene ikke lærte noe av det; de ville ha glemt alt om det så snart det forsvant under vannet. De tok ikke en gang noen varig instruksjon fra det minnesmerket som de satte opp på stedet de bodde!

DETTE ER OGSÅ HOVEDSAKELIG FOR OSS I DAG, SOM HAR GUDS ÅND OG FORSTÅR GUDS ORD.

Det virker for meg som om dette er en åpenbar leksjon om HVOR MYE DYBDE DET ER I DENNE HISTORIEN, hvis du bare vil fordype deg i den!

Det er mye symbolisme her. Gud utførte et tydelig mirakel ved å holde vannet tilbake; arken var et symbol på at Gud befant seg rett der. Nå er det 12 steiner på bunnen av Jordanelven. Vannet er et bilde på Guds Hellige Ånd. De 12 steinene representerer de 12 stammene til Israel. Jesus Kristus - som ble døpt i den samme elven - er over de 12 apostlene som vil styre over de 12 stammene (Matteus 19:28). David vil styre over alle apostlene fra den tronen som faktisk er tronen til Faderen og Sønnen (Lukas 1:30-33).

Josva satte opp et minnesmerke av 12 steiner i det tørre elveleiet til Jordanelven. Med en gang prestene gikk ut av elveleiet, begynte vannet å strømme igjen, og dekte minnesmerket.

Hvis du tenker på hva DISSE 12 STEINENE DREIER SEG OM, ROMMER DE FAKTISK HELE VISJONEN OM DAVIDS NØKKEL! (Åpenbaringen 3:7).

Gud vektlegger kontinuerlig denne visjonen til Philadelphia Church of God. *The Key of David [Davids nøkkel]* er navnet på fjernsynsprogrammet vårt. Denne nøkkelen er fundamental for alt vi gjør!

Dette er et fasinerende bilde. Skjønneten i det Gud har gjort og hva Han vil gjennomføre med disse 12 steinene, har bare forsvunnet for verden. Folk er forført; de forstår ikke, og de fleste *ønsker* ikke å forstå.

Men HVIS DU BEGYNNER Å FORDYPE DEG I DET, BEGYNNER DU Å FATTE EN SPEKTAKULÆR, MIRAKULØS VISJON! Du ser bevis på selve Guds tilstedeværelse - du ser et mirakuløst arbeid - og du begynner å verdsette underet med disse 12 steinene som åpner opp for en strålende fremtid! *Det er GJENNOM ISRAEL at Gud planlegger å FRELSE HELE VERDEN!* Dette er Guds Arbeid! Det er Guds masterplan!

Josva sa enda at disse miraklene ikke var bare for Israel, men "... for at ALLE FOLK PÅ JORDEN skal kjenne at Herrens hånd er sterk" (Josva 4:24). Gud lever, og Han vil etablere Sitt mirakuløse styre over *hele verden!*

Det kommer så mye under i sinnet ditt når du studerer dette eksemplet grundig! FATTER VI VIRKELIG DYBDEN AV DENNE OVERVELDENDE VISJONEN? Den tar oss inn i dypet av Guds sinn!

Dette minnesmerket med de 12 undervannssteinene er en annen måte Gud forteller oss at historien er *for oss*. De tidligere profetene er spesifikt for PCG. Det er grunnen til at Gud fortsetter med å gi oss mer forståelse om disse bøkene. Det er så mye dybde her. Hvis du vil meditere på disse tingene dag og natt, vil det virkelig forbløffe deg. Det vil bli mer spennende og fantastisk for deg for hver dag du gjør det.

LEDE VERDEN TIL GUD

Guds plan for Israel involverte alltid *familie*. ”Og ha sa til Israels barn: Når deres barn i framtiden spør sine fedre: Hva er dette for steiner? da skal dere fortelle deres barn om dette og si: På tørt land gikk Israel over Jordan her, fordi Herren deres Gud lot vann tørke bort foran dere til dere kom over, likesom Herren deres Gud gjorde med Rødehavet, som han lot tørke bort foran oss til vi var kommet over” (Josva 4:21-23). Han ville at Israel skulle lære barna sine om deres mirakuløse kryssing av Jordanelven. De fikk beskjed om å bygge et monument til minne om dette overstrålende miraklet. Da kunne foreldrene fortelle dets betydning til barna sine, og knytte det til Rødehavmirakelet.

De amerikanske og britiske folkene er under en veldig forbannelse fordi de sviktet å lære barna sine om Guds mange mirakler. Utdanningssystemet vårt og de fleste religioner i dag lærer vanligvis det motsatte. Barna våre er opplært til å se på disse eksemplene som fantasier fra Det gamle testamente. Det er grunnen til at vi ikke opplever slike mirakler i dag! Og enda verre, Gud forbanner folkene våre i dag på grunn av opprøret deres.

DET SKAL EN STERK REGJERING TIL FOR Å SIKRE AT GUD OG HANS ÆREFRYKTINNGYTENDE MAKT BLIR HOLDT OPP FREMFOR FOLKENE. Gjennom mesteparten av Israels historie har de gjort akkurat det motsatte.

Igjen, denne leksjonen skulle ikke bare bli lært til Israel - men ”for at ALLE FOLK PÅ JORDEN skal kjenne at Herrens hånd er sterk, og for at dere alle dager skal frykte Herren deres Gud” (vers 24). Israel skulle lære ”ALLE FOLK PÅ JORDEN” hvor sterk Gud er, så de ville frykte Ham! Ser Israels folk i dag hvor sterk og mektig Gud er? Frykter de Gud i dag? Enhver kan se at det GJØR DE IKKE!

Josva visste at Gud planla at Israel skulle lede verden til Gud. Dette har alltid vært Guds mål. Det er åndelige Israel eller Kirkens jobb i dag.

HØVDINGEN OVER GUDS HÆR

Med en gang israelittene hadde kommet inn i Det lovede land, ville Gud at de skulle begynne å erobre det. Men før den første erobringen deres - den kanaaneiske byen Jeriko - innprentet Gud en viktig sannhet dypt inn i Josvas sinn.

”Mens Josva var ved Jeriko, hendte det en gang at han så opp og fikk øye på *en mann som stod foran ham med et løftet sverd i hånden*. Josva gikk bort til ham og sa: ER du for oss, eller er du med våre fiender? Han svarte: Nei, jeg er HØVDINGEN OVER HERRENS HÆR. Nå er jeg kommet. Da falt Josva på sitt ansikt til jorden og tilbad og sa til ham: Hva har min herre å si til sin tjener? Og høvdingen over Herrens hær sa til Josva: Dra skoen av din fot! For *det sted du står på, er hellig*. - Og Josva gjorde så” (Josva 5:13-15).

Josva fjernet skoene sine veldig fort! *Dette var hellig grunn!* HVORFOR? FORDI DEN LEVENDE GUD STO DER! HER VAR HØVDINGEN OVER HERRENS HÆR!

Jesus Kristus - her manifestert som en mann - er en *militærleder*. Han holder et løftet sverd, fordi noen ganger må Han slå ned folk. DETTE STORSLÅTTE VESENET var den samme som ledet israelittene inn i Det lovede land - det var ikke Josva! DET ER DEN SAMME GUD SOM LEDER PCG INN I GUDS RIKE I DAG! NÅR VI GJØR GUDS ARBEID, STÅR VI PÅ HELDIG GRUNN!

Hærskarenes Herre kom til syne akkurat der for Josva. Dette forteller deg mye om hva slags mann Josva var.

Vi vil ha noen kamper med verdens Jeriko'er. Hvor leder Høvdingen oss? Hvor er denne store Gud som fikk Josva

til å ta av seg skoene sine? Vi har en fysisk leder, men vi må være sikre på at vi gir Gud den respekten som Han fortjener. Vi bør *alltid* stå på hellig grunn åndelig. NÅR VI GJØR GUDS ARBEID, ER VI PÅ HELLIG GRUNN, OG DET ER BEST AT VI ALDRI GLEMMER DET, HVIS VI VIL AT GUD SKAL VÆRE MED OSS! Hvis Han ikke er det, er vi i vanskeligheter. Men HVIS DU VIRKELIG VET OG TROR DET, HVORDAN KAN DET IKKE FYLLE DEG MED MOT?

Apostelen Paulus skrev: "Men han som for en kort tid ble satt lavere enn englene, Jesus, ham ser vi *kronet med herlighet og ære* fordi han led døden, for at han ved Guds nåde skulle smake døden for alle. Da han førte mange barn til herlighet, sømmer det seg for ham, som alt er til for og alt er til ved, å fullende DERES FRELSES HØVDING gjennom lidelser" (Hebreerne 2:9-10). Kristus er vår *frelses Høvding*! Det går lenger enn at Han er Høvdingen som ledet Josva inn i Det lovede land. Dette er Høvdingen som leder oss inn til frelse - Det åndelige lovede land! Det handler ikke om det som skjedde i *oldtiden*; det handler om det som skjer *akkurat nå*!

Vers 8 sier at Gud la ALT under hans føtter." Moffatt oversetter "alt" som "universet." Dette er den universherskende, allmektige *Høvdingen* for frelsen vår!

Josva viste *virkelig* respekt for denne Gud! Han holdt Ham i spotlyset hele tiden! Han var rede til å kjempe imot Ham, men da han fant ut hvem Han var, BØYDE HAN SEG NED FOR HØVDINGEN SIN.

Vi må fastholde den ånden. Denne Høvdingen leder oss i dag - ikke bare inn i et eller annet fysisk paradiset, men INN I UNIVERSET! Og vi skal hjelpe Ham å bringe *hele* menneskeætten frem til å styre og forskjønne universet!

Å forstå og å bruke disse Gudsinspirerte ordene vil forhøye og revolusjonere livet vårt. Hvis vi fordøyer disse ordene, vil det få oss til å tenke slik Gud gjør!

HERRENS KRIGER

Dagen etter at Josva møtte Høvdingen sin, marsjerte israelittene til Jeriko (Josva 6). I sju dager gikk de bare rundt den kraftige bymuren. Den store militærlederen Josva hadde *prestene* til å lede denne hæren med Guds ark! På den sjuende dagen falt muren rundt Jeriko simpelthen sammen. Det var et annet spektakulært mirakel. Disse israelittene begynte virkelig å forstå budskapet om at Gud hadde kommandoen og ledet dem til seier!

Denne samme Gud er Lederen for PCG og leder oss i dag. Vi må sette Ham i ledelsen og la Ham ødelegge Jeriko'ene våre.

Malakias' Budskap var ny åpenbaring, og den viste hvor Gud hadde begynt å arbeide da Worldwide Church of God gikk av sporet. Når alt falt sammen og syntes håpløst, ga denne boka oss mye håp. Det var Guds åpenbaring som viste oss hva som skjedde i Kirken og hvordan det ville bli rettet opp. Den boka vendte folk til Gud, og det gjør den fortsatt. Alt vi trengte å gjøre var å *følge arken*, eller Jesus Kristus vårt Overhode, og da ordnet alt seg.

Mens alt faller sammen, *prøver Høvdingen vår å lede oss inn i universet*. VI TRENGER IKKE MANGE MENNESKER FOR Å GJØRE DETTE ARBEIDET - VI TRENGER BARE AT GUD LEDER OSS! Hvis Jeriko eller noe annet kommer i veien for Guds Arbeid, vil det falle sammen. Men vi må ha virkelig tro og være tålmodige.

Josvas bok lærer oss denne leksjonen om tro gang på gang. Et kildedokument til De tidlige profetene finnes i 4 Mosebok 21:14: "boken om Herrens kriger." Josva var en kriger som kjempet "Herrens kriger"! Han forsto, som det står i 2 Krønikebok 20:15, at "denne krigen er ikke deres, men Guds." Det er hvordan vi vinner kamper: *Stol på Gud!*

Den andre kampen som Israel kjempet under Josva var i Ai (Josva 7). Der ble 36 av soldatene deres drept - de tapte

slaget! Dette gjorde Josva veldig fortvilet. Dette var det første slaget som han noen gang hadde tapt. Men du må innse: Hvis du skal bli en slik stor mann som Josva var, må du lære hvordan du kan KOMME TILBAKE fra et tapt slag nå og da! Bare fordi du har tapt en kamp betyr ikke det at du har tapt krigen! Vår egen menneskenatur er veldig sterk. Noen ganger står vi ovenfor vanskelige kamper; andre ganger må Gud korrigere oss på måter som vi ikke forstår, akkurat slik Josva ikke forsto korrigeringen han fikk. Vi må forstå at det er Gud som gjør det, og at GUD forstår.

Josva fikk definitivt en veldig sterk korrigering her. Han kastet seg ned for Gud, dypt angrende. Og Gud svarte: *Josva, reis deg opp og gå ut og finn synden!* (versene 10-15). Israel hadde syndet! En av israelittene adlød ikke Guds instruksjoner: Akan trodde at han kunne styrte en del av Guds regjering.

Josva hadde ingen ide om hva Akan hadde gjort, men med en gang han så at denne mannen brøt et av Guds bud og dyttet unna Guds regjering, måtte Josva drepe ham *øyeblikkelig*. Gud fikk dem til å sette opp et minnesmerke slik at hele Israel kunne se det og lære fra den fryktelige synden (innfelt: "Akordalen: Ulykkens dal," side 39).

Josva sto opp for Gud og kjempet med mot og tro. Vi må gjøre det samme. Vi må kjempe som Han leder, men DETTE ER GUDS KRIGER. Vi kunne skrive en bok om Guds kriger i dag! Kampen vår for *Tidenes mysterium* var en av Guds kriger. Vi stolte på Gud, og Han utfridde oss. Hvis ikke Gud kjemper krigene våre, vil vi simpelthen ikke vinne.

Etter Israels tap den første gangen de prøvde å erobre Ai, se på alt det de måtte gjøre for å lykkes etter at de hadde eliminert synden og hadde fått rett forhold til Gud: "da sa Herren til Josva: Rekk ut spydet du har i hånden mot Ai! For jeg vil gi byen i din hånd. - Så rakte Josva spydet som han hadde i hånden, ut mot byen" (Josva 8:18). Det var

alt Josva trengte å gjøre! Det er alt vi trenger å gjøre for å vinne våre slag: STOL PÅ GUD!

I 2 Mosebok 23:28-30, lovet Gud å drive ut kanaaneerne med *vepser*! Han ville ha gjort praktisk talt hele jobben hvis Israel bare hadde *trodd Ham*! Hvor mange av de kam-pene som vi kjemper, ville Gud ha tatt seg av hvis vi bare ville la Ham kjempe dem? Hvor mange av dem ville vært langt lettere enn de er?

Denne lærdommen er det umulig å forstå for et kjødelig sinn. Det trengs mye tro for å legge livet ditt i Guds hender, og folk flest har det simpelthen ikke.

Forfattere av Bibelkommentarer snakker ofte om "fortel-linger" i Det gamle testamentet. De *tror* virkeligheten ikke på historien. *Lange's Commentary* sier: "DEN PRIMÆRE SNU-BLESTEINEN FOR DE FLESTE AV KRITIKERNE ER, når vi kommer til bunnen av det, MIRAKLER, noe som antas på forhånd å være noe umulig og urimelig med rasjonelle forestillinger, enten vi finner dem på gamle eller nytestamentlig grunn" (uthevelser tilføyd). Det er fallet til mange av de Bibellærde: De kan ikke tro at det finnes en Gud som utfører mira-kler for menneskene. De har ikke tro, og de tillegger disse miraklene til overdrivelse.

I Guds Kirke avhenger vi imidlertid *rutinemessig* av miraklene Hans som en livsstil! Det er derfor slike historier som Josvas seier i Jeriko, er så verdifulle for oss.

Se på sluttresultatet av Josvas trosfylte tilnærming: "OG LANDET HADDE NÅ RO ETTER KRIGEN " (Josva 14:15). Gud ga dem en vidunderlig periode med fred.

IKKE NOE SOM DRAR ÅNDE

En annen lærdom fra Israels kriger for å erobre Det lovede land, er noe som mange har et virkelig problem med, hvis de i det hele tatt tror på det. Da Josva førte krig, UTSLETTET

HAN FIENDEN. Som Gud befalte i 5 Mosebok 20:16: "... skal du ikke la noe som drar ånde, bli i live." Det er det Josva gjorde. Når han erobret en by, lot han *ingenting* bli tilbake. Dette er den bibelske opptegnelsen.

Hvorfor ville Gud gjøre det? Det er mange som ikke kan forstå det. De kan simpelthen ikke forstå at Gud kunne være så grusom.

Legg merke til dette utsagnet fra den tyske teologen Johann Gottfried Eichhorn, som har blitt kalt "grunnleggeren av kritikken av Det gamle testamente": "Hvor ugudelig fortellingen i Josvas bok er! Den forteller at Gud ikke bare gir bort til israelittene, mot all rett, Kanaans land, som kanaanittene som de første okkupantene holdt med rette, men skisserte en grusom plan for dets erobring, og beordret direkte den mest fryktelige blodsutgytelse og utryddelse av kanaanittene. Hvem kan forene dette med selv et delvis korrekt syn på Gud?"

Denne tyske rasjonalisten trodde at kanaanittene hadde retten til det landet, og at ingen *rettferdig* Gud noen-sinne befalte israelittene om å fjerne dem. Denne mannen snakket med *autoritet*, og kom med denne store uttalelsen om hvem som rettmessig eide Det lovede land. Han visste mer enn Gud - eller det var i alle fall det han tenkte! Hvordan kan du resonnere med en slik mann?

Tror du på historien slik *Det gamle testamente* nedtegner det? Tror du at det ble iscenesatt av den SAMME GUD som sendte Sønnen Sin for å dø for verdens synder? Verdslige kristne avviser skriftstedene fra den "Gud i Det gamle testamente." Men det er den samme Gud som styrer folkene Sine i dag. Det er den *samme Gud* som advarer Israels nasjoner og verden i dag. Men de nekter å gi akt på advarselen Hans.

Tenk et øyeblikk på folkene innen den islamistiske kulturen i dag. De oppdrar barna sine - fra de er små babyer - til å *hate*, ja endog å *myrde*. Disse unge menneskene hører

konstant det budskapet med hat, og de blir mer og mer onde ettersom de blir eldre. De sier at de ønsker å utrydde Israel (bibelske Juda) fra jordas overflate! Hva er løsningen på dette problemet? Gud har en plan for dem. Han vil gjenopprekke dem inn i en verden som har blitt omdannet til et paradis, ved å holde Guds kjærlighetslov! Han planlegger å lære dem og gi dem all den kjærligheten som de ikke fikk, i denne onde verden i dag!

Det gjelder også for de folkene, som var gjennomsyret med synd, som bodde i Det lovede land på Josvas tid. De vil få sin mulighet til å lære sannheten og omvende seg. På kort sikt straffer Gud dem imidlertid for syndene og perversiteten deres (5 Mosebok 9:4-5). Han fjernet dem fra Kanaan fordi Han hadde til hensikt at det skulle bli et HELLIG LAND.

Gud besluttet at det *var bedre for disse syndige menneskene simpelthen å bli utslettet*. Det er det samme som islamistene ønsker å gjøre mot Israel i dag, bortsett fra at dette var Gud med PERFEKT RETTFERDIGHET som gjorde det *ut av kjærlighet* - ikke perverse menneskevesener som er motivert av hat.

Disse som tror at Gud aldri ville gjøre noe slikt, opphøyer simpelthen sin egen menneskeresonnering. De kan fokusere på utvalgte skriftsteder som de liker, som beskriver Guds barmhjertighet. Men de tidligere profetene åpenbarer en DOMMENS GUD - noen ganger *smertefulle* dommer. Og i virkeligheten var til og med dommen Han påå kanaanittene en barmhjertighetshandling.

Folk som hater denne historien, HATER I VIRKELIGHETEN GUD OG VET DET IKKE. Han er en dommens Gud. Vi kan ikke slippe unna det - og vi skulle ikke *ønske* å gjøre det!

Gud *befalte* Israel om å fjerne disse folkene fra Det lovede land, fordi Han visste at hvis de ble der ville de dra israelittene bort fra Gud. Han visste at Satan ville bruke

disse folkene som et våpen til å ødelegge det som Gud bygde i Israel - nasjonen som Han hadde til hensikt å frelse verden med etter hvert!

Se hva som skjedde så snart Josva og mennene under ham døde: Israel inngikk et kompromiss, det ble svakt, og det falt inn i akkurat de syndene som Gud hadde advart dem mot. Det er det som setter scenen for den katastrofale boka om Dommerne. Senere var dette også der ting brøt sammen for kong Saul. Han var så "rettferdig" at han ikke ønsket å drepe alle som Gud hadde befalt ham om å gjøre, så han sparte noen av dem (1 Samuel 15). Han var "mer rettferdig enn Gud."

Hvis du hadde langtrekkende visjoner, ville du se hva Gud ser. Vi ser bare et lite *fnugg* av det som Gud ser. Han vet hva Han gjør! Han vil bringe hele *verden* ut inn i universet for å styre det hvis folk bare vil *høre* på Ham og bli *lært* av Ham!

Noen av de tidligere Bibelkommentatorene fra 1800årene forsto dette. Til og med prester i verden forsto hvorfor Gud gjorde det Han gjorde med kanaanittene. De så at disse folkene var hinsides hjelp i dette livet - de sank ned i stadig økende fryktelige synder og demonisme, og ingen kunne nå inn til dem. Hvis Gud ønsker å utslette dem og oppvekke dem i en vidunderlig Morgendagens Verden, er det OK? Selvfølgelig er det det.

Kanskje Gud ved å gjøre dette hindret dem fra å bli så skrekkelige onde at omvendelse hadde blitt ekstremt vanskelig eller umulig!

Hva har det å gjøre med oss i dag? Antageligvis dreier det *største problemet* i Guds Kirke i dag i alt vesentlig om det samme problemet! Gud instruerer oss om å kutte av kontakten med dem som har vendt seg bort fra Gud (Romerne 16:17; 2 Tessalonikerne 3:6, 14 og mange andre vers). Laodikeerne som har gjort opprør mot Gud, tror

ikke på disse skriftstedene; de resonnerer at det er mer kjærlig og rettferdig å være venner med slike folk.

GUDS KJÆRLIGHET SIER AT VI SKAL KUTTE DEM AV. Hvis de ønsker å løpe rundt i opprør mot Gud, *la dem gå!* Hvis vi opprettholder kontakten med dem, vil Satan bruke dem til å ødelegge oss! Satan ville like at de kunne holde seg i nærheten slik at de kan gjøre det skitne arbeidet sitt i Guds Kirke.

Det er hva disse fysiske eksemplene skal lære oss. Vi ønsker å hjelpe så mange som vi kan - men hvis de er laodikeiske og ønsker å gå sine egne veier, må vi kutte av kontakten med dem. Dette er en leksjon vi må lære! Hvis vi ikke har dette i tankene, da vil vi gjøre mange feil. Nå, det er mulig å overdrive den andre veien - vi må alltid forsikre oss om at vi gjør det på Guds måte.

Vi må ha den store sammenhengen i tankene. *Alt* dette er et barmhjertighetsarbeid. Gud gjør dette arbeidet på en slik måte at Han kan redde SÅ MANGE SOM MULIG! Det er hva det hele dreier seg om!

Josvas navn var opprinnelig Hosea eller Hoshea, som betyr "frelse," men Gud forandret det til "Guds frelse" (4 Mosebok 13:8, 16). Det er mange som kritiserer det Josva gjorde, men dette er faktisk hva denne mannen handlet om! Det handler ikke om å redde folk *fysisk* - dette handler om MENNESKEHETENS ÅNDELIGE FRELSE! Gud skapte ikke mennesket bare for å være fysisk og ha fysiske velsignelser. Dette handler i siste instans om *åndelig frelse*.

JOSVAS SISTE PREKEN

Etter at de hadde kjempet alle disse krigene, kunne Israel nyte en periode med fred. Josva delte Det lovede land mellom Israels stammer. Og rett før han døde, ga han sin siste preken til israelittene (Josva 23-24). Disse

kapitlene viser hvilken stor mann han var. Det var en grunn til at disse var Guds ledere! Kan vi måle oss med denne storheten?

Se på utsagnet i konklusjonen på dette budskapet: "Men synes dere ikke om å tjene Herren, så velg i dag hvem dere vil tjene, enten de guder deres fedre dyrket på den andre siden av elven, eller de gudene amorittene dyrket, de som hadde det landet dere nå bor i! Men jeg og mitt hus, vi vil tjene Herren" (Josva 24:15). For en kraftig *uttalelse* fra en GUDS LEDER! Han sier: *Jeg bryr meg ikke om hvis HELE NASJONEN vender seg bort - MIN FAMILIE vil ADLYDE GUD!* Du kan se at Josva styrte familien sin på Guds måte. Det er også hva Gud ønsker seg fra deg. Men den uttalelsen er antagelig enda sterkere enn du forstår. Josva sa også: *Selv om det er noen i husholdningen min som ikke er enige, skal dette huset som jeg bor i ADLYDE OG TJENE GUD!* Uansett hva som skjer, er det ingen person på jorda som kan få meg til å vende meg bort fra Gud! For en leder!

Dette er den slags mot Gud ønsker Seg fra hver eneste en av oss! Elsker du Gud så mye? Har du slik tro og mot - at hvis hele nasjonen vender seg bort, eller hele familien din, fortsetter du rett videre? Vi må be om at Gud gir oss slike mennesker, uansett hvor få, som er så ivrige etter å gjøre Arbeidet. Herr Armstrong sa at han måtte lære å gi opp *alt*. Det er også hva Josva måtte lære. Og det er det Gud ønsker at du skal lære. Hvis du har den innstillingen, vil det skje fantastiske ting i livet ditt! Du vil virkelig ha en storslått fremtid.

I denne siste prekenen tok Josva israelittene hele veien tilbake til begynnelsen av historien deres, og begynte med Abraham. Han minnet dem om fortiden deres og hvordan Gud velsignet dem og gjorde vidunderlige ting for dem når de adlød Ham. Josva hadde vært der i Egypt som slave. Han hadde sett mange mirakler i løpet av sitt liv. Han døde

110 år gammel (vers 29). Gud velsignet ham virkelig på mange måter.

Etter at Josva var borte og de eldre som var under ham også døde, glemte Israel den historien. Israelittene hadde fantastiske eksempler i Josva, Kaleb og andre - menn som var lojale og inspirerende og oppmuntrende. Men med en gang disse mennene ble borte, falt alt fra hverandre. Israelittene ble plaget av splittelser og problemer fordi de ikke ville holde fast på det Moses og Josva hadde lært dem. I Dommernes bok begynte alle å gjøre det som var rett i deres egne øyne. Det er akkurat det som skjer med israelittene i dag, og nasjonene våre faller også fra hverandre!

Men når vi studerer denne historien og ser slike fantastiske eksempler som Josva, kan vi kjenne igjen DEN ENORME VERDIEN AV GUDDOMMELIG LEDELSE! Hvis vi følger disse eksemplene, kan vi ha en reell, positiv, fantastisk innvirkning på folk!

VI ER HER FOR Å LÆRE HVORDAN VI KAN BLI STERKE LEDERE OG BYGGE SÅ STERK LEDELSE SOM DET ER MULIG.

Guds prester og Guds folk må streve alt vi kan for å la Gud lede, guide og hjelpe oss med å oppfylle dette stor-slåtte kallet. Når vi gjør det, vil vi bygge sterkere forsamlinger og et sterkt Arbeid for Gud. Og vi vil etablere et sterkt fundament for fremtiden vår i Det *virkelige* lovede land - DEN VIDUNDERLIGE MORGENDAGENS VERDEN!

Akor: Ulykkens dal

EN AV DE MEST SMERTEFULLE HISTORIENE I BIBELEN ER NED-skrevet i Josva 7. Det er en fortelling som burde bli fortalt til hele verden i dag. Hvis vi kunne lære denne leksen, ville det forhindre enorme lidelser.

Akan hadde begått en avskyelig synd og forårsaket skrekkelige lidelser i Israel; som et resultat, lot Gud ham bli henrettet. "Deretter kastet de en stor steinrøys sammen over ham, den er der den dag i dag. Og Herren vendte om fra sin brennende vrede. Derfor kaltes dette sted Akor-dalen, og det navnet har det den dag i dag" (Josva 7:26). På grunn av de hårreisende hendelsene i dette området, ga Gud det navnet "Akor-dalen." Ordet *Akor* menes "å forårsake ulykke" (se *Gesenius' Hebrew-Chaldee Lexicon*).

Josva reiste en "steinrøys" i denne store dalen som et minnesmerke for alle israelittene. Han ville at denne hendelsen skulle bli værende i hukommelsen deres. Når barn vokste opp, ville de stille spørsmål om steinrøysen og dalen med navnet "ulykkens dal." Da kunne noen forklare dem om historien i det sjuende kapitlet i Josva.

BRUTT LØFTE

Her er historien. "Men Israels barn handlet troløst med det bannlyste godset. Akan, sønn av Karmi, som var sønn av Sabdi og sønnesønn av Serah, av Juda stamme, tok noe av det som var bannlyst. Da ble Herrens vrede opptent mot Israels barn" (Josva 7:1). "Handlet troløst" blir oversatt "brøt løfte" i Revidert Standard Versjon. Det uttrykket kommer fra det hebraiske ordet *maal*, som betyr *troløshet*.

Alt som ikke er av tro, er synd (Romerne 14:23). Når vi slutter å vandre i tro, slutter vi å vandre med Gud.

Gud lot israelittene kjempe for Det lovede land. De vant alltid kampene sine så sant de ikke "handlet troløst" mot Gud. Akans handling var en kalkulert synd som "brøt løfte." Når dette skjer, kjemper ikke Gud kampene våre for oss. I dag betyr det at vi begynner å tape kampen vår med Satan, oss selv og verden. Det er ikke noen liten synd.

Israel var i ferd med å kjempe noe som så ut til å være en lett kamp. Speidere trodde at byen kunne bli tatt ved hjelp av bare to eller tre tusen menn. Men da de angrep, ble de drevet tilbake av mennene i Ai, som drepte rundt 36 israelitiske soldater. Da israelittene hørte hva som hendte, "Da ble folkets hjerte grepet av angst, og ble som vann" (Josva 7:5).

Josva og de eldre var veldig fortvilet. Josva lå med ansiktet sitt på jorden foran arken i *timevis*! (vers 6). "Josva sa: Å Herre Herre! Hvorfor førte du dette folket over Jordan når du bare ville gi oss i amorittenes hånd og la oss gå til grunne? Gid vi hadde nøydt oss med å bli på den andre siden av Jordan! Hør meg, Herre! Hva skal jeg nå si, når Israel har vendt sine fiender ryggen? Når kana'aneerne og alle som bor her i landet får høre om dette, vil de kringsette oss og utrydde vårt navn fra jorden. Hva vil da du gjøre med ditt store navn?" (versene 7-9). Josva prøvde faktisk å klandre Gud!

ÅRSAK OG VIRKNING

"Da sa Herren til Josva: Reis deg opp! Hvorfor ligger du her på ditt ansikt? ISRAEL HAR SYNDET og brutt min pakt som jeg har opprettet med dem. De har tatt av det bannlyste godset. De har stjålet og bedradd, og de har gjemt det blant sine egne ting" (Josva 7:10-11). Gud snakket veldig direkte og rett på sak til Josva: *Reis deg opp! Hvorfor ligger du her på*

ditt ansikt? Deretter pekte Han på årsaken til problemet: ISRAEL HADDE SYNDET!

Det er en gigantisk lærepenge her. Når vi slutter å vinne kampene våre, ER SYND ÅRSAKEN! Og selv om det bare var én person som hadde gjort den, var det antageligvis andre som visste om det, og som tenkte at det ikke var deres problem. Men selv om det bare er én person som synder, *er det synd i forsamlingen* - og det er nødvendig å BLI KVITT DET! Gud fordømte *hele Israel* for dette fordi det skjedde i Israel - dette teokratiet, styrt av Gud!

Denne lærepenge var for oldtidens Israel, men den gjelder enda mer i dag. Hvis du er troløs, vil du begynne å tape dine åndelige kamper. Det skjer i de laodikeiske kirkene akkurat nå. Det er *årsak* og *virkning*. SANN UTDANNELSE HANDLER OM Å LÆRE ÅRSAK OG VIRKNING!

Gud forteller laodikeerne, som Han fortalte Josva, *Israel har syndet!* Det er *årsaken* til problemene deres. Uheldigvis har de ikke lært lærepenge slik Josva gjorde. Men de må, hvis de noensinne skal begynne å vinne kampene sine igjen.

Josva 7 snakker ikke om de syndene som vi alle må kjempe imot daglig. Han snakker om en grov, bevisst omdreining bort fra Gud, motivert av lyst eller en annen karakterbrist. Gud vil håndtere oss ganske tøft hvis vi gjør noe så *grovt* som det ble gjort her.

”Derfor kan Israels barn ikke stå seg mot sine fiender, men må flykte for dem. For de er selv kommet under bann. Hvis dere ikke skiller dere av med det bannlyste, vil jeg ikke lenger være med dere” (vers 12). Gud gjør det klart: Enten kvitter vi oss med synden, eller så vil Han ikke være med oss mer.

HØR OG FRYKT

God instruerte Josva om hvordan han kunne finne ut hvem som var ansvarlig for problemet, og hva de skulle gjøre

med det. Det var en streng straff: "Den som det bannlyste godset blir funnet hos, han skal brennes med ild, både han og alt det han eier og har, fordi han har brutt Herrens pakt og gjort en skammelig gjerning i Israel" (Josva 7:15). Gud etablerte en ny nasjon. Han ønsket å demonstrere for alle hva det er som gjør eller ødelegger nasjoner. Han ville at folkene skulle "høre og frykte."

Israels nasjoner skulle i dag straffe strengt slike store synder som Akan begikk. Men det gjør vi ikke, og våre samfunn faller fra hverandre! Når vil vi noen gang lære at det å bryte Guds lover, ødelegger nasjoner?

Da Gud ledet israelittene, hadde de veldig lite kriminalitet.

Men selvfølgelig er den viktigste lærdommen åndelig, og den er for Guds Kirke.

Josva utførte Guds instruksjonen nøyaktig, og Akan ble oppdaget. Han innrømmet å ha begjært og stjålet av byttet fra Jeriko *til tross for* Guds klare befaling (versene 16-23). Han tenkte at det var den "perfekte forbrytelsen" - men Gud hadde sett det hele! Jeg er sikker på at familien hans også visste om det. "Og Josva sammen med hele Israel, tok med seg Akan, Serahs sønn, og sølvet og kappen og gullblokken og hans sønner og døtre og hans storfe, esler og småfe, hans telt og alt det han hadde, og de førte det opp i Akordalen. Og Josva sa: For en ulykke du har ført over oss! I dag skal Herren føre ulykke over deg. - Og hele Israel steinet ham, og de brente dem opp med ild og steinet dem" (versene 24-25).

Begjæring er en stor synd - det bryter Guds ti bud. GUD FIKK HELE ISRAEL TIL Å STEINE AKAN! Alle måtte se den uhyggelige redselsscenen med hvordan Gud straffer synd! Så de brente "dem." Josva hadde tydeligvis hele familien brent fordi de visste om synden og tidde stille. Brenningen var et forbilde på Gehenna ild, og skildrer

den endelige døden som det ikke er noen oppstandelse fra (Åpenbaringen 20:14-15).

Det er hvordan Gud takler verdslige nasjoner. Ser du hvorfor folk i dag har en tendens til ikke å like Det gamle testamente? Men innser du at hvis Gud taklet folk på den måten i dag, *ville vi ikke ha alle de problemene som vi har?* De kan si uansett hvor fryktelige ting de vil om Gud, men Gud vet hvordan man kan holde kjødelig mennesker under kontroll! Og HVIS ONDENE IKKE BLIR STOPPET, ØDELEGGES DET NASJONEN. DET ER BEDRE Å ØDELEGGE NOEN FÅ ENN Å LA HELE NASJONEN FALLE!

Gud behandler selvfølgelig ikke Kirken Sin på samme måten, men synd er enda alvorligere åndelig. Hvis vi ikke angrer og omvender oss når vi bryter Guds lov, vil vi bli brent i Gehenna ild og dø for alltid!

ET MINNESMERKE OM SYND

Se på Josva 7:26 igjen. Gud vil at vi lager et minnesmerke som dette i dag, når vi synder. Han vil at vi skal gjøre noe for å etse det inn i hukommelsen vår.

Denne verden har tatt lite hensyn til Gud. Denne verden har i virkeligheten blitt til en "ulykkens dal." Det er årsak og virkning. Denne verden er i ferd med å bli revet i stykker av atombomber! Menneskenes synd er årsaken til dette marerittet. Nå er menneskene i ferd med å ødelegge seg selv. Det er bare Gud som kan guide og redde oss. Når menneskene lærer denne leksen, kan vi fjerne tegnet "Akordalen."

Det er faktisk håp i de dårlige nyhetene. Hvis menneskene leser tegnet nøyaktig, vil de se hvordan man kan komme seg ut av denne dødelige dalen.

Det vil skje. "Og så snart hun kommer derfra, vil jeg gi henne vingårdene tilbake og gjøre *Akors dal til en håpets*

dør for henne. Hun skal takke der, som i sin ungdoms dager, som den dag hun drog opp fra landet Egypt” (Hosea 2:15). Akordalen vil bli ”en håpets dør.” Så fort vi lærer hva som forårsaker sorgene våre, er det en ”håpets dør.” Denne verden og laodikeerne må lære noen smertelige lærepenget før det hender.

For noen vidunderlige nyheter som ligger fremfor oss i Morgendagens Verden.

”Saron skal bli til en beitemark for småfe, og *Akors dal* til *et hvilested for storfe*, til gagn for mitt folk, som søker meg” (Jesaja 65:10). Da vil Israel søke Gud. Akordalen vil bli en fredelig dal. Måtte Gud fremskynde den vidunderlige dagen!

TRE

Dommerne: Bibelens blodigeste bok

EFTER AT JOSVA OG DE ELDSTE DØDE, BEVEGET ISRAEL SEG inn i en periode som blir dekket i Dommernes bok. Mens Josva var i live, ble folkene ledet av en mann under Gud. Men da han døde endret alt seg. De begynte å gjøre opprør mot Guds regjering.

Det var en endring i regjering under dommerne som Gud tillot. Folk måtte nå komme til dommerne *frivillig* for råd og ledelse. Det var ikke engang nok dommere til å gå rundt. Og dessverre brukte ikke folk den hjelpen de *hadde*.

Denne nye formen for regjering viste seg å være en katastrofe. Dommerne er den blodigeste boka i Bibelen. Israelittene hadde ikke Moses og Josva til å vise dem til arken mer. Israel ønsket ikke Guds styre mer. Mange dommere kom også på avveier. Det var bare en annen menneskeregjering som mislykkedes - akkurat slik de alle gjør, før eller senere!

Husk at Dommerne er en profetisk bok.

I denne endetiden ble Guds egen Kirke splittet etter at Herbert W. Armstrong døde. De fleste av Guds folk har blitt lunkne og har avvist Guds styre. Det valget leder dem til de blodigeste begivenhetene noensinne i Guds Kirke. Denne *lunkne* Kirken kommer til å oppleve den blodigste tiden noensinne på jorda: den Store Trengselen.

Femti prosent av laodikeerne vil miste sitt evige liv (Matteus 25:1-13). De har en veldig "blodig" fremtid åndelig.

DISSE ORDENE BURDE SETTE SKREKK I ALLE GUDS FOLK! Men folk som er lunkne, lytter ikke til Guds Ånd.

De utvalgt vil ALLTID velge Guds regjering fordi de ikke kan bli forført.

KOMPROMISS MED LOVEN

"Etter at Josva var død spurte Israels barn Herren: Hvem av oss skal først dra opp mot kana'aneerne og kjempe mot dem?" (Dommerne 1:1). I dette første verset, kan du se forbindelsen med Josvas bok, som opprinnelig var kombinert med Dommerne i en enkelt bok.

"Herren sa: Juda skal dra opp. Se, jeg har gitt landet i hans hånd" (vers 2). Denne boka begynner med at Juda er sterk nok til å drive kana'anittene ut av landet på oppdrag fra Gud. I den første delen av kapitlet angrep folkene, og Gud velsignet innsatsen deres med seier. Men ting forandret seg fort. Nasjonen kom bort fra Guds lov og sank ned i fryktelig avgudsdyrkelse og andre synder.

Dommerne 1:19 gir det første tegnet på problemer. Det sier at Juda "ikke var i stand til å drive bort innbyggerne i dalen, for de hadde jernvogner." Dette viser en viss mangel på tro. Hvis disse soldatene brukte Guds kraft, kunne ingen av fiendens våpen ha stoppet dem!

I vers 21 leser vi: "Men Benjamins barn *drev ikke bort jebusittene* som bodde i Jerusalem. Jebusittene ble boende sammen med Benjamins barn i Jerusalem og har bodd der til denne dag." Det var en alvorlig feil. Folkene inngikk kompromiss på **AKKURAT** den måten som Josva hadde advart dem om ikke å gjøre!

Da David kom på scenen noen år senere, var jebusittene fortsatt der og skapte problemer. Men David håndterte situasjonen på en helt annen måte (2 Samuel 5).

Dommerne 1:27 viser at Manasses stamme også lot noen av innbyggerne bli, i stedet for å drive dem ut. Gud ba israelittene om å *kvitte seg* med alle de folkene som bodde i Det lovede land. Vers 28 viser at israelittene bestemte seg for i stedet å sette dem til tvangsarbeid! Resten av kapitlet viser at andre i nasjonen inngikk lignende kompromiss.

Det er veldig vanskelig for mennesker bare å gjøre det som Gud befaler. Vi har en tendens til å mangle tro; vi resonnerer med oss selv hvordan ting skulle håndteres. Men hvis Gud sier at vi skal gjøre det, **ER JOBBEN VÅR SIMPELTHEN Å GJØRE DET** - og gjøre det *på den måten* som Gud sier at vi skal gjøre det! Hvor sjelden en slik holdning er på denne jorda i dag.

Israel synes rutinemessig å utvise denne svakheten for ikke å gjøre det som Gud sier - spesielt når det kommer til å drive ut folk! Gud befaler at det bare skal være **EN LOV FOR ALLE** (3 Mosebok 24:22). Enhver fremmed som velger å bo blant israelittene måtte holde den samme loven - og praktisere den samme religionen og tilbe den samme Gud - som israelittene gjorde. Det er den eneste måten en nasjon noensinne kan fungere! Likevel tillater vi, i Israels moderne nasjoner, millioner på millioner av mennesker å komme inn mens de fortsatt holder fast på sine egne språk, vaner, religioner og praksis. I Amerika - dagens etterkommere av Manasse - tar vi til og med imot

dem som er fiendtlig innstilt mot Konstitusjonen, landets lov. For å gjøre ting enda verre, gir vi dem alle slags velferdsordninger til tross av at vi allerede har en gigantisk gjeld som vi ikke kan betale! Men den *lovløse* radikale venstresiden sier at det er den eneste "kjærlige" tingen å gjøre. Og selvfølgelig, det har også den siden at de har fordelene av å kjøpe disse liberale stemmene så de kan beholde makta. Disse folkene *kjenner ikke Gud* - og de *forstår ikke djevelen*! Deres måte vil *aldri* fungere. Dette er å *BRYTE GUDS LOV* - og det ødelegger nasjonene våre! Det leder alltid til katastrofe.

Dommerne 1:29 viser at efraimittene tillot kanaanittene å bo i landet deres. Dagens Efraim, Storbritannia, gjør det samme. I dag praktiserer muslimene sharialov der, i noen tilfeller med den britiske regjeringens velsignelse! Disse folkene ønsker ikke britisk lov: De importerer sitt eget islammittiske rettssystem! Det finnes ingen måte du kan leve i fred med slike individer i lang tid.

Gud befalte *EN LOV FOR ALLE*, både israelitter og fremmede. Vi må lære å tenke som Israels Gud! I siste instans vil alle bli Israel. Det er den måten frelse virker på.

Gud tiltenkte at loven Hans skulle bevare Israels religion ren. Denne leksen gjelder på samme måten for Guds Kirke, eller åndelige Israel i dag. I Det nye testamente er befalingen den samme, på et åndelig plan: Gud ber folkene Sine om å *skille seg* fra alle i Kirken som prøver å forurense religionen ved å bringe inn en annen doktrine (f.eks. Romerne 16:17; Galaterne 1:8-9; 2 Tessalonikerne 3:6, 14; 1 Timoteus 6:5; 2 Timoteus 3:5; Titus 3:10-11; 2 Johannes 10-11). Guds sanne Kirke holder denne befalingen i dag.

Det er noen som kritiserer oss for dette, som resonnerer at det er hardt og grusomt. Men vi tyr ikke til menneskersonnering - vi gjør ganske enkelt det som Gud befaler oss. De tror at det er mer kjærlig å fortsette disse forholdene,

men de VET simpelthen IKKE HVA GUDS KJÆRLIGHET ER! "For DETTE er kjærligheten til Gud at vi HOLDER HANS BUD. Og hans bud er ikke tunge" (1Johannes 5:3). Vi ønsker alltid å handle ut av *ekte* kjærlighet - Guds kjærlighet. Han vet hva som er kjærlig og hva som er hardt og grusomt - og HAN ER IKKE HARD OG GRUSOM! GUD ER KJÆRLIGHET! Å være ulydig mot Guds instruksjoner på dette punktet, innbyr til katastrofer like så sikkert som det gjorde for israelittene.

Åndelige Israel, eller Guds Kirke, vil *alltid* feile uten en sterk ledelse fra toppen! Gud velger alltid en mann, slik Han gjorde med Moses og Josva, for å anvende loven Sin.

Det er imidlertid vanlig at Guds folk avviser Guds regjering, akkurat slik oldtidens Israel gjorde. Bare rundt 5 prosent av Guds folk forblir lojale mot Ham i dag! Dommernes bok viser oss *hvorfor* Guds sanne Kirke lykkes eller feiler i enhver tidsalder.

Gud trenger folk som vil se i Bibelen, forstå den som best de kan - og bare GJØRE DET! Ting fungerer alltid fint når du gjør det.

KARAKTEREN TIL EN LEDER

Dommernes bok dekker mer enn 300 år med historie (1 Kongebok 6:1). Det var Israels "mørke tider" - en tid med intense lidelser og umoral. Krig var en livsstil.

Israel opplevde mye uro som en nasjon, hovedsakelig på grunn av dens *svake ledelse*. I løpet av den fryktelige perioden, var det noen få gode dommere, som Jefta og Samson. Noen av disse lederne var ikke de største - sammenlignet med Moses, Josva eller David - men de var likevel store ledere. Gud oppreiste dem fra et alvorlig korrupt område og brukte dem for Sitt formål.

Samson hadde selvfølgelig noen problemer som han virkelig lot overmanne seg. Hans liv viser hvordan et problem

virkelig kan bringe ned en person hvis han ikke får det under kontroll og beseirer det! Vi må overvinne problemene våre! Det er flere eksempler i de tidligere profetene som illustrerer det poenget.

Dommerens bok illustrerer grafisk, mer enn noen annen bok i Bibelen, hvordan en leders karakter *påvirker* folkene.

Den første dommeren, Otniel, fryktet Gud og holdt hans bud. Konsekvensen: "Og landet hadde ro i førti år" (Dommerne 3:11).

Israelittene hadde *ikke* fremgang når de levde i synd. De var ikke vellykkede. Forholdene ble så ille at de til slutt måtte rope på Guds hjelp. I Sin barmhjertighet reiste Gud opp Ehud for å redde dem fra moabittene. Israel hadde ro i 80 år. Etter at Ehud døde, sank de igjen ned i dybden av ondskap og desperasjon.

Gjennom denne perioden var det *sju gjentakelser* av denne miserable syklusen: Folkene falt bort fra Gud, de led i fangenskap, de ropte ut til Gud, og deretter reddet Gud dem gjennom en dommer.

EN MOR I ISRAEL

Et bemerkelsesverdig dommerembete var det til Debora (Dommerne 4). På et vis var dette et lyspunkt i Dommerne. Men på en annen måte var det en fryktelig tragedie!

Debora var en profetinne, og israelittene kunne se at Gud brukte henne og åpenbarte sannheter til henne (versene 4-5). Men dette avslører mye av tilstanden til Israel på den tiden. Den eneste grunnen til at Gud brukte denne flotte kvinnen, var at det ikke var noen MENN som var sterke nok til å lede!

Gud ville bruke Barak til å utfri Israel. Debora ga Guds instruksjoner til ham om hvordan han skulle gjøre det.

Men Barak var så svak at han ikke ville gjøre det med mindre Debora ble med ham og holdt han i hånden! (vers 8). Debora refset ham for hans mangel på mannlighet (vers 9). Israel hadde 10 000 soldater, likevel var det en kvinne som ledet alt, og hun var angivelig den eneste som var i stand til å gjøre det!

Etter at Gud ga Israel seier i dette slaget, sang Debora og Barak en seierssang. Den beskriver Guds makt i vakker poesi. Men det er også en profeti om problemene som hadde en tendens til å reise seg i Israel når de kommer bort fra Gud.

”Jeg Debora, stod fram ... jeg stod fram, EN MOR i Israel,” sang denne fantastiske kvinnen (Dommerne 5:7).

”Jeg stod fram, en mor i Israel” er et virkelig fordømmende utsagn! Det var ingen store menn som hadde blitt trenet til å bli lik Josva.

Vi ser forferdelige tragedier i Amerika og Storbritannia i dag. Skulle ikke disse tragediene få sterke menn til å stå opp med vrede og styrke? Men det er usedvanlig stille. Spørsmålet er hvorfor?

Når vi forlater Gud, flytter Satan inn. En ting han alltid er en pådriver for er å få kvinner i kommandoen. Jesaja profeterte at det ville være tingenes tilstand i Israel i denne endetiden (Jesaja 3:12). *Israel i dag er veldig lik slik det var på Deboras tid - det er ingen sterke mannlige ledere.* Det er ensbetydende med katastrofe for enhver nasjon. Og for å gjøre saken enda verre, det er ingen Debora til å lede noen av Israels nasjoner! Familiene avviser Guds styre. Vi kan kanskje kalle ekteskapene våre for 50-50 styre i dag, men Gud sier at det er kvinnene som styrer!

Hva er fruktene av et slikt ekteskap? En slik familie skaper veldig svake og feminine gutter! Det fører også til at jenter blir altfor aggressive, og problemet er vedvarende. Når det skjer blir barna undertrykkere, og det blir til en absolutt katastrofe for nasjonen.

De fem første versene i Jesaja 3 profeterer at alle de sterke lederne er BORTE på grunn av familiesammenbrudd. Dette er et fryktelig alvorlig problem. Det viser igjen at krisene oppstår fordi Israel simpelthen ikke vil gjøre tingene på den måten som Gud befaler dem å gjøre det! Det er en profeti om undergang.

Folkene våre har *ødelagt Guds familieregjering*; og når du ødelegger familien, *profeterer* Dommernes bok at du ØDELEGGER NASJONEN!

Noen vil bli sinte på grunn av disse ordene. De trenger å forstå at det faktisk er Gud de er sinte på!

Tilstanden til en fysisk familie åpenbarer hvor vi står *åndelig*. Ektemannen og hustruen må underordne seg til Gud og hverandre - men det er likevel mannen som må være lederen. Hvis en mann ikke er leder, styrer ikke Gud familien. Og hvis en kvinne ikke kan underordne seg til ham, kan hun ikke underordne seg til Kristus (Efeserne 5:21-22). Mannen må elske sin hustru så høyt at han ville dø for

Debora og Barak frydet seg i sang etter at Gud ga Israel seier over Jabin, Kanaans konge.

henne - slik Kristus døde for Sin hustru, Kirken. Det er den slags familieregjering som bygger mektige nasjoner.

Cambridge Bibel gjør denne observasjonen: "Deboras sang betegner stammene som uskikket for en felles anstrengelse. Juda blir ikke engang nevnt, og historikere har undret seg over isolasjonen av denne stammen, som etter Otniel ikke frembrakte en eneste dommer." Hva skjedde med Juda? Denne stammen var så sterk under Josva, men falt fra hverandre etter at han var borte. I følge *Langes*, endte jødene til og med opp med å gi Samson over til filisterne.

GIDEONS HÆR

Gud brukte Gideon på en mektig måte (Dommerne 6-8). Dette er en meget interessant historie fordi Gideon var slik en kujon. Gud kaller denne verdens ringe - vi er kujoner! Likevel brukte faktisk Gud denne mannen og gjorde ham veldig modig! Det er hva Gud ønsker å gjøre med oss *alle*.

Gideon samlet en hær med 32 000 israelitter til å kjempe mot midianittene. Gud ønsket å redusere størrelsen på hæren hans. "Da sa Herren til Gideon: Du har for mye folk med deg til at jeg skulle gi midianittene i deres hånd. For da kunne Israel rose seg mot meg og si: Min egen hånd har frelst meg" (Dommerne 7:2). Gud ville at nasjonen skulle gi HAM kreditt for seieren. Det er viktig for Gud. Hvis 30 000 israelitter hadde vunnet dette slaget, ville de ha sagt: *Er ikke vi store? Vi vant en mektig seier!* Men Gud vil at vi skal vite at *Han* er den ene som er ansvarlig for disse suksessene.

Det første Gud gjorde var å ha Gideon til å fortelle hæren at hvis noen var redde og fryktsomme kunne de simpelthen vende tilbake. Et forbløffende antall av 22 000 av soldatene vendte tilbake! (vers 3). Disse mennene skulle til å gå ut i kamp - jeg er sikker på at de ville ha kjempet for å beskytte Israel - men de var ikke det Gud så etter. Gud sa:

Send dem tilbake fordi de er fryktsomme og redd. Er du redd for åndelig krig? Gud vil at vi skal ha *mot* i slagene våre!

Selv om hæren nå var *mindre enn en tredjedel* så stor, ville Gud redusere den enda mer. ”Men Herren sa til Gideon: Ennå er det for mye folk! La dem gå ned til vannet, så VIL JEG SKILLE DEM UT FOR DEG DER. ...” (vers 4). Det er Gud som velger de åndelige elitesoldatene Sine. Disse mennene i Gideons hær var oldtidens elitesoldater i Israel, utvalgt til en spesiell offensiv krigføring. Og Gud velger de som Han ønsker skal gjøre dette avsluttende arbeidet til Gud i Philadelphia Church. Husk, DETTE ER PROFETI FOR DENNE ENDETIDEN! Du og jeg blir testet akkurat nå. Gud lærer mye om alle folkene Sine.

Gud satt disse soldatene på prøve. Han fikk dem til å gå ned til vannet for å drikke, og instruerte Gideon om å observere hvordan de samlet vannet. Han utskilte de som gikk ned på knærne og drakk av vannet, fra de som øste vannet med hendene og førte det til munnen. Den siste

Soldatene som knelte ned for å drikke, beviste at de var uverdige til å kjempe i Gideons hær.

gruppen - mennene som forble årvåkne og på vakt selv når de drakk vann - utgjorde bare 300 menn (versene 4-6).

Mange av disse mennene, selv om de ville gå ut og kjempe, var ikke *ivrige* etter å kjempe. De hadde et tilfelle av "bremser," som Abraham Lincoln sa om folkene og generalene sine i Borgerkrigen. Hvis du ikke er ivrig etter å kjempe, vil du tape avgjørende slag! Gud ser etter folk som er *ivrige* etter å kjempe og gå på offensiven.

"Da sa Herren til Gideon: Med de tre hundre mann som lepjeto, vil jeg FRELSE DERE og gi midianittene i din hånd. Men resten av folket kan gå hver til sitt" (vers 7). Disse 300 mennene ville ikke vente på at midianittene skulle komme etter dem, slik de fleste av Lincolns generaler gjorde. Gud sa at Han ville sende disse 300 etter midianittene, og de ville gå på offensiven og ødelegge dem.

Legg likevel merke til at Gud sa: *Jeg vil frelse deg*. Gud vil måtte frelse oss. Det var mer enn 30 000 som ikke var virkelig ivrige etter å kjempe. Gud hadde allerede fortalt dem at Han ville redde dem, men de trodde ikke på Ham. De følte seg ikke personlig sikre på Guds forsikringer. De var redde. Det er lett at vi kan bli redde. Men Gud sier: *Jeg vil at du skal gå på offensiven. Ikke bekymr deg om hva andre sier - du bare gjør det.*

Legg merke til hva Gud sa til Gideon, en befaling til disse 300: "Stå opp og dra ned mot leieren! JEG HAR GITT DEN i din hånd" (vers 9). Dette er mektige ord! Gud sa: *Jeg har allerede bekjempet dem, gå bare ned og høst fruktene av seieren din*. Men du må vite at det er GUD SOM GJØR DET.

FOR EN ÆRE Å VÆRE BLANT DE 300! For en fantastisk ære det er å være i Guds Filadelfiakirke i dag.

FORDERVELSENS DYBDER

Tidslinjen i Dommernes bok ender etter kapittel 16. De to gjenstående kapitlene forteller to beretninger som ikke

passer inn i kronologien i resten av boka - men de illustrerer og oppsummerer godt hvor **VELDIG SYNDIG** Israel ble i denne perioden.

Kapitlene 17 og 18 viser hvor *vanlig* avgudsdyrkelse hadde blitt, og hvor **KORRUPT** presteskaper var. En kvinne hadde til hensikt å lage en avgud for å tilbe, og sønnen hennes, Mika, stjal den fra henne. Han innrømmet forbrytelsen sin, og deretter brukte han de pengene til å forme en avgud. Men han stoppet ikke med dette: lagde deretter en livkjole og andre presteredskap - og innviet *en av sine egne sønner* som en prest! Alt dette var fullstendig opprør imot Gud.

Midt i denne beretningen blir dette viktige poenget fremstilt: "I de dager var det *ingen konge i Israel*, **HVER MANN GJORDE DET SOM VAR RETT I HANS ØYNE**" (Dommerne 17:6). Her er det store problemet! Disse versene innkapsler det virkelige problemet med hva som skjedde, i dette kapitlet. Det summerer også opp den **STORE LÆREPENGEN I DOMMERNES BOK!**

Etter dette fant Mika en levitt og ansatte ham til å være den hedenske presten sin. Han narret seg selv til å tro at Gud var fornøyd med handlingene hans.

Det viktigste problemet er uthevet her: "I de dager var det *ingen konge i Israel*: Og i disse samme dager søkte Dans stamme å få seg et arveland å bo i, for det var ikke til den dag falt noen arvedel på dem, som på de andre av Israels stammer" (Dommerne 18:1). Spioner fra Dan fant Mika, og de ble innblandet i den avskyelige hedendommen hans, sammen med å bryte andre av Guds bud.

Kapitlene 19 til 21 inneholder antageligvis den mest fordervede og tragiske historien i Dommerne. Den begynner ved igjen å understreke regjeringsproblemet som plaget nasjonen: "På denne tid, da det *ikke fantes noen konge i Israel*, var det en mann av Levi stamme som oppholdt seg

som fremmed langt inne på Efra'im-fjellet. Han tok seg en medhustru fra Betlehem i Juda" (Dommerne 19:1).

Denne mannen og medhustruen hans kunne ikke finne et sted å være. Så en gammel mann inviterte dem inn i hjemmet sitt. Da kom det en gjeng med homoseksuelle kjeltringer og krevde at den gamle mannen ga den mannlige gjesten sin over til dem, slik at de kunne misbruke ham seksuelt! (Dette er fruktene av opp/ned-familier.) Han nektet, men mobben tok til slutt medhustruen til den reisende mannen. De misbrukte henne til hun døde.

Gud sørget for at denne skammelige hendelsen ble nedskrevet og kanonisert i Bibelen, som en anklage mot den fryktelige tilstanden i Israel på den tiden.

For å gjøre sakene enda verre, viser Dommerne 20 viser at NASJONEN VAR SÅ SPLITTET AT DE IKKE ENGANG KLARTE Å BLI ENIGE OM HVORDAN DE SKULLE HÅNDTERE DENNE SKAMMELIGE GRUSOMHETEN! En borgerkrig som drepte mer enn 60 000 mennesker fulgte! Sannelig en blodig historie.

ANTIKKENS DEMOKRATI

Det overordnede poenget i Dommernes bok er gjentatt for å vektlegge det: "I de dager var det ingen konge i Israel: HVER MANN GJORDE DET SOM VAR RETT I HANS EGNE ØYNE" (Dommerne 21:25). GUD INSPIRERTE DET UTSAGNET TIL Å BLI GJENTATT GANG PÅ GANG. Han konkluderer boka med det.

Dette var den slags "regjering" Israel henfalt til etter at Josva døde. Etter en viss tid var det ingen som virkelig brydde seg om hva lederne gjorde. Alle gjorde sine egne ting. Høres det kjent ut?

Husk, DETTE ER EN PROFETISK BOK. Du kan finne Israel på jorda i dag ved at du forstår dette verset! Hvilke nasjoner er det som er lidenskapelig for demokrati? Amerika,

Storbritannia, den jødiske staten og de fleste av demokratiene i det nordvestlige Europa.

Dette er *presis* tingenes tilstand i Israels nasjoner i dag! Enhver gjør tingene på *sin egen måte* - hva enn som er rett i deres egne øyne. DET ER PROFETI FOR AKKURAT NÅ I ISRAELS NASJONER! Folk snakker så mye om frihet - men den friheten de verner om er i virkeligheten bare en frihet til å ødelegge livet sitt! De er hjemsøkt av motbydelige synder; de hater lov og regjering. Hvem kan lede disse folkene inn til noen ting som er konstruktivt eller lønnsomt?

Denne historien viser levende de fryktelige resultatene av den slags lovløshet. Når Guds regjering ikke er på plass, når loven Hans blir ignorert - når enhver gjør det som er rett i hans egne øyne - har du et miserabelt anarki.

Disse dagens nasjoner til bibelske Israel er i ferd med å bli de blodigste nasjonene noensinne fordi de forkaster Guds styre! I DAG ØNSKER ALLE Å GJØRE DET SOM ER RETT I SINE EGNE ØYNE. DOMMERNES BOK PROFETERER DET SKREMMENDE RESULTATET AV ET SLIKT DEMOKRATI!

Dette er *alltid* Israels skjebne uten en sterk Moses eller Josva til å lede folkene til Gud. Satan vet hvordan han kan utnytte de mange svakhetene til et demokrati til å bringe det ned.

Selv om demokrati antageligvis er den beste styreform for mennesket har skapt, er det *alltid* dømt til å mislykkes.

SØK GUDS HJELP

Det er en viktig lærepenge her også for Guds Kirke. Her var en periode i Israel da folkene måtte gå *frivillig* til dommerne for å få den hjelpen som de trengte - og de fleste av dem gjorde ikke det. De hadde masse frihet, og de lot det ødelegge dem.

Også i Guds Kirke har medlemmene mye frihet. Guds prester er der for å hjelpe, og Gud plasserer det meste av ansvaret på *medlemmene* om å søke hjelp når de trenger det. De som ber om den hjelpen de trenger, har en tendens til å være mye mer suksessfull enn de som ikke gjør det.

Jeg husker at da jeg gikk på Ambassador College, var det en instruktør som sa at hvis vi søker hjelp når vi trenger det, ville "aksjene våre gå opp" på colleget. Jeg tok ham på ordet, og min hustru og jeg rådførte oss med ham om et problem som vi ikke klarte å løse. Han ga oss god hjelp. Jeg hadde likevel på følelsen etterpå at aksjene mine *ikke hadde* steget i hans øyne - men JEG TROR AT DE STEG I GUDS ØYNE! Jeg gjorde feil, men *jeg ønsket å løse dem!* Og jeg vet at Gud honorerer den innstillingen. Heldigvis er det *Han* er den som har ansvaret for denne Kirken, ikke noe menneske.

HELE DOMMERNES BOK ILLUSTRERER DEN SANNHETEN AT KJØDELIGE MENNESKER *IKKE VIL* KOMME TIL GUD FOR Å FÅ DEN HJELPEN DE TRENGER. DET ER EN ENORM LÆREPENGE FOR OSS! HVOR KJØDELIG ER DU? Hvor mye ligner du folkene på dommernes tid? Vil du gå til Guds prester når du trenger hjelp? Vi er også kjødelige, men Gud bruker oss likevel. Dette er en fundamental lærepenge som vi alle trenger å lære.

Den fantastiske tingen med denne profetiske historien, er å se hvordan Gud STAKET UT KURSEN FOR ISRAEL TILBAKE PÅ RETT SPOR. Presteskapet hadde degenerert, men Gud ville foreta noen endringer. Det var forvirring i regjeringen, men Gud ville innsette en KONGE!

Likeledes i dag, denne tiden da alle gjør hva de finner for godt, er i ferd med å ta slutt for alltid. Det vil bli en Konge. Jesus Kristus vil regjere fra den tronen. Det er nødvendig at vi har en dyp forståelse av at vi har den Kongen.

Det er inspirerende å se hvordan Gud begynte prosessen med å vende ting rundt i oldtiden. Som vi vil se i det neste kapitlet, begynte det med *en familie*.

FIRE

Hanna: Opprinnelsen til Samuels College

ISRAEL LED NESTEN 350 MØRKE ÅR I HISTORIEN UNDER DOMMERNE da alle gjorde det som var rett i deres egne øyne. Det var en *katastrofal* tid for Israel - og det er **AKKURAT** hvor vi er i De forente stater, Storbritannia og den jødiske nasjonen i dag. Vi kaller det "frihet." Lik etterkommerne deres i dag, var Israels folk så gjennomsyret av synd at de ikke engang klarte å trekke den logiske konklusjonen: *Hei, vi har hatt århundrer med denne elendigheten - kanskje vi burde prøve noe annet!*

Men så kom Samuel på scenen. Dette markerte en virkelig endring i Israels historie.

Profeten Samuel etablerte college for å lære Israel Guds levemåte formelt. Det er mange Bibelautoriteter som referer til Samuel som profetiens far. På mange måter *institusjonaliserte* han profeti, særskilt profetien om septerløftet og Davids trone.

Samuel er den neste boka i de tidlige profetene. 1 and 2 Samuel fokuserer på *septerløftet* og DAVIDS TRONE. Det er tronen som Kristus vil sitte på, og som vi, som konger og prester, vil dele med Ham - og denne fantastiske fremtiden er nedtegnet i Samuels bøker! Dette er profetiske bøker, og de har mye å lære oss i dag.

Samuel reiste opp tre colleger, og forberedte veien for den store kong David. Han la fundamentet - et fundament som vi har bygd på siden den gang. Samuel la fundamentet for Elias, og Elias la det for oss. Det er en blåkopi som vi vil fortsette videre og videre.

Tradisjonen sier at Samuel bare var 13 år gammel da Gud viste seg for ham den første gangen. Det var litt av en opplevelse. Samuel måtte vokse opp veldig fort! Jeg tror at Samuel var i stand til å akseptere den utfordringen fra Gud, fordi han antageligvis hadde en av de største mødrene i hele Bibelen. Han hadde også en stor far, men det er *moren hans* som virkelig er lysende i dette eksempelet.

Vi må gjenkjenne at det var HENNES DEDIKASJON I GUDDOMMELIG BARNEOPPDRAGELSE som virkelig utgjør FUNDAMENTET til de skolene som Samuel grunnla!

UNDERTRYKKELSE I ISRAEL

I den inspirerte ordenen av bøkene i Bibelen, følger Samuel rett etter Dommerne. I King James versjonen, følger Ruts bok etter Dommerne, men det tilslører forbindelsen mellom Dommerne og Samuel. (Ruts bok oppstod i dommernes tid, men den boka er ikke en del av de tidligere profetene. Den hører egentlig til i den siste av de tre avdelingene av Det gamle testamente, kalt Skriftene eller Salmene - de to første er Loven og Profetene - se Lukas 24:44.) Oversettere kom sammen og, i sin forfengeligheit og

uvitenhet, bestemte de seg for å reorganisere bøkene i Bibelen og forvirre alle, inkludert seg selv. Satan prøver alltid å forvirre og forføre folk.

Beginnheter i Dommerne leder rett inn i disse i Samuel. I virkeligheten skulle det første ordet i 1 Samuel (KJV) være "Og" - ikke "Nå" som det står i King James Version. Ordet "Og" indikerer at 1 Samuel var en fortsettelse av disse fryktelige tidene i dommernes dager. Overgangen skjedde rundt 1140 f. Kr.

En mann ved navn Elkana hadde to hustruer (1 Samuel 1:1-2). En mann med to hustruer er ikke en perfekt familie. Vers 6 kaller en av disse kvinnene for den andres "rivalinne." Hvis en ektemann har to hustruer, vil de nesten alltid være *rivalinner*. Uansett hva folk sier, er det sannheten. Men jeg antar at hvis du ser praktisk på det, ikke åndelig, etter all undertrykkelsen og krigene og israelittiske menn som hadde blitt drept, *hadde* de antageligvis ikke mange menn, og det var sannsynligvis ikke altfor mange muligheter for kvinner å bli gift. Det var en fryktelig, fryktelig tid, og Gud lot dem gjennomgå alle disse lidelsene for å lære på den harde måten at deres veier ikke fungerte.

I Galaterne 4:22-26, åpenbarer apostelen Paulus at Hagar og Sara, de to kvinnene som Abraham hadde barn med, var et bilde på Den gamle pakt og Den nye pakt. Du kunne si at det samme gjelder for Elkanas to hustruer, Peninna og Hanna: En representerte den fysiske pakten og den andre, den åndelige. Det er stor forskjell på disse to kvinnene! Peninna har ikke mye åndelig betydning; hun representerer Den *gamle* pakt, og det er ikke hva det handler om i dag. Men Hanna var en fantastisk kvinne med *mye* å lære oss i dag!

Dette er enda et eksempel på hvor overfladiske kommentatorene er når de sier at dette bare er historie. Studer

Hannas eksempel, og du kan se en klar oversikt over Den nye pakt. Hvis du studerer Bibelen grundig og mediterer på den, vil du fatte dens skjønnhet. Men du må få med deg hele bildet - både historie og profeti!

Hvis du tenker at barneoppdragelse ikke er viktig, tenk på dette eksemplet. Gud vektlegger dette høyt fordi DETTE ER HVORDAN STORE NASJONER BLIR TIL! Det som skaper store nasjoner er STERKE BARN - barn som du dedikerer til Gud så mye som du har mulighet til!

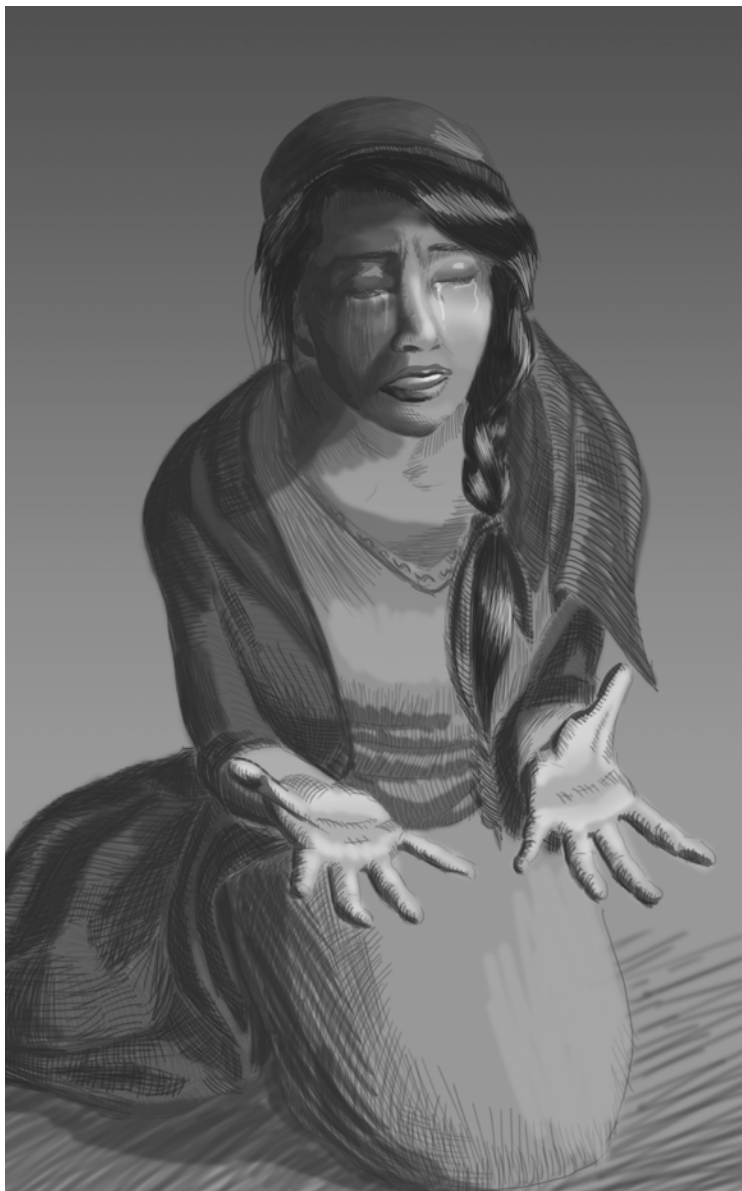
Gud profeterte at når Elias ville komme i endetiden, ville han vende fedrenes hjerter til barna og barnas hjerter til fedrene - så Han ikke slår helgenene Sine med en evig forbannelse! (Malakias 4:5-6). Hvor viktig det er at vi dedikerer oss til dette ansvaret, og virkelig lærer barna våre Guds vei! Se på *kraften* i det! Se hvordan det bygger Israel, og hvordan det frelste Israel.

Hvis du skal kunne bli en god mor eller far - eller, faktisk, bli god i *noe som helst* - trenger du å ha *denne* slags forhold til Gud! Det får *alt* til å falle på plass.

"Denne mannen drog år etter år opp fra sin by for å tilbe og ofre til Herren, hærskares Gud, i Silo. Der var Elis to sønner, Hofni and Pinehas, prester for Herren" (1 Samuel 1:3). Her, rett før Han opprettet Samuels colleger, sammenligner Gud to familier - den til Eli, ypperstepresten i Israel, og den til Samuel. Prestene i Silo begikk noen fryktelige handlinger, og det var en veldig nedslående tid for israelittene.

EN EKSTRAORDINÆR MOR

Gud hadde lukket Hannas morsliv (1 Samuel 1:5). For en kvinne som lidenskapelig ønsker seg barn, slik de fleste kvinner gjør, er det en virkelig krise. Det var det så visst for Hanna, kanskje mer enn for de fleste. Men det var en

*Hanna gråt i tabernaklet i Silo, mens hun
ba i stillhet om en sønn, som hun ville vie til Gud.*

grunn til at Gud gjorde det. Han ønsket noe *virkelig spesielt* av Hanna, så Han prøvde henne på en måte som Han visste ville plage henne veldig mye. Han planla å opprette colleger og å gjenopplive sinnsyke Israel. OG HAN BEGYNTE DEN BRAGDEN MED HANNA!

Gud ville bruke Samuel til å gjenoppvekke nasjonale Israel. Det er et stort ansvar. Du må forstå at Gud vil prøve og teste deg før Han gir slik en jobb. I dag må vi gjenoppvekke *åndelige* Israel.

Sannsynligvis ville enhver av oss i vår menneskelige "rettferdighet" si: *Åh, hun ønsker seg så inderlig et barn, så bare gi det til henne!* Men Gud sa nei. Han lot henne vente til hun *virkelig* gikk til Ham med hele sitt vesen.

Hanna *gråt* over denne prøvelsen (vers 7). Hun dro til templet i Silo og ba der, og BØNNFALTE Gud om å gi henne et guttebarn! Og hun ga et LØFTE om at hvis Han svarte på bønnen hennes, skulle hun gi det barnet til Gud "for hele hans levetid," og at han ville avgi nasireerløftet (versene 9-11). Hun var temmelig *radikal* i måten hun tilnærmet seg dette på. Og da hun dro derfra, trodde hun at bønnene hennes ville bli besvart (vers 18).

Gud *besvarte* Hannas bønn og ga henne en sønn (vers 19). Da barnet ble født, kalte hun ham for Samuel, som betyr *hørt av Gud*.

Dette eksemplet viser hva vi kan gjøre hvis vi overvinner mer og tar problemene våre til Gud. Det er ikke godt å si hva Han kunne gjøre for å hjelpe oss å tjene Ham og Hans Arbeid. Når du ser noen som er så "fanatisk" i religionen sin (slik verden ville se på det), *radikalt* overgir seg til Gud, da skjer det store ting. Det er også grunnen til at Gud utfører mirakler for Kirken Sin i dag.

Hanna måtte ha vært litt av en mor siden hun ga dette løftet. Hun viet Samuel fullstendig til Gud. Hun så

omhyggelig etter ham og var fast bestemt på, at når tiden var inne for å bringe Samuel tilbake til tabernaklet, ville hun ETTERLATE HAM DER - "så han kan stilles fram for Herrens åsyn OG BLI DER FOR ALLTID" (vers 22). Hanna ga ikke Samuel til Gud for bare noen få år - hun ga ham *permanent til Gud* (versene 26-28). For en mor! Og se på resultatet: Gud brukte Samuel til å *redde Israel* - på grunn av det denne fantastiske *moren* hans gjorde! Hun fostret en Guds profet! Du kan se at dette er en retning mot den nye pakt. Dette er for oss i dag.

Hanna var klar over Israels dype åndelige fattigdom. Folkene var undertrykte, de hadde ingen åndelig forståelse, og alt de hadde å se til var Eli og de opprørske sønnene hans. Hun var fast bestemt på å gjøre ting annerledes. Hun visste at nasjonen trengte å bli GJENOPPLIVET. Hun begynte å forstå hva Gud gjorde med henne, hvorfor alt dette hendte. Hun visste at Gud ønsket en *annen tenkemåte* i Israel!

Hvis vi ikke har en *annen måte å tenke på* i Guds Kirke og i Guds college i dag, vil det ikke vokse. Vi vil ikke få gjort Arbeidet med mindre vi endrer tankemåten vår fra det som foregår i de laodikeiske kirkene, som snakker om Gud, men som ikke produserer noen virkelige frukter av noen konsekvenser.

Samuel hadde en god far, men han hadde en *fremragende* mor. Hun ønsket seg *virkelig* et barn, og hun dedikerte ham *virkelig* til Gud på en måte nesten ingen andre har gjort. For en mor! (Ektemannen hennes var begrenset fordi han også måtte ta seg av en annen hustru og barn. Menn som er interessert i flere kvinner bør huske dette eksemplet!)

HUSK, ALT DETTE BYGGER MOT DE GRUNNLEGGENDE COLLEGENE I ISRAEL. DETTE ER HVOR DEN VIRKELIGE BEGYNNELSEN ER: MED HANNA OG HENNES DEDIKASJON TIL GUD.

EN PROFETI OM KRISTUS' TILBAKEKOMST

Da Hanna forsto hva Gud gjorde, ba hun en bemerkelsesverdige bønn. Hanna må ha vært en profetinne siden Gud bare åpenbarer sannhet til Sine apostler og profeter. Rett der i Silo, ytret Hanna en profetisk bedende salme. Jeg tror det er en av de mest dyptgripende profetiene i Bibelen! Du kan lese den i Samuel 2:1-10.

”Og Hanna bad og sa: Mitt hjerte fryder seg i Herren! Høyt er mitt horn i Herren, vidt opptatt er min munn mot mine fiender, for jeg gleder meg over din frelse. Ingen er hellig som Herren. FOR DET ER INGEN FORUTEN DEG, DET ER INGEN KLIPPE SOM VÅR GUD” (versene 1-2). Det er ingen Klippe som Gud! Det er ingenting som Gud! Det er ingen kirke lik Guds Kirke - ingen college lik Guds college.

”Tal ikke så mange høye ord! La ikke frekke ord gå ut av deres munn! For en allvitende Gud er Herren, og han prøver alle gjerninger. Kjempenes bue blir brutt, og de som snubler ombinder seg med kraft” (versene 3-4). Jødene leser fortsatt dette kapitlet på Basunenes høytid; det inneholder et basunbudskap.

Vers 5 er en fasinende profeti: ”De mette lar seg leie for brød, og de hungrige hører opp å hunge. Hun som var ufruktbar føder sju barn, mens den som er rik på sønner, visner bort.” Ordet *sju* refererer til sju Kirkeæraer som leder opp til det andre komme til Jesus Kristus, avbildet ved Basunenes høytid. Hanna snakket om de sju æraene som blir beskrevet i Sakarias 3 og 4 og Åpenbaringen 2 og 3! Denne kvinnen hadde visjon! Hanna forsto Bibelen, og Gud ga henne spesiell åpenbaring.

Husk, Samuels bok er en av de tidlige profetene, som er hovedsakelig for denne endetiden!

Denne profetien har å gjøre med *familie*. Med unntagelse av disse sju barna i Hannas profeti, er alle andre ufruktbare. De kan gå avsted og begynne utbryterkirker, og kanskje tenker de at de gir deg alt du trenger, men de er *ufruktbare!* De føder ingenting! De er *døende!* Det er bare Guds sanne Kirke som ikke er ufruktbar.

Det er forbløffende at denne kvinnen hadde en slik oversikt over historie og profeti! De sju Kirkeæraene og Basunenes høytid er en nedtelling til Kristus' tilbakekomst, og Hanna visste det ville skje på den måten. Gud åpenbarte så mye til henne. For en mor Samuel hadde!

DETTE er opprinnelsen til disse tre collegene! Gud fødte dem gjennom en profetinne og sønnen hennes, som var en profet!

KALT TIL Å BLI LEDERE

Hannas profeti fortsetter: "Herren dør og gjør levende, han fører ned i dødsriket og fører opp derfra" (1 Samuel 2:6). Folk gir ikke Gud kreditt for det, men Han BRINGER folk opp fra graven! Kristus ER oppstandelsen! Hvor mange er det som virkelig tror det? Hanna visste det for visst.

"Herren gjør fattig og han gjør rik. Han nedtrykker og han opphøyer. Han reiser den ringe av støvet. Han løfter den fattige opp av smusset for å sette ham hos fyrster og gi ham et ærefult sete. Jordens støtter hører Herren til, på dem har han bygd jorderike" (versene 7-8). Tror du at Hanna forsto Den nye pakt? Hvem er de ringe som blir reist opp av støvet? Hvem er de fattige som blir løftet opp av smusset? Dette er Guds førstegrøde. Vi vil bli GUDS PRINSER OG SITTE PÅ ÆREFULLE TRONER FOR ALLTID! Hvor tåpelig det er å tro at Hannas utsagn bare gjelder dette livet.

I dag blir Guds Kirke sett på som denne verdens ringe - den "fattige fra smusset." Snart, plutselig, vil vi bli de høyeste kongelige på jorda! EN DAG SNART, VIL GUD SETTE HELE VERDEN PÅ DISSE FOLKENE SOM DEDIKERER SEG TIL HAM. Det vil forbløffe verden at Gud vil gjøre noe slik - sette VERDEN på folk som var så ringe.

Vi er her for å bli støtter! Vi er ikke bare støtter helt naturlig: Det skal mye arbeid til for å bygge en støtte. Men det er hvordan Gud vil bruke oss. Han arbeider i dag for å klargjøre oss for det ansvaret.

Legg nøye merke til hva Gud sier. "På dem HAR HAN BYGD jorderike"! Gud HAR allerede SATT VERDEN PÅ STØTTENE SINE (Åpenbaringen 3:12). Det har allerede blitt gjort, på fosterstadiet. Støtter blir brukt i konstruksjonen til å opprettholde hele bygningen. GUDS ÅNDELIGE STØTTER BLIR BRUKT TIL Å STØTTE HELE VERDEN!

Gud har gjort oss til *konger og prester* på fosterstadiet! (Åpenbaringen 1:6; 5:10). Det er så godt som fullført - hvis vi forblir lojale.

Hva er det en konge og en prest gjør? Han leder. Samuel ble opplært til å *lede*. Han hjalp til med å klargjøre David, en stor Guds mann.

Vi kan ikke bruke den unnskyldningen at vi ikke er interessert i ledelse. Gud sier: *Jeg vil at du skal dedikere deg til meg, og Jeg vil gjøre deg til en konge og en prest, og Jeg vil sette hele VERDEN på skuldrene dine!* Det er ingen fantasi - det er Bibelens sannhet!

Kan vi se hvorfor Gud må styre oss i dag? Forstår vi virkelig hva Gud kaller oss til å gjøre?

Vi er kalt til å bli LEDERE, ikke etterfølgere! Vi må bli KLARGJORT for denne ufattelige, inspirerende fremtiden! Dette er profeti om den mest fabelaktige belønningen Gud noensinne vil tilby noe menneske.

Laodikeerne *følger*, men de følger ikke Gud. De følger en mann og fortsetter å gjøre det.

Hva betyr det for verden å bli satt på våre skuldre? Vi er faktisk her for å bygge en ny sivilisasjon. Den vi lever i er i ferd med å *eksplodere*! Og for å kunne lede den nye sivilisasjonen, må vi utvikle sinnet og karakteren vår. Gud vil gi oss muligheten å hjelpe Kristus å lære alle mennesker som noen gang har levd!

Her er det vi virkelig må kjempe for å lære. Hanna, lik de fleste kvinner, lengtet etter en familie, et ønske Gud hadde skapt i henne. Men det er bare et *forbilde* på Kristus' Brud. KRISTUS ØNSKER AT BRUDEN HANS SKAL LENGTE ETTER Å HA EN FAMILIE SOM INKLUDERER ALLE SOM NOENSINNE HAR LEVD!

For en kolossal tankeekspanderende visjon! Vennligst les det siste avsnittet en gang til.

Det er ikke naturlig for oss å ønske å ta oss av hele verden som vår familie. Det er det motsatte av hvordan mennesker tenker. Vi er her for å lære å tenke slik Gud gjør - ikke mennesker!

Det er ikke naturlig for oss å ønske at Gud skal sette hele verden på skuldrene våre. Vi er de ringe i denne verden, og vi har tendensen til å tenke: *Hvordan kan en som meg ha det ansvaret?*

Det er ikke naturlig, men Gud sier at Bruden Hans må tenke på den måten. "For så har Gud elsket verden at han gav sin Sønn, den enbårne ..." (Johannes 3:16). Faderen ga Sin Sønn FOR VERDEN! Det Gud kaller oss til å gjøre er *ladet* med inspirasjon! Vi må virkelig STREVE for å få det i tankene våre! Vi må tenke *helt annerledes* enn vi gjorde tidligere.

"Han verner sine frommes føtter, men ugudelige går til grunne i mørket. For ikke ved egen kraft er mannen sterk" (1 Samuel 2:9). Vi tenker naturlig at vi kan seire ved å bruke mer menneskelig styrke. Det er det laodikeerne gjør: famler seg rundt i ørkenen av religiøs forvirring, og prøver å finne ut av ting med våre menneskelige evner. Men her er realiteten: "For ikke ved egen kraft er mannen sterk."

Å følge Gud handler ikke om mennesketalent eller menneskestyrken. Det Gud ønsker av oss mest av alt er ikke våre store evner eller spesielle talent - selv om disse også spiller en rolle. Han ønsker at vi hungrer og tørster etter *Hans rettferdighet!* Han ønsker at du skal *se til Ham* og bygge Hans sinn og Hans karakter! Vi vil ha alle den kraften vi er i stand til å håndtere hvis vi gjør det! Og alt begynner med familie, eller å lære om familie.

Å tro at de tidligere profetene bare er historie, er virkelig en Sataninspirert feil. Satan slutter aldri å prøve å forføre førstegrøden fra å se sin evige, universomspennende belønning!

De tidligere profetene er ikke bare oldtidshistorie. Dette er profeti om en fremtid med Gud - å styre med Ham som en del av den kongelige Familien Hans. Det er det Davids familietrone handler om. Gud "HAR SATT VERDEN PÅ DEM"!

DETTE ER DEN KRITISKE BAKGRUNNEN SOM LEDET TIL OPPRETTELSEN AV GUDS COLLEGER!

EN PROFETI OM DAVIDS TRONE

"Hver den som strider mot Herren skal bli forferdet, han lar det tordne i himmelen over ham. Herren dømmer jordens ender. *Han vil gi SIN KONGE styrke og opphøye sin salvedes horn*" (1 Samuel 2:10). Hva er det Hanna snakker om? Det er en direkte, spesifikk profeti om Kristus' andre komme! Han vil tordne fra himmelen lik en tornado og knuse fiendene sine.

Igjen, dette kapitlet blir lest til dags dato i de jødiske synagogene på Basunenes høytid. Det inneholder et veldig profetisk budskap. Basunenes høytid avbilder Kristus' andre komme. Dette er et Basunbudskap i de tidligere profetene. Det er helt klart en profeti om Kristus' tilbakekomst - og om huset og tronen til kong David!

HANNA PROFETERTE OM DAVID OG DAVIDS TRONE - LIKEVEL HADDE IKKE DAVID EN KOMMET PÅ SCENEN ENNÅ! HANNA SNAKKET OM SEPTERLØFTET I 1 MOSEBOK 49:10! Du finner den sannheten gjennom hele denne boken, og Hanna spilte en nøkkelrolle i det. Hun var i Silo da hun profeterte om dette. Den andre delen av det septerløftet handler om frelsen til hele verden. Hele profetien hennes handler virkelig om Å BLI FØDT. Hun fødte en sønn, som er et forbilde på FRELSE! Det er et presist bilde på hva som vil skje åndelig: Vi vil bli født lik det barnet - inn i Guds egen Familie!

Hannas profeti viser at Davids trone og Davids hus er knyttet til JORDA - VERDEN! Vi må tenke stort! Vi ER virkelig her for å bli VERDENS STØTTER! Det er grunnen til at Gud har kalt deg.

I denne profetien snakket hun ikke om Saul. Gud ledet tankene hennes rett til David. Hanna profeterte om at Davids hus vil regjere for alltid. Dette handler om Davids hus og Gud som setter konger på Davids trone. Det handler om trofaste prester, Sadoks sønner, som Gud vil ha til å styre sammen med Seg i Morgendagens Verden!

Hannas sønn endte opp med å *salve kong David*. Jeg tror at Hanna til og med forutså den begivenheten. Hun må ha visst om historien som utviklet seg. Samuel fikk æren av å ta del av det, og han ville aldri ha vært det hvis det ikke hadde vært for hans enestående mor.

Hanna var svært spesifikk i det hun sa, og det omfatter mye av Guds plan! Hvor usedvanlig at hun hadde en slik dyptgående visjon og forsto så mye!

Hvor fikk denne kvinnen forståelsen sin fra? GUD ga henne denne visjonen. Gud var virkelig beveget over denne kvinnen og det hun gjorde. Rekkevidden av profetien som Han ga henne, forteller deg det.

David er et bilde på alle mennesker. Gud ønsker seg familie, og jeg tror at Han gir uttrykk for mye av det

gjennom Hanna! I denne profetien var hun en slags kanal for Guds følelser, og Hans ønske om sønner og døtre! Han ønsker sønner og døtre i Familien Sin, og Han ønsker det mer enn Hanna noensinne gjorde. Fordi Han talte direkte gjennom henne, kan du føle det. Han vil ha en Familie, og hvis vi er så bestemte som Hanna var, kommer vi til å være der i den Familien, sammen med Ham, og styre som Davids hus for alltid!

Gud lukket Hannas morsliv, og det motiverte henne virkelig. Da hun til slutt fødte en sønn, var hun en glad kvinne! Så Gud inspirerte henne til å strukturere denne vidunderlige profetien. Desto mer du leser det, jo mer imponert er du over det. Gud motiverte henne på en slik måte at hun må ha kommet ekstremt nær Ham; så hun var i stand til å levere denne dyptgående profetien for oss alle i dag.

'EN TROFAST PREST'

Hanna profeterte alt dette i Silo, helt på slutten av perioden med dommerne. Hun levde i denne katastrofale tiden. Dette var en fryktelig periode for Israel på grunn av korrupsjonen i presteskapet (1 Samuel 2:12-16). Elis sønner hadde blitt djevelens sønner (vers 12). De mislykkes fordi Eli satte dem foran Gud.

På mange måter opplever vi et lignende problem i Guds Kirke i denne endetiden. "Den synd som de unge menn gjorde, var meget stor for Herrens åsyn, for de ringaktet Herrens offer" (vers 17). Det er hvordan så mange av Guds folk er i dag: Mennesker *ringakter* Guds offer.

Gud personlig utvalgte Eli til å gjøre Arbeidet Sitt (versene 27-28). Det er en kjempehøy *opphøyelse*. Hvis en *prest* feiler, ER DET ET LIKE KATASTROFALT FALL. Gud personlig valgte mange prester i denne endetiden. De fleste av dem ble lunkne. Deres tragiske fall er den største krisen i denne endetiden.

”Hvorfor trækker dere da mitt slaktoffer og mitt matoffer under føttene, de offer som jeg har påbudt i min bolig? Du ÆRER DINE SØNNER MER ENN MEG, så dere feter dere med det beste av hver offergave som mitt folk Israel bærer fram” (vers 29). Gud bruker ofte en fysisk familie. Dette er en stor test for en far. Eli måtte lære at ikke engang en sønn kan bli æret høyere enn Gud. Rekkevidden av en slik katastrofe er skremmende!

Gud fant de så avskyelig hva disse onde prestene gjorde, så vers 25 sier at Han ville ”la dem dø.” Som Hanna profeterte, vil Gud se til at fiendene Hans blir knust! (vers 10). Han er en dommens Gud. Denne episoden slutter med at Eli dør på grunn av den fryktelige barneoppdragelsen sin, og fordi han ikke ville stå opp mot sine egne sønner og lede slik Gud ville at han skulle gjøre.

Midt i all denne tragedien var det likevel *en kvinne* som kom på scenen og BEGYNTE Å ENDRE HISTORIENS KURS I ISRAEL! For en kvinne!

Legg merke til hva Gud profeterte til Eli i denne sammenhengen: ”Du skal se trengsel for Guds bolig tross alt det gode han gjør mot Israel. Og det skal aldri finnes noen gammel i ditt hus” (vers 32). Gud snakker i forhold til FOR ALLTID - spesielt i disse profetiene for oss i dag. ”Og den mann av din ætt som jeg ikke utrydder fra mitt alter, skal få dine øyne til å slokne og være til sorg for din sjel. Og alle som vokser opp i ditt hus, skal dø i sine manndomsår” (vers 33). En slik svikt er av det mest alvorlige slaget. (Be om en gratis kopi av heftet mitt *Guds Familievisjon* for en grundigere forklaring på denne profetien.)

Ordet *vokser opp* her er oversatt av det samme hebraiske ordet som blir brukt i Jesaja 9:7. Hvis vi svikter Gud i dag, vil vi bli avskåret fra Guds Familie for alltid. Det er prisen for å sette noen eller noe foran Gud.

Guds prester i dag er Hans utvalgte. Belønningen er skyhøy. Straffen er fryktelig. Vi blir enten medlemmer av

Guds Familie for alltid eller aske under de helliges føtter for alltid (Malakias 4:3). Det verset i Malakias bør sette frykt i Guds folk, men laodikeerne har mistet sin frykt for Gud (Malakias 1:6).

Innsatsen er evig: LEV FOR ALLTID eller DØ FOR ALLTID!

Gud gjør det klart hva Han ønsker av oss i dag. "Til tegn på dette skal du ha det som skal ramme begge dine sønner, Hofni og Pinehas; De skal begge dø på én dag. Og jeg vil oppreise for meg en trofast prest. Han skal gjøre etter mitt hjerte og min vilje, og jeg vil bygge for ham et hus som blir stående. Han skal ferdes for min salvedes åsyn alle dager" (1 Samuel 2:34-35). Israel (fysisk eller åndelig) BLIR GJORT STERKE VED TROFASTE PRESTER! Vennligst ikke glem det. Gud oppreiser prester i dag. DETTE ER EN PROFETI OM HVA GUD GJØR NÅ. De vil være Guds *salvede for alltid!* Dette er en profeti om hva slags prester Gud forbereder til å styre med Kristus.

SAMUELS FAMILIEOPPLÆRING

Apostlene 3:19-24 sier at Samuel forutsa de velgjørende tidene som Jesus Kristus vil innlede ved Sin tilbakekomst. Hvor fikk han den kunnskapen fra? *Han lærte det fra moren sin!*

Hanna kjente til profeti, og hun forsto Gud. Hun lærte sønnen sin om de sju æraene i Den nytestamentlige Kirken og hvordan Kristus ville vende tilbake. Samuel var litt av en visjonær på grunn av all den profetien og sannheten moren hans lærte ham. Det er *utrolig* hva en person kan gjøre bare ved å overgi etter seg til Gud.

For en utdanning Samuel fikk fra moren sin! Hun lærte ham profeti - åpenbaring fra Gud - noe som var en ting Israel ikke hadde, slik de skulle ha, for en lang tid! Alle gjorde sine egne ting, og det var ingen åpenbaring i Israel før Samuel kom på scenen (1 Samuel 3:1).

Hanna ble prøvd og testet. Hun led mye mens hun ventet på sønnen sin. Gud lot henne vente til hun overvant alt hun kunne. Men se på de vidunderlige resultatene! Da Samuel ble født, var Hanna *klar* for ham.

I Morgendagens Verden må vi være klare akkurat slik Hanna var. Alt dette er en profeti for i dag - spesielt for endetiden da HERR ARMSTRONG REISTE OPP TRE COLLEGER GRUNNLAGT PÅ DET SAMUEL GJORDE. VI GJØR DET SAMME I DAG.

Guds Arbeid utretter mektige ting. Noen av ungdommene våre føler seg kanskje for unge til å bidra så mye. Men igjen, tradisjonene sier at Samuel var 13 år gammel da Gud første gangen viste seg for ham! Så Gud arbeider ikke bare gjennom voksne. Hva med dere, unge folk og tenåringer? Hva ville du gjøre hvis Han viste seg for deg i dag? Hva kan Gud gjøre gjennom deg hvis du adlyder Ham? Hva slags forståelse vil Han gi deg?

Dette er ekstremt presserende tider, og unge mennesker trenger å forstå dette. Unge folk kunne betrakte det som en alvorlig byrde, men hva med Samuel? Gud virkelig lærte denne unge tenåringen. Gud gjør et fantastisk arbeid gjennom studentene på Imperial Academy og Herbert W. Armstrong College i dag. Disse skolene er fullstendig forskjellige fra de i verden - og vi trenger alle å forstå det bedre enn vi gjør. Hva slags forståelse kan Han gi unge mennesker som går på et college som vil gjøre Hans levemåte til en institusjon?

Når jeg ser tilbake på den tiden jeg gikk på Ambassador College, innser jeg at Gud arbeidet med meg på mange måter for å utdanne meg. Gud gjør alt Han kan for å utdanne hver eneste en av oss. Han kjenner deg så godt, og Han elsker deg så høyt! Han ønsker at du skal *produsere* slik Hanna gjorde. Han ønsker at du skal bli lik Samuel! Du kan se tilbake på livet ditt og se hvor kjærlig Gud er midt i prøvelsene dine. Du ønsket deg ikke disse

*Hanna lærte unge Samuel flittig i de første
årene av hans liv, før hun brakte ham til Silo.*

prøvelsene - men de produserer noe godt, og det er resultatet Gud ser etter.

Når vi snakker om Samuels colleger, må Gud åpenbare det store poenget til oss, om *hvordan alt skjedde*. For å forstå Samuels colleger, må vi først forstå den familien han kom fra. Gud hadde en stor jobb for Samuel, og denne unge mannen hadde en *sterk familie* til å forberede ham for den.

Herbert W. Armstrong kom også fra en sterk familie og hadde et solid ekteskap. Han lærte oss at GRUNNLAGET FOR ET COLLEGE ER MALAKIAS 4:5-6. Han lærte at hvis du ikke vender barnas hjerter til deres fedre og fedrenes hjerter til barna, kommer du ikke til å sette opp noe. Det er forskjellige måter vi kan lære dette på, men den viktigste måten er gjennom *fysiske familier*.

Hanna *dedikerte* Samuel til Gud, og den unge mannen utførte fantastiske ting. Hva vil skje hvis du dedikerer deg til Gud? Vidunderlige, storslåtte ting vil skje i livet ditt! Alt handler om enten du dedikerer deg selv eller ikke til Gud.

Opparbeid den lengselen etter å få bli en del av Gudsfamilien som vil styre Morgendagens Verden! La Gud bygge et dypt ønske i deg om å hjelpe Kristus å regjere verden!

FEM

Å gjøre Guds Familievisjon til en institusjon

DE TIDLIGERE PROFETENE SNAKKER KONTINUERLIG OM
colleger og utdanning.

En titt på historien viser at når Gud setter opp et college, gjør Han det ofte i fryktelige tider.

Så vidt jeg vet, var det første colleget Gud satte opp i Samuels tid. Israel hadde akkurat gjennomlevd rundt 350 år med dommerne, da alle ignorerte den store Gud, og gikk rundt og gjorde det som var rett i sine egne øyne. Apostlene 13:20 snakker om denne fryktelige perioden. Men det verset viser også hva det var som gjorde at den perioden tok *slutt*: Profeten Samuel. Gud brukte denne mannen til å sette opp utdanningsinstitusjoner i løpet av denne fryktelige perioden, fordi han ønsket å advare Israel og gi folkene en mulighet til å kjenne sannheten Hans.

Da Elias kom på scenen senere, var det mens Akab og Jesebel regjerte. Det var en fryktelig tid for Israel, og disse sleipe lederne slet praktisk talt ut Elias med deres voldsomme forfølgelse. Likevel opprettet Elias colleger. Etter at han var borte, fortsatte Elisa med et lignende arbeid.

I denne onde endetiden, reiste Gud opp Herbert W. Armstrong og tre fantastiske colleger. Nå lever vi en tid der Gud sier at "overtrederne har fylt sine synders mål" (Daniel 8:23) - men igjen, Gud har bygd et fantastisk college. Hvorfor ønsker Gud dette? Vi må være et vitne til verden og også bli forberedt for den mest belastende jobben vi noensinne har hatt.

All informasjonen om collegene i både Samuels og Elias' tid, befinner seg i bøkene om Samuel og Kongene. Begge bøkene er inkludert i de tidligere profetene. Det er bemerkelsesverdig hvor mye disse bøkene er knyttet til utdanning. Disse bibelske bøkene forteller oss *hvordan vi blir konger*. Og det er akkurat det vi er her for å gjøre. Hvis du ønsker å bli en konge for Gud, må du studere disse bøkene. Til sammen blir de kalt for Kongenes bok eller Kongedømmenes bok.

Å studere Samuels liv, og hvordan han forberedte seg for et slik opphøyd ansvar er fasinerende.

IKKE LA GUDS ORD FALLE

"Gutten Samuel tjente Herren under Elis tilsyn. Herrens ord var dyrt i de dager, *av syner var det få*" (1 Samuel 3:1). Gud ville ikke åpenbare sannhet til Eli på grunn av hans familiesvikt; presten lot sønnene sine gjøre akkurat som de ville, som om han ikke kunne gjøre noe med det. Nasjonen hadde faktisk ikke mottatt noe ny åpenbaring på omtrent tre århundrer! Kan du forestille deg Guds Kirke uten åpenbaring? For en vanskelig tid i Israel. Folkene var bunnløst

degenererte! De hadde ikke noen forståelse om Gud i det hele tatt. Det var århundrer med akkurat den samme slags demokratisk nonsens som du ser i denne verden i dag.

"Så var det en dag mens Eli lå i sitt rom - hans øyne hadde begynt å bli sløve, så han kunne ikke se. Guds lampe var ennå ikke sløknet, og Samuel lå i Herrens helldom, hvor Guds ark var" (versene 2-3). Lampen var i ferd med å slukne. Det samme skjedde i Worldwide Church of God etter at herr Armstrong døde. Den åpne visjonen - den nye åpenbaringen med å legge til og bygge på det som herr Armstrong lærte - døde hen.

"Guds lampe" har en dyp betydning. Det skulle virkelig være *"Elohim's lampe"* - som refererer til Gudsfamilien! Dette er lampen til Gudsfamilien! Hvis vi fokuserer på Gudsfamilien, vil lampen skinne klart!

Denne lampen skulle skinne klart, og det er hvor du kommer inn. Gud utfordrer deg til å hjelpe Arbeidet til å vokse. Han utfordrer folkene Sine. Han utfordrer studentene på akademiet Sitt og på colleget Sitt i dag. Det er grunnen til at herr Armstrong bygde colleget i først omgang: Arbeidet måtte gro.

Eli sviktet. Men Gud var klar til å vende nasjonens tilstand rundt med Samuel. Det samme er tilfellet med oss: Gud har valgt deg og meg til å hjelpe til med å vende det hele rundt. Det er hva "reise opp det som er nedbrutt" handler om (Amos 9:11) - ikke bare å opprettholde fremdriften, men gå i motsatt retning. For en ære vi har, midt i en fryktelig katastrofe!

Samuel ble kalt til oppdraget sitt da han var svært ung. Her er hvordan han svarte Gud: "Tal, din tjener hører!" (1 Samuel 3:10). Dette er mektige ord! Det er den innstillingen som vi alle trenger når Gud taler til oss!

Gud kalte Samuel for å åpenbare sannhet til ham (vers 11). Han begynte å gi ny åpenbaring - noe som var ekstremt

sjeldent i Israel! Gud begynte å forklare hvordan Han ville straffe Eli og familien hans "sønner førte forbannelse over seg, men likevel holdt han dem ikke i age" (versene 12-13). Gud var sint fordi Eli satte sønnene sine foran ham; prestens to sønner styrte faren sin. Gud hadde hatt nok og var bestemt på å få en slutt på det for alltid! **INGENTING** eller **INGEN** er over Gud! Det er den første leksen vi må lære. Det er det første budet.

Hvis du ønsker å egge Gud til heftig vrede kan du begynne å gjøre slik Eli og familien hans gjorde! Den slags forsømmelig barneoppdragelse ødelegger en nasjon og river alt fra hverandre.

"Derfor har jeg sverget denne ed om Elis ætt: Aldri i evighet skal Eli-ættens misgjerninger kunne sones med slaktoffer eller med offergaver" (vers 14). Gud ga en **FORFERDELIG PROFETI** om denne familien som ledet Israel til å synde. Gud er full av *vrede* og lover å straffe den ætten *for alltid!*

Samuel forklarte denne profetien til Eli, som svarte: "Han er herren. Han må gjøre det som er godt i hans øyne!" (vers 18). Eli visste at Gud arbeidet med denne 13-årige gutten. Samuel var så vidt en tenårings, likevel brukte Gud ham. Kan våre pre-tenåringer eller tenåringer lære å adlyde Gud slik at Han kan bruke dem? For et **FANTASTISK** eksempel!

Eli var vitne til at Samuel, denne imponerende unge mannen, gjorde det gode som sønnene hans ikke ville gjøre. Han så Samuels eksempel fordømme hans egne sønner og hans eget farskap.

Vers 19 sier: "Samuel vokste opp. Og Herren var med ham og lot ikke noen av sine ord falle til bakken." **HAN VAR BARE EN TENÅRING, LIKEVEL LOT HAN INGEN AV GUDS ORD FALLE TIL BAKKEN! IKKE ET ENESTE ET!** Det er en fantastisk beskrivelse av en stor Guds profet. Han sultet og tørstet etter rettferdighet så mye at, åndelig, *fikk han alt*. Gud elsket den innstillingen.

DET ER HVORDAN GUD LÆRER EN PROFET!

På Guds college i dag, vektlegger vi denne leksen og oppmuntrer studentene våre til å ha Samuels innstilling i alle klassene deres. Forstår du hvor mye kraft det ville tilføre livet ditt hvis du gjorde det? Du kan se hvorfor Gud kunne bruke Samuel så kraftfullt. Vi trenger alle mer av den innstillingen - å gjøre det til målet vårt å få *hvert ord* så perfekt som mulig. Hvis vi kan gjøre det, kan du være sikker på at Gud vil bruke oss direkte og opprette colleger i fremtiden!

I dag taler Gud fra Kirken Sin. Når du hører Guds stemme, blir du holdt ansvarlig for alle de ordene! Vi har sett at 95 prosent av Guds folk har latt Guds ord falle til bakken. Vi er i levningen av Guds Kirke *fordi vi ikke lot disse ordene falle!* Men vi må fortsette å forbedre oss. Gud vil, når alt kommer til alt, sette verden på skuldrene våre! Vi vil trenge *hvert ord* - hver eneste lille bit av utdannelse som Gud gir oss. Jeg vet at i mitt liv, trenger jeg virkelig hver eneste bit av utdanningen som Gud har gitt meg - og fremdeles trenger jeg mye mer. Vi er de ringe i verden, ikke geniene. SÅ VI TRENGER Å BLI LIK SAMUEL OG ARBEIDE FOR IKKE Å LA GUDS SANNHET - SANNHET RETT FRA HANS SINN OG MUNN - FALLE TIL BAKKEN. SAMUEL FORSTO HVA SLAGS MULIGHET HAN HADDE. GJØR DU?

Vers 20 sier: "Da skjønte hele Israel fra Dan til Be'er-seba at Samuel var betrodd å være en profet for Herren." Dette var en tid da det var ingen ny åpenbaring, og her hadde Samuel all denne kunnskapen og utdannelsen fra Gud! Det var tydelig for alle at Gud arbeidet med denne unge mannen. Alle i Israel visste at han var en profet! For en stor forskjell fra hvordan det er i dag i dette landet.

Etter perioden med dommerne, da alle gjorde tingene på sin egen måte, brukte Gud Samuel til å bygge et hovedkvartersarbeid som alle i Israel ville fokusere på.

HJELPESTEIN

I 1 Samuel 4, kom filistrene opp mot israelittene og drepte mer enn 30 000 menn og stjal paktens ark. Israelittene hadde vært i den troen at dette fysiske objektet ville garantere deres sikkerhet selv om de var ulydige mot Gud. Nederlaget deres beviste at den troen ikke stemte (innfelt: "Silo: Et mystisk budskap," side 112).

Gud forbannet filisterne alvorlig fordi de hadde stjålet arken. Etter sju måneder med elendighet, returnerte de den til Israel. Men israelittene var skjødesløse i den måten de behandlet den på, så Gud drepte mer enn 50 000 av dem for syndene deres. De redde israelittene plasserte arken i Kirjat-Jearim og lot den bli der i 20 år! De var fortsatt gjennomsyret av overtro og avgudsdyrking.

Samuel prøvde å få israelittene til å vende om fra sin ondskap. "Og Samuel sa til hele Israels hus: Dersom dere vender om til Herren av hele deres hjerte, så få de fremmede guder og, Astarte-bildene bort fra dere og vend hjertene til Herren og tjen ham alene! Så skal han fri dere av filisternes hånd" (1 Samuel 7:3). Israelittene reagerte positivt på Samuels ledelse og fjernet avgudene sine. Samuel ba for dem. De fastet og bekjente syndene sine.

Filisterne ble bekymret over det som skjedde og kom igjen opp mot Israel. Men denne gangen ba israelittene Samuel om å BØNNFALLE GUD OM BESKYTTELSE, isteden for å stole på en fysisk gjenstand. "For mens Samuel ofret brennofferet, og filisterne rykket fram til strid mot Israel, da sendte Herren samme dag et sterkt tordenvær over filisterne og forvirret dem, slik at *de ble slått av Israel*" (vers 10). For en seier! Under Samuel begynte ting å bli gjort på Guds måte, og nasjonen ble velsignet. Det var et virkelig vendepunkt for nasjonen!

Samuel ønsket å befeste denne viktige lærdommen i israelittenes sinn. Måten han gjorde det på var veldig

opplysende. "Og Samuel TOK EN STEIN og satte den mellom Mispa og Sen. Denne steinen kalte han Eben-Eser og sa: Hittil har Herren hjulpet oss" (vers 12). Navnet *Eben-Eser* betyr "Hjelpestein."

Hvorfor ga Samuel den steinen en slik merkelapp? Han ønsket å minne israelittene *daglig* om hvorfor de hadde mistet de mange tusen mennene i kamp: De hadde i virkeligheten gjort en *avgud* av paktens ark. De hadde sett til en *fysisk ting* i stedet for til GUD! Samuel ville også at de skulle huske den *mirakuløse seieren* de nøt etter at de SIMPELTHEN SÅ TIL GUD, ISRAELS STEIN. Så han plasserte denne store steinen foran dem, kalt "HJELPESTEINEN." Det var en sterk daglig påminnelse om hvor mye Israel trengte hjelp, og *fra hvem* de måtte søke den hjelpen!

Vi må se åndelig på dette i dag. DETTE ER ET FORMULAR FOR HVORDAN DU KAN BESEIRE PROBLEMENE I LIVET DITT, uansett hva det måtte været. Den leksen fra Hjelpesteinen forteller deg hvordan du kan ha et vellykket og et lykkelig ekteskap og familie. Den forteller deg hvordan du kan løse de sosiale problemene dine, arbeidsproblemene dine, alle aspekter av livet ditt! GUD LOVER AT HAN VIL STYRKE DEG, HVIS DU SER TIL HJELPESTEINEN! Det vil føre til revolusjonære endringer i livet ditt!

Legg merke til en endetidsprofeti om denne *Steinen* i boka til Sakarias. Konteksten er en profeti om Guds nytetamentlige Kirke, som har sju distinkte æraer fra det første århundret etter Kristus, inntil tilbakekomsten til Kristus. (Disse æraene er profetert i detalj i Åpenbaringen 2 og 3.) I Sakarias 3:9 er disse sju æraer typifisert ved "sju øyne" som er "på denne ENE STEINEN" - og *den Steinen er Jesus Kristus*, Kirkens Overhode. Det er "Hjelpesteinen" for Guds folk.

Sakarias 4:6-10 profeterer om en endetidstype av Serubabel. "Da tok han til orde og sa til meg: Dette er

Herrens ord til Serubabel: IKKE VED MAKT OG IKKE VED KRAFT, MEN VED MIN ÅND, SIER HERREN, HÆRSKARENES GUD" (vers 6).

Denne Serubabel-rollen ble fylt av herr Armstrong, som ledet den sjette Kirkeæraen, kalt *Filadelfia* i Åpenbaringen 3:7-13. Herr Armstrong visste at mennesketalent ikke kunne fullføre Guds Arbeid. Han stolte ikke på menneskemakt eller menneskekrefter, men *på Guds Ånd og kraft - HJELPESTEINEN!*

"Hvem er du, du store fjell?" begynner Sakarias. Er det noen store fjell i livet ditt - noen uoverstigelige problemer? "*Bli til en slette! HAN SKAL FØRE TOPPSTEINEN FRAM.*" Denne endetids-Serubabel utførte mirakler som flyttet fjell! Det var ingen fjell som kunne stå i veien for ham. Ingen hindringer, prøvelser eller tester kunne stoppe ham fordi GUD STYRKET HAM og simpelthen gjorde disse fjellene til *sletter*. Herr Armstrong *førte fram Toppsteinen*. Han så til Gud for seier og ga Gud all æren.

Vi trenger å følge det flotte eksemplet. FØR TOPPSTEINEN FRAM! DET TRENGES VIRKELIG ÅNDELIG INNSATS FOR Å GJØRE DET. Gud avviser lunkne kristne. Det er enorm kraft der, og utrolig forståelse, visdom, glede og spenning. Den mektige Hjelpesteinen vil flytte fjell ut av veien for oss! Gud vil bare redusere dem til sletter.

Det er det Gud ønsker å gi oss hvis vi "fører fram Toppsteinen" slik Serubabel gjorde, og ser til Hjelpesteinen slik Samuel gjorde!

TRE COLLEGER

Samuel var fullt klar over israelittenes opprørske tendenser. Å vende rundt en marerittlignende periode som dommerne, er ekstremt vanskelig. Det er en ting å opprettholde noe som allerede går bra, men noe helt annet å *reversere retningen til en nasjon* når den er ute av kurs!

Samuel innså at for å utføre den kjempemessige jobben, måtte han gjøre noe dramatisk. Han bestemte seg for at han måtte STARTE OPP ET COLLEGE så han kunne *institusjonalisere* Guds fantastiske sannheter. Han begynte å nære en ambisjon om å lære den sannheten til hele verden! Han ønsket å få alle til å støtte det målet, og college var måten å gjøre det på.

”Samuel dømte Israel så lenge han levde. År etter år drog han omkring til *Betel, og Gilgal og Mispa og dømte Israel på alle disse stedene*” (1 Samuel 7:15-16). Samuel gjorde den rundturen fordi det var i disse tre byene at han opprettet collegene, der han lærte folk å slutte å gjøre det som var rett i deres egne øyne, og isteden adlyde Gud.

Deretter vendte han til Rama, hvor han bodde: ”og han bygde der et alter for Herren” (vers 17). SAMUEL VAR EN ANNERLEDES COLLEGELÆRER. HAN BYGDE ET ALTER FOR GUD RETT DER I HJEMMET SITT! HAN FOKUSERTE VIRKELIG PÅ Å TILBE GUD. Det indre menneske blir fornyet dag etter dag. Samuel ikke bare *snakket* om religion - han hadde et alter for Gud i sentret av livet, og alle visste om det. Det var slik Samuel forsikret seg om at alle forsto at skolen han grunnla ikke bare var et annet college: DET VAR GUDS COLLEGE!

Samuel grunnla disse skolene for å rense presteskapet. Han *avskaffet* faktisk nesten presteskapet fordi det var så forurenset. Han besluttet å begynne å starte på nytt igjen ved å opprette collegene.

I Apostlene 3 sier apostelen Peter noe som viser oss hvor verdifullt det utdanningsfundamentet som Samuel la, virkelig var: ”Og han kan sende den Messias som forut er utkåret for dere, Jesus, ham som himmelen skal huse inntil de tider da alt det blir gjenopprettet som Gud har talt om ved sine hellige profeters munn fra eldgamle dager av. ... *Alle profetene fra Samuel av og senere, så mange som har talt, har også forkynt om disse dager*” (versene 20-21, 24).

Hvorfor nevnte Peter spesifikt *Samuel* som det forberedende individet, da han forhåndsomtalte Kristus' tilbakekomst? Jeg tror at mye av det kan ha å gjøre med utdannelsesinstitusjonene som han grunnla. Gud brukte Samuel til å lære Israel mektige leksjoner og til å trene "profetenes sønner." Samuel vektla profeti og snakket med studentene sine om profeti - akkurat slik vi gjør med våre studenter i dag. Desto mer du studerer Samuels eksempel, jo mer ser du den profetiske vektleggingen. Og han profeterte ikke bare om Kristus. Han er en av de tidligere profetene, og han ga *alle slags* profetier for denne endetiden! Han "*for-kynte* om disse dager." Han ga et budskap til hele Israel, og, til en viss grad, også til hedningene.

Soncino Commentary uttaler: "Samuels største berettigelse til ære og den mest permanente av prestasjonene i livet hans, var skolene til profetene som han grunnla, og fra der hvor arbeidet til de hebraiske profetene var, kom den suverene skapelsen av Israels religiøse ånd. ... Der det eksisterte profetiske gaver, ville skolene utvikle det, men skolenes medlemmer formet et religiøst og moralsk innslag i folks liv."

Samuel lærte disse studentene at de hadde et mektig budskap fra Gud som de måtte levere! Det er den eneste måten de kunne bygge colleget på og gjøre det så PERMANENT som mulig: De måtte publisere et budskap til verden!

Det er dette som motiverer innsatsen vår i dag. Herbert W. Armstrong College er her for å støtte opp om Arbeidet, og vi trenger at alle Guds folk er begeistret over det, så vi kan publisere Guds budskap til så mange som mulig. VI ER DEN LOJALE BRUDEN TIL KRISTUS, OG VI MÅ LENGTE ETTER DE SAMME TINGENE SOM EKTEMANNEN VÅR GJØR. Den første delen av denne oppgaven er å få budskapet ut til verden. Den andre delen er å hjelpe Gud til å bringe verden inn i Familien Sin. I dag advarer vi bare folk som et VITNE, men

SAMUELS COLLEGER

- College
- ▲ Samuels hjem

Samuels hjem Samuel etablerte tre colleger for å rense opp i det korrupte presteskaper. De var plassert i Betel, Gilgal og Mispa (1 Samuel 7:16).

vi gjør oss klare til å lære dem så de kan komme inn i Guds Familie! Vi studerer og holder fast på en utdanning fra Guds eget sinn, og gjør vårt beste for ikke å la noe falle til bakken. Og snart vil vi etablere lignende colleger over hele denne jorden! Vi må internalisere dette budskapet og lengte etter denne Familien til Gud! Det må bli vår fremste lidenskap.

”Samuels interesse av å ha en slik gruppe med studenter passer inn med tidens behov,” skrev Leon Wood (*Distressing Days of the Judges*). Jeg håper at vi kan få studentene våre til å se det i dag! DETTE COLLEGET ER HER PÅ GRUNN AV TIDENS STORE BEHOV - DENNE ”SISTE TIMEN” AV MENNESKETS TIDSALDER!

”Så snart en student var betraktet som klar av Samuel, kan man tenke seg at han ble tildelt kontakter for at han på denne måten kunne MULTIPLISERE SAMUELS INNSATS” (sammesteds). På samme måten i dag, vi trenger colleget for å kunne multiplisere og utvide virkningen av Arbeidet.

I en forelesning kalt ”Samuel og det profetiske embetet,” sa Arthur Penrhyn Stanley: ”På mange måter er Samuel i sentret for denne opprinnelsen til rekken av profeter. Vi kan spore ham tilbake til institusjonen selv i dens utvendige form og skikkelse. Første gangen vi hører om det som i nyere fraseologi blir kalt skolene til profetene, er i hans tid. ... Men det viktigste stedet der de forekommer i hans egen levetid, er hans eget fødested og bosted, Rama, Ramathaimzophim, ’høyden,’ ’den dobbelte høyden til vekterne.” Samuel hadde et vekterarbeid. Han måtte vokte og advare Israel, og så gjør vi.

”[V]i kan observere at Samuel selv, etter Silos fall, ikke bodde i Gibeon eller Nob, setet for tabernaklet og presteskapet, men i Rama. I Rama, og i Betel, og i Gilgal, ikke på de hellige enemerkenes til Hebron eller Anatot, var de *profetiske skolene*” (sammesteds). I denne endetiden plasserte

Gud skolen Sin i Edmond, Oklahoma et sted *ingen* ville tenke på å se til!

GUD ER KONGEN VÅR

Samuel levde og lærte profeti i en fryktelig tid. Han sto overfor mange problemer. Han reiste langt og lenge for å gjøre arbeidet sitt. Likevel, enda så vanskelige tidene var for Samuel, når du leser om hva han utrettet, må du bli imponert. Han sluttet aldri med å bevege seg trofast fremover. Han var virkelig en stor profet i Israel.

Dessverre endte Samuels *egne* sønner med å vende seg bort fra Gud, mye på samme måte som Elis sønner hadde gjort (1 Samuel 8:1-3). Dere unge folk - hva vil dere gjøre? Vil du bli lik Samuel? Eller lik Samuels sønner? Det er *lett* for en ung person å vende seg bort fra Gud.

Folkene i Israel holdt dette imot Samuel, og den surnet holdningen deres overfor Guds regjering. De fortalte Samuel at de ønsket å bli regjert av en konge heller enn av Gud, gjennom Hans profet.

Samuel "var både den siste av dommerne og den som innsatte den første av kongene," sa Stanley. "Folkene krevde en konge. Josefus beskriver det som et sjokk for Samuel 'på grunn av sin medfødte rettferdighetsfølelse, og på grunn av hatet hans for konger [og alt det innebar], som var så langt dårligere enn det [teokratiske] styret, som ga en Gudslignende karakter til de som levde under det.' For han lå våken hele natten, og vi har blitt fortalt, fastet og var søvnløs."... Samuel visste at dette var veldig dårlige nyheter for Israel.

Samuels sønner gjorde noen fryktelige ting. Men tenk på det: Bare en kort tid etter dette, gir Bibelen oss kanskje det største eksempelet på hvordan man skal håndtere ting når det er problemer med den ledelsen som Gud har

utvalgt. Som vi vil se, ble unge David salvet til å bli konge 17½ år før han faktisk ble kronet, og han måtte *løpe for livet* mange ganger fordi kongen prøvde å drepe ham! Likevel gjorde han aldri opprør mot kong Saul. Han underordnet seg kongen. Det er et utrolig eksempel. Selv da David kuttet en liten flik av kappen til Saul, angret han på det. Innstillingen hans var: *Dette er Herrens salvede*. Ja, kong Saul gjorde feil, men GUD VAR FREMDELES DER.

Det er sant at Gud noen ganger forlater en kirke eller en nasjon. Hvis Gud drar, da skulle du også gjøre det. Vi, som er Guds folk, må kunne se og vite om Gud er der eller ikke. Hvis du drar bort, er det best for deg at du er forsiktig og er sikker på at det er Gud som flytter lampen Sin, og går i spissen for bestrebelsen. Vi kan aldri tillate oss å følge MENN - vi må følge GUD!

I Guds Kirke i 1970årene, var det mange problemer på grunn av noen dårlige ledere. Men de som forlot Kirken på den tiden tok veldig feil. Gud var fortsatt der; Han arbeidet fortsatt gjennom herr Armstrong. Men det var noen menn - inkludert herr Armstrongs egen sønn - som benyttet seg av det faktumet at Guds apostel reiste så mye, og de skapte problemer i hans fravær. På et tidspunkt skrev herr Armstrong: "Jeg nekter, kjære brødre, å bli lik Eli." Han ekskluderte sønnen sin tre ganger. To ganger trodde han at sønnen hadde omvendt seg, men etter den tredje gangen skrev han: "Jeg vil aldri bringe ham tilbake igjen. En far elsker naturligvis sønnen sin, men altfor ofte elsker ikke sønnene fedrene sine." Det er en fryktelig historie. Takk Gud at vi ikke har måttet stå ovenfor det siden, og jeg tror ikke at vi noen gang vil oppleve det igjen. Men når det eksisterer et slikt problem, må vi la Gud rette på det! Han er helt i stand til å gjøre det.

Israelittene hadde ikke lært den leksjonen. De følte det var berettiget å be Samuel om å trekke seg tilbake. De

ønsket at en KONGE skulle lede dem. Gud var opprørt over det Samuels sønner gjorde - men Han var ikke enig med folket. Han fortalte Samuel: "For det er ikke deg de har forkastet, men det er meg de har forkastet, så jeg ikke skal være konge over dem" (vers 7). Det var realiteten! Folkene ønsket ikke *Guds lov og regjering!*

DETTE VAR ISRAELS STØRSTE SYND! Så lenge som Samuel ledet dem, var det faktisk *Gud* som var Kongen deres. Og *de forkastet Gud som Kongen sin!* Hvor mye mer syndig kan du bli? Gud merket denne katastrofen i nasjonens sinn ved å la helligdommen i Silo gå til grunne (innfelt: "Silo: Et mystisk budskap," side 112).

Gud er Kongen til Kirken Sin i dag! Alt vil bli rett hvis vi bare har Gud som Kongen vår. Men vi må oppriktig ønske det.

'EN FLOKK PROFETER'

Gud fikk profeten Samuel til å salve Saul til konge. SAMUEL VAR DEN MANNEN SOM GUD BRUKTE TIL Å STARTE MONARKIET I ISRAEL! Når du forstår hva Gud vil gjøre med den tronen, vil du innse at det var litt av en strålende ære!

Da Samuel salvet Saul, ga han ham noen detaljerte instruksjoner som inkluderte dette: "Deretter kommer du til Guds Gibea, hvor filistrene har sine vaktposter. Når du kommer dit til byen, skal du treffe på *en flokk profeter* ..." (1Samuel 10:5). Kommentarer vil fortelle deg at denne "flokk profeter" refererer til studenter og instruktører ved et slags college. Dette er en annen bibelsk referanse til skolene til Samuel.

I boka *The Religion of Israel to the Fall of the Jewish State*, skrev Dr. A. Kuenen dette: "Heller ikke ... kan det være tilfeldig at i historien om Samuels liv blir en forening med, eller en flokk profeter, nevnt for første gangen. Den var

grunnlagt i nærheten av Rama. ... Det er for visst ikke galt at vi tror at Samuel ledet den religiøse bevegelsen fra begynnelsen, og at profetene hadde ham i tankene da de valgte Rama, der han bodde, som et sted i nærheten av hvor de ville etablere seg. Så mye er sikkert, at Samuel var blant dem fra tid til annen helt til en høy alder. På denne måten var Samuels tanker fremherskende i foreningen i Rama, og kanskje også i andre som oppsto andre steder. ...

”Menn som Nathan og Gad, som var knyttet til David og var innflytelsesrike under hans styre, hadde kanskje blitt utdannet på en av disse profetiske skolene.” Jeg tror at det antageligvis stemmer: Samuel utdannet mange folk, og noen av dem kom inn i presteskapet. Tenk på hvor mye innsats han brukte på disse skolene - så gjorde Elias og andre som senere fulgte hans eksempel - jeg vil si at det er sannsynlig at *mange* av profetene som kom på scenen opp igjennom bibelske tider, antageligvis kom fra disse collegene eller var sterkt påvirket av dem.

Disse ”foreningene,” sier denne mannen, ”fortsatte å eksistere etter at Samuel hadde forsvunnet fra historiens scene” - selv om det går 150 år mer før skolene blir nevnt igjen i Elias tid.

William Smiths Bibelordbok sier dette: ”Så viktig var dette arbeidet utført av [Samuel] at han er klassifisert i Den hellige skriften sammen med Moses (Jeremia 15:1; Salmene 99:6; Apostlene 3:24). Samuel, var den store religiøse reformatoren og organisatoren av den profetiske ordenen, slik Moses var den store lovgiveren og grunnleggeren av pretestyret. ... Samuel tok mål for å gjøre gjenoppbyggingsarbeidet sitt permanent så vel som effektivt for øyeblikket. Derfor innstiftet han selskaper, eller colleger for profeter.”

Dagens utdannessystem er basert på Plato og Sokrates. Disse mennene er for nye. Hvis folk ønsker å finne *ekte utdannelse* som er grunnlagt på selve *Guds Ord*, må de gå

tilbake til *Samuel*, og deretter Elias og Elisa! Det er hvor folk, og spesielt Israel, skulle se etter en utdannelsesmodell! Den finnes rett der i Bibelen!

Samuel startet opp colleger på grunn av krisene i nasjonen og forfallet i presteskapet. En lignende situasjon var fremherskende også senere da Elias og Elisa kom på scenen. Disse mennene grunnla colleger fordi de hadde til oppgave å forkynne Guds budskap til Israel. De lærte opp Guds folk til å støtte den mannen som Gud hadde valgt til å gjøre Arbeidet Sitt.

Jeg tror at Gud inspirerte Samuel til å bygge det colleget i en mørk tid i nasjonens historie, for å være sikker på at israelittene ville motta budskapet Hans. For de som ikke ville, var den institusjonen et vitne og en advarsel for dem! Men for alle som ønsket sannheten, kunne de få den.

Det er det samme i dag. Gud opprettet et college fordi det er et slikt enormt behov for det. Nittifem prosent av Guds folk har vendt seg bort! Vi måtte kjempe for å ta vare på og publisere Guds sannhet. Vi trenger studenter og støttespillere som ønsker å publisere og distribuere Guds budskap.

PROFETENES MUSIKK

Legg merke til hva disse studentene i 1 Samuel 10:5 gjorde: "... kommer ned fra haugen med harpe og tromme og fløyte og sitar for an seg, og de profeterer." *Disse studentene profeterte med musikken sin.* Musikken deres var inspirert, og den lærte bort profeti, og den profeterte.

Vi hører vakker musikk i Guds college i dag - og vi *profeterer* med den! Mye av den musikken er om Guds Ord og om profeti.

Samuel gjorde mye av det vi gjør i dag med vårt musikk-program. Han tenkte ikke bare på colleget for øyeblikket.

Han tenkte på et *permanent* collegeprogram - et som ville inspirere Guds folk opp igjennom tidene og for alltid!

Keil and Delitzsch Commentary sier at utdannelsen på Samuels colleger "inkluderte kultiveringen av hellig poesi og musikk og forente øvelser for fremme av profetisk inspirasjon." Disse skolene hadde hellig musikk og lærte poesi. *Smiths Ordbok* fortsetter: "Støttefag til instruksjon var musikk og hellig poesi, som begge hadde vært knyttet til profeti helt fra Moses tid (2 Mosebok 15:20) og dommerne (Dommerne 4:4; 5:1)." Deretter siterer den 1 Samuel 10:5, så vel som en hendelse i 2 Kongebok 3:15 der Elisa kaller på en harpespiller så han kunne bli inspirert til å profetere for Gud.

Mange av de Bibelskriverne var dyktige og velutdannet. De skrev historie, de skrev poesi, de skrev musikk, de sang, de danset, de hadde praktfulle kor. David er kjent for sin dyktighet til å etablere så vakre kor som du aldri hadde hørt maken til før.

Arthur Penrhyn Stanley sa at i Samuels colleger: "SANG, OG MUSIKK OG DANS VAR SAMMENFLETTET I EN HELDIG ENHET ..." Han snakket om hvordan fremveksten av monarkiet sammenfalt med "veksten av poesi, arkitektur og musikk, og alle andre kunstarter som vokste under et etablert styre." Det høres ut som Armstrong College, gjør det ikke?

Lange's Commentary sier dette om 1 Samuel 10:5: "De fire instrumentene som akkompagnerte dem indikerer den rike variasjonen og avanserte musikkulturen i de dager." *Ungers Bibelordbok* sier: "Kultiveringen av hellig musikk og poesi kan utledes delvis fra den kjensgjerningen at i følge 1 Samuel 10:5, gikk musikere foran de profeterende profetene, og spilte mens de gikk, og delvis fra det faktumet at hellig musikk ikke bare fikk et friskt fremstøt fra David, som sto i nær kontakt med profetassosiasjonen i

Rama, men også ble etablert av ham som en integrert del av offentlig tilbedelse.” 1 Chronicles 25 skriver om der David ”skilte ut til gudstjenesten Asafs og Hemans og Jedutuns sønner, som skulle profetere, ledsaget av sitarer og harper og cymbler ... Alle disse stod under sin fars ledelse når de sang i Guds hus ...” (versene 1, 6).

I den ukentlige gudstjenesten vår i Guds Kirke har vi sanger for forsamlingen og spesiell musikk. Den musikken får oss til å bli brakt i harmoni med Gud, og til å tenke på Gud! Deretter er vi klare til å motta det muntlige budskapet. Det er antageligvis til og med mange flere praktiske grunner for dette enn vi forstår, og vi trenger å lære mer om det. *Ungers* fortsetter med å si at disse studentene brukte musikk ”som middel til å vekke hellig mottagelighet og følelser ... for å løfte ånden opp til Gud, og slik forberede den for mottagelse av guddommelig åpenbaring.” Det er en virkelig årsak for musikk, poesi og kunst på collegene som underviser i allmennutdanning.

Herr Armstrong etablerte Ambassador Internasjonale Kulturstiftelse av den samme grunnen. Stiftelsen beskriver sin funksjon på denne måten: ”Ved å tjene kulturelle, pedagogiske og humanitære behov for menneskeheten, tror stiftelsen at den kan skape en bevissthet i menn og kvinner om deres optimale individuelle og kollektive potensiale for godt. Som en bygger av broer mellom folk fra alle steder, er det få organisasjoner som har hatt en slik påvirkning som Ambassador Stiftelsen.” Det er grunnen til at vi startet Armstrong Internasjonale Kulturstiftelse, ved å fortsette i den tradisjonen.

Etter at herr Armstrong døde, hadde vi en rettssak med WCG over litteraturen hans; Joseph Tkach jr. forklarte hvorfor han avsluttet konsertene med utøvende kunst i Ambassador Auditorium: fordi ”det hadde ingenting å

gjøre med kirkens oppgave.” Det er den slags tankegang som ødela kirken!

Hva hadde Gud i tankene da Han skapte englene til å styre over universet? Esekiel 28:13 beskriver hvordan Han skapte Lucifer: ”Dine trommer og fløyter var i fullt arbeid hos deg. Den dag du ble skapt, stod de rede.” Gud skapte ham til å styre med *utrolige musikalske evner* - ikke bare for jorda; det var bare begynnelsen. Lucifer var et *universalt vesen*, skapt til å fylle universet med vakker musikk! Gud skapte ham til å tenke slik Han tenker, og å elske og produsere musikk som Han elsker. Lucifer gjorde det en stund, men så gjorde han opprør, og Gud forandret navnet hans til Satan. Nå er den musikken han lager forvridt og pervers.

Satan påvirker folks bevissthet overalt, spesielt ungdommen, med feil type musikk. Det er derfor det er så viktig at vi lærer barna våre og andre folk *rett* type musikk - og rett alt annet! Vi bruker colleget og stiftelsen til å lede folk til den slags kultur som Gud virkelig elsker! Og det orienterer folk mot fremtiden, når Gud vil sette *alt* i rette stand, inkludert guddommelig kultur, til denne jorda og til slutt universet! Du kan være sikker på at Gud vil ha den vakreste musikken, den fremste poesien, den vidunderligste litteraturen og arkitekturen og andre kunstformer til å *fylle kosmos!*

PROFETENES POESI

Poesi var nært knyttet til den musikalske kunstformen. Bibelen inneholder ganske mye poesi. Omtrent hver eneste bok i Det gamle testamente etter bøkene til Esra og Nehemja er poesi. Se gjennom den Reviderte Standard Versjonen: Den bibelske poesien er skrevet i en poetisk versetil - ulik King James Versjonen. Det fanger opp mer av det kulturelle raffinementet disse profetene hadde og øker

innflytelsen av budskapet. Jeg tror at vi trenger mer poesi i Guds college i dag. Vi må lære mer poesi.

Når Winston Churchill skrev de fremragende talene sine, ble de skrevet i en poetisk stil. Du kan se hvorfor de rørte folk og fortsatt gjør det.

Under det skrekkelige og morderiske styret til Stalin, hadde Russland noen strålende poeter. En av dem var Osip Mandelstam. Denne mannen tilbrakte mye tid i fengsel under Stalins regime. I den første tiden, da han fortsatt hadde mye håp, skrev han i en ode til Stalin:

*Hauger med menneskehoder forsvinner i det fjerne.
Jeg krymper der, de legger ikke merke til meg lenger.
Men i høyt elsket bøker og barns leker,
skal jeg reise meg og si at sola skinner.*

En annen av disse poetene var Anna Akhmatova, som en av hennes medpoeter kalte for "hele Russlands Anna." Hun var så god at alle russerne lyttet til og leste poesien hennes. Hun opplevde veldig tøffe tider; sønnen hennes tilbrakte også betydelig tid i fengsel. Hun skrev et dikt om Osip Mandelstam mot slutten av hans liv. Mandelstam hadde blitt forvist til en liten by, der han nærmet seg døden, og hun dro for å besøke ham og forfattet dette poemet etter at hun dro derfra. Jeg tror at sønnen hennes fortsatt var i fengsel på den tiden. Hun skrev:

*I rommet til en forvist poet
skiftes det mellom frykt og dype tanker,
og natten er endeløs
og kjenner ingen daggry.*

Så trist! Det har vært realiteten i 6000 år med menneskehistorie - en endeløs natt som ikke kjenner

daggy. Men Gud lover at denne 6000 år natten er i ferd med å ta slutt!

David hadde et drastisk *annet syn* i sin poesi! Det er virkelig inspirerende å se det poetiske synet til bibelske forfattere. David skrev fortsatt poesi - mye av det inspirerende og fylt med håp - mens han opplevde noen av de verste prøvelsene i livet! Vi kan skrive poesi i prøvelsene våre slik David gjorde.

Se hvordan kong Davids siste ord ser ut i Revidert Standard Versjon. For det første, her er hvordan de blir introdusert (2 Samuel 23:1, DNB 1978):

Dette er Davids siste ord.

Så sier David, Isais sønn,

så sier mannen som høyt er satt,

han som er salvet av Jakobs Gud,

helten i Israels sanger:

Dette er ganske poetisk i og av seg selv! Nå, her er ordene (versene 2-4, DNB 1978):

Gjennom meg taler Herrens Ånd,

hans ord er på min tunge.

Israels Gud har talt,

til meg har Israels Klippe sagt:

"Den som styrer folket

med rettferd,

den som rår med gudsfrykt,

er lik morgenlyset

når solen står opp,

en morgen med skyfri himmel;

det lar gresset gro fram

av jorden

etter at regnet er kommet."

Det er mektig poesi - kanskje noe av det mektigste du noen gang vil lese. For en kontrast til "natten er endeløs og kjenner ingen daggry"! Det er slik verden ser på det - og hvordan kan du se annerledes på det når du tenker på Satans lederstil?

Men legg merke til disse vakre ordene (versene 5-7, DNB 1978):

Slik har mitt hus det med Gud.

Med meg har han sluttet

en evig pakt,

fullgyldig inngått

og nøye overholdt.

Ja, alt som tjener til min frelse,

alt jeg ønsker,

lar han spire fram.

Men de gudeløse er alle sammen

lik tornekratt som kastes bort,

ingen rører dem med hendene.

Ingen kommer nær dem

uten med jern og spydskrift.

Så brennes de opp i ilden.

Jeg tror at noe av poesien i Det gamle testamente er blant det vakreste som er skrevet i menneskets historie. Den var inspirert av Gud.

Å GJØRE GUDS ARBEID I EN OND TID

Saul hadde en stor begynnelse som konge - men han begikk noen fatale feil. Gud hadde ønsket å etablere kongeriket hans "over Israel for alltid," informerte Samuel han om. "Men nå skal ditt kongedømme ikke stå ved makt. Herren har søkt seg ut en mann etter sitt hjerte ..." (1 Samuel 13:13-14). Den "mannen" var David (som vi vil studere i det neste kapitlet).

David var den Hanna profeterte om. Hun hadde levd gjennom den urolige perioden under Eli og sønnene hans, og hun ønsket en konge som GUD VALGTE!

I 1 Samuel 16, ledet Gud Samuel til David, og disse to mennene møttes for første gang. Legg merke til hva som skjedde: "Da tok Samuel oljehornet og salvet ham midt iblant hans brødre. Og Herrens Ånd kom over David fra denne dagen og siden. Så brøt Samuel opp og gikk til Rama. Men *Herrens Ånd vek fra Saul, og en ond ånd fra Herren forferdet ham*" (versene 13-14). Gud ga Sin Ånd til David og fjernet den fra Saul.

Dette var en annen fryktelig tid i Israel. Kongen var plaget av en ond ånd (se også 1 Samuel 18:10-11; 19:9-10). Er det mulig at en ond ånd kunne påvirke lederen av dagens israelittiske nasjon? Det har skjedd flere ganger. Det samme kunne for visst skje i denne endetiden, og jeg tror at det er rikelig med bevis på at det har. I Guds Kirke var vi vitne til hva Satan gjorde med åndelige Israel etter at herr Armstrong døde. Satan ble kastet ned på den tiden, og nå er Satan og alle disse demonene begrenset til denne jorda! Hva gjør de? Deres fremste mål er å bringe ned Israel - spesielt åndelige Israel og tre av Israels nasjoner. Du kan lese mer om dette i heftet mitt *Amerika Under Angrep*. Vi må være oppmerksomme på den åndelige dimensjonen til verdensbegivenheter.

Når Saul ble plaget, kalte tjenerne hans på David, som spilte på harpe for Saul. Mens David spilte ville den onde ånden bli borte - men den Hellige Ånd kom ikke tilbake fordi Saul fortsatt var opprørsk. Når du viker bort fra Gud, kommer det øyeblikkelig en annen ånd inn og plager deg. Hvis Gud har kalt deg ut av denne verden, og du har blitt et medlem av Kirken Hans, og hvis du da kommer bort fra Gud, se opp! Laodikeerne vil fortsette å bli plaget til de omvender seg.

Under demonisk innflytelse, gjorde kong Saul alt han kunne for å drepe etterfølgeren sin. David måtte flykte. Det var i denne perioden vi kan se det fantastiske forholdet mellom David og Samuel.

Se på Apostlenes gjerninger 13:20 igjen, som snakker om Samuel som markerer slutten på perioden med dommerne. Det avsnittet fortsetter med å snakke om at Gud reiser opp kong David, "en mann etter mitt hjerte. Han skal gjøre all min vilje" (se versene 21-24). *Samuel gjorde mange forberedelser, slik at den store kong David kunne gjøre arbeidet sitt.* Jeg tror at han i virkeligheten hadde mye å gjøre med Davids suksess.

Disse to mennene sto hverandre veldig nær. Det er en stor grunn til at David var slik en fremragende leder. Kanskje det motsatte også var sant; de hjalp hverandre.

Som vi vil se, viser Bibelens fortellinger at da David var på rømmen, så han til Samuel for inspirasjon og ledelse, og han også besøkte Samuels college. Jeg er sikker på at han også ble styrket av den tiden sammen med collegestudentene.

¹ Samuel 22 snakker om en mørk periode da kong Saul forfulgte David og var i Rama, der Samuel var. "Og kongen sa til livvaktene som stod omkring ham: Gå fram og drep Herrens prester! For de har hjulpet David. De visste at han var på flukt, men har ikke latt meg få vite det. - Men kongens tjenere ville ikke rekke ut sin hånd for å hogge ned prester. Da sa kongen til Doeg: Gå du fram og hogg ned prestene! Og Doeg, edomitten, gikk fram og hogg ned prestene. Han drepte den dagen åttifem menn som bar lerrets-livkjortler" (versene 17-18). Saul sa til Israels menn at de skulle drepe disse prestene, men de nektet. Så edomitten utførte denne skitne gjerningen, og drepte 85 prester! Kongen kunne ikke få noen andre til å gjøre det, men han fikk en edomitt til å gjøre det.

Legg merke til hva David la merke til om Doeg da han var der: "Og Abjatar fortalte David at Saul hadde drept Herrens prester. Da sa David til Abjatar: Jeg visste allerede *den dagen* at Doeg, edomitten var der, og at han ville si det til Saul. Jeg bærer skylden for alle de liv som er forspilt i din fars hus" (versene 21-22). David følte skyld for den måten det hele skjedde på. Alt dette skjedde i Rama, der Samuel bygde et college. Mannen som var skyld i disse

Edomitten Doeg drepte 85 prester i Nob på oppdrag fra kong Saul fordi de ikke ville fortelle ham hvor David hadde flyktet.

dødsfallene - denne elendige forræderen - hadde vært midt iblant dem!

Disse hendelsene viser at den tiden da Samuel lærte, var fremdeles en ekstremt vanskelig periode for Israel. Kong Saul forfulgte David - og du kan være sikker på at han også forfulgte Samuel og skolene. *Det er ikke enkelt å gjøre Guds Arbeid.*

Men tenk på dette: SAMUEL BRAKTE ÅPENBARING TILBAKE TIL ISRAEL OG SPREDDE DET - TIL TROSS FOR AT SAUL PRØVDE Å DREPE DAVID OG STOPPE COLLEGENE!

Dette er den slags ledere som Gud arbeider for å skape av medlemmene i Kirken Sin! Han ønsker ikke folk som bare ville drive avsted, eller frykte å forstyrre likevekten. Han utdanner og trener individer som kan ha en virkelig positiv innflytelse i en negativ situasjon.

For en leksjon for oss mens vi baner vei for den største æren på jorda. Ja, det er vanskelige tider - og det vil bli verre. Men vi alle kan takke Gud for colleget Han har gitt oss, og Arbeidet, og den fantastiske muligheten vi har!

MIRAKLET I NEVAJOT

Profeten Samuel nedtegnet hele denne historien, ganske visst frem til sin død i 1 Samuel 25. Han skrev Dommerne, og redigerte sannsynligvis Josva. Men hvem fullførte Samuels bok? Vitnesbyrd viser at denne boka i utgangspunktet er et produkt av Samuels college!

Legg merke til denne observasjonen i *Cambridge Bibel*: "Hvis så Samuels bok besto hovedsakelig av krønikerne til Samuel, Natan og Gad, supplert med andre nedtegnelser som var *preservert i profetenes skoler*, er det en følge av at det hviler på den beste autoriteten som er mulig. Samuel er historikeren om sin egen levetid, som inkluderer størsteparten av Sauls regjering. Natan og Gad sammen

gir historien om Davids regjering.” Så dette arbeidet ble sannsynligvis fullført av Natan og Gad - som begge også var profeter - og kanskje andre, akkurat slik vi fullfører Eliasarbeidet etter herr Armstrongs død. Men de baserte seg på nedtegnelser som var preservert på Samuels colleger. Disse profetene var i det minste veldig påvirket av utdannelsen som hadde blitt formidlet i skolene, hvis de ikke faktisk selv var studenter der.

Cambridge Bibel fortsetter: ”Hendelsene i Davids liv må ha vært velkjent i profetenes skoler i Rama. Det er uttrykkelig nevnt at da han flyktet fra Saul, kom han og fortalte Samuel om alt det Saul hadde gjort mot ham, og han og Samuel dro og bodde i Nevajot.”

Det henviser til 1 Samuel 19:18, som er del av et avsnitt som gir viktigere innsyn i dette utdannelsessystemet som Samuel etablerte: ” Da David var flyktet og hadde sluppet unna, kom han til Samuel i Rama og fortalte alt det Saul hadde gjort mot ham. Han og Samuel tok av sted til *Nevajot* og bodde der.” David flyktet for livet, og han flyktet til Samuels hjem, og de dro av sted til colleget. Det var en farlig tid fordi Saul forårsaket så mange problemer - og jeg er sikker på at det også var en ganske spennende tid. Studentene ved colleget var helt klar over Sauls forræderi og visste helt sikkert at Gud hadde valgt David - og at kansleren for colleget deres allerede hadde salvet ham! Jeg undrer meg på om ikke David hadde mye å si til disse unge mennene mens han var på flukt. Det var sannsynligvis en spennende dag på skolen. David ville helt sikkert ha snakket med dem om det som skjedde.

Ira Maurice Price skrev: ”Samuel hadde etablert hjemmet sitt i Rama i begynnelsen. Han bygde et alter for Gud der, og han hadde bygd en skole for profetene under sin ledelse. Til dette samme stedet kom David som flyktning fra Sauls raseri” (*The Dramatic Story of the Old*

Testament History). Dette er nøkkelen. Hvor mye tror du at Samuel lærte ham mens han var der? Hva tror du at de snakket om? David var på flukt for livet, og han dro til Samuel! Samuel var velgjøreren hans og hadde mye å gjøre med opplæringen hans.

En av mennene til Saul fant ut hvor David og Samuel var og informerte Saul. "Og det ble meldt til Saul: David er i Nevajot ved Rama," sa denne soldaten (vers 19). David var ved Rama - men i Nevajot. Vers 22 sier også: "De er i Nevajot ved Rama." Vers 23: "Da han så gikk dit, til Nevajot ved Rama ... til han kom fram til Nevajot ved Rama." 1 Samuel 20:1 sier: "Men David flyktet fra Nevajot ved Rama" - så han var på det stedet: Disse mennene var i Rama, men hva er det som er så viktig med Nevajot?

Referansen i King James versjonen sier at *Nevajot* er skolehuset. *Ungers Bibelordbok* sier at "Kyle Endelich mente at Nevajot var et passende navn for en felles bolig for profetenes elever." Det var faktisk bygningen eller komplekset som collegestudentene bodde i.

En definisjon av *Nevajot* i *Strongs* er en "implisitt ide om skjønnhet." Det ordet er nært relatert til et ord som betyr "herlig, et hjem, av Gud, bolig (sted), bosetning." Disse ordene synes å indikere en veldig flott struktur. Det var ikke bare en vanlig bygning. Tilsynelatende var det noe lignende millionærhjemmene som herr Armstrong bygde collegene fra i Pasadena. Det må ha vært en bygning som var vel kjent i dette området.

Det var sannsynligvis et veldig imponerende sted. Det er hva Gud ga til herr Armstrong. Det er hva Gud har gitt oss. Jeg tror at det er hva Han har gjort jevnlig gjennom alle tider: Gud gir noe som er av høy kvalitet og fin karakter. Jeg kan tenke meg at folk var imponert over strukturene til Samuels colleger, og måten de ble anlagt og tatt vare på, som fikk noe av forfølgelsen mot dem til å avta.

Det er for visst indikasjoner på det i denne beretningen. Hva skjedde da Sauls menn kom for å prøve å fange David? "[Da] sendte han noen menn for å hente David, og da de fikk se *profetenes skare* [collegestudentene] *som var i profetisk henrykkelse, og Samuel stående der som deres fører*, da kom Guds Ånd over Sauls sendebud, så de og blev grepet av *profetisk henrykkelse*" (1 Samuel 19:20, DNB 1930). Kan du forestille deg det? Disse herdede soldatene kom for å drepe David og kanskje Samuel også - og de begynte å profetere! Hva var det som skjedde ved dette colleget?

Legg merke til at verset sier at Samuel var der "som" studentenes "fører." Noen hadde *utnevnt ham* som fører over disse studentene. Hvem tror du det var? Det var ikke David; det var ikke Saul. Det var Gud!

Ungers Bibeldordbok sier at fra dette verset "lærer vi at det var en 'gruppe' profeter i Rama, under overoppsyn av Samuel, hvis medlemmer bodde i en felles bygning." Ved Gods college, har vi felles bygninger - studentene våre bor på internat; vi spiser sammen i en felles spisesal - det er veldig likt en familie, er det ikke? Denne utdanningsstrukturen ble utformet "for formålet med mental og åndelig trening slik at de kan utøve en mektigere innvirkning på sine samtidige." Denne skribenten forstår at et slikt college kan utdanne studenter til å ha en mektigere innvirkning på andre folk. Ved Guds college i dag, utdanner vi studenter for et formål: Gud forventer en *avkastning* på denne investeringen.

"Da Saul fikk vite dette, sendte han andre menn avsted, men også de profeterte. Så sendte Saul bud igjen for tredje gang, men også de profeterte" (vers 21). DETTE ER ET OVERVELDENE MIRAKEL! Disse mennene som ikke kunne vente med å få tak i David og drepe ham, begynte faktisk å profetere! Gud tok simpelthen, til en viss grad, kontroll over sinnene deres!

Hva skal vi gjøre hvis noen kommer inn i denne Kirken for å drepe en av oss? Vel, de vil antageligvis begynne å profetere sammen med oss - kanskje syngende de samme sangene som vi synger!

Saul ble så rasende at han dro dit selv for å ordne opp i situasjonen. "Da tok også han av seg klærne. Også han profeterte mens han sto foran Samuel, og han falt ned og lå der naken hele den dagen og hele natten. Derfor sier folk: Er også Saul blant profetene?" (vers 24). Kan du forestille deg at Saul prøver å drepe David - og deretter tar seg en pause for å *profetere for Gud*? Det var litt av en dag! Og dette var litt av et college!

GUDS COLLEGE I DAG

Da Samuel snakket om skolene sine, refererte han til "flokken av profetene." Bibelen snakker om "profetenes sønner" når det handler om Elias' skoler. Jeg tror at det indikerer at Samuels college bare var for prester - mer eksklusivt et Bibelcollege. På den tiden var de på rømmen og hadde verken tiden eller luksusen å utdanne både menn og kvinner i alle de allmennfagene vi har i dag. Likevel la Samuel fundamentet for Elias og Elisa, så vel som for herr Armstrong og for vårt arbeid i dag.

I dag trenger vi både kvinner og menn. Vi trenger familie. Det er Guds vei. Det er hva dette collegeet dreier seg om: Guds Familie.

For en arv Samuel opprettet. På slutten av livet hans, var hans innflytelse viden kjent. "Samuel døde i Rama, og ble sørget over av hele Israel, som samlet seg og gravla ham på hans eget sted," skrev Ira Maurice Price. "Samuel var en levitt. Sangeren Heman var barnebarnet hans (1 Krønikebok 6:33), og en av Elis dommere i salvingen av Saul, en prest som gjorde tjeneste ved ofringer, en profet

som grunnla og ledet profetenes skoler, en skribent som utarbeidet en historie om tidene. ... Han ga også hele profetbevegelsen motivasjon ved båndene til unge profeter som levde under innflytelse og ledelse fra Rama" (*The Dramatic Story of the Old Testament History*). Det er den historien og utdannelsen vi bør se til.

Samuel fornyet ånden til Guds folk og ga dem håp, ved bruk av disse skolene! Det gjør vi også her ved Armstrong College. Vi prøver å gjenopplive en ånd og gjenoppreise ruinene. Resultatene beviser at vi får gjort den jobben, men vi kan alltid forbedre oss. Vi ønsker å ha en slags gjenreisning på den rette måten. Vi har det monumentale oppdraget å PROFETERE IGJEN (Åpenbaringen 10:11), reise opp et arbeid etter en stor katastrofe i åndelige Israel. Dette colleget har et budskap til verden! Gud lover å åpne dørene for oss så vi kan gjøre jobben. Hvor viktig er Guds college for dette Arbeidet? Herr Armstrong skrev: "DET VAR OPPRETTTELSEN AV COLLEGET I PASADENA SOM MULIGGJORDE VEKSTEN I HELE GOSPELARBEIDET" (*Autobiography of Herbert W. Armstrong*, Bind 2).

Dette colleget er i ferd med å introdusere Kristus til verden! Vi skulle være et college for alle tider! Vi bør gjøre ting som det vil bli snakket om for alltid - akkurat slik de gjorde i skolene til Samuel og Elias og Elisa. Vi trenger studenter som har hast, studenter som forstår hva disse ordene handler om og ikke vil la noen av dem falle til jorden. Hvis vi følger Samuels eksempel og har den innstillingen, vil vi påvirke verden på en måte som folk aldri kommer til å glemme! Som Arthur Stanley sa: "Lykkelige er de som er i stand til å oppfatte tidens tegn, og kan svare [slik Samuel gjorde], uten å være redd eller skjelve: 'Tal Herre, for din tjener hører!'"

Gud ga Samuel og David jobben med å omvende nasjonene. De gjorde en fantastisk jobb, og den ville til og med blitt enda bedre hvis folket hadde fulgt dem.

Disse to mennene var like på mange måter. For et stor-slått konge-profet lag David og Samuel utgjorde. Begge søkte å gjøre *hele* Guds vilje! Og de omvendte virkelig nasjonene ved å bruke Guds kraft. For en inspirasjon. Dette ble gyllne år i Israel! Vi trenger å bli minnet om disse mennene, da Israel var i sine GLANSDAGER. Hvordan oppnådde de en slik storhet? DET BEGYNTE MED EN PROFET SOM IKKE VILLE LA NOEN AV GUDS ORD FALLE TIL JORDEN OG EN KONGE SOM OPPFYLTE HELE GUDS VILJE. Alt disse mennene gjorde, uansett hvor lite prosjektet var, ønsket de å gjøre det på Guds måte. For et fantastisk eksempel til etterfølgelse for oss!

Silo: Et mystisk budskap

BYEN SILO HAR EN VIKTIG PLASS I DE TIDLIGERE PROFETENE. Det var der Hanna ytret den storslåtte profetien sin i 1 Samuel 2. Det var dit hun brakte Samuel for å vie ham til Gud. Det var der Samuel begynte å tjene Gud etter at han hadde fått et slikt vidunderlig grunnlag fra moren sin, og hvor Gud viste Seg for den unge mannen (1 Samuel 3:21).

Det som er interessant er at *Jesus Kristus* også blir kalt "Silo" i profeti.

1 Mosebok 49:10 kommer med en merkelig uttalelse som virkelig forundrer kommentarene: "Kongespir skal ikke vike fra Juda, ikke herskerstav fra hans føtter, INNTIL [SILO, KJV] KOMMER og folkene blir ham lydige."

"Inntil Silo kommer" viser klart til tilbakekomsten til Jesus Kristus. Men ingen andre steder i Bibelen blir Kristus referert til som Silo. Silo er en by, likevel refererer det her til Kristus. Hvordan kan du forklare det? Kommentarene tror at det simpelthen ikke gir noen mening: HVORFOR KALLE MESSIAS FOR SILO?

Historien om dette spesielle stedet, nedtegnet i de tidligere profetene, gir et tankevekkende og inspirerende svar.

Her er et eksempel som illustrerer *hvorfor* bibellærde ikke forstår Bibelen slik de skulle. De mislykkes ofte med å gjennomsøke Bibelen etter et svar på de vanskelige spørsmålene. De stoler i stedet på sin *menneskelige* fornuft i stedet for *Guds* fornuft! De lar ikke Bibelen tolke Bibelen. Det hindrer dem fra å få den dybden de skulle ha.

Det er et kongespir som ikke vil vike Juda; det dreier seg om det jødiske styret på Davids trone. Det er også en lovgiver fra Juda i denne endetiden - inntil Silo kommer, "og folkene blir ham lydige."

Se på profetien i 1 Mosebok 49:10 en gang til. Det står: "Kongespir skal ikke vike fra Juda, ikke herskerstav fra hans føtter, inntil [Silo] kommer og folkene blir ham lydige." Fra vers 1 i 1 Mosebok 49, kan vi forstå at hele dette avsnittet er for de "siste dager" - den tiden vi lever i nå. Så, Gud sier at det ville være et kongespir i de siste dager, eller en hersker på Davids trone, *samtidig med at det er en lovgiver*, som har et budskap om Davids trone.

Angående løftene om kongespiret, har vi alltid trodd at det viser til en kongelig rekkefølge som ville styre fra Davids tid og helt frem til Messias' tilbakekomst. Kongespiret viser altså til løftet om frelse gjennom Jesus Kristus.

Vers 10 viser til en lovgiver *fra Judas føtter*. *Companion Bible* sier at denne lovgiveren kommer "fra mellom føttene hans," noe som betyr at han må komme fra Judas etterkommere.

Det må være et *kongespir* og en *lovgiver* i de "siste dager." Lovgiveren er en jøde som er her når Kristus kommer tilbake.

Dette er den samme tosidige pakten som det refereres til i Jeremia 33:17-18: "For så sier Herren: Det skal aldri mangle en mann av Davids ætt som skal sitte på Israels trone [løftet om kongespir]. Og av de *levittiske prestenes* ætt skal det aldri mangle en mann [lovgiveren] for mitt åsyn som ofrer brennoffer og brenner matoffer og bærer fram slaktoffer [et forbilde på åndelige offer] alle dager." (Jeremias bok er for denne endetiden - Jeremia 30:1-9.)

Tronen til den kongelige rekken av Judas stamme fortsetter i Westminster Abbey i London til denne dag. Gud sa i 1 Mosebok 49:10 at en *lovgiver* ville være parallelt med det

løftet om kongespir, som fortsetter inntil Kristus vender tilbake.

Tradisjonelt har vi trodd at denne lovgiveren er Kristus. Det er sant, i prinsippet. Kristus gir *alltid* loven. Han er kilden. Men legg merke til at skriftstedet sier at denne lovgiveren ikke ville vike fra Judas føtter "inntil Silo [Kristus] kommer og folkene blir ham lydige." Ville det gi noen mening å lese at *Jesus ikke ville vike fra Judas føtter inntil Jesus kommer?*

Silo referer til Kristus, så denne "lovgiveren" må vise til et annet individ. Gud har alltid arbeidet gjennom *en* mann av gangen. Igjen, Jeremia 33:18 sier at Gud ville velge en mann til å fullføre dette oppdraget. Siden profetien om en lovgiver ikke ble åpenbart til meg før etter at herr Armstrong døde, viser det spesifikt til mitt embete i dag.

Herr Armstrong måtte etablere Guds lov og regjering. Han var den Elias som satte alt i rette stand like før Kristus' tilbakekomst (Matteus 17:10-11). JEG HAR FORTSATT DEN SAMME LOVEN OG REGJERINGEN SOM HAN LÆRTE. INGEN ANDRE KIRKER KAN HEVDE DETTE I SANNET!

Både herr Armstrong og jeg har blitt brukt til å fylle rollen som lovgiver for Guds Kirke og verden. Så, hvor er den menneskelige lovgiveren i dag, som stammer fra David og Judas stamme? Hvem er det som administrerer den samme loven som Kristus vil lære bort når Han vender tilbake for å sitte på den tronen til David? Dette er spørsmål som du *må* være i stand til å svare på!

Denne mannen vil lære om dette kongespiret - den kongelige rekken, eller Davids trone, og løftet om frelse gjennom Jesus Kristus. Det er den samme tronen som er i ferd med å bli overtatt av Jesus Kristus for alltid (Lukas 1:30-33).

I disse siste dager, den kongelige rekken, Davids trone, blir ikke styrt etter Guds lov. Men Kirken blir styrt av

Kristus - den store Lovgiveren, kongenes Konge som skal styre på Davids trone for alltid.

Bruken av "Silo" i 1 Mosebok 49:10 (KJV), er et kodet ord.
DET ER TYDELIG AT GUD VIL AT VI SKAL LÆRE MER OM SILO.

SILOS HISTORIE

Silo er 30 miles nord for Jerusalem. Mens israelittene beseiret Det lovede land ble paktens ark plassert i Gilgal - men med en gang de beseiret kanaanittene, flyttet de arken til Silo. "Hele Israels barns menighet samlet seg i Silo, og der reiste de sammenkomstens telt. Landet hadde de nå lagt under seg" (Josva 18:1).

Fordi paktens ark, som symboliserte Guds tilstedeværelse, var i Silo, var Silo nasjonens åndelige hovedkvarter. *Ungers Bibelordbok* kaller det "stedet til Israels jordiske helligdom i dommernes tid," og sier: "Det var midtpunktet for organisasjonen til stammen Israel, før kongeriket ble etablert."

Igjen, det var der Gud begynte å arbeide med unge Samuel. "Og Herren ble ved å la seg se i Silo: for Herren åpenbarte seg for Samuel i Silo ved Herrens ord" (1 Samuel 3:21). Dette var den *andre gangen* Gud viste seg for Samuel i Silo (også i vers 10). På en eller annen måte hadde Samuel sett et lite glimt av Gud - to ganger! Hvor imponerende! Jeg er sikker på at vi ville falle døde om, hvis Gud viste seg for oss på denne måten! Denne mannen må ha hatt litt av et budskap, og så hadde moren hans. Gud brukte dem på en betydelig måte.

Jeg har spilt inn fire fjernsynsprogram fra Silo. Jeg var nok mer beveget der enn noe annet sted jeg har vært, mens jeg vandret blant ruinene dere og tenkte på at *Gud viste seg for Samuel akkurat der*.

I dag er imidlertid det stedet fullt av ruiner overalt - massive, glitrende steinblokker. Hvorfor? Fordi Gud ødela

det. Disse ruinene forteller en tragisk historie. De tjener som en påminnelse om herligheten i oldtidens Israel da de adlød Gud - og da de ikke gjorde det. Det er litt av et sted og holder litt av en lærepenge for oss.

SILOS BUDSKAP

En av de mest dramatiske hendelsene i Bibelen er nedtegnet i 1 Samuel 4. Israelittene dro ut for å kjempe imot filisterne, og 4000 israelitter ble drept. Det nederlaget viste dem at Gud ikke var med dem.

Israelittene vendte tilbake til hjembasen sin i Silo, som huset paktens ark. Uten å rådføre seg med Gud, bestemte de seg for å gripe arken fra Silo og bringe den med seg i kampen, som om den fysiske gjenstanden kunne redde dem. I den påfølgende kampen endte de opp med å miste 30 000 menn, og filisterne tok arken! Det var et absolutt knusende nederlag for dem.

Ungers Bibelordbok sier: "Silo ble ødelagt ... antagelig av filisterne da arken ble fraktet bort (1 Samuel 4)."

Silo var ødelagt og arken var borte. Det var virkelig deprimerende for Samuel å være vitne til det. "Ødeleggelsen av Silo markerte et vendepunkt i historien i denne perioden," fortsetter *Ungers*. Den skjellsettende hendelsen markerte en stor endring i Israel. Og etter at filisterne ga arken tilbake, ble den aldri plassert i Silo igjen.

Forfatteren av salme 78 relaterte noe av Silos historie. "De vakte hans harme med sine offerhauger og gjorde ham nidkjær med sine utskårede bilder. Gud hørte det og ble vred, han fikk avsky for Israel. Og han forlot sin bolig i Silo, *det telt han hadde slått opp blant menneskene*" (versene 58-60). Gud Selv plasserte teltet der! Han hadde en grunnleggende interesse i Silo. Gud plasserte Sitt telt der, med arken og Guds sannhet, ved hjelp av Samuel og andre,

slik at Israel kunne bli velsignet og sette et eksempel for verden! Men Israel samarbeidet ikke med Gud, og de gjør det ikke i dag.

"Han overgav sin styrke til fangenskap og sin herlighet i fiendens hånd. Han overgav sitt folk til sverdet og ble harm på sin arv" (versene 61-62). Silo var Guds *herlighet* og Hans *styrke*! Israel manifesterte den styrken ved å adlyde Gud og ha Ham til å styrke dem. Da de sluttet med det, ble Han full av vrede.

Denne historien belyser en viktig endetidsprofeti som ble gitt av profeten Jeremia. Jeremia visste alt om Silo og hvorfor den ble ødelagt. Han profeterte at, i denne endetiden, vil *hele Israel* bli ødelagt slik Silo ble!

JEREMIAS PROFETI

Husk at Jeremias bok er primært for denne endetiden (f.eks. Jeremia 30:1-9, 24; 23:20). Hans personlige budskap ble bare levert til *Juda* i oldtiden, men boka hans er adressert til *Israel* i dag.

I Jeremia 7 snakker profeten om korrupsjon i templet. Dette er en endetidsprofeti om Guds *åndelige* tempel i dag - Kirken Hans. Den korrupsjonen har smittet den siste epoken av Guds Kirke, den laodikeiske Kirken i dag (be om en gratis kopi av *Malakias' Budskap* for mer forklaring). I vers 4, advarer Han folkene igjen og sier: "Herrens tempel" - eller som vi har hørt det: "Kirken! Du kan ikke forlate Guds Kirke." Gud praktisk talt *spotter* folk som sier det! Vers 11 sier at Gud så at Hans hus i denne endetiden vil bli "en røverhule"!

"Gå til MIN BOLIG som var i Silo, der jeg lot mitt navn bo i den første tiden. SE HVA JEG HAR GJORT MED DET for på grunn av mitt folk Israels ondskap" (vers 12). "Min bolig" er helligdommen - selv det aller helligste hvor Gud var!

Gud måtte ØDELEGGE SILO, til tross for hele Samuels rike historie der.

”Og så kommer dere og står fram for mitt åsyn i dette hus som er kalt ved mitt navn, og sier: Vi er frelst! - og så vil dere fremdeles gjøre alle disse avskyelige ting!” (vers 10). Folkene i Silo tenkte at de kunne fortsette med de avskyelige praksisene sine, og at Gud ville fortsette å velsigne dem - men se på Silo i dag! Det er ingenting igjen av den! Vi må huske den historien og ta oss i akt! *Alle* Guds folk må kjenne til Silo. Det er en lærepenge der som vi MÅ LÆRE.

I Jeremia 26 ba Gud profeten Sin om å stå i templets forgård og si at folkene måtte omvende seg fra syndene sine. ”Du skal si til dem: Så sier Herren: Dersom dere ikke vil høre på meg, så dere følger *den lov som jeg har gitt dere*” (vers 4). Nok en gang - dette er for endetiden. Noen i Guds Kirke har satt en lov fram for folkene. Hvem var det? Noen sier at vi ikke kan fastslå det! Det er tåpelig: Vi VET hvem som etablerte Guds lov i denne endetiden! Vi vet hvem som etablerte regjeringen som ville underordne seg under den loven: Det var Herbert W. Armstrong (selvfølgelig ledet av Gud). Det var ingen andre som gjorde det.

”Da vil jeg gjøre med dette huset [snakker om laodiskeerne] SOM MED SILO, og denne byen [Jerusalem - et forbilde på tre av Israels nasjoner i dag] vil jeg gjøre til en forbannelse for alle jordens folkeslag” (vers 6). Det er litt av en profeti! Er dette noe vi burde skynde oss med? Det er sikkert at Jeremia fortet seg.

Etter at Jeremia ga denne profetien, protesterte prestene og profetene, og de og hele folket truet med å drepe ham (versene 7-8). De raste mot ham og sa: ”Hvorfor har du profetert i Herrens navn og sagt: Det skal gå med dette huset som med Silo! Og denne byen skal bli øde, uten innbyggere! - Og hele folket samlet seg mot Jeremia i Herrens hus” (vers 9). Jeremia hadde ikke mye suksess med dem.

Det er noen som sender ut dette budskapet i dag på samme måten. Laodikeerne har allerede blitt som Silo, og Israels nasjoner er raskt på vei ned den samme veien. Det er en ENDETIDS- profeti! Det er en profeti om store byer som vil bli *uten innbyggere*! For en SKREMMENDE advarsel for nasjonene våre! Tror vi virkelig at dette er i ferd med å skje? Hvis vi gjør, må vi GJØRE NOE med det!

Folk flest som tror på Det gamle og Det nye testamente *tror* at de gjør det Gud ønsker at de skal gjøre. De *tror* de er religiøse på den rette måten. De *tror* de praktiserer kristendom korrekt. Men Gud profeterer at nasjonene våre vil ende opp på samme måte som Silo gjorde! Nasjonene våre er plaget av synder og problemer som blir gradvis verre: narkotika, kriminalitet, oppløsning av familier og sammenbrudd, terrorisme, avhengighet, pornografi - det går videre og videre. Vi snakker om at nasjonene våre er så enestående, men Gud kaller Israel for "et gudløst folk" (Jesaja 10:6). Hva tenker Gud om den måten vi lever på? Når alt kommer til alt er det hva religionen vår handler om: *hva vi gjør - måten vi lever på!* Hvor mange er det som virkelig forstår det?

Jeremia fortalte dem at Gud hadde sendt ham, og han utbasunerte advarselen: "Så bedre nå deres veier og deres gjerninger og hør på Herrens, deres Guds røst! ..." (Jeremia 26:13). På samme måten sender Gud meg i denne endetiden, støttet av Guds utvalgte.

Du kan se i vers 16 at, i dette tilfellet var det *høvdingene i verden* som faktisk reddet Jeremia fra de religiøse folkene. I vers 24 er det en annen person fra verden som beskyttet Guds profet. DE RELIGIØSE MENNESKENE VILLE DREPE JEREMIA. Høvdingene sa at han ikke hadde gjort noe som fortjente døden, og de reddet ham denne gangen.

Det er nødvendig at vi tenker over dette. Her i Jeremia 26 kom disse høvdingene ham til hjelp. Men hvis du følger

kronologien begynte disse høvdingene snart å endre historien sin. Hvis vi begynner i Jeremia 34, angrep Babylon i en rekke med beleiringer. Og i Jeremia 38, i den tredje beleiringen, gjorde de to høvdingene Gedalja og Jukal - hvis segl har blitt utgravd i Jerusalem og nå er utstilt i Armstrong Auditorium - alt de kunne for å få Jeremia fengslet to ganger. De ba også kongen om å drepe ham!

Når vi vil ha den grad av forfølgelse rettet mot oss, vil Gud ta Sitt folk til et sikkert sted. Jeg vet ikke alt som vil skje, men Jeremia profeterte dette om endetiden. Vi skulle ikke bli sjokkert når den forfølgelsen kommer, fordi den vil komme. Men hvis vi gjør jobben vår, vil vi bare bli sterkere.

FANTASTISKE BUDSKAP

Gud ønsker at vi skal forstå mer om Silo. Det er noen fantastiske budskap der. Hannas profeti dreide seg om begynnelsen til Davids hus og tronen som Jesus Kristus vil sitte på. En gang var paktens ark plassert der. Det er der Gud talte og Israel hørte stemmen Hans.

Men Israel kom bort fra Gud. Nasjonen gjorde opprør, Silo ble ødelagt, og arken ble flyttet. Etter at den dro av sted, kom den aldri tilbake til den byen. Det er et symbol på hva som skjer når noen som en gang kjente Gud, vender seg bort fra Ham. Jeremias profeti bruker det som et bilde på hva vi kan vente oss at vil skje med nasjonene våre om kort tid!

Enten lærer vi lærepenge om Silo, ellers det er profetert at vi vil lide den samme skjebnen som Silo!

Alt dette gjør 1 Mosebok 49:10 mye mer meningsfullt: "Kongespir skal ikke vike fra Juda, ikke herskerstav fra hans føtter, INNTIL [SILO] KOMMER og folkene blir ham lydige." Når Kristus *tordner* tilbake til denne jorda, vil Han sitte på *Davids trone*, og styre ved siden av konger

og prester fra Davids åndelige hus! Og vi er Davids hus - konger og prester som vil bli opphøyet for å vise denne verden hvordan de skal leve. Denne verden faller fra hverandre, og vi har ikke mye tid igjen til å bli klar til å lære den. Vi er de høyeste kongelige for all evighet! Det er den mest fantastiske belønningen som Gud kunne gi oss!

SEKS

David: En konge etter Guds eget hjerte

I APOSTLENES GJERNINGER 13:22, KALLER GUD DAVID "EN MANN etter mitt hjerte. Han skal gjøre all min vilje." David ville veldig gjerne innfri ALL Guds vilje. Han sa ikke: *Vel, jeg vil holde to av budene dine, eller ni av dem.* Han ønsket å adlyde hvert eneste ett av dem, og innfri hver eneste lille detalj han kunne, for å adlyde Gud.

Det greske ordet som er oversatt *etter* i dette verset betyr "bevegelse eller forlengelse gjennom avstand fra topp til bunn," "over det hele" og "ned igjennom." Dette indikerer en fullstendig metning av sinnet og hjertet. Ordet blir brukt i forbindelse med noe som er dekket eller overveldet, eller angir rikelig med noe som er fylt opp eller dekket over. Det er ikke lett å være "etter" Guds eget hjerte - å prøve å tenke og oppføre seg *nøyaktig slik Gud gjør* med ALL DIN VILJE!

Noen ganger var David veldig rik; andre ganger var han veldig fattig. Men uansett forhold, arbeidet han alltid for å holde seg nær til Gud. Han visste at forholdet hans til Gud var det viktigste. Det er det som gjorde ham til en mann etter Guds eget hjerte.

Den holdningen gjorde David til en fremragende konge. Vi kan lære uvurderlige leksjoner om hvordan vi kan være konger for Gud, fra hans eksempel.

Noen kommentarer sier at Davids eksempel bare er en populær legende. Det er fullstendig løgnaktig. Du kan lett bevise at Bibelen er Guds Ord og at David tjente Gud. Til og med *arkeologi* beviser mer og mer at Bibelens beretning om kong David er korrekt. Han var faktisk en virkelig person og en trofast mann. Og på grunn av gjerningene hans, vil David snart oppstå og styre over hele Israel for alltid!

I de tidligere profetene legger Gud spesielt vekt på den kongelige, geistlige tronen som Han etablerte gjennom kong David. Hele Samuels bok dreier seg rundt Davids trone. Hvorfor all denne oppmerksomheten på David?

Den tronen skulle bli en *familietrone*, grunnfestet TIL EVIG TID (2 Samuel 7:12-16). Selv om det kan synes forbløffende, eksisterer David familietrone fremdeles i dag - i den britiske kongefamilien. (Vi forklarer denne sannheten grundig i det gratis heftet vårt *Davids nøkkel*.) Moralen som omgir denne tronen i dag, er også en veldig god indikasjon på den åndelige tilstanden til Israels nasjoner i dag - spesielt Amerika og Storbritannia. Slik ledelsen går, så følger nasjonene.

En grundig forståelse om Davids trone åpner hva Gud gjør i dag og *skal gjøre* i fremtiden. Jesus Kristus vil overta Davids trone ved Sin tilbakekomst til jorda (Lukas 1:32).

Sann religion dreier seg om Davids trone. Guds folk blir trent nå til å dele den tronen med Ham (Åpenbaringen 3:21).

Gud har allerede gjort førstegrøden Sin til konger og prester på *fosterstadiet* (Åpenbaringen 1:6).

De tidligere profetene - spesielt Samuel og kongeboekene - inneholder mye historie og instruksjoner om Israels konger og prester. I hovedsak LÆRER DE TIDLIGERE PROFETENE OSS HVORDAN VI KAN BLI KONGER OG PRESTER FOR GUD. I senter for den instruksjonen er eksemplet til en av de mest ruvende personlighetene i Bibelen, kong David.

GUD SER PÅ HJERTET

Da Saul viste seg å være slik en dårlig konge for Israel, avviste Gud ham. "Da sa Samuel til Saul: Du har handlet som en dære! Du har ikke holdt det bud som Herren din Gud ga deg. *Da ville Herren nå ha stadfestet ditt kongedømme over Israel for alle tider*" (1 Samuel 13:13). Det høres ut som det Gud sa til David! Hadde Saul en sjanse til å gjøre det David gjorde? Det høres for visst slik ut for meg. Se på hvilken mulighet den mannen hadde, og hvordan han sviktet i det.

"Men nå skal ditt kongedømme ikke stå ved makt. Herren har søkt seg ut *en mann etter sitt hjerte*, og ham har Herren utsett til fyrste over sitt folk. For du har ikke holdt det Herren bød deg" (vers 14). Gud er ikke passiv med hensyn til dette. Han leter alltid energisk etter *en mann etter Sitt hjerte*.

Gud ønsker at vi alle følger Davids strålende eksempel. Det er grunnen til at det er så mye om David i Bibelen!

Gud instruerte profeten Samuel å dra til huset til Isai fordi Han hadde valgt en konge blant Isaïs sønner, som skulle erstatte Saul. Da Samuel gikk dit, førte Isai frem Eliab, som han tenkte var den mest talentfulle og effektive sønnen sin. Samuel ble øyeblikkelig imponert. Denne fine unge mannen var sikkert den kongen som Gud hadde valgt.

Gud hadde faktisk noe Han ville lære Samuel og Isai. ”Men Herren sa til Samuel: Se ikke på hans utseende og på hans høye vekst! For jeg har forkastet ham. *Jeg ser ikke på det mennesket ser på, for mennesket ser på det ytre, men Herren ser på hjertet*” (1 Samuel 16:7).

Legg merke til dette: Gud ser ikke på oss slik verden gjør. Han ser ikke etter om du er høy, mørk og kjekk. Han sjekker ikke om du har en høy IQ. *Han ser på hjertet ditt. Hjertet* slik det blir beskrevet her, er setet for sansene, hengivenhet eller følelsene, eller setet for viljen. Kanskje det nærmeste norske ordet er ”holdning.” Når Han velger folk til å tjene seg, ser Han på hjertet ditt - fordi at hvis holdningen din er rett, kan Gud bruke deg effektivt, uansett hva annet du måtte mangle. Du trenger ikke å føle deg underlegen overfor noen.

Det er viktig at vi lærer oss mer og mer, å se på ledere og mennesker slik Gud gjør. Saul var en imponerende mann: trolig cirka 7 fot høy, helt sikkert en pen mann og tiltalende. Folk ble forelsket i ham. Men Gud vil ikke at vi skal se på folk på den måten!

Når det gjelder stevnemøter, har folk en tendens til å se på utseendet; kvinner i denne verden ønsker temmelig ofte å velge noen som Saul - høye, mørke og kjekke. Menn bruker også ofte en overfladisk standard på kvinner. Gud forteller oss at hvis du ser på en potensiell ektefelle på den måten, kunne du ende opp med noen som Saul, som en ektemann! Vi må alltid være forsiktige.

Det er nødvendig at vi raskt ser på hjertet når vi leter etter en ektemann eller en hustru. Uten Guds hjelp gjør vi alvorlige feil. Det skjer hele tiden! Hvor åndelig er du? Hvor mye vet du om hvordan du skal se på hjertet?

Hvis vi skal bli ledere for Gud, må vi la Ham lære oss å se på hjertet. Mennesker kan ha innsikt i holdningen til

andre folk, men det er ekstremt begrenset. *Det er bare Gud som vet hvordan en ser på hjertet.*

Mennesker gjør katastrofale feil når de tror at de har denne evnen.

Vi kan aldri se på hjertet slik Gud gjør det. Men vi kan alltid gå til Gud i dyp ydmykhet for å be om hjelp. Vi kan fortsette å lære fra Gud gjennom hele livet.

Selv i barneoppdragelse må vi lære å se på hjertet, ellers kan vi ikke oppdra barna våre på en god måte til å utvikle det hjertet som Gud ønsker eller den holdningen som David hadde. Vi kan aldri oppdra barna våre riktig uten hjelp fra Gud på dette området. Uten denne kritiske forståelsen, vil mye av instruksjonen og disiplinen vår være mindre effektiv.

Vi må forstå hvor begrenset vi er med hensyn til å se på hjertet. Vi trenger alltid Guds hjelp på dette området. Og det behovet er desperat. Men først må vi innse at vi ikke har denne evnen *naturlig*.

Ingen trenger mer hjelp på dette området enn Guds prester! Uten evnen til å se på hjertet, vil alvorlige feil bli gjort. Det er bare Gud som kan gi oss denne forståelsen.

Etter at Gud avviste Eliab, kalte Isai på Abinadab, den nest eldste sønnen sin. Gud avviste han også. Deretter kom en neste sønn, og den neste - totalt sju sønner (vers 10). De så ut til å være fremragende unge menn - likevel ba Gud Samuel om å avvise hver eneste en av dem! Dette var de beste sønnene som Isai hadde, i alle fall etter hans tankegang. Han vurderte ikke engang David. Er ikke det forbløffende?

Hvis folk i denne verden skulle se seg rundt og velge folk til å representere Gud i denne endetiden, hvor mange av oss ville bli valgt? Trolig ingen av oss! Men Gud foretar utvelgelsen. Og Han dømmer ikke slik verden gjør. Det er noe vi må ha i tankene.

Samuel spurte om Isai hadde noen andre sønner, og Isai nevnte David motvillig. *David har ingen fremragende evner, sa han. Alt han gjør er å gjete sauene* (vers 11). Men Samuel insisterte på at de sendte bud på David. "Så sendte han bud og hentet ham. Han var rødkinnet og hadde vakre øyne og var fager av utseende. Da sa Herren: Stå opp og salv ham! For han er det" (vers 12). Gud valgte den unge David.

David var annerledes enn alle andre rundt ham. Han var en ung mann etter Guds hjerte - det er grunnen til at han ble valgt. Er du slik? Tenker Gud på *deg* som en person etter Hans hjerte? Ønsker du å oppfylle hele Hans vilje - alt det Gud ønsker at du skal gjøre i livet ditt?

Hvis du gjør det, kommer du til å ha fantastisk suksess.

Å UTVIKLE TALENTENE DINE

Når David var ute på nattevaktene med disse sauene, brukte han mye tid til å tenke på Gud. Han tenkte på Guds kraft. Han mediterte på Guds lov.

David var en virkelig student av Guds Ord. Han så på Guds Ord som: "en lykt for min fot og et lys på min sti," som det står i Salme 119:105. Han holdt denne skinnende lampen rett der for å guide seg på stien, og deretter vandre han bare nedover den opplyste stien. Det er slik David ble stor. Han lot *Guds Ord* guide seg, ikke den kjødelige tankegangen sin.

Han ble senere en venn av Samuel. Han vek ikke unna topplederne i Israel; han ønsket å være der sammen med dem, fordi han visste at det ville hjelpe ham med å vokse og bli bedre kjent med Gud.

Flere ganger i livet sitt, sa David at Gud var med ham. Det var som om det var motivet for livet hans. **DET ER DET VIKTIGESTE DU KAN SI OM EN PERSON: AT GUD ER MED HAM.**

*David tilbrakte mange kvelder med å vokte over
farens sauer og komponerte og sang sanger for Gud.*

David var dyktig i kulturen til landet sitt i hans tid. Han var en poet, slik vi kan se i Salmene. Han var også musiker - en dyktig fløytist. I de timene han tilbrakte alene mens han passet på flokken, komponerte han og sang sanger for Gud. At han var dyktig til å spille på harpe var vel kjent i nabolaget. Det førte faktisk til at han ble introdusert for hoffet til kong Saul.

Saul hadde dype åndelige og følelsesmessige problemer. Tjenerne hans anbefalte at han fant noen som kunne spille beroligende musikk på harpe for ham hver gang han ble plaget av en ond ånd. Saul sa seg enig og ba dem om å finne en slik musiker.

Vennligst legg nøye merke til dette verset: "En av de unge menn svarte og sa: Se, jeg har sett en sønn av Isai fra Betlehem som er kyndig i å spille. Han er en djerv mann og

en stridsmann. Han er god til å tale for seg og er en vakker mann. Og Herren er med ham" (1 Samuel 16:18). Les det igjen: Dette var en TENÅRING han snakket om! For et rykte David hadde bygd!

Det er forbløffende hvilken kontrast det er mellom denne mannens syn og det til Davids egen familie. Davids far og brødrene hans hadde ikke særlig høye tanker om ham. Til og med etter at Samuel salvet ham, satte de ham ikke høyt - de sendte ham rett tilbake til sauene (verse 19). Noen ganger når en gutt blir tilsidesatt på en slik måte, vil han gjøre nesten alt for å tilfredsstille faren sin. Kanskje Gud ordnet tingene på en måte som ville motivere David, og at han i prosessen ville lære å se en Far - en åndelig Far - som aldri ville betrakte ham som en utenforstående eller utskudd, og aldri ville svikte ham! Kanskje det hjalp til med virkelig å motivere David. Uansett grunn, denne unge mannen bare fortsatte å arbeide og skapte seg et godt rykte.

Gud velger adelen sin, Sine kongelige, i dag. Han vil at du skal utvikle talentene dine. Utvikler du talentene dine så godt du kan? Forbereder du deg til å lede verden på den måten? Det er viktig for Gud.

David var ikke en tosk som ikke visste noe; han var en intelligent ung mann. Det er klart at han kultiverte talentene sine flittig, og det var helt sikkert en del av grunnen til at Gud valgte ham. Men FØRST AV ALT SØKTE DAVID INDERLIG GUD; og som et resultat fortsatte Gud å åpne dører for ham.

Legg også merke til at Sauls tjener kalte David "en stridsmann." Han hadde MOT. Det var mer tæl i ham enn noen andre unge menn på jorda på den tiden! Han var ikke redd for å gå ut og gjøre det som trengtes å bli gjort. Gud var imponert over hvor tapper han var. Vi må også utvikle ferdighetene våre og ha mot når vi trenger å bruke dem.

VÆR EN POSITIV PERSON

Så Saul sendte bud etter David, og David sluttet seg til hoffet til Saul. "Slik kom David til Saul, og han ble i hans tjeneste. SAUL BLE MEGET GLAD I HAM, og han ble hans våpensvein" (1 Samuel 16:21). David elsket folk. Han var *virkelig* glad i Saul! Og Saul var ikke slik en fremragende person på denne tiden; han hadde noen alvorlige problemer. Men David elsket ham. Han må ha sett på ham på den måten Gud gjorde det. Gud elsket Saul - Han bare likte ikke den måten Saul regjerte, og prøvde å få ham til å omvende seg. Men David tenkte på samme måten som Gud.

*Unge David spilte på harpe for kong Saul,
og fikk en ond ånd til å forlate ham.*

Hva med deg og meg? Elsker vi Guds folk og Guds ledere - til tross for feilene deres - slik David gjorde? Er du utadvendt og kjærlig? Eller er du tilbakeholdene, kanskje ser mistenksom ut eller ser stygt på folk? David var full av kjærlighet og elsket virkelig å være sammen med andre mennesker.

David måtte se at dette var Guds mann. Det er klart at han visst at han skulle bli konge, men han var tilfreds med å vente i bakgrunnen inntil Gud ville innsette han i den stillingen. Han visste at Gud hadde plassert Saul i det embetet, og at han var Guds mann inntil Gud fjernet ham. Saul var Guds konge - den eneste kongen Gud hadde på jorda! David elsket Saul dypt fordi han elsket Gud dypt.

DET ER IKKE NORMALT Å TENKE PÅ DENNE MÅTEN.

Snart sendt Saul et budskap til Isai og sa at David hadde funnet nåde i hans øyne (vers 22). David gjorde virkelig et positivt inntrykk på folk. Dette er grunnen til at Saul ønsket ham der.

”Når da ånden fra Gud kom over Saul, tok David harpen og spilte på den. Da fikk Saul lindring. Det ble bedre med ham, og den onde ånden vek fra ham” (vers 23). Var ikke det mektig musikk, inspirert av Gud? Dette er hva god, Gudsinspirert musikk kan gjøre. Saul ville ikke ha blitt beroliget av mye av den populære musikken i denne verden. Men David spilte den slags musikk som faktisk *helbredet* Saul og fikk den onde ånden til å forlate ham! Demoner liker ikke å være i lykkelige omgivelser.

Gud brukte David til å løfte Sauls ånd. Det er en lærdom her også. Det er klart at vi må lære oss å kontrollere våre egne følelser og være positive. Men hvis du skal bli kongelig for Gud, må du også lære å oppmuntre andre. Det er hva en leder må gjøre. Er du en positiv person å være sammen med?

Når vi er negative, kan vi gjøre at andre blir negative og motløse. Det er ingen grunn til at Guds folk skulle være motløse.

Sammenlign disse to kongene. Saul var deprimert og motløs, og han trengte noen som kunne spille musikk for seg, bare for å drive bort negativiteten sin. David var det motsatte: Han brukte talentene og personligheten sin til å oppløfte dem som var rundt ham. Han spilte inspirerende musikk på harpe; han elsket Saul, og han var utadvendt og oppløftende. Han var en lykkelig person; han var positiv. Det er hva Gud ønsker at vi skal være.

Tenk på dette. Hvis du skal hjelpe Jesus Kristus å styre i Morgendagens Verden, må du leve etter disse lovene. Du må være en person som har positiv innflytelse på andre. Hvis du er, kan du være til stor oppmuntring for dem!

TROEN TIL Å KJEMPE

Da kong Saul styrte led nasjonen av en skamfull mangel på tro. David, fortsatt en tenåring, besøkte en hær på krigsarenaen og så Israels soldater - som skulle ha vært et bilde på trofylt tapperhet - skalv i frykt for en filisterkriger. "Alle Israels menn flyktet for mannen da de så ham, og var meget redde" (1 Samuel 17:24). Disse mennene var redd for *en mann*! Du ser den samme patetiske fryktsomme og redde ånden - og enda verre - i dagens Israel, både fysisk og åndelig.

Saul utlovet en stor belønning til den som ville stå opp imot Goliat - men det var ingen som ville sloss, ikke engang for rikdom (vers 25). Saul tok det ikke en gang i betraktning at han kunne sloss imot kjempen selv.

Hvorfor var disse mennene så skammelig redde? *Det var primært på grunn av Sauls dårlige ledelse!*

Unge David hadde en fullstendig annen ånd. "Da så David til mennene som stod tett ved ham: Hva skal han få

den mannen som feller denne filisteren og tar skammen bort fra Israel? For hvem er han vel denne uomskårne filisteren, som våger seg til å håne den levende Guds hær?" (vers 26). David så ikke på dette som *Israels hærer* - men som hærene til DEN LEVENDE GUD! *Hvem ville VÅGE å håne hærene til den LEVENDE GUD?* spurte David. Det var ikke en person i den hæren som betraktet det på *den* måten! Og David var helt sjokkert.

David's eldre bror Eliab ble vred på David - og husk, dette var *etter at* David ble salvet til konge! Han sa til David: "Jeg kjenner ditt overmot og ditt hjertes ondskap! Du er bare kommet hit ned for å se på slaget" (vers 28). *Hebrew-Greek Key Study Bible* definerer *overmot* som *hovmodighet, arroganse, uforskammethet, gjenstridighet*. "Den slags overmot legger til grunn mer autoritet enn at det er berettiget" sier den. Ordet *ondskap* betyr *slem, uskikkelig, ugudelig, ussel, en ond holdning*. Dette er fryktelige ting for en bror å si til en annen bror! Kanskje Eliab var krenket fordi han ikke hadde blitt valgt til konge! Han så godt ut, men Gud valgt ikke ham - og holdningen hans her indikerer trolig hvorfor. Hvem var den virkelige soldaten her? Noen kan se ut som en kriger, men det kreves virkelig *tro* for å stå opp imot kjemper og andre problemer. PRØVELSER ÅPENBARER HVEM SOM ER DE VIRKELIGE KRIGERNE. Vi kan ikke late som dette. Når det store slaget kommer, hvem vil stå opp lik David og KJEMPE for den levende Gud?

David spurte broren sin: "*Er det ikke en grunn?*" (vers 29, KJV).

DETTE VAR HÆRENE TIL DEN LEVENDE GUD - SKAPEREN AV UNIVERSET OG MENNESKEHETEN. HAN HAR UBEGRENSET KRAFT TIL Å STØTTE OSS HVIS VI TROR HAM - HAR TRO PÅ HAM. MEN SOLDATENE HANS VAR SKREKKSLAGNE OG FLYKTET I RETRETT.

Dette gjorde David syk. Han så på det som den optimale fornærmelse mot Gud og Israel.

”ER DET IKKE EN GRUNN?”

For et dypt spørsmål som David stilte. Han så hele scenen gjennom Guds øyne. Han kjente Gud og var nær ham. Han utstrålte tro fordi han trodde Gud.

Denne unge krigeren var ivrig etter å kjempe mot kjempen Goliat. David ville vise ham og verden noe om Guds ubegrensede kraft!

”ER DET IKKE EN GRUNN?”

Fra Guds synspunkt - og Davids - var det en monumental grunn! Gud vil at hele menneskeheten skal se den.

Kan dere ikke se at det er en god grunn til å kjempe her? spurte David. *Vi må kjempe mot denne filisteren!* I dag har vi en GRUNN til å stå opp og kjempe for Gud! Vi kunne aldri gjøre Arbeidet hvis vi ikke har den holdningen som David hadde her.

Davids språk var så ulikt alle andre i hæren. De hadde aldri hørt noen snakke slik før. Denne unge mannen hadde

*Da en løve truet farens sauer, risikerte unge
David livet ved å gå etter den og drepe den.*

virkelig noe som ingen andre enn Gud så. Dette var noe som ville gjøre ham til en stor konge. Du kan allerede begynne å se, så like etter at David var salvet, hvorfor Gud var så imponert over Davids hjerte. Denne unge mannen hadde helt klart mye åndelig dybde.

I vers 34, sa David til Saul: "Din tjener gjette småfeet for sin far..." Det er interessant hvordan han sa dette. Du ville tenke at noen i hans jobb ville kalle dem for "våre småfe." Men fordi David så på dem som *sin fars* småfe, og ingen skulle få ta hans fars småfe fordi, jeg tenker at han ville at faren hans skulle sette pris på ham.

Mens han var en ungdom hadde David drept en løve og en bjørn som hadde truet farens småfe - og til og med tatt sauene ut av *gapet* på disse dyrene! Forestill deg dette! Hvis du tok vare på en flokk sauer, og en løve kom og grep et av disse lammene, ville trolig hver eneste en av oss ha sagt: "Vel, jeg tenker at jeg kan ha råd til å miste et lam." Tenk på hva denne unge mannen gjorde, som visste at den Gud som *skapte* den løven var *LEVENDE* - og hvis nødvendig ville *DREPE* DEN fordi den tok småfeet til faren hans! Tenk deg hva slags bønner han ba for disse sauene: at Gud ville vokte over dem og beskytte hver eneste en av dem. Og gjett om Gud beskyttet dem!

Vi må leve som om Gud er *levende*, slik David gjorde! David hadde en viss barnslig uskyld som gjorde han enda sterkere på dette området, men han risikerte livet sitt for et lam! Det er et *forbilde* på Guds flokk! Ville vi prester risikere livet vårt for en av Guds personer? Jeg håper at vi ville - det er sikkert at vi skulle. Det er den slags kjærlighet og mot David hadde.

Så da Goliat truet Israels hær, sa David til Saul: "Herren, som har fridd meg av løvens og bjørnens vold, han skal også fri meg av denne filisterens vold" (vers 37). Goliat kan ha vært den største mannen som noensinne har vandret på jorda. Han var en trenet kriger, kledd i en imponerende

rustning. David visste at dette var en veldig farlig situasjon. Det var ingen lek. Han visste at liv sto på spill; han var ikke uvitende om det. Han visste at det var *Gud* som hadde vunnet disse kampene med løven og bjørnen, ikke han selv, og han glemte aldri det.

EN GUD I ISRAEL

Legg merke til hvordan David snakket til Goliat: "Du kommer mot meg med sverd og lanse og kastespyd. Men jeg kommer mot deg i Herrens, hærskares Guds navn, han som er Gud for Israels fylkinger - han som du har hånet. I dag skal Herren gi deg i min hånd, og jeg skal slå deg ihjel og skille hodet ditt fra kroppen. Jeg skal i dag gi likene fra filistrenes leir til himmelens fugler og til jordens ville dyr. *Og all jorden skal få se at Israel har en Gud*" (1 Samuel 17:45-46).

FOR ET FANTASTISK EKSEMPEL PÅ DAVIDS TRO! FOR EN FORBLØFFENDE KRAFT I EN UNG DAVID SOM TRODDE PÅ DEN LEVENDE GUD!

Kan du forestille deg hvordan dette eksemplet vil oppmuntre og inspirere menneskene i denne verden, når de lærer å kjenne Gud?

SER DU HVORDAN VI KAN PÅVIRKE VERDEN I DAG MED DEN SLAGS TRO PÅ DEN LEVENDE GUD?

David var motivert til å kjempe imot Goliat for at ALL JORDEN SKAL FÅ SE AT ISRAEL HAR EN GUD!

David var motivert til å vise hele verden at Israels Gud lever - Han er levende og ønsker å kjempe for hver eneste en av oss!

David prøvde ikke å bli en berømt general; det var ikke motivet hans i det hele tatt. Han var velsignet av Gud, og han ønsket at *alle i Israel* og *alle hedningene* skulle vite at GOD LEVDE!

Åh hvor mye Storbritannia, Amerika og Juda trenger å høre det budskapet i dag! De trenger å vite at det er en Gud i Israel! De trenger å vite at det er en Gud i denne Kirken - en levende Gud som forteller dem hva som er galt med landet deres, folket deres, regjeringen! De trenger å vite det!

”Og hele dette folket skal få se at det ikke er ved sverd og spyd Herren frelser. For Herren råder for krigen. Og Han skal gi dere i vår hånd” (vers 47). David var bare en ung mann som trodde på Gud, og Gud var dynamisk *levende* for ham. For en forskjell det gjør i en persons liv!

Ville du noensinne risikere livet ditt for å vise verden at Gud lever i PCG, i åndelige Israel? Det er sikkert at ingen i fysiske Israel i dag ville gjøre det! Men dette må være vårt mål. Vi må inderlig ønske at hele verden får vite at den levende Gud er i PCG. Den levende Gud er her, og Han vil at hele verden skal vite det! David var en mann etter Hans eget hjerte, så han hadde det samme perspektivet som Gud.

Tror du at Goliat kanskje var rystet av dette snakket? Jeg tror at han var det. Han hadde aldri hørt noe lignende! Han måtte stoppe opp og tenke: *Vel, det er sikkert og visst at han har selvtillit. Han er en tøff liten kar.* Jeg er sikker på at det tok motet fra ham. Han hadde hørt historier om Israels Gud.

Da David gikk for å sloss, tok han opp fem steiner, ikke bare en. En ville ha gjort jobben, men David måtte gjøre sin del. Han ikke bare sto der og sa: *Jeg vil be om at Gud tar seg av deg.* Nei, han sa: ”JEG vil drepe deg MED GUDS KRAFT!” Han måtte gå ut der og la Guds kraft virke gjennom ham. Han hadde fem steiner, men han sa: ”Slaget er Herrens.”

I dag styrer Gud åndelige Israel, eller Hans utvalgte Kirke, og vi gjør tingene litt annerledes. Vi kan, og vi slår ihjel gigantiske problemer på grunn av vår tro på den levende Gud. Men vi vil aldri drepe noen!

Den seksårslange rettssaken vår med Worldwide Church of God er et godt eksempel. (Be om en kopi av den store boka vår *Raising the Ruins* for en full forståelse. Vi måtte vinne den rettssaken suksessfullt for å kunne utføre Guds Arbeid i dag.)

Hva slags problem er det du står overfor som du ikke kan håndtere? Uansett hvor stort det er, er det ikke noe problem du ikke kan håndtere hvis du tar deg av det på samme måten som David gjorde det. Vi kan bekjempe *hva som helst*, hvis slaget er Herrens! Men hvis vi ikke har denne levende Gud i livet vårt, vil vi ikke overvinne slik vi skulle. Vi trenger all denne krafta som David hadde, for å vinne. Stol på Gud og møt problemene dine i *tro*, og Gud vil utfri deg. Utover det, vil Han til slutt bruke deg på samme måten som Han kommer til å bruke kong David, som en konge i Morgendagens Verden!

Dette er ikke bare et fint slagord eller en søt formel: Jeg snakker om å HA TRO PÅ DEN LEVENDE GUD - stole på at Gud utretter store ting i livet ditt! Han har *lovet* å gjøre det - og Han kan ikke lyve! (Titus 1:2).

Gud er den samme i går, i dag og for alltid. Han ønsker en hel Kirke full av David'er! Dette er Kirken til den LEVENDE GUD! Vi har et *college* fra den levende Gud, og *ungdomsleirer* fra den levende Gud, og *forsamlinger* til den levende Gud! Publikasjonene våre er fra den levende Gud! GUD etablerte alle disse tingene. HAN LEVER! Og åh, hvor mye vi blir velsignet på grunn av det! Vi i Guds Kirke i dag trenger virkelig å tenke slik David gjorde.

Hvordan uttrykte David det? "For du er mitt håp, Herre Herre. Du er min tillit fra min ungdom av" (Salme 71:5). Troen på Gud var noe som David demonstrerte foran Goliat, overfor løven, overfor bjørnen, da han var i begynnelsen av tenårene. "Gud, du har undervist meg fra min ungdom av, og til nå kunngjør jeg dine undergjerninger" (vers 17).

Gud er en storslått, mektig, fantastisk, kjærlig Gud! Kan vi kunngjøre Hans underfulle gjerninger enda fra vår ungdom? Gud ønsker folkene Sine - selv ungdommer - å stå opp og si så med livet sitt i dag! Og vise verden ved gjerninger at Gud virkelig er slik!

Forventer du at Gud gjør mirakler i livet ditt? Det er opp til deg. Livet du har fremfor deg er hva du gjør det til, og hvordan Gud gjør det gjennom deg.

Vi må selvfølgelig alltid forbli ydmyke. Davids tro på Gud hjalp ham å innse akkurat hvem han var, og hjalp ham til aldri å bli stolt eller forfengelig. Men med tro, var det ingenting som kunne stoppe Gud fra å utrette imponerende ting i livet hans!

David visste at han var en konge, og han tenkte som en, og han sloss som en. Han var litt av en konge selv før han ble konge!

David viste forbløffende tro og mot her. Han trådte personlig frem og drepte kjempene som hånte Israel på en slik måte.

Gud erstattet senere Sauls svake ledelse med Davids trosfylte ledelse. Og som vi kan se, MED FORANDRINGEN I REGJERINGEN KOM EN GIGANTISK ENDRING I ISRAEL OG DETS MILITÆRE.

Du vil se påvirkningen en leder kan ha på nasjonen sin og verden, når han tror den levende Gud!

DAVID PÅ FLUKT

Like etter at David drepte Goliat, ble Saul veldig sjalu på den unge mannen. Han tillot seg å bli sterkt påvirket av djevelen - til det punktet at han ønsket å drepe David.

Samuel hadde salvet David, og jeg er sikker på at å se at David måtte flykte fra Israels konge for beskyttelse, måtte være en av de vondeste opplevelsene i hans liv! For et skue det var for verden.

David måtte vente mer enn 17 år fra den tiden Samuel salvet ham til han faktisk ble kronet. Det krevde mye tålmodighet. David hadde den rette holdningen, men han trengte mer forberedelse. Gud lot han vente i årevis. Han arbeider ofte med folk på den måten.

Guds helgener opplever noe slikt i dag. Gud har valgt deg til å dele Hans trone i fremtiden! Men du må vente til Gud er klar, og du må FORBEREDE deg for å kunne styre. Du må imidlertid *aldri glemme denne fantastiske sannheten: GUD HAR ALLEREDE KALT DEG*. Men Han vil at du skal velge og forberede deg til å bli en konge og prest for alltid, hvis du vil underordne deg Hans styre. Gud sier i Jakob 2:5 at Han velger de som er fattige i denne verden, men rike i troen. Det er det Gud ønsker at du skal bli! Selv om du skulle være en gjeter nå, ikke bekymr deg for det.

Gud arbeidet med David i disse årene han var på flukt. Det er interessant at en stor del av Davids trening til sin rolle som konge, var å *flykte fra Saul!* Her måtte mannen som allerede hadde blitt salvet til konge, løpe for livet! Gud lot dette skje. Åndelig var David egnet til sitt kall ved at han hadde lært hvordan han alltid skulle stole på Gud. Han ble testet omfattende før han ble konge. Gud forberedte ham til å STYRE! Han brakte en stor gruppe med flyktninger som begynte å følge David rundt. Å lede disse folkene under slike vanskelige forhold, var en enorm erfaring for den fremtidige kongen. Etter hvert som Sauls forfølgelse økte, lærte David og folkene hans virkelig å stole på Gud. David skrev salmer om noen av disse opprivende opplevelsene, og de er noen av de mest inspirerende salmene du noen gang vil lese, fordi han alltid gikk tilbake og priste Gud for å redde ham.

En stor grunn til at David hadde en slik kraft, kom fra holdningen hans overfor Guds embete. 1 Samuel 24 nedtegner hendelsen der han hadde mulighet til å drepe Saul, og han i stedet kuttet en flik av kappen hans. Med en gang

han hadde gjort det, står det at "deretter slo samvittigheten David" (vers 6). Samvittigheten hans begynte å plage ham da han innså: *Det er noe som ikke er rett her. Jeg bryter ånden i Guds lov.* David sa til mennene sine: "Herren fri meg fra å gjøre slikt mot min Herre, mot Herrens salvede, og legge hånd på ham! For Herrens salvede er han" (vers 7). Dette var Guds mann! Det var ikke bare en hvilken som helst mann - det var Guds *salvede*! Igjen - Gud var VIRKELIG LEVENDE for David! Han visste at hvis han la hånd på Guds salvede ville han måtte forholde seg til *Gud*! For en lojalitet David viste til Saul - eller i virkeligheten, til Gud.

David angrep aldri Saul; troen hans holdt ham fra å gjøre denne store feilen. Det var i seg selv litt av en prestasjon. David kunne ha hånet Saul ved å si: *Jeg står på tur til å overta embetet ditt. Du er ferdig, du er historie.* Men han virkelig elsket Saul, noe som er forbløffende etter alt det han gjennomgikk! Det er derfor Gud elsket *David* så høyt - fordi han alltid brakte Gud inn i bildet.

Davids menn trodde at Gud hadde gitt Saul rett i hendene på David. På en måte er det rett: Gud ga han rett inn i hendene hans, men ikke av den grunnen som de trodde. Saul *sov dypt* - nesten som om Gud hadde gitt ham en sovetablett. Han ga Saul i Davids hender: Han ville vite hva Israels neste konge ville gjøre! Han trente ham til å bli ISRAELS KONGE FOR ALLTID! Så Han testet David til det ytterste, og David sa: *Nei! Jeg vil ikke røre ham.* Det gjorde virkelig inntrykk på Gud.

I 13 år jaktet Saul på David som på et dyr. Likevel beholdt David det fantastiske, åndelige perspektivet: "Men David sa ... Drep ham [Saul] ikke! *Hvem har utrakt sin hånd mot Herrens salvede og er blitt ustraffet?* Og David sa: Så sant Herren lever: Herren skal selv slå ham, enten når hans dag kommer og han dør, eller han drar i krig og blir rykket bort. Herren fri meg fra å legge hånd på hans

salvede! ..." (1 Samuel 26:9-11). I dette tilfellet var det eneste David måtte gjøre, var ikke si noe, og Saul ville ha vært død. Mennene hans *tryglet* David om å la dem *drepe ham* og David sa nei.

GUD GODKJENTE AT SAUL BLE GJORT TIL ISRAELS KONGE. DAVID VISSTE AT HAN IKKE VILLE BLI KONGE FØR GUD FJERNET SAUL. DAVID LÆRTE DYPT AT DET VAR GUDS ANSVAR Å GJØRE DET - IKKE HANS!

Gud lærte David den suverene leksjonen om regjering. Som herr Armstrong sa: "Regjering er alt"!

FØR VI NOEN GANG KAN VÆRE I GUDS RIKE, MÅ VI LÆRE DENNE DYPE LEKSEN.

Det hele dreier seg virkelig om regjering, og hvordan vi ser på Guds styre. Da Worldwide Church of God for vill etter at herr Armstrong døde, strevde jeg for å beholde den samme holdningen. Jeg løftet aldri hånden min mot disse korrupte Kirkelederne. Jeg prøvde ikke å sparke dem fra "tronen" deres - jeg simpelthen gjorde Guds Arbeid slik Han befalte, etter at Han flyttet lampen. Også med å trykke *Tidenes Mysterium*, prøvde vi bare å gjøre Arbeidet, og de prøvde å stanse det! Men Gud hadde flyttet lampen med *Malakias' budskap*. Når lampen går, må du gå. Det er best at du vet hvor den er, ellers vil du bli latt tilbake i denne verdens tykke mørke.

David brukte også den tiden til å trene disse mennene til å bli kompetente krigere, til å tåle motgang, til å være modige og dristige i kampen for Gud. Alle disse leksjonene viste seg å være verdifulle både for David og mennene hans senere til å hjelpe dem med å kaste ut Israels fiender og til å etablere kongeriket.

DAVID FORBLE LOJAL TIL SAUL SELV ETTER AT SAUL VAR DØD! Etter alle disse prøvelsene, kom det en mann til David og påsto at han hadde drept Saul. Jeg tror ikke at han hadde gjort det; det var temmelig klart at han løy. Men David fikk

denne mannen drept (2 Samuel 1:13-16). Det var svik mot et embete fra Gud, og han ville at hele Israel skulle vite at du ikke oppfører deg svikefullt mot det embetet! Selvfølgelig tenkte David på mer enn Saul: Han ble akkurat etablert i embetet sitt. Men han elsket fortsatt Saul og respekterte minnet hans, og etablerte Guds styre i Israel.

Det tok litt tid før nasjonen kom seg etter ustabiliteten som hadde blitt påført dem ved Sauls korrupte styre. Sauls general kronte Sauls sønn, Isboset til konge, og erklærte i hovedsak borgerkrig. Krigen mellom Davids regjering og Sauls hus ble langvarig (2 Samuel 3:1). Det var en lovløs periode, og David måtte få kontroll. Da to menn myrdet Isboset, fordi de tenkte at de gjorde David en tjeneste, sendte David et sterkt budskap ved å få dem slått i hjel på hans befaling, og hogge av hendene og føttene på dem og hengte dem opp ved dammen i Hebron (2 Samuel 4:12).

David begynte å bygge frykt i israelittene slik at de kunne høre og frykte Guds lov, Guds regjering. Som et resultat ble Gud levende for disse folkene!

Husk at David hadde å gjøre med folk som *ikke* hadde Guds Hellige Ånd. Kjodeligsinne folk må behandles annerledes.

RÅDFØR DEG MED GUD

Gud hadde *store planer* for David. En av de største av dem, som vi vil se, var at David ville forberede å bygge et fantasisk hus til Gud i Jerusalem. Men før han kunne delta i et slikt opphøyd prosjekt, måtte Gud prøve og teste ham, og kongen måtte lære noen viktige leksjoner.

Israelittene hadde mistet paktens ark i Sauls dager - den mest skammelige tingen som kunne hende dem. Det åpenbarte så visst Israels forhold til Gud. David ønsket å bringe arken inn i Jerusalem. Dette var et godt ønske, men han

gikk ikke frem på den rette måten. Han rådførte seg ikke med prestene, eller levittene; han rådførte seg med de *politiske* lederne (2 Samuel 6:1). Du kan se hvordan han samlet folkene bak dette prosjektet i 1 Krønikebok 13:2-3. Alt det David gjorde og ledet folkene til å gjøre, syntes så religiøst. Men noe var fryktelig galt.

Som vers 4 slår fast: ”det var *rett i hele folkets øyne*.” Folkene syntes at dette var storartet, men var det rett i Guds øyne?

2 Samuel 6:2 kaller den for ”Guds ark ... den som er kalt med Navnet, - med Herrens, hærskares Guds navn, han som troner på kjerubene.” *Dette er den store Gud som sitter på tronen Sin mellom kjerubene - og arken var KOPIEN av den tronen på jorda!* Den representerte Guds styre over kjødelige Israel. Dette var en veldig viktig begivenhet, for å si det mildt.

Israelittene transporterte arken på en ny vogn (vers 3). De spilte all slags musikk; det var en festlig anledning. Folkene virkelig nøt it, INNTIL oksen snublet. Da skjedde det noe skremmende.

”... rakte Ussa sin hånd ut og tok fatt i Guds ark, for oksene var blitt ustyrlige. Da ble Herrens vrede opptent mot Ussa. Gud slo ham fordi han handlet overilt, så han døde der ved Guds ark” (versene 6-7).

Det var en fryktelig hendelse som for visst fikk Israels oppmerksomhet. Hva hadde folkene gjort som var galt? Hva hadde *David* gjort som var galt?

”Men David ble ille til mote fordi Herren hadde slått Ussa ned. Derfor er dette stedet blitt kalt Peres-Ussa like til denne dag” (vers 8).

Det ser ut som om David furtet over dette i cirka tre måneder. Isteden for å gå i seg selv, ble han opprørt over Gud (versene 9-11). Så hva var det som var galt med den måten David gjorde tingene på?

For det første, i 2 Mosebok 25:14 og 4 Mosebok 7:9, befaler Gud Israel at arken skal bli transportert *på skuldrene* og bruke stenger - ikke en ny vogn. 4 Mosebok 4:15 sier at det bare er *sønner etter Levi* som skulle transportere den på den måten. David hadde tydeligvis ikke engang rådført seg med DEM - noe som var en stor feil. For det tredje instruerer 4 Mosebok 4:15 at, av levittene var det bare *slekten til Aron* som kunne røre arken eller *andre* hellige ting. Loven gjorde det klart hva som skulle gjøres. Enhver som hadde mye kunnskap om den, kunne ha fortalt David det. Når vi adlyder Gud, må vi gjøre det *på den måten Han sier* - i den *rekkefølgen* Han sier det skal gjøres. De gjorde ikke det.

Var Gud for hard da Han slo Ussa død bare fordi de gjorde en feil? Vi må se på det fra Guds perspektiv. Det var en fryktelig feil som de aldri skulle ha gjort. Hvis David skulle kunne bygge *et hus* til Gud for den arken, måtte han være i stand til å følge Guds instruksjoner *i detalj*. Gud trente David til å styre *for alltid* over *hele Israel!* Gud forbereder også *deg* til å styre *FOR ALLTID*. Kanskje forstår du ikke alltid hva Gud gjør i livet ditt, men Han forbereder deg til å styre for alltid.

TILBE GUD PÅ DEN 'RETTE MÅTEN'

Etter tre måneder hadde David innsett at han hadde handlet galt og var klar til å flytte arken igjen. 1 Krønikebok 15:2 forteller: "Da sa David: Ingen må bære Guds ark uten levittene. For dem har Herren utvalgt til å bære Guds ark og til å tjene ham for alle tider."

Det er mye av det samme i dag, vi må søke råd før vi gjør mange ting. Vi må rådføre Guds Ord om hver detalj av livet vårt. Det er ikke godt nok bare å tilbe Gud. Vi må gjøre det på *Hans måte*. Jesus Kristus spurte: "Men hvorfor

kaller dere meg: Herre, Herre! - og gjør ikke det jeg sier!” (Lukas 6:46). Det er mange som ønsker å være religiøse, og de snakker om Herren hele tiden, men de *vil ikke gjøre* det Gud *sier*! Gud behandler dem deretter.

Laodikeerne har sin egen måte å tilbe Gud på, men de tilber ikke Gud i ånd og sannhet. Det er like lett å bevise som at David tok feil med hensyn til hvordan han først flyttet arken.

”Det var fordi dere ikke var med første gang at Herren vår Gud brøt inn iblant oss. For vi søkte ham *ikke på den rette måten*” (1 Krønikebok 15:13). David hadde virkelig lært noe verdifullt. Det er forbløffende hvordan han angret og omvendte seg. Han vektla at alt måtte gjøres på ”rette måten.” Få Guds befaling rett, og glem menneskelig resonnering. David *fryktet* virkelig Gud, og ønsket å gjøre dette akkurat slik Gud hadde skissert at det skulle gjøres.

Vi skal styre hele universet, som synes å være uendelig til astronomer. Forestill deg at hvis Gud gir deg myndighet over en del av universet, og du gjør store feil fordi du er slurvete med Guds lov og instruksjoner. Snart ville du vrake ting akkurat slik Lucifer gjorde. Gud gir oss et *stort* ansvar!

Skriften nedtegner hvordan David utpekte levitter til å takke og prise Gud ifølge Guds Ord (1 Krønikebok 16:4). Han skrev salmer som lovpriser Guds vidunderlige gjerninger, og publiserer Guds gjerninger så mye som mulig (Salmene 96, 105, 106). Når jeg leser slike avsnitt nærmere, forstår jeg at jeg trenger å omvende meg og takke og prise Gud mer! Vi skulle også la Guds gjerninger bli kjent i Kirken Hans! La folk få vite når Gud helbreder eller utfører andre mirakler. Sørg for at de vet hva Gud gjør! David snakket om å tilbe Gud ”**I HELLIG SKRUD**” (1 Krønikebok 16:29). **FOR ET VAKKERT UTRYKK! HVOR VAKKERT DET ER Å VÆRE HELLIG. HVOR VAKKER EN HELLIG KIRKE ER, ET HELLIG EKTESKAP, EN HELLIG FAMILIE ELLER HELLIG ENHET - OG**

HVOR STYGT SKILSMISSE OG SPLITTELSE OG HAT OG KAMP ER! VI ER HER FOR Å BLI FØDT INN I GUDS FAMILIE OG BLI HELLIG SLIK GUD ER HELLIG.

Etter at han hadde lært denne leksjonen, var David klar for å vurdere å bygge en mer permanent struktur for arken.

KLAR TIL Å BYGGE

Et sentralt kapittel i de tidlige profetene er 2 Samuel 7. Det inneholder Guds profeti om Davids endeløse trone.

Se hvordan dette kapitlet begynner: "Kongen bodde nå i sitt hus, og Herren hadde latt ham få ro for alle sine fiender rundt omkring. Da sa han til profeten Natan: Se, jeg bor i et hus av sedertre, mens Guds ark bor mellom telt-tepper. Natan sa til kongen: Gjør alt det du har i sinne! For Herren er med deg" (versene 1-3). David hadde dette vakre palasset. Men plutselig, fikk han samvittighetsnag, og han sa: *Hva er det jeg gjør? Jeg har dette vakre huset, men vi har ikke et hus for Gud og for arken!* Så han utarbeidet denne planen om å bygge et hus for Gud. Dette var kong Davids fokus: *Hvilke store ting kan jeg gjøre for Gud?* Det viser virkelig åndelig omvendelse.

David var inspirert til å bygge et hus til Gud. Han fikk ikke lov til å bygge det huset, men han visseilig gjorde forberedelser for det. Og Gud ga ham en sønn som bygde det storslåtte byggverket. Men Gud *forberedte* David til å spille en stor rolle i den byggingen.

For at David skulle kunne tjene Gud og gjøre forberedelser for det huset, måtte han imidlertid bli *hardt* prøvd. Tenk på Davids prøvelser! Vi må prøves og testes for å kunne oppnå en slik holdning som denne mannen hadde. Vi har feil og må bli rettet på for å bygge den karakteren som Gud så barmhjertig og kjærlig arbeider med oss for å produsere.

Her i denne endetiden, kunne vi bygge et hus til Gud - et hus for GUD TIL DAVID OG TIL SAMUEL! Vi hadde noen spesielt alvorlige prøvelser før vi bestemte oss for å bygge et hus til Gud. Gud gjør ting på den "rette måten." Jeg tror at det var slik Gud forberedte oss til å bygge huset Hans og herliggjøre Ham!

Å bygge et hus for den levende Gud er en kolossal oppgave! Gud lot oss ha en slik ære for at vi kunne fokusere mer på hva Han gjør og hva Han handler om.

Hensikten med Guds hus er å herliggjøre Gud over hele verden! Se hva David sier senere i dette kapitlet: "Da skal ditt navn bli stort til evig tid. Da skal folk si: Herren, herskarenes Gud, er Gud over Israel. Og din tjener Davids hus skal være grunnfestet for ditt åsyn" (vers 26). En oversettelse i parallellhistorien i 1 Krønikebok 17:24 sier: "Ja, la det stå fast! Da skal ditt navn bli stort til evig tid." Vi er her for å gjøre Guds navn stort *for alltid!* Vi må alltid be om at vi lever slik Han vil.

Gud ville ikke la David få lov til å bygge det huset på grunn av den blodige fortiden hans; Han ville ikke at huset Hans skulle bli assosiert med blodsutgytelse. Men se hvordan David reagerte da Gud fortalte ham at Han ville bruke *sønnen hans* til selve byggingen av templet: "Da gikk kong David inn og ble der inne for Guds åsyn. Og han sa: Hvem er jeg, Herre Herre! Og hva er mitt hus, at du har ført meg så langt!" (2 Samuel 7:18). David klagde ikke over dette. Han følte seg beæret - av alle de millionene med mennesker - å ha den delen han hadde i byggingen for den store Gud!

Vi må ha den samme holdningen. *Hvem er jeg som får være her i Guds eneste Kirke på hele planeten? Hvordan kan det være at jeg er så velsignet, når alle disse milliardene med mennesker ikke vet noe om Gud? Hvem er jeg som har denne æren?*

Når var den siste gangen du takket for det? Når var den siste gangen du takket Gud for det på den måten David

gjorde det på? Å få være *her*, og vite *alt* om Gud som vi trenger vite, og ha den *æren* å BYGGE HANS HUS PÅ JORDEN - det *eneste* som vil være her før Kristus vender tilbake. *Hvem er vi* som er gitt den muligheten?

KONG DAVID INSTITUSJONALISERTE Å PRISE GUD. Gjennom sitt lange liv, hadde David kommet til å elske Gud dypt. Han kjente til Guds store kjærlighet til menneskene. Han visste at menneskene skulle prise Gud på grunn av alle Hans "undergjerninger" (Salme 107). David var blendet av Gud. Vi må utvikle den samme tenkemåten. Tenk over hvem Gud er, og mulighetene Han gir til deg, og spør deg selv: *Hvem er jeg?* Hvem er jeg som får være i Guds Kirke? Hvem er jeg som får gjøre et Arbeid for Gud? Hvem er jeg som får representere den *levende Gud*? Hvorfor skulle vi være så privilegerte og æret? Med milliarder av folk der ute, hvorfor oss? Se *utover* de nåværende problemene - se denne ubeskrivelige velsignelsen Gud har gitt deg! Så lenge vi har den holdningen, vil Gud velsigne oss dag etter dag etter dag!

Lik oss, hadde David mange feil - mange som også er nedtegnet i Bibelen. Han var, et menneske, når alt kommer til alt (Salme 25:7). Men Gud ga han aldri opp, og Han vil aldri gi deg opp - så lenge du ikke gir opp Ham!

EN TRONE GRUNNFESTET FOR ALLTID

Selv om Gud ikke lot David bygge et hus for Seg, var Han veldig fornøyd med Davids ønske om å gjøre det. Og Han ga et fantastisk løfte til denne mannen etter Hans eget hjerte: "Når dine dagers tall blir fullt, og du hviler hos dine fedre, da vil jeg etter deg oppreise din sønn som skal utgå av ditt liv, og jeg vil grunnfeste hans kongedømme. Han skal bygge et hus for mitt navn, og jeg vil trygge hans

kongetrone *til evig tid*" (2 Samuel 7:12-13). Gud grunnfestet Davids trone for å vare *evig*!

Cambridge Bible Dictionary, og i grunnen alle andre Bibelkommentarer, sier at Judas monarki falt da det første templet ble ødelagt. De vet at det motsier hva Gud lovte i 2 Samuel 7. GUD SA AT DAVIDS TRONE VILLE FORTSETTE FOR ALLTID! Men de sier at monarkiet døde med Sidkia. Hvem tar feil her? Hvis disse Bibellærde hadde gjort litt mer Bibelstudier, ville de se at Gud aldri lyver, han feiler aldri, og at Han får mirakuløse ting til å skje. Men disse akademikerne setter sin egen menneskefornuft over Guds løfter!

Herbert W. Armstrong trodde hva Bibelen sier og underordnet seg til det. Gud åpenbarte til ham *hva som skjedde med Davids trone. De forente stater og Storbritannia i Profetiene* forklarer hvordan Gud holdt løftene Sine. Seks millioner kopier av den boka har blitt sendt ut. Likevel holder akademikere fremdeles fast på sine egne ider, til tross for at alle *slags* bibelske og verdslige bevis på at de tar feil og Gud har rett!

Når kommentarene sier at monarkiet endte med Sidkia, kaller de Gud for en løgner! Her er en klar PROFETI fra den *levende Gud* at Davids trone ville bli grunnfestet FOR ALLTID! Å FORSTÅ DAVIDS TRONE ÅPNER OPP EVIGHETEN!

Legg merke til denne profetien i Jesaja 9:6-7: "For et barn er oss født, en sønn er oss gitt. *Herredømmet er på hans skulder*, og hans navn skal kalles Under, Rådgiver, Veldig Gud, Evig Far, Fredsfyrste. *Så skal herredømmet bli stort og freden bli uten ende* OVER DAVIDS TRONE og over hans kongerike. Det skal bli gjort fast og holdt oppe ved rett og rettferdighet, fra nå av og til evig tid. Herrens, hærskares Guds nidkjærhet skal gjøre dette." I Guds kommende Rike, Kristus vil styre FRA DAVIDS TRONE FOR ALLTID. Ansvaret for å administrere Guds regjering vil bli plassert på Hans skulder. Og den regjeringen - den samme regje-

ringen som allerede har blitt gjenopprettet til Guds Kirke - vil ØKE for alltid! Det vil lede Guds Arbeid inn i universet. Den *samme regjeringen* som ble lært av herr Armstrong, VIL UTVIDE SEG FOR ALL EVIGHET!

Uten denne regjeringen har vi ingen fremtid. Men de SOM HOLDER FAST PÅ DENNE REGJERINGEN vil være RETT DER FOR ALLTID. Innsatsen er evig - for alltid! Vi må forstå denne EVIGE REGJERINGEN.

Kristus kommer til å styre fra Davids trone - den samme tronen som er i London, England. En av de mest dystre feilene til Amerika og Storbritannia er at de nesten ikke forstår noe om den tronen. De ynkelige, degenererte nasjonene våre har en mørk, dystre fremtid hvis de ikke forstår at deres fremtidige herlighet kretser rundt Davids trone. DEN TRONEN I LONDON ER DEN LILLE BEGYNNELSEN PÅ EVIG PRAKT I GUDS FAMILIE!

EN FAMILIETRONE

I 2 Samuel 7:13 betyr ordet *hus* betyr BOLIG og det hadde vært bedre å oversette det som *familie*. Gud grunnfester en familietrone for alltid.

Det neste verset forsterker denne sannheten enda mer: "Jeg vil være hans far, og han skal være min sønn" (vers 14). Gud fortalte David at Han ville være en *Far* for Salomo. Salomo ville bli Hans sønn. Dette er *Guds Familietrone* - Guds Familiestyre. Guds kongelige konger vil bli ledene i Gudsfamilien. Salomo var en konge, men han var også Gud Faderens sønn! *Gud vil ikke ha noen konger som ikke er Hans sønner - Hans Familie.*

Dette er en profeti om Guds Familie i Morgendagens Verden. Vi vil bli *ett* slik Faderen og Sønnen er *ett* - og har vært for all evighet (Johannes 17). DET ER BARE GUDS REGJERING SOM NOENSINNE HAR VIRKET! OG DEN HAR VIRKET

FOR ALLTID! Derimot har menneskers regjering *aldri* virket suksessfullt.

Bøkene til Samuel og Kongebøkene demonstrer virkelig hvilken åndelig katastrofe det er hvis du ødelegger familien.

Guds laodikeiske Kirke ærer ikke Gud som en Far (Malakias 1:6). Hvis de gjorde det, ville alle Guds folk vært forent. Faren er OVERHODET. Guds Familie, lik enhver stabil familie, må ha en kjærlig regjering.

Det er den enorme forskjellen mellom en falsk kirke og Guds Kirke. Ikke noe *menneske* vil lede Guds Kirke, som er Faderens Familie. Han reserverer det privilegiet bare for Seg Selv.

2 Samuel 7:14 fortsetter: "Når han gjør det som ondt er, vil jeg tukte ham med menneskers ris og med menneskebarns plager." En konge eller leder i Guds Kirke kan svekkes og tro at han er over loven. Gud lover at Han vil korrigere lederne Sine "med menneskers ris" i denne verden. MEDLEMMER AV GUDS SANNE ARBEID SKULLE VITE I TRO AT PRESTENE DERES - SELV DE MEST OPPHØYDE PRESTENE - VIL BLI IRETTESATT! Gud er en Far som kjærlig "tukter" de lederne Sine, som gjør det som ondt er. Det er et ubrytelig løfte fra Gud!

Gud sier: *Jeg vil at alle i Familien min blir involvert i dette håpefylte budskapet! Jeg vil at det blir bygd inn i selve karakteren deres, fra de er små babyer og til de er voksne.* Hvis vi blir lært disse tingene, vil det i løpet av årene begynne å bli en del av oss, og vi tar inn denne rettferdige, guddommelige naturen. Gud klargjør oss for evig liv!

GUDS FAMILIEREGJERING

Guds dyrebareste gave til mennesket er Hans familiergjering. Hvis du studerer temaet om Davids trone

nøye, vil du se at Gud bygger Far-sønn forhold med Sine Åndsunnfangede barn i dag. Han bygger Familien Sin. Hvis vi omvender oss nå, har vi den uforlignelige muligheten å dele Guds trone for alltid!

Det majestetiske i 2 Samuel 7:14 blir mer levende når vi ser hvordan det blir brukt i Det nye testamente. Apostelen Paulus siterer dette verset i det første kapitlet av Hebreerne: "For til hvem av englene har han noen gang sagt: Du er min sønn, jeg har født deg i dag! - og et annet sted: *Jeg vil være far for ham, og han skal være en sønn for meg?*" (Hebreerne 1:5). Sammenhengen i dette verset viser at Gud snakker til Jesus Kristus. Men referansen i King James Bibelen relaterer den siste halvdelen av dette verset til sitatet i 2 Samuel 7:14, der *sønnen* som det blir referert til var kong Salomo - et vanlig menneske som deg og meg! Noen kommentarer som den *Anglican Bible Commentary*, trekker den samme konklusjonen.

ALT DETTE DREIER SEG OM FAMILIE! Gud fortsetter å vektlegge at vi har et Far-sønn forhold med Ham - akkurat slik Jesus Kristus har med Ham! Forstår vi hva dette avsnittet lærer? Det viser hva som er i Guds tanker, og har vært opp igjennom tidene!

Dette stykket fortsetter med å drøfte englene. Hvis du fikk se en engel i all dens flammende glans, ville du antageligvis besvime. Engler er mye mektigere enn mennesker. Men les resten av Hebreerne 1: Du vil se at en engel aldri har blitt kalt en unnfanget sønn av Gud. Selv disse storslåtte åndevesenene har ikke det potensialet! Men menneskene har.

Gud har aldri kalt en engel Sin unnfangede sønn, men Han sa disse ordene til David. Han sier dem gjennom hele Bibelen. *Jeg vil være hans Far*. Han snakket med David akkurat slik Han gjorde med Kristus. Dette budskapet må ligge oss sterkt på hjertet og innerste vesen: GUD BYGGER EN FAMILIE.

En definisjon av uttrykket *bli stort* i Jesaja 9:7 er "etterkommere, ØKNING AV EN FAMILIE" (*Gesenius' Hebrew-Chaldee Lexicon*). Kommer Guds Familie å fortsette å øke for alltid? Det er en mulighet. Hva enn fremtiden bringer utover Tusenårsriket, så er det utrolig. Førstegrøden vil være på toppen av pyramiden sammen med Gud. Og pyramiden vil vokse for alltid. Det betyr at POSISJONEN VÅR MED ANSVAR OG AUTORITET VIL VOKSE FOR ALLTID! Vi har den strålende plikten å hjelpe til med å forøke Guds kjærlighet for alltid.

Dette er en profeti om Guds kjærlige Familie. Denne kjærligheten til Gud strømmer begge veier. Faren elsker Familien Sin så mye at Han ga Sin *eneste* Sønn. Det er en kjærlighet så dyp at Guds Sønn døde for oss. Det finnes ingen dypere kjærlighet. Nå MÅ VI ARBEIDE FOR Å BYGGE EN SLIK KJÆRLIGHET AT VI VILLE DØ FOR GUD hvis det er nødvendig.

Vi vet at denne slags kjærlig regjering virker. FADEREN OG SØNNEN HAR DEMONSTRERT FOR ALL EVIGHET HVORDAN DEN VIRKER.

Da Kirken falt fra hverandre i 1979, kalte herr Armstrong inn til et krisemøte og brakte inn alle prestene. Han hamret inn dette budskapet om den gode nyheten om den kommende FAMILIEN til Gud! Det er evangeliet: Vi vil bli FØDT inn i GUDS FAMILIE! Hele Kirken ble nesten ødelagt på grunn av at prestene hadde mistet den visjonen.

Satan prøver å ødelegge Guds Familie. Han hater den kjensgjerningen at han aldri ble tilbudt familie. Gud sa *aldri* til disse mektige, strålende englene: "Du er min sønn, jeg har født deg i dag" (Hebreerne 1:5).

Vi må forstå hvor viktig Guds Familie og dette kallet er! Familier og ekteskap er forhold på Gudsplanet. Hva kunne være viktigere enn det? Hva kunne være viktigere enn å få ekteskapet og familien på det Gudsplanet. Det fungerte for Hanna, og det fungerte for visst for Samuel og David.

Førstegrøden - de som er kalt før Kristus kommer tilbake - er kalt nå til å bli Kristus' Brud. Dette er det høyeste

kallet Gud har for noe menneske! Forstår vi hva det betyr å være et menneske? En førstegrøde? Det er det Gud har prøvd å lære mennesket fra begynnelsen.

Menneskefamilien er et *forbilde* på Gudsfamilien. Familie er et forhold på *Gudsplan*. DENNE INSTITUSJONEN BLE SKAPT FOR Å BRINGE OSS INN I GUDSFAMILIEN. Det har aldri vært potensialet for de mektige, majestetiske englene.

"Ditt hus og ditt kongedømme skal stå fast til evig tid for ditt åsyn, og din trone skal være grunnfestet til evig tid" (2 Samuel 7:16). Gud sier gjentatte ganger at Davids trone vil bli grunnfestet FOR ALLTID. *Davids nøkkel*, som det snakker om i Jesaja 22 og Åpenbaringen 3, åpner opp en strålende evighet!

En referanse i King James Bibelen indikerer at vi skulle sammenligne 2 Samuel 7:16 med Lukas 1:31-33: "Se, du skal bli med barn og føde en sønn, og du skal gi ham navnet JESUS. Han skal være stor og kalles Den Høyestes Sønn, Gud Herren skal gi ham *hans far Davids trone*, og han skal være konge over Jakobs hus til evig tid, og det skal ikke være ende på hans kongedømme." *Anglican Bible Commentary* sier også at disse versene hovedsakelig er et sitat fra 2 Samuel 7:16. Her ser vi at Davids trone blir nevnt igjen. Denne samme "tronen" har forblitt på jorda gjennom århundrene; tro til Guds løfte, befinner den tronen seg i Westminster Abbey i dag. Det er en trone som Kristus vil styre fra *for alltid*. Det skal være INGEN ENDE på den.

Denne tronen tilhører Sønnen til "den HØYESTE," som er Gud *Faderen*. Det er en kongelig familietrone. Gud bygger en familieregjering som vil styre universet for alltid! Plassen og tiden er overveldende: *universet* og FOR ALLTID!

Vi ser hvordan Guds regjering vil bli administrert i Tusenårsriket. Men denne visjonen når inn i evigheten. Det betyr at vi også kan se hvordan universet vil bli styrt FOR ALLTID!

HVORFOR GUD TESTET DAVID

Sunn fornuft skulle fortelle oss at å dele den tronen vil kreve utfordrende kvalifisering. Omfattende trening og ildprøver er nødvendig.

2 Samuel 11 forteller om David som begår utroskap med Batseba. Jeg er sikker på at også Batseba spilte en rolle i det; hun *fristet* David, og jeg tror at hun visste hva hun gjorde. Men David stoppet ikke med utroskap - han gjorde problemet enda verre ved å myrde Uria. Disse syndene ble åpenbart til hele nasjonen og verden; vi leser fortsatt om dem den dag i dag. Det var fryktelige synder, og David måtte virkelig betale for dem. Gud fortalte David at sverdet aldri skulle vike fra hans hus (2 Samuel 12:10).

David klandret aldri Batseba. Så langt jeg kan se i Bibelen, rettfærdiggjorde David aldri seg selv en eneste gang. Han sa bare: *Åh, for en synder jeg er!* Han visste virkelig hvordan han skulle angre og omvende seg. Hvis du ønsker å lære hvordan å angre og omvende deg, gå til David.

Etter at han begikk den synden med Batseba, opplevde David fryktelige forbannelser i familien sin. Han hadde flere barn med forskjellige mødre, og jeg er sikker på at han ikke kunne ta seg av dem alle. Hans førstefødte sønn, Amnon, voldtok halvsøsteren sin. En annen sønn, Absalom, tok hevn ved å drepe Amnon. Senere ledet Absalom et opprør for å stjele tronen fra David.

Da David syndet, angrep hans eget folk ham - og han bare fant seg i det. Det er episoden med Sime'i, som forbannet ham, og en av mennene hans ønsket å drepe mannen. David sa: *Åh, bare la ham være. Kanskje Gud finner det bra for meg at jeg finner meg i forbannelsene hans.* David følte at han antageligvis fortjente det den mannen sa om ham (2 Samuel 16).

David hadde noen alvorlige prøvelser - noen av de tøfeste prøvelsene til omtrent hvem som helst i Bibelen! Jeg er sikker på at han noen ganger, ønsket å kunne gå tilbake til det enkle livet han hadde med å passe på sauer! Under Guds vaksomme øyne ble David prøvd og testet omfattende. Vi må aldri glemme at han ble forberedt og trent til å styre over Israel for alltid!

Vi har blitt valgt til å bygge Guds visjon i sinnet vårt. Vi må lære å tenke og handle slik Gud gjør.

Å være en leder - en konge, en prest - er ikke en lett jobb. Disse i høye embeter trenger støtte og hjelp fra folkene som de leder.

Gud testet David til det punktet hvor Han endelig kunne vite og absolutt aldri tvile på, at David ville holde seg til Guds vei og Hans regjering, selv om det skulle bety at han måtte gi opp sitt eget liv!

Det er den samme holdningen som vi trenger. Den siste advarselen til Filadelfiaæraen i Guds Kirke er ikke å la noen ta din krone - din trone (Åpenbaringen 3:11). Etter det kommer det laodikeiske opprøret i den siste æraen av Guds Kirke, den tiden vi lever i nå (versene 14-19). Gud forklarer deretter hva vi må gjøre for å kvalifisere oss for tronen vår. "Se, jeg står for døren og banker. Om noen hører min røst og åpner døren, da vil jeg gå inn til ham og holde nattverd med ham, og han med meg" (vers 20). Først må den trofaste levningen med filadelfiere *banke* og advare laodikeerne. Det er hvordan vi setter Gud først. Arbeidet Hans er viktigere enn våre liv.

Belønningen for den innsatsen er astronomisk: Vi får dele Kristus' trone! "Den som seirer, ham vil jeg gi å sitte med meg på min trone, likesom jeg og har seiret og har satt meg med min Far på hans trone" (vers 21). Legg merke til at Kristus drøfter Sin Far. Vi vil bli en del av Guds Familiestyre. Bare Guds sønner vil være der. Vi skal være i

Det aller helligste, og styre med Gud. Vi skal være der fordi vi er Kristus' Brud - det høyeste nivået i Guds Familie som er tilgjengelig for mennesker!

NÅR KRISTUS KOMMER TILBAKE, VIL INGEN MENNESKER IGJEN, I ALL EVIGHET, HA MULIGHETEN TIL Å BLI EN DEL AV KRISTUS' BRUD!

Dette er grunnen til at vi advarer vår elskede, laodiskeiske familie! Femti prosent av dem vil miste denne belønningen (Matteus 25:1-10). De andre 50 prosentene vil miste en *stor del* av belønningen sin hvis de ikke omvender seg før Trengselen.

Alt dette handler om Farens trone, Kristus' trone, og *din* trone - GUDS KONGELIGE FAMILIEREGJERING. Dette handler om Guds eneste Brud for alltid!

Vi kan helt sikkert se *hvorfor* vi må være individer som *overvinner*. Visjonen om denne storslåtte fremtiden er grunnen til at så mange av Bibelens fremragende menn og kvinner var villige til å dø for Gud.

GUD MULTIPLISERER VÅRT ANTALL

Da kong David var 67 år gammel, bare tre år før han døde, opplevde han noen alvorlige problemer, og han fikk en stor lærepenge.

Satan var fullt klar over hvordan Gud forberedte David, og at Gud hadde meget høye planer for denne mannen. Djevelen brukte enhver anledning han hadde til å angripe kongen. Dette skjedde på denne tiden: "Men Satan sto opp mot Israel og *egget David* til å telle Israel" (1 Krønikebok 21:1; se også 2 Samuel 24:1). Satan hatet den familietronen. Han ville ikke at Guds hus skulle bli bygd. Han var *lidenskapelig imot* det Gud ønsket å utrette med David! Og David var bare et menneske slik vi alle er.

Satan fikk David til å fokusere på hærene og hvor mange de hadde, og hvor mektige de var. David beordret denne folketellingen, som var en troløs handling.

Legg merke til hva Joab sa til ham: "Måtte Herren din Gud legge hundre ganger så mange til dette folket som de nå er, så min herre kongen selv får se det! Men hvorfor har min herre kongen fått lyst til dette?" (2 Samuel 24:3). Dette var et fantastisk råd: *Se David, spiller det noen rolle hvordan hæren er eller hvor mange mennesker vi har i Israel?*

Spiller det noen rolle hvor mange vi er i Guds Kirke? VI TRENGER IKKE Å SE TIL MENNESKER! GUD HAR UENDELIG MER KRAFT. Selv Joab kunne se det. Da Gud viste oss at vi skulle bygge et hus for Ham, hadde vi ikke en folketelling først i denne lille Kirken for å se om det var gjennomførbart. Ellers ville vi ha sagt at det ikke var mulig for oss å gjøre det. Hvis vi ser til Gud, vil antallet vårt være HUNDREFOLD mektigere.

David insisterte at det ble gjort en folketelling, og Gud ble veldig sint. Han disiplinerte David igjen, og brakte en kraftig pest over nasjonen. Sytti tusen mann døde (vers 15). Vi må forstå hvorfor Gud var så misfornøyd med ham. Var Gud grusom som drepte 70 000 israelitter - ut av rundt 7 millioner - på grunn av det David gjorde? Gud fikk gitt budskapet sitt. Han har også et sterkt budskap til Israels folk i dag - og de vil heller ikke like det.

Dette var en fryktelig straff for en stor synd, foran hele folket. Men det skjedde noe virkelig inspirerende her.

David angret og omvendte seg *kraftig* igjen. "Samme dag kom Gad til David og sa til ham: Gå opp og reis et alter for Herren på jebusitten Aravnas treskeplass" (vers 18). Da David tilbød seg å kjøpe et stykke land fra Aravna, sa mannen at kongen kunne ha det, sammen med det som han trengte for offeret, uansett hva han ønsket å betale for det (versene 20-23). Denne mannen elsket kongen sin!

David avsto å ta landet for ingenting. ”Men kongen svarte: Nei, jeg vil kjøpe det av deg for penger. Jeg vil ikke ofre til Herren min Gud brennoffer som jeg har fått for intet” (vers 24). David innså at han hadde syndet. Han ønsket å gi et offer til Gud og at Gud skulle vite at det var et *offer* i det. Det var ikke noe som han lett kunne gi. Han ville ikke ta landet for ingenting, noe som var en god innstilling å ha på et slikt tidspunkt.

”Og David bygde der et alter for Herren og ofret brennoffer og fredsoffer. Og Herren hørte landets bønn, og straffedommen stanset og vek fra Israel” (vers 25). Gud stanset pesten da David bygde opp et alter i Jerusalem og ofret brennoffer og fredsoffer.

David gjorde forberedelser for templet like etter dette, og lokaliseringen for dette alteret endte opp å være på *nøyaktig det samme stedet* som det hellige stedet i templet! Gud ga ham denne spesielle æren. Så selv om det var mye lidelser, vendte David dette om til gode nyheter. For en inspirerende slutt.

FORBERED RIKELIG

1 Krønikebok 22 forteller om de enorme forberedelsene David gjorde for Guds hus. Nå var sinnet hans *fokusert*. Å telle nasjonen var ikke måten å forberede byggingen av Guds hus. Her innser David hvordan han skulle forberede det. ”David samlet en mengde jern til nagler i port-dørene og til kramper, og så mye kobber at det ikke kunne veies. Han samlet så mye sedertre at det ikke var tall på det, for sidonierne og tyrierne førte en mengde sedertre til David. For David tenkte: Min sønn Salomo er ung og veik, og huset som skal bygges for Herren må gjøres SÅ STORT at det kan være til pris og ære for ham i *alle* land. Derfor vil jeg samle forråd for ham. Så samlet David store forråd før sin død” (versene 3-5).

Vi kan kalle det "Salomos tempel," men den storslåtte bygningen var i hovedsak et resultat av det David gjorde.

Tenk på hvilke forberedelser David måtte gjøre for å lage en bygning så storslått at den ville bli berømt over HELE VERDEN. Det er hva som skjedde. *Alle over hele jorden* var imponert over den største strukturen som noen gang hadde blitt bygd! Kong David ga opp praktisk talt *hele* sin rikdom fordi han *virkelig ønsket* det for Gud. Og han ville ikke engang leve og se at Gud ville bli herliggjort ved det!

For å bygge noe slik som dette, måtte alle ha en *givende holdning* - ikke en av: *hva skal jeg gjøre for å komme meg ut av dette?* Vi må gjøre det fordi vi ønsker å gi og fordi vi elsker Gud og ønsker å herliggjøre Ham. Det er en *ruvende handling* som Guds folk må utføre! Vi må ha den holdningen som forteller: *Jeg ønsker så godt jeg kan å vise verden hvor STOR Gud er! Jeg ønsker at alle skal vite det som jeg vet om Gud! Jeg ønsker at ALLE skal forstå hvilket utrolig potensial de har hvis de slutter med å gjøre opprør!* Vi må lære å kjenne Gud dypt og ønske, av alle krefter lik David, at *alle* skal kjenne den Gud som bor i de nordlige himlene!

Gud måtte prøve David ulidelig hardt for å få han til å fokusere skikkelig på hans del med å bygge templet. For en majestetisk demonstrasjon av karakter David satte for oss alle.

Men David gjorde ikke bare finansielle forberedelser. Han satte også opp rekken av prester som skulle tjene rundt arken, slik de ville gjøre det med en gang templet var ferdig. TO GANGER OM DAGEN, HADDE HAN LEVITTENE TIL Å TAKKE OG PRISE GUD. HAN INSTITUSJONALISERTE DETTE FOR Å VISE FOLK HVOR VIDUNDERLIG GUD ER - FOR Å HJELPE DEM TIL Å KJENNE HAM DYPT og ha HAM TIL Å GUIDE DEM I SITT ÅNDELIGE LIV (1 Krønikebok 25:1). Disse mennene skulle profetere i salmer. David skrev de fleste av dem, og mange av dem er profetiske. Vi profeterer også i Guds hus - i salmer og på andre måter.

David sa: "Og fordi jeg har min Guds hus kjær, vil jeg også gi det jeg eier av gull og sølv, til min Guds hus - foruten alt det jeg har samlet sammen til det hellige huset" (1 Krønikebok 29:3). David hadde planlagt å gi et visst beløp, men da han virkelig satte følelsene sine i det, gikk han langt over det han hadde planlagt å gi! Gud oppildnet ham mer og mer, og han ønsket å gi mer og mer av *all* sin styrke. Alle andre ble også grepet av den samme ånden (versene 4-6).

"Fem tusen talenter og ti tusen dariker gull og ti tusen talenter sølv ... Og de som eide edel-stener, gav dem til skatten i Herrens hus, som gersonitten Jehiel hadde oppsyn over. Og folket gledet seg over at de gav så villig, for med udelt hjerte ofret de villig sine gaver til Herren. Også kong David gledet seg *meget*" (versene 7-9).

Israelittene ga antageligvis mer her enn de noensinne hadde gjort i hele sitt liv. Og de gledet seg *enda mer på grunn av det!* De ga seg *fullstendig* over til Gud, i alle fall så mye som kjødelige sinn kunne gjøre det. Det er hva det å gi kan gjøre selv med kjødelige sinn - det fyller folk med *glede* og *fryd* fordi de gir. Er ikke det Guds lov? Jo mer du lever levemåten med å gi, desto lykkeligere blir du - enten det er av deg selv, eller pengene dine, eller annet (Apostlenes gjerninger 20:35).

"Og David priste Herren mens hele forsamlingen var vitne til det, og han sa: Lovet være du, Herre, vår Far Israels Gud, fra evighet og til evighet! Herre, din storhet og makten og æren og herligheten og høyheten, ja alt i himelen og på jorden! Herre, ditt er riket, og du er opphøyet over alt og har alt i din makt. Rikdom og ære kommer fra deg, du råder over alle ting, og din hånd er styrke og makt til å gi storhet og kraft til alle. Så vi priser deg nå, vår Gud, og lover ditt herlige navn. For *hvem er vel jeg, og hva er mitt folk, at vi skulle være i stand til å gi en frivillig gave som denne? Fra deg kommer det alt sammen, og av det som*

din hånd har gitt oss, har vi gitt deg" (1 Krønikebok 29:10-14).

De virkelig OFRET. David snakket på vegne av dem alle da han spurte: *Gud, hvem er vi som får være her og er i stand til å ofre til dette FANTASTISKE huset ditt? Hvem er vi som har æren av å bli gitt den muligheten?*

Vi skulle alle stille de samme spørsmålene i dag. For en uforlignelig ære Gud gir oss.

LEDELSE SOM DREPER KJEMPER

Her er en hendelse nesten på slutten av Davids styre som Israels konge: "Igjen kom det til krig mellom filistrene og Israel. David drog ned med sine menn, og de kjempet med filistrene. David ble trett" (2 Samuel 21:15). På dette tidspunktet var David en gammel mann.

I denne filisterhæren var det en hel flokk med kjemper lik Goliat! "Og Jisbo-Benob, som hørte til Rafas barn, tenkte å slå David ihjel - han hadde en lanse som veide tre hundre sekel kobber, og han bar et nytt sverd" (vers 16). Legg merke til hva som skjedde da de sto overfor denne trusselen: "Men Abisai, Serujas sønn, kom David til hjelp, han slo filisteren og drepte ham. Da sverget Davids menn og sa til ham: Du skal ikke mer dra ut med oss i striden, for du må ikke slukke Israels lys" (vers 17).

Davids menn ønsket å beskytte David for å sikre at "Israels lys" ikke ville bli slukket. For en fantastisk holdning! Disse mennene kunne ha flyktet fra David, og kalt ham en ekteskapsbryter og en morder. Men i stedet var de ekte eksempler på kraft og lojalitet.

Vi vil alle, til en viss grad, være under kong David i Morgendagens Verden, så vi trenger å kultivere denne samme ånden!

DISSE MENNENE VISSTE AT GUD STØTTET DAVID. De visste at å følge David, var nøkkelen til Israels suksess.

For en forskjell det utgjør når Gud arbeider gjennom et menneske til å lede Sitt folk, og folk-ene simpelthen følger den mannen!

David satte et fantastisk eksempel med å stole på Gud, og han inspirerte andre til å gjøre det samme. Vi skulle alle, med all vår kraft, strebe etter å oppnå Davids åndelige vekst.

Disse soldatene under David var modige - en sterk kontrast til hva de hadde vært under Sauls ledelse. "Siden ble det igjen strid med filistrene. Det var ved Gob. Da felte husatitten Sibbekai en mann som hette Saf og som hørte til Rafas [kjempens] barn" (vers 18). Sibbekai var enda en annen som drepte en kjempe, støpt i Davids form.

"Enda en gang ble det strid med filistrene ved Gob. Og betlehemitten Elhanan, sønn av Ja'are-Orgim, slo gittitten Goliat, som hadde et spyd med et skaft som en vevbom" (vers 19). Elhanan fulgte også i Davids fotspor med å drepe kjemper.

"Enda en gang kom det til strid ved Gat. Der var en høyvokst mann som hadde seks fingrer på hver hånd og seks tær, han var også en etterkommer av Rafa. Han hante Israel, men Jonatan, sønn av Davids bror Simea, hogg ham ned. Disse fire var etterkommere av Rafa i Gat, og de falt for Davids og hans menns hånd" (versene 20-22).

Hvorfor ble Israel så fantastisk under David? Disse mennene ønsket å gjøre alt de kunne for å hjelpe kongen sin. DE DREPTE KJEMPER AKKURAT SLIK DAVID GJORDE! DENNE TROFASTE HOLDNINGEN BLE OVERFØRT FRA DAVID TIL GENERALENE HANS.

DETTE ER HVORDAN VI KAN BLI DEN MEST FANTASTISKE KIRKEN MULIG!

Dette flotte eksemplet demonstrerer *samhold i kommando* som Gud ønsker at Kirken Hans har.

Hver eneste en av oss skulle spørre oss selv om hvor mye vi har denne holdningen. Ville du stå opp og kjempe

på samme måten som disse mennene gjorde? Vil du samle deg rundt Guds leder i dag på samme måten som disse mennene samlet seg rundt David?

Husk disse eksemplene. Følg troen til den mannen som Gud bruker til å lede åndelige Israel. Ikke følg mannen.

Vi trenger alle å drepe kjemper! Gud gjør det mulig for hver eneste en av oss. DET ER SLIK KRISTUS' LEGEME VIL BLI MEKTIG OG KAN UTFØRE FORBLØFFENDE TING!

Dette eksemplet til Davids hær med å drepe kjemper representerer selve symbolet på Guds regjering! DISSE MENNENE VAR IKKE REDDE - DE FLYKTET IKKE FRA KJEMPER. HVA HADDE ENDRET SEG FRA DEN FEIGHETEN OG FRYKTSOMHETEN SOM DE VISTE UNDER SAUL? HVA UTGJORDE FORSKJELLEN? DE FULGTE DAVIDS EKSEMPEL MED Å TRO! Og ved å gjøre det, vokste de i kjærligheten for Gud.

DET ER IKKE NOK AT DAVID BLE STOR. ALLE UNDER HAM MÅ OGSÅ BLI STORE! Det er hva som er påkrevd hvis vi skal få en fantastisk Kirke. Det kan ikke være noe sammenbrudd i noe ledd.

Guds Kirke trenger å forstå denne sannheten bedre enn den gjør i dag. Denne ruvende leksen om regjering er det som vil hjelpe oss til å fullføre Arbeidet med virkelig styrke!

DAVIDS SISTE ORD

”Dette er Davids siste ord: Så sier David, Isais sønn, så sier mannen som høyt var satt, Jakobs Guds salvede og Israels liflige sanger: Herrens Ånd taler gjennom meg, og hans ord er på min tunge. Israels Gud har talt, til meg har Israels klippe sagt: Det skal være en hersker over menn-eskene, en rettferdig, en hersker i gudsfrykt” (2 Samuel 23:1-3). Dette er de siste ordene til Israels liflige sanger. Gud talte gjennom denne fremragende mannen. David lærte mange lekser og ønsket å formidle dem før han døde.

Guds regjering må være "rettferdig, en hersker i guds-frykt"! (vers 3). Vi ser mange eksempler på knusende fiasko. Men David ønsket at vi skulle se de fantastiske fruktene av Guds kjærlighetsregjering. Så han illustrerte hvordan det er når en hersker underordner seg under Gud. "Han skal være lik morgenens lys når solen går opp, en morgen uten skyer, når gresset spirer fram av jorden ved solskinn og ved regn" (vers 4). Guds kjærlige regjering er som morgenen, når sola går opp på en skyfri himmel. Den er lik spedt gress som spirer i solskinnet etter at det har regnet. Les også disse versene i DNB 1978. Det er ingen større poesi i Bibelen om Guds kjærlige regjering.

David kommer til å herske over hele Israel fordi han lærte hvordan han skulle styre og bli styrt innen regjeringen til den levende Gud. VI MÅ LÆRE OSS IKKE BARE Å UNDERORDNE OSS UNDER GUDS REGJERING, MEN Å ELSKE DEN SLIK DAVID GJORDE.

Jeg ville ikke ha likt å leve under regjeringen til folk flest. De forstår ikke Guds kjærlige Familiestyre. Men å *ha Guds regjering*, og deretter AVVISE den, er den STØRSTE KATASTROFEN SOM ER MULIG! Dette er akkurat hva laodikeerne har gjort. Flesteparten av Guds egne folk har blitt forført om Guds Familieregjering. De forstår ikke engang hvordan djevelen har forført dem.

Herr Armstrong sa en gang: "Gjenopprettelsen av Guds regjering er FREMST i Guds sinn. Er det i ditt?"

"For har ikke mitt hus det slik med Gud? En *evig pakt* har han jo gjort med meg, ordnet i alle deler og trygget, all min frelse og alt godt - skulle han ikke la det gro fram?" (vers 5). Hvordan kan noen si at disse bøkene ikke er profetiske? Gud gjorde en pakt med David som varte i all evighet! David lærte hvordan han skulle gjennomføre Guds regjering. Det styret vil løse *alle* problemene i denne verden.

Når vi tenker på David i dag, har vi en tendens til å tenke på ham som en stor imperium-byggmester og en

som drepte kjemper. Det er for visst at han var det, men han var også en svak mann. Han begikk temmelig mange feil som kostet ham dyrt, og svekket ham i mesteparten av kongedømmet hans.

Men i det store og hele, hva var Guds vurdering av ham? Gud ELSKET Davids styre som konge over Israel! Så mye at han vil gjøre ham til konge over Israel for alltid!

Prestenes jobb er å holde Guds folks fokus på Davids trone så de kan ha håp i livet sitt. Dette må ikke bli *obskurt* for Guds folk; det må alltid være *sterkt tilstedeværende* i sinnene deres! Vi må *kjenne* dette budskapet om Davids nøkkel som Gud har gitt oss i oppgave å levere. Vi trenger det håpet fordi problemene *eksploderer* i denne verden! Hvis vi ikke ser visjonen med Davids trone, vil vi bli motløse og deprimerte. Denne *visjonen* er det som driver Guds folk fremover!

Når du snakker om en trone som vil bringe en stor *forandring*, er det et sentralt skriftsted. Hele verden vil *dreie* når vi har overgang fra Satans styre til Guds styre, når Han vil *stoppe* all galskapen, lidelsene og elendigheten - *og det er i horisonten akkurat nå!* Vi opplever virkelig de aller siste dagene av denne tidsalderen. Vi er så *nær* til styret til Jesus Kristus!

David er i ferd med å styre denne verden. Han og Kristus og Guds folk vil galvanisere hele verden og fylle den med kjærlighet, lykke, tro og glede. For en fremtid vi har! Vi er allerede konger og prester, og vi vil være der, og styre sammen med David. Da vil vi gå ut og hjelpe David å vise denne verden hvordan den skal leve, og vil lære menneskene alt om den levende Gud.

HVORFOR DAVIDS HUS ER SÅ VIKTIG

Tenk på den æren som Gud har gitt til David. Som Gud sa til ham: "Jeg tok deg fra beitemarken, der hvor du fulgte

saueflokken, og satte deg til fyrste over mitt folk Israel” (2 Samuel 7:8). Det er en spektakulær filler-til-rikdom fortelling!

Her er løftet som Gud ga til denne kjødelige mannen: ”Når dine dagers tall blir fullt, og du hviler hos dine fedre, *da vil jeg oppreise din sønn* som skal utgå av ditt liv, og *jeg vil grunnfeste hans kongedømme*. HAN SKAL BYGGE ET HUS FOR MITT NAVN, OG JEG VIL TRYGGE HANS KONGETRONE TIL EVIG TID” (versene 12-13).

DET ER ET EVIG LØFTE! Hvorfor vektlegger Gud dette? Vel, David er et forbilde på oss alle. Han var en synder slik vi alle er, og likevel trakk Gud ham inn i denne universomfattende kongelige visjonen!

Løftet fortsetter: ”Ditt hus og ditt kongedømme skal stå fast til evig tid for ditt åsyn, og din trone skal være grunnfestet til evig tid” (vers 16). Den største grunnen til at Gud legger så mye vekt på den *tronen* er at *Han kommer til å sitte på den!* Det er HANS trone! Gud er begeistret over det. De fysiske kongene på den tronen er der for å legge til rette for tilbakekomsten til Jesus Kristus, da Han vil bruke den tronen til å forene verden, og fylle jorda med velsignelser og glede.

Dere vil bli konger og prester og regjere med Kristus for alltid hvis dere er i det åndelige huset til David i dag. Gud har en åndelig linje til David som vil produsere konger som vil sitte på den tronen for alltid! Gud ønsker at vi har tankene våre rettet mot å regjere på Davids trone for alltid! Det er virkelig noe å være begeistret over! Det skulle visseilig gjøre oss hyper!

Legg merke til hvordan *David* reagerte da han fikk dette løftet fra Gud: ”Da gikk kong David inn og ble der inne for Herrens åsyn. Og han sa: Hvem er jeg, Herre Herre! Og hva er mitt hus, at du har ført meg så langt!” (vers 18).

David gjorde noen alvorlige feil, men han angret dypt og omvendte seg, kanskje dypere enn noen andre i Bibelen!

Og han holdt fast på denne vakre ydmyke holdningen: *Hvem er jeg? Hvem er jeg som får lov å ha en del i alt dette?* Til og med da Saul forfulgte ham og prøvde å drepe ham, tenkte David: *Hvem er jeg som får være svigersønnen til kongen?* Han visste om Davids hus og fremtiden til Davids trone. Han forsto hva Gud gjorde med hans navn. Og han sa: *Hva er mitt hus at Du vil opphøye det på denne måten? Hvorfor skulle Du gjøre det for meg, en ydmyk opprører som har syndet kraftig i Israel?* Han visste for visst hvordan han skulle omvende seg og vende alt rundt. Deretter måtte han forstå hvordan Gud opphøyde hans hus.

Vi må spørre oss selv: *elsker jeg virkelig Guds lov og ønsker å gjøre hele Hans vilje - alt Gud sier?* Har jeg den samme holdningen som David hadde? Er jeg virkelig en etter Guds eget hjerte?

Her er ni punkt om hvorfor det er så viktig at vi er i Davids åndelige hus:

1) Det hjelper oss til å ha en dypere forståelse om hvem vi er og vil være for all evighet.

2) Det hever vår åndelige standard. David var en mann etter Guds eget hjerte, og det er den standarden vi også skulle strebe etter.

3) Det styrker troen vår. Vi blir stadig minnet på hvordan Guds løfter har gått i oppfyllelse og fortsetter å bli oppfylt.

4) Det oppmuntrer oss fordi vi er i det samme åndelige huset som Kristus og David.

5) Det legger oss på sinnet de grunnleggende behovene for prøvelsene og testene våre.

6) Denne forståelsen gir oss en innebygd visjon. Vi er åndelige jøder (Romerne 2:29).

7) Davids hus gir oss en innebygd oversikt over Guds plan.

8) Det hjelper oss til å ha vår endeløse herlighet i tankene våre. Det belyser det kongelige og noble kallet som Gud har gitt oss.

9) Det skjerper fokuset vårt på vår fremtidige belønning.

Jo dypere vi lærer denne leksa om Davids hus, desto mer meningsfulle vil disse punktene bli for oss!

SJU

Sadok: Den lojale krigerpresten

PÅ SLUTTEN AV DE MØRKE DAGENE TIL DOMMERNE, DA ELI var yppersteprest, kom en mann fra Gud og leverte Guds dom. I det budskapet sa Gud dette: "OG JEG VIL OPPREISE FOR MEG EN TROFAST PREST. Han skal gjøre etter mitt hjerte og min vilje, og jeg vil bygge for ham et hus som blir stående. Han skal ferdes for min salvedes åsyn alle dager" (1 Samuel 2:35).

På Ambassador College lærte vi at denne "trofaste presten" er Samuel. Når jeg ser litt nærmere på dette, tror jeg imidlertid at det ikke kunne være det. Samuel tjente som en dommer og en profet, men aldri som yppersteprest. Han var ikke av Arons slektslinje. Rollen som yppersteprest ble i Elis familie gjennom Abjatar.

1 Kongebok 2:26-27 viser hvordan presten Abjatar sviktet. På det tidspunktet opphørte den slektslinjen av prester, og Gud opprettet en ny, trofast presteslektslinje. Han ga embetet som yppersteprest til Sadok. *Sadok* var den "trofaste presten" i 1 Samuel 2:35.

Denne Guds mann i 1 Samuel 2 profeterte om presten som ville erstatte Abjatar - *tiår etter Elis død!* Gud så allerede på tiden etter Abjatar og opprøret hans, hele veien til Sadok! *Jeg vil oppreise en trofast prest for meg - en som vil være lojal til min trone for alltid!*

Dette knytter oss til denne profetien på en spesiell måte fordi Gud kaller Sine trofaste filadelfiere i denne endetiden for "Sadoks sønner."

Det er ganske mye om Sadok og Sadoks sønner i Bibelen. En ting Bibelen viser oss er hva for en *kriger* Sadok var. Sadok instruerte og også ledet noen av de mektige mennene til David. Sadok var en kaptein, en kriger - ikke den slags prest som du vanligvis ville tenke på.

Da kong Jeroboam rev 10 av Israels stammer bort fra Davids trone, la han onde planer og satte de svakeste prestene til makten så han kunne kontrollere dem. Det var ikke slik da Israel var stort. På Davids tid hadde det forente kongedømmet noen prester hvis eksempel på mot og kraft ville få deg til å gjøre helomvending!

Sadok hadde mange av disse karakterfaste mennene rundt seg. Mennene som var lojale overfor David og overfor Gud, måtte være **STERKE KRIGERE**. Tenk bare på noen av prøvelsene David hadde: David syndet med Batseba og lot til og med mannen hennes bli myrdet; to av Davids sønner sparket han nesten av tronen. Menn som Sadok, måtte takle mange alvorlige problemer og vanskelige kamper. Men Sadok var der fra begynnelse til slutt og forlot aldri David - eller Gud.

Sadok hadde også en enestående sønn og en sønnesønn - *Sadoks stridende sønner*. Vi skulle studere og få inspirasjon fra denne trofaste presten og sønnene hans.

'EN UNG DJERV STRIDSMANN'

Saul mistet tronen til David på grunn av opprøret sitt

mot Gud. Etter at Saul døde, kom tusenvis av israelitter for å vise at de ville at David skulle styre over dem (1 Krønikebok 12:23). Blant disse tusenvis av folkene var det noen "djerve krigsvante stridsmenn" (vers 25). Her var en av dem: "Og likeså Sadok, en ung djerv stridsmann med sin familie, tjueto høvedsmenn" (vers 28). Sadok var med David nesten fra begynnelsen av regjeringstiden hans.

Sadok hadde ikke alltid vært prest. Han var en sterk mann - en djerv stridsmann - før han ble ordinert! (1 Krønikebok 24:3 viser at han var en etterkommer av Eleasar, en sønn av Aron - som Israels prester kom fra; 4 Mosebok 25:11-13.)

Når du ser på denne verden, ser du den slags menn bli prester? Dette er uvanlig. Sadok, en djerv stridsmann, hadde kontroll over 22 høvedsmenn - som sannsynligvis befalte totalt cirka 900 menn som også var djerne stridsmenn.

En annen prest, Abjatar, hadde selv vært sammen med David i den tiden da Saul forfulgte David for å drepe ham. *New Unger's Bible Dictionary* slår fast at både Sadok og Abjatar var "tjenestegjørende yppersteprester" av høy rang. "Embetets plikter var delte. Sadok gjorde tjeneste foran alteret i Gibeon (1 Krønikebok 16:39); Abjatar hadde omsorgen for arken i Jerusalem, men ikke utelukkende ..."

ET FARLIG OPPDRAG

Sadok tilbrakte mye tid ved kong Davids side, og han fikk noen viktige lærdommer fra David.

Han opplevde at Davids sønn Absalom prøvde å stjele Israels folks hjerte fra Guds salvede konge. Absalom satte i verk en sammensvergelse for å rive til seg tronen, og vant mye fremdrift. Han kom faktisk så langt at han var klar til å drepe israelitter - til og med sin egen far hvis det var nødvendig - for å tilfredsstille sin lyst etter å bli konge!

Da David fikk kjennskap til forræderiet, bestemte han seg for å flykte fra byen (2 Samuel 15:13-14).

DET ER I DESPERATE OMSTENDIGHETER SOM DETTE, AT DE SOM VIRKELIG ER LOJALE TIL GUDS TRONE SKILLER SEG UT. "Kongens tjenere svarte: Alt hva du vil, Herre konge, se, det er dine tjenere klar til å gjøre. Så tok kongen avsted, og hele hans hus fulgte ham ..." (versene 15-16).

Både Sadok og Abjatar var med David på denne tiden. Begge var lojale mot David, men jeg tror av veldig ulike grunner.

Sadok og levittene bar paktens ark, og etter at de hadde gått ut av Jerusalem, instruerte David Sadok om å bringe den tilbake (versene 24-25). Arken hørte virkelig til i Jerusalem - men på denne tiden var byen blitt temmelig fiendtlig og opprørsk mot Gud. David sa: "Finner jeg nåde for Herrens øyne, så fører han meg tilbake og lar meg se den og dens bolig. Men dersom han sier slik: Jeg har ikke behag i deg! - så er jeg her. Han får gjøre med meg som han synes!" (versene 25-26). David sa: *Arken hører hjemme i Jerusalem. Hvis Gud er med meg, vil Han bringe meg tilbake til Jerusalem. Og hvis ikke, da behøver jeg ikke å gå tilbake.*

Det tok mye mot å innfri denne befalingen - men dette var også en enorm leksjon for Sadok. David bare stolte på Gud, og det måtte være veldig imponerende for Sadok. Denne store kongen sa ikke: *La oss begynne å kutte hodene av og drepe alle de opprørerne vi kan.* Han sa: *Du bare bringer arken tilbake, og vi vil se hva Gud ordner for oss.*

Deretter sendte David Sadok og Abjatar på et oppdrag sammen med sønnene deres, Akima'as og Jonatan, for å spionere for seg. David hadde stor tillitt til disse mennene og ba dem til og med å risikere livet sitt for ham! Det var en stor og farlig jobb for disse sønnene - to unge menn som sannsynligvis var tenåringer, kanskje 17 eller 18 år gamle

(versene 32-36). Men de stilte ikke spørsmålstegn ved et slikt oppdrag; de bare gjorde akkurat det som David ba om, med en positiv holdning.

Dette gjorde et godt inntrykk på kongen. Senere ser vi at Akima'as, Sadoks sønn, får mye ros av David.

I denne vanskelige perioden, forble Sadok og Abjatar og familiene deres lojale til David fordi de visste at han var Guds mann. Det er til deres ære og et fantastisk eksempel til etterfølgelse.

Begge prestene *forble* imidlertid ikke lojale.

Absaloms styre kom til en bitter og blodig slutt. Fortellingen tar her en spennende vending hvis du forstår hva det betyr for oss. Og denne fortellingen gjelder for alle filadelfiere i dag.

ABSALOMS DØD

Tingene begynte å vende seg i Davids favør. David var i stand til å bygge opp en spesialstyrke mens han var forvist fra Jerusalem. Da opprøret førte til en kamp, var Absaloms hær ingen match for Davids hær. Absaloms nederlag var i horisonten. David elsket Absalom enda han hadde drept Davids førstefødte sønn, Amnon, og nå tok sikte på å ta over. David tok spesielle forholdsregler for å forsikre seg om at Absalom ville bli spart: Han befalte Joab og de andre kapteinene, så alle folkene hørte det, om ikke å drepe sønnen hans (2 Samuel 18:5).

David var en sterk konge åndelig, men han var svak på den måten at han ikke alltid kunne kontrollere de som var under ham. Joab var en mektig general i Davids hær. Kong David var svak i denne situasjonen, og han trengte virkelig Joab. Joab var lojal mot David i at han forsto Absalom var en fiende, men han var illojal ved at han tok tingene i sine egne hender.

Som det utviklet seg, fant Joab Absalom, som hang fast med hodet sitt i grenene på et eiketre. Davids kaptein ignorerte befalingen han hadde fått, og støtte tre kastespyd i hjertet på Absalom (vers 14).

Midt i alle traumene som plaget tronen på denne tiden, var dette en annen illojal handling mot Davids regjering!

Hvis du leser Israels historie, vet du at dette var en betydningsfull hendelse. Gud hevner den slags opprør - og, når tiden var inne, ville Joab bli straffet.

Når det kom til Davids styre, var Absaloms død bitersøt. David ville bli gjeninnsatt på tronen, men sønnen hans var død. Den gode, men likevel tragiske nyheten måtte leveres til David.

SADOKS SØNN: 'EN GOD MANN'

Davids menn vant denne borgerkrigen i Israel, og de to tenåringsønnene til prestene hadde mye av æren for det. Sadoks sønn, Akima'as, var så begeistret for at David hadde blitt gjeninnsatt på tronen, at han personlig ville levere budskapet om seieren til kongen (2 Samuel 18:19). Joab ville ikke la ham springe med budskapet til David fordi han visste hvordan David følte for sønnen sin, og Absalom var død. Joab sendte kusitten i stedet.

Akima'as var lojal mot David slik faren hans var. Han ville ikke gi opp; han bønnfalte Joab om å la ham levere budskapet. "Akima'as, Sadoks sønn, tok igjen til orde og sa til Joab: Det får gå som det vil, men la meg også få springe av sted etter kusitten! Joab sa: Hvorfor vil du endelig gjøre det, min sønn? Du har jo ikke noe gledelig budskap som du får lønn for. Han svarte: Det får gå som det vil, jeg springer av sted! Og Joab sa til ham: Så spring da! Da sprang Akima'as bortetter veien gjennom Jordansletten og *kom forbi kusitten*" (versene 22-23). Til slutt lot Joab seg

formilde og lot Akima'as springe med budskapet til David. Han var så begeistret over Davids seier at han sprang *forbi kusitten* for å fortelle nyheten til David. Han sprang fordi han elsket David, akkurat slik faren hans gjorde det.

Dette var et mørkt øyeblikk for David, på en tid da han var en svak konge. Men han håpet at budbæreren ville bringe gode nyheter. Legg merke til hva David sa om Akima'as. "Vekteren sa: Jeg synes den første løper så likt Akima'as, Sadoks sønn. Kongen sa: *Det er en god mann, han kommer med et godt budskap*" (vers 27).

David hadde håp fordi det var Akima'as. Han visste at Sadoks sønn var en god mann. Fordi David hadde opplevd å ha Sadok nær til seg, visste David at dette var en lojal ung mann, som sprang med nyheter om kampen. Hele Sadoks familie var veldig lojale mot Davids trone.

Etter at slaget var vunnet, var Davids største bekymring hvordan det hadde gått med Absalom. Jeg er sikker på at han tenkte på den tiden da han hadde forskjellige hus-truer og de gangene han var borte fra Absalom og neglisjerte å trene ham godt. Kongen var svak i barneoppdragelse. Da han fikk nyhetene om Absaloms død, bebreidet han sannsynligvis mest seg selv. Han følte at han skulle ha dødd i stedet for Absalom. *Han elsket alle sønnene sine dypt - men det ser ut som om nesten alle var en skuffelse for ham.* Absalom var en voldelig mann, og han døde en voldelig død - men David var likevel knust over å miste ham. Selv med seieren, var det et mørkt øyeblikk for David.

Joab kritiserte David sterkt fordi han sørget over Absalom (2 Samuel 19:5-7). Nasjonen var i forvirring etter Absaloms opprør. Israelittene følte at David hadde forlatt dem. Det var tvil om de ville akseptere at David kom tilbake som konge.

Sadok og Abjatar var fremdeles veldig lojale mot David, og de begynte å hjelpe til med å vinne folkene tilbake til

kongen. Gjennom hele denne store krisen sto disse to prestene på hans side. Men det var enda en krise som ville komme, og bare en av prestene forble lojale.

EN SVIKT I BARNEOPPDRAGELSE

La oss nå hoppe fremover til slutten av Davids regjeringstid. 1 Kongebok 1 forteller om et annet fryktelig opprør imot David som lærer oss mer om Sadok.

På denne tiden var David gammel og begynte å bli svak. Sønnen hans, Adonja grep muligheten og erklærte seg selv som konge. Dette var veldig arrogant av ham. Hvorfor gjorde Adonja dette?

Gud la mye av skylden på David. 1 Kongebok 1:6 åpner: "Hans far hadde aldri i hans liv tuktet ham og sagt: Hvorfor har du gjort dette?" Igjen, årsaken går tilbake til Davids manglende evne til å oppdra barna sine skikkelig. David la aldri bånd på Adonja. Han hadde ikke trent og utfordret sønnen sin slik han skulle ha gjort. Han irettesatte aldri sønnen sin. Moffatt oversetter det slik: "Hans far hadde aldri lagt bånd på ham i hele hans liv, ved å spørre om hva han mente med oppførselen sin." Han ba ham aldri om å holde opp eller ba ham om å forklare oppførselen sin - han bare lot ham slippe unna med det. Kanskje David var så lite rundt Adonja at han følte seg skyldig hvis han irettesatte ham. Likevel ville den irettesettelsen tidligere i Adonjas liv ha vært en stor velsignelse for ham. Det var den slags trening Sadok ga sin sønn.

Vi må lære å bruke reglene for barneoppdragelse hvis vi skal oppdra prinser for Gud.

Vers 6 sier også at Adonja var "meget vakker." David så trolig positive trekk i Adonja og tenkte at han ikke trengte å disiplinere ham. David skulle ha observert han litt nærmere. Han skulle ha testet sin sønns lojalitet mer.

Herr Armstrong brukte å fortelle historien om de to døtrene sine. De var gode døtre, og veldig lojale mot herr Armstrong og Arbeidet i begynnelsen. Herr Armstrong selv sa at han ikke testet dem nok. Da de ble utfordret av et bestemt spørsmål angående bruken av makeup, forlot en av døtrene Guds Kirke.

Foreldre må observere barna sine nøye. Når du gjør det, vil du oppdage visse motiver som ikke er riktige. Barna våre trenger til tider å bli lagt bånd på. Hvis vi svikter å gjøre det, da vil de oppføre seg som Davids sønner: De vil gjøre opprør mot oss og gjøre ting som er veldig pinlig for familiene våre. Et tøylesløst barn vil til slutt gjøre det Adonja gjorde. Problemet med tenåringsgjenger og bandittuvesen er et perfekt eksempel på ukontrollerte barn. Ingen har noen gang lagt bånd på disse ungdommene, så Gud må begrense dem i Trengselen. Han vil bruke militærmakten til et forent Europa ledet av Tyskland, til å legge bånd på dem.

Gud har lover for barneoppdragelse som må adlydes hvis vi skal reise opp konger og prester som kan styre for Gud. Hvis du har barn, da har du ansvaret for å oppdra dem skikkelig.

ABJATARS ILLOJALITET

Det var midt i dette forræderiet at Abjatars karakter, den andre presten som hadde vært lojal til David så lang tid, ble åpenbart. "Han [Adonja] rådførte seg med Joab, Serujas sønn, og med presten Abjatar, og de holdt med Adonja og hjalp ham" (1 Kongebok 1:7). Dette er det som skjedde med Abjatar. Han forlot David og hjalp den opprørske sønnen til kongen!

Abjatar hadde vært med David veldig lenge. Han var hos David før han ble konge. Han var med ham mens Saul

forfulgte ham og tvang dem til å gjemme seg i huler og gjorde livet deres miserabelt. Han var lojal mot David på tross av alle feilene og alle utfordringene han sto overfor. Men til slutt mistet han alt og sluttet seg til Adonja.

Abjatar kan bare ha gitt sin støtte til David *på et kjødelig nivå*. Dette var en fryktelig slutt - å forlate Guds mann og se til en annen mann. Det ser ut som om Abjatar bare har sett til mannen David og ikke til *Gud som sto bak ham*.

Det er en viktig lekse for oss alle her. Gud kommer til å teste lojaliteten vår. Kanskje består vi testen en gang slik Abjatar gjorde. Vi må være klare til å passere den en gang til. Gud vil teste oss helt til Han vet at vi ikke vil forråde Ham eller tronen Hans.

HVORFOR VILLE ABJATAR FORLATE DAVID FOR ADONJA, MEN IKKE FOR ABSALOM? TROLIG VAR HOVEDÅRSAKEN AT DAVID VAR EN GAMMEL MANN. På tiden med Absaloms opprør var David yngre og mer viril; da Adonja gjorde opprør var han mye eldre. Det ville ha vært lett for de yngre mennene å se på seg selv - sin ungdom, talent og muligheter - og bestemme at David var for gammel til å regjere Israel. Det ville ha vært lett for dem å føle at de skulle styre Israel. Men Gud valgte dem ikke.

Vi har sett et lignende opprør i dag. Husk, dette er primært profetier for denne endetiden. Er ikke denne fortellingen veldig lik historien til herr Armstrong på slutten av 1970årene? Mange av de unge mennene som arbeidet sammen med ham så ut til å være lojale. De klarte seg igjennom mange kriser sammen. Men da han ble en gammel mann og hadde et nesten dødelig hjerteinfarkt, begynte noen av disse unge mennene å hevde at de skulle styre i hans sted. Det var mange som begynte å hevde at herr Armstrong var for gammel til å lede Guds Kirke. Lik Adonja, utpekte noen seg selv som ledere i herr Armstrongs sted. Men det var ikke Gud som valgte dem eller godkjente dem.

Abjatar gjorde en alvorlig feil. Han så bare på David som en mann, og bestemte seg for at David var for gammel til å lede. Han ønsket den unge, mektige Adonja, selv om Gud ikke var med ham. Han fulgte ungdom i stedet for å følge Gud. Gud vil alltid bruke menn. Vi må være sikre på at vi følger den riktige - den som Gud bruker. Abjatars illojalitet er den eneste store feilen som er nedtegnet imot ham i Bibelen. Ikke desto mindre brakte det mye skam over ham selv og familien hans.

Men legg merke til at det var en annen prest som ikke var rystet i lojaliteten sin: "Men presten Sadok og Benaja, Joadas sønn, og profeten Natan og Sime'i og Re'i og de heltene David hadde, var ikke med Adonja" (vers 8). Disse mennene forble trofaste! Sadok kunne ha gått sin vei: Han var der da David begikk alle disse syndene. Men han visste at Gud sto bak den mannen og tvilte aldri på det i en alvorlig grad.

Legg merke til at Sadok er nevnt først i dette verset. Dette indikerer at Sadok hadde mye å gjøre med å instruere og lede Benaja åndelig. David lærte Sadok, og deretter lærte Sadok Benaja, denne mektige mannen til David. Sadok var en sterk prest som nøt respekt fra Davids beste krigere!

ALLE DAVIDS PRESTER FORRÅDTE HAM UNNTATT EN. SADOK VAR DEN *ENESTE* PRESTEN SOM VAR LOJAL MOT DAVID GJENNOM HELE REGJERINGSTIDEN HANS. Han hadde troen til å vite hvem Gud brukte. Det er altfor lett for mennesker å bli forvirret over lojalitet. Gud forventer at vi følger menn - men vi må følge de mennene som Gud er med.

SADOK SALVER SALOMO

Natan kom og annonserte at Adonja hadde sammenkalt til en stor fest, for å stadfeste at han var konge (1 Kongebok 1:22-25). "Men meg, din tjener," sa Natan, "og

presten Sadok og Benaja, Jojadas sønn, og Salomo, din tjener, har han ikke innbudt” (vers 26).

Adonja visste hvem som var lojale mot David! Han visste *nøyaktig* hvor disse mennene sto. Det er litt av en ære at disse mennene *ikke* var invitert til Adonjas fest.

*Presten Sadok salvet Salomo til konge
over Israel ved Gihonkilden i Jerusalem.*

David planla raskt en kroning for Salomo: "Og kong David sa: Kall hit til meg presten Sadok og profeten Natan og Benaja, Jojadas sønn!" (vers 32). De tok tjenere og satte Salomo på Davids muldyr, og brakte ham ned til Gihonkilden. "Der skal presten Sadok og profeten Natan salve ham til konge over Israel. Dere skal blåse i basunen og rope: [*Gud bevare kong Salomo!*]", KJV!" (vers 34).

Enda til denne dag lyder fremdeles disse gripende ordene ved kroninger på Davids trone - som i dag befinner seg i Storbritannia: "GUD BEVAR KONGEN!" Hvorfor? På grunn av denne historien!

Etter at David ga disse instruksjonene, svarte Benaja på en veldig inspirerende måte: Da tok Benaja, Jojadas sønn, til orde og sa til kongen: Amen! Måtte også *Herren, min herre kongens Gud*, si dette" (vers 36). Denne responsen viser et fantastisk perspektiv: Benaja, lik Sadok, fokuserte ikke på *en mann*, men på HVOR GUD VAR! Han fulgte Guds salvede, men han så til "HERREN *min herre kongens GUD*"!

Gud velsignet virkelig disse mennene for denne åndelig orienterte holdningen. De hadde æren av å salve kong Salomo. På det tidspunktet snudde hele situasjonen seg raskt.

KRIGSVANTE STRIDSMENN

Benaja er nevnt som en av Davids mektigeste menn i Krønikebøkene: "Så var det Benaja, sønn av Jojada, som var sønn av en djerv og seierrik stridsmann fra Kabse'el. Han slo Moabs to løvehelter. En dag det hadde snødd, steg han ned i en brønn og slo ihjel en løve. Likeså slo han ihjel en egypter, en mann som var fem alen lang. Egypteren hadde et spyd som en veverstang i hånden. Men han gikk ned mot ham med sin stav og rev spydet ut av hånden på egypteren og drepte ham med hans eget sverd" (1 Krønikebok 11:22-23).

Senere ble Benaja gitt en viktig jobb. Adonja ble gitt en sjanse til å leve, men han gjorde opprør igjen og fortjente å dø. Det var også nødvendig at Joab ble henrettet for noen av de tingene han hadde gjort. Med en gang Salomo ble konge, beordret han Benaja til å drepe begge disse mennene.

Ser du slike modige menn i Israel i dag? Da David var en tenåring drepte han en løve og en bjørn, og deretter Goliat. Benaja fulgte det eksemplet og kjempet mot alle odds. Det er den slags kriger du ønsker å ha på din side!

Forstå dette: *Benaja hadde blitt trent opp av Sadok - før han ble presten!*

Det kan synes litt sært. Men fakta er at det krevde *stor tro* å gjøre slike mektige gjerninger. Og igjen, DENNE HISTORIEN ER HOVEDSAKELIG NEDTEGNET FOR GUDS KIRKE I DAG!

1 Krønikebok 12:8 beskriver de store tjenerne til David. Disse mennene var "KRIGSVANTE STRIDSMENN." Det er hva vi trenger å være i dag. Gud har kalt oss til å være åndelige soldater. Vi er her for å gi oss i kast med den verste Goliat gjennom tidene: djevelen Satan i hans verste vrede. VI MÅ BLI TRENT FOR DEN ÅNDELIGE KRIGEN.

Dette er en tidsalder da vi virkelig må huske vår egen historie og Israels historie. Denne historien er spesifikk for oss. NÅR VI FORSTÅR SLIKE MENN SOM DAVID, SADOK OG BENAJA, HJELPER DET OSS TIL Å FORSTÅ HVOR MYE TAPRERE VI TRENGER Å VÆRE, FYSISK OG ÅNDELIG, I DENNE KAMPEN!

Vi må lære å krige og kjempe slik disse tøffe soldatene gjorde som hadde tro på Gud og virkelig elsket hverandre. *Gud forteller oss at Han ønsker at vi blir tøffere.* Vi trenger å bli krigere lik Sadok og Benaja og sønnene deres. Vi kan ha den slags mot fordi vi, lik dem, HAR GUDS UBEGRENSEDE KRAFT BAK OSS!

Da Benaja steg ned i en brønn for å drepe den løven, så han ikke bare til David. Hvis han hadde gjort det, ville han antageligvis bedt *David* om å gjøre jobben. HAN SÅ TIL GUD!

Han visste at dette var nødvendig for ham for å fremme saken til en hersker i Israel, så han simpelthen trodde på Gud. Den tapre, trosfylte holdningen gjorde han i stand til å utrette noen forbløffende ting.

En av nåtidens Israels siste statsministere sa: "Vi er trette av å slåss." Akkurat som laodikeerne er jødene trette av å slåss. Men hvis de ikke kjemper vil de stå ovenfor den verste lidelsestiden noensinne. Laodikeerne vil måtte *utgyte sitt blod* for å komme inn i Guds Rike!

VI MÅ KJEMPE! Vi må KJEMPE for å stride den åndelige kampen hver dag. Vi må *kjempe* for å forbli trofaste til den store Gud. Vi må *kjempe* for å be. Vi må *kjempe* for ikke å tenke at vi har det "for travelt" til å be. Hvis du får det "for travelt" til å be til Gud og ikke kjemper for å sette *først* av tid til Ham, da er du i den kjødelige sonen. La aldri dette skje. Som Paulus skrev i 1 Timoteus 6:12: "STRID TROENS GODE STRID! GRIP DET EVIGE LIV SOM DU BLE KALT TIL"!

SADOKS BARN

I 1 Kongebok 2:35, ble Sadok gjort til den ledende presten i stedet for den illojale Abjatar. Det var en fantastisk jobb, og ga han muligheten til å tjene der ved Davids side. Sadok var lojal hele veien, og han ble gitt sjefsjobben og autoriteten til å lede alle prestene. Han var "prestenes prest." Alt dette fordi han var lojal mot David, og mot Gud, fra begynnelse til slutt.

Interpreters' Bible sier dette om Sadok: "Gud ga prestedømmet, som Han hadde til hensikt å beholde i Elis familie for alltid, til Elis ane Aron. Oppførselen til Eli og sønnene hans hadde gjort dette umulig. Og den kommende døden til Hofni og Pinehas skulle være et tegn på en enda større katastrofe for den familien, der bare en mann vil overleve. Det er videre skjebnen til Abjatar å gråte sine modige tårer

i fangenskap under Salomo, mens en trofast prest, Sadok, tar hans plass (5 Mosebok 19:6-8). Det klare formålet med det avsnittet er å gi guddommelig sanksjon til å ekskludere prestene i høye stillinger ved å gjøre *Sadoks familie til de eneste legitime prestene.*”

For en ære Gud gir til denne mannen! Sadok var lojal gjennom *alle* Davids synder og kamper. Etter at David døde, var Sadok trofast mot minnet hans og mot Salomo. Han forble lojal fordi han ikke fulgte en mann. Han fulgte Gud, og *Guds leder*, uten hensyn til omstendighetene. Og hans arv fortsatte lenge etter han døde.

1 Kongebok 4:2 slår fast at Sadoks sønnesønn Asarja (1 Krønikebok 6:8-9) ble gjort til en prest for Salomo. Den lojaliteten mot Guds trone fortsatte i familien, og så gjorde denne familiens ære!

Gud trener KONGELIGE PRESTER i dag for Sitt morgendagens Rike. Folkene Hans har et enormt og spennende kall! Hvis du ønsker å bli en ”prins” eller leder i Guds Rike - hvis du ønsker å bli en KONGELIG PREST for Gud - ta da lærdom fra suksessen til Sadok og familien hans.

Sadok hadde også andre slektninger som var innviet og utrettet store ting. De fikk mange belønninger, også i dette livet, fordi, som Asarjas navn betyr, de ble ”styrket av Gud.” Hvis du blir styrket av Gud, vil det skje forbløffende ting i livet ditt, akkurat slik det gjør hele tiden i Guds Arbeid! Du må be mye for å bli virkelig styrket av Gud. Du kan kanskje *tenke* at du har styrke - men du er ikke virkelig styrket av Gud med mindre du *går til Gud* for å få den styrken.

2 Kongebok 15:32-33 handler om en annen av Judas konger, Jotam. Han var en ung mann da han begynte å regjere: ”Hans mor hette Jerusa og var *datter av Sadok*. Han gjorde det som var rett i Herrens øyne, slik som hans far Ussia hadde gjort” (versene 33-34). Her var en mor som,

akkurat slik Ordspråkene instruerer, *lærte sønnen sin hvordan han skulle være en konge*. Jeg er sikker på at hun var litt av en enestående hustru og mor, bare ved å dømme etter den kjensgjerningen at hun kom fra Sadoks familie. Her var Davids hus forent med Sadoks slekt! Ikke alle eksemplene var perfekte, men Bibelen nevner virkelig noen store gjerninger som ble utført av "Sadoks sønner" i oldtiden. På toppen av det, skjenket Gud *ekstra* ære til den trofaste presten ved å knytte navnet hans til en inspirerende profeti.

EN TID MED FRAFALL

Vi har opplevd en tid med stort svik og frafall blant Guds folk - opprør enda verre enn det kong David sto ovenfor! Flertallet av Guds egne folk har vært illojale til Davids trone i denne laodikeiske æraen. Da herr Armstrong døde, var det så mange av dem som *forlot Gud* - som om Gud døde på samme tid!

Esekiel 44 er en endetidsprofeti om disse fryktelige vederstyggelighetene som skjer i Guds Helligdom, Guds Kirke. I versene 8-12, profeterer Gud om laodikeerne som gikk langt bort fra Gud, da folkene vendte seg bort.

Gud fordømmer dem for deres lovløshet. På grunn av deres svik, nekter Gud å la disse mennene komme nær Ham nå og i fremtiden: "De skal ikke nærme seg til meg for å tjene meg som prester eller for å nærme seg til noen av mine hellige ting - de høyhellige. Men *de skal bære skammen* for de avskyeligheter som de har gjort seg skyldige i" (vers 13). Belønningen deres, selv om de omvender seg i Trengselen, vil bli sterkt redusert (vers 14).

Dette er også en tid med masseillojalitet mot Guds regjering blant prestene Hans. Det fryktelige eksemplet har ledet Guds folk inn i katastrofal lovløshet! Lik Saul, forårsaket disse lederne at Kirken kom på avveier.

Den illojaliteten og troløsheten som disse mennene demonstrerte, er kjernen av hvorfor de kom på avveier! De forsto det ikke i det hele tatt!

Vi må passe oss, fordi dette er hvor vi kunne begynne å komme på avveie. Guds prester er gitt mer ære og mer ansvar enn resten av Guds folk - og vi blir også dømt strengere! Gud sier det i mange skriftsteder (f.eks. Jakob 3:1).

Men legg merke til at Esekiels profeti fortsetter.

SADOKS SØNNER

”Men de levittiske prestene, SADOKS SØNNER, som TOK VARE PÅ DET SOM VAR Å VARETA I MIN HELLIGDOM, DA ISRAELS BARN FORVILLET SEG BORT FRA MEG, de skal tre nær til meg for å tjene meg ... De skal gå inn i min helligdom, og de skal tre nær til mitt bord for å tjene meg, og de skal ta vare på det jeg vil ha varetatt” (Esekiel 44:15-16).

I oldtiden var Sadoks sønner lojale gjennom alle traumene; de fulgte aldri en mann. Hvem er Sadoks sønner i dag? De er Guds utvalgte. De er lojale til Guds regjering som ble etablert gjennom herr Armstrong, selv etter hans død - akkurat slik Sadok forble lojal til Gud og Salomo etter David døde.

Dette er en profeti om hva Philadelphia Church of God gjør i dag. Når flesteparten av Guds laodikeiske folk kommer på avveier, forblir Sadoks sønner lojale. Det er *grunnen* til at de mottar en slik fantastisk belønning!

Dette er sikkert en av de dypeste profetiene i Bibelen! Sadoks sønner vil komme nær til Jesus Kristus i Morgendagens Verden, når andre ikke kan. Guds folk som gjorde opprør mot Ham, selv om de omvendte seg, vil ikke kvalifisere seg til å være på det nivået.

Sadoks sønner er alltid lojale mot læren om Davids trone, som Gud også lærte gjennom herr Armstrong. Denne

Kirken HOLDER FAST på denne læren om David, og huset og tronen til David, akkurat slik Sadok gjorde. På grunn av den lojaliteten, vil vi dele den hovedkvarterstronen, i motsetning til laodikeerne (Åpenbaringen 3:14-21).

ANTYDER IKKE DET AT VI KOMMER TIL Å ARBEIDE TETT SAMMEN MED DAVID I MORGENDAGENS VERDEN? Det er Davids trone, og Kristus vil sitte på den, og Gud har satt fokuset til PCG på Davids nøkkel på en ekstraordinær måte! Vi har fått mye mere sannhet om den hendelsen enn det herr Armstrong hadde, og vi forkynner den sannheten til verden. Så det ville gi mening at folk, i Morgendagens Verden, vil motta mye av læren og instruksjonen sin fra de av oss i Philadelphia Church i den laodikeiske æraen.

"Men det rommet som har forsiden vendt mot nord, er for de prestene som tar vare på det som er å vareta, ved alteret. Det er Sadoks sønner, de av Levis sønner som trer nær til Herren for å tjene ham" (Esekiel 40:46). Rommet vender mot nord, der Guds trone er. Sadoks sønner har ANSVARET for alteret. De er *høvdingene* blant levittene, eller prestene. SADOK ER DE ENESTE PRESTENE SOM "TRER NÆR TIL HERREN" FRA DEN SISTE ÆRAEN AV GUDS SANNE KIRKE. De har kvalifisert seg til å bli ledende konger og prester, som arbeider tett sammen med Gud på det høyeste nivået i regjeringen. De arbeider der Gud oppholder seg, i den indre forgården (Åpenbaringen 11:1-2). De vil være Guds støtteprester for alltid, og vil arbeide tett sammen med David og andre toppledere.

Dette er den æren som venter Sadoks sønner i dag! (Du kan lese mer om dette i de gratis heftene våre: *Davids nøkkel* og *Esekiel: Endetidsprofeten*.)

All Guds prester må huske Sadoks eksempel. Vi må forenes rundt hovedkvarteret. Når enn vi taler, skulle vi tale som om vi gir budskapet vårt i hovedkvarteret. Vi er *Sadoks sønner*, og vil motta spesiell ære for all evighet fordi vi demonstrerer den lojaliteten i dag.

Husk hvor åpenbaringen om Sadoks sønner kom fra: gjennom embetet til Guds endetidsapostel. Det er slik Guds regjering fungerer! Du blir en Sadoks sønn ved at du forstår den åpenbaringen. Siden vi er Sadoks åndelige sønner, og hvis åpenbaringen kom gjennom mitt embete, ville du ikke kunne si at dette embetet er en type på Sadok? Jeg bare stiller et spørsmål, jeg gir ikke en erklæring.

TROFASTE PRESTER

Til denne dag bruker vi den vidunderlige tittelen "Sadoks sønner" for å beskrive Guds trofaste folk. For en ære Gud gir oss! Han kaller Sadok en *trofast prest*, og Han kaller oss *Sadoks sønner*.

Gud profeterte i 1 Samuel 2:35 at Han ville reise opp en trofast prest, Sadok: "Og jeg vil oppreise for meg en trofast prest. Han skal gjøre etter mitt hjerte og min vilje, og jeg vil bygge ham et hus som blir stående. Han skal ferdes for min salvedes åsyn alle dager."

DENNE PROFETIEN GJELDER SADOKS ÅNDELIGE SØNNER I ENDETIDEN! Gud har gjort det, akkurat slik Han sa Han ville. Hele veien gjennom blir disse helgenene ved Davids trone fordi de ser at Gud støtter den.

Vi er her for å bli trofaste prester lik Sadok. Det betyr mye for Gud å ha en TROFASTE PREST! Han trenger *trofaste prester* - ikke noen som vil si: *Jeg har hatt det med David!* - og gjør opprør når tingene blir røffe. VI MÅ VÆRE VILLIGE TIL Å OFRE ALT FOR DAVIDS HUS OG TRONE. Hvis vi ikke er trofaste prester, kan vi ikke være støtter, tjene Gud og hjelpe til med å styre verden.

David var en mann etter Guds hjerte, som ønsket å tenke og handle lik Gud på alle måter. Det er den slags konge som Gud ønsker seg. Og Sadok var trofast, og gjorde i henhold til det som var i Guds hjerte og sinn. Det er den

slags prest Gud MÅ HA i hovedkvarteret Sitt for alltid! Gud elsker en prest som vil forbli lojal til Ham uansett hva.

Gud vil teste oss i dette, det kan du være sikker på. Men se på belønningen Han tilbyr: *"og jeg vil bygge for ham et hus som blir stående. Han skal ferdes for min salvedes åsyn ALLE DAGER."*

Det er en uendelig dybde i denne profetien! Gud bruker ordet "EVIG" (KJV). Hvis du forblir en trofast prest, vil du bo evig i hovedkvarteret til Guds store Arbeid i den snart kommende Morgendagens Verden! Snart vil Guds Familie bli introdusert for verden. Vi vil bli konger og prester, og lære hele verden disse åndelige leksjonene. I dag har Gud gjenopprettet alle ting i Kirken Sin, men Han vil snart bruke oss til å hjelpe Ham med å gjenopprette alle disse tingene til *hele jorden!* Det er årsaken til at Gud kaller Sitt folk, Sin førstegrøde, på denne tiden. Og det er grunnen til at det er så viktig at vi forblir lojale! Da vil vi hjelpe Jesus Kristus å gjenopprette alle ting og lære alle nasjoner.

Dere er rettfærdige, trofaste prester. Du er en konge fra Davids hus som gjør deg klar for å styre for alltid sammen med Kristus! Når du finner den tronen, hold fast på den og slipp den aldri! Du vil være begeistret for alltid for at du valgte dette. Det er et løfte!

Sadok var en fremragende kriger for Davids trone, og for Gud. Og til denne dag blir den mannen som støttet David, sunget om. Hver gang en konge eller dronning blir kronet på den britiske tronen, synger koret "Presten Sadok." Musikken ble skrevet av G. F. Handel, og ordene ble tatt fra 1 Kongebok 1:38-40: Presten Sadok, og profeten Natan, salvet kong Salomo. Og alle folkene gledet seg, og sa: Gud bevare kongen! Lenge leve kongen! Gud bevare kongen! Må kongen leve for alltid! Amen! Halleluja! Halleluja! Amen!"

Så jeg tenker at vi alle kan si: "Og lenge leve presten Sadok og Sadoks sønner!"

Hvorfor 'Sadoks sønner'?

PROFETEN ESEKIEL BESKRIVER DE SOM FORBLE LOJALE TIL GUD i dette endetidsfrafallet i Guds Kirke, som "Sadoks sønner" (Esekiel 40:46; 44:15; 48:11). Dette er den opphøyde tittelen som Gud gir til de trofaste medlemmene i Philadelphia Church of God. Hvorfor? Her er sju grunner.

1) Vi holder fast på De forente stater og Storbritannia i profetiene.

Denne viktige boka er en nøkkel til å forstå hva som skjedde med Davids trone og hvordan Gud har holdt Sitt løfte til ham. Gud åpenbarte den sannheten til Herbert W. Armstrong. Likevel ødela etterfølgerne hans den boka etter at herr Armstrong døde. Selv de som løsrev seg fra Worldwide Church of God, avsto fra å forkynne om den åpenbaringen Gud ga til herr Armstrong i den boka. Noen av dem tenkte at de visste nok til å sette sammen sine egne uinspirerte versjoner, men de var utvannet og var i utakt med Gud. PCG var den eneste kirken som trykte ikke-opp-havsrett 1945-versjonen av det heftet. Deretter kjempet vi i retten for den veldig utvidede 1980-versjonen og vant retten til å trykke den. Da resten av Guds folk forkastet den, holdt vi fast på denne viktige åpenbaringen.

2) Vi fortsetter å grave i Davids by.

Herr Armstrong var involvert i arkeologiske prosjekter og andre aktiviteter i Jerusalem, Davids by. Gud åpnet den døra for ham - og deretter fortsatte Han å holde den åpen, så vi kunne gå rett igjennom den! Selv om det herr Armstrong

oppnådde var veldig imponerende, er det klart at Gud sparte alle de viktige funnene som er knyttet til Davids trone, inkludert Davids slott og Salomos vegg. Gud sørget for at BARE Sadoks sønner - de som holder fast til denne dype visjonen om Davids trone i den siste Kirkeæraen - ville være involvert i disse oppdagelsene!

3) Vi er åndelige jøder som aldri mister visjonen om Davids nøkkel.

Enda mens 95 prosent av Guds folk vender seg bort, holder vi fast på sannheten om Davids trone. Fjernsynsprogrammet vårt heter *The Key of David* [Davids nøkkel]. Hftet mitt *Davids nøkkel* inneholder en enorm mengde med ny åpenbaring om dette temaet fra Gud (be om et gratis eksemplar). Det er åpenbart at Gud ønsker at vi skal trenge så dypt inn i denne sannheten som det er mulig for oss.

4) Vi fortsetter å la Gud utdype den visjonen.

På grunn av kjærligheten vår til den fantastiske sannheten om Davids trone, har Gud åpenbart mer og mer om den visjonen for oss. Han har gjort det i flere av artiklene våre om de tidligere profetene, hftet om Krønikebøkene (*The Book of Chronicles* - også gratis på forespørsel), og andre måter.

5) Vi fortsetter å følge herr Armstrong, som lærte oss sannheten om Davids familietrone.

6) Vi har iscenesatt musikaler om Jeremia og David, begge fokuserer på Davids trone.

På slutten av 2012 produserte PCG *Jeremia - En musikal og steppedans ekstravagant* i Armstrong Auditorium, en musikal med et budskap om Davids trone. Et år senere produserte vi *David - den uendelige tronen begynner*, til og med mer direkte om det temaet. Vi har et budskap vi må levere, og vi leverer det på alle tenkelig mulig måter.

7) Vi gjør alt vi kan for å forkynne budskapet om Davids nøkkel til Israel og hele verden.

ÅTTE

Salomo: Tempelbyggeren

KONGEBØKENE ER HISTORIEN OM ISRAELS KONGER. VI I Guds Kirke er Israels åndelige konger i dag - konger og prester på fosterstadiet. Så denne boka er virkelig profeti om oss, og den inneholder mektige lærdommer for oss. Etter hvert som vi gjennomgår Kongebøkene, la oss prøve å lære disse leksjonene så godt vi kan.

VIS AT DU ER EN MANN

Legg merke til denne grunnleggende lærdommen for konger som kong David, ga til sin sønn Salomo. "Det led mot den tiden at David skulle dø," begynner 1 Kongebok 2. Kongen var gammel, nær døden. Han hadde nesten mistet kongeriket to ganger til sine egne sønner, Absalom og Adonja, som han elsket til tross for deres opprør.

Her, med stor intensitet, ga David Salomo et avgjørende visdomsord til avskjed: "Jeg skal nå gå den veien

som alt her på jorden må gå. Men vær du sterk, og vis AT DU ER EN MANN! Gi akt på det som Herren din Gud har bestemt. Gå på hans veier og hold hans forskrifter, bud, lover og påbud, slik de står skrevet i Mose lov. Da skal det lykkes for deg, alt det du gjør og tar deg fore” (versene 2-3, DNB 1978).

David ba Salomo å vandre på Guds veier, Hans bud, forskrifter, lover og påbud. *Gjør dette, sa han, og du vil lykkes i alt du gjør. Ikke bli lik Absalom og Adonja. Vis at du er en mann og hold Guds bud! Da vil Gud bringe deg til suksessens høydepunkt!*

Det var grunnen til at David hadde vært suksessfull og hvorfor tjenerne hans var suksessfulle: DE ADLØD GUD. Se på den belønningen David fikk for det!

Dette er hvordan du viser at du er en *virkelig mann*. Hvis dere menn ønsker å være maskuline, er dette hvordan dere gjør det - *på ordentlig*, ikke en uekte, Hollywoodaktig manndighet. Dette er hvor de unge mennene våre vil få deres maskulinitet fra.

Dette var Davids råd til Salomo. Hvis du følger det, vil du ha fremgang og utrette forbløffende bedrifter! Dette er fundamentale ord. Denne verden tenker ikke på denne måten i det hele tatt. De tror at det er ”kult” og sofistisert å bryte Guds bud. Men hvis du vil bli en konge for Gud - hvis du vil tjene Gud og styre med Gud - her er den fundamentale lærdommen du må lære.

I enkelte henseender lærte David denne lærdommen på den harde måten. I flere situasjoner hadde David vært en konge med et svakt styre; mye av det var på grunn av hans egne synder. Men nå ville det bli annerledes.

Med en gang Salomo overtok tronen, håndterte han Abjatar for forræderiet hans (vers 27). Han fikk også Joab drept for all ondskapen hans (verses 28-34). Salomo skulle bli en sterk konge.

KONGELIG YDMYKHET

Salomos styre hadde en strålende begynnelse. "I Gibeon åpenbarte Herren seg for Salomo i en drøm om natten. Gud sa: Be om det du vil jeg skal gi deg" (1 Kongebok 3:5). Gud åpenbarte seg til Salomo i en drøm! Hvor ekstraordinært! Gud elsket David, og Han hadde lovet å arbeide med Salomo på en spesiell måte.

"Salomo svarte: Du har vist stor miskunnhet mot din tjener David, min far, fordi han vandret for ditt åsyn i sannhet og rettferdighet og med et oppriktig hjerte overfor deg. Og denne store miskunn mot ham har du holdt fast ved, og du gav ham en sønn som skulle sitte på hans trone, slik som det er i dag" (vers 6). Salomo hadde en fantastisk holdning her. Han priste sin far, og han priste Gud for å bruke ham slik Han gjorde.

"Nå har da du, Herre min Gud, gjort din tjener til konge i min far Davids sted. Men JEG ER BARE EN UNGDOM, og ofte vet jeg verken ut eller inn" (vers 7). DET ER SLIK YDMYKHET VI TRENGER FOR AT GUD SKAL KUNNE BRUKE OSS OG ARBEIDE MED OSS! Det er en enestående og veldig viktig holdning å ha for en konge!

"Så gi da din tjener et lydhørt hjerte til å dømme ditt folk, til å skille mellom godt og ondt! For hvem kunne ellers dømme dette ditt folk som er så tallrikt?" (vers 9).

Alt dette gledet Gud stort. Han reagerte ved å gi Salomo så mye visdom som ingen noensinne har blitt gitt visdom! "Så vil jeg gjøre det du ber om. Jeg vil gi deg et vist og forstandig hjerte, så det ikke har vært din like før og ikke vil komme din like etter deg. Og det du ikke har bedt om, vil jeg også gi deg, både rikdom og ære, så det ikke skal være din like blant kongene alle dine dager" (versene 12-13). Salomo ble *velsignet rikelig* av Gud.

Da sa Gud: "Dersom du vil vandre på mine veier, så du holder mine lover og mine bud, *som din far David gjorde*, så

vil jeg gi deg et langt liv" (vers 14). Gud ønsket virkelig at Salomo skulle følge i Davids fotspor. Og en stund gjorde han det.

Innen kort tid påtok han seg det mest inspirerende av sin fars siste direktiver: å bygge templet.

2 Samuel 7:13-14, i det de refererer til Salomo, uttaler: "Han skal bygge *et hus for mitt navn*, og jeg vil trygge hans kongetrone til evig tid. Jeg vil være hans far, og han skal være min sønn." David gjorde mektige forberedelser for byggingen av det huset, og deretter bød han sin sønn å legge til det han hadde forberedt og utføre arbeidet (1 Krønikebok 22:6-16).

Noen av de mest fantastiske lærdommene vi kan lære fra Salomos styre er sentrert rundt byggingen hans av Guds tempel.

ET IMPONERENDE BYGGEPROSJEKT

Folk flest ser ikke forbindelsen mellom det fysiske templet i oldtidens Israel og Guds åndelige tempel. DET FYSISKE TEMPLET INNEHOLDER PROFETI OM DET ÅNDELIGE TEMPLET.

Vi kan lære mange leksjoner fra historien som omgir det fysiske templet i Jerusalem. Vi kan også lære av Herbert W. Armstrong, den mannen Gud brukte til å lede åndelige Israel og byggingen av et annet fysisk hus for Gud, i Pasadena, California. Disse leksjonene lærer oss HVORDAN VI SKAL BYGGE FOR GUD. (De lærer oss også indirekte hvordan vi skal *vedlikeholde* det vi bygger, enten det er fysisk eller åndelig. Det er ikke lett. Vi har sett en grandios *svikt* fra laodikeerne i dag. De vedlikeholdt ikke det Gud hadde bygd gjennom herr Armstrong, åndelig eller fysisk. De kastet bort all den verdifulle sannheten og vanskjøttet den fysiske rikdommen. De endte opp med å selge Guds hus,

og se på den skammen som har kommet inn i den bygningen hele tiden etterpå.)

Salomo hadde 200 000 arbeidere som bygde den mest storslåtte strukturen som noensinne har prydet jorda. Han brukte de dyktigste arbeiderne som var tilgjengelig på denne planeten. De store byggesteinene i Salomos tempel var hugd ut og gjort i stand i steinbruddet. Deretter ble steinene brakt til byggeplassen (1 Kongebok 5:17).

I dag har Faderen og Kristus en englehær på mange millioner som hjelper til med å bygge det åndelige templet Hans. De utgjør en stor del av Guds åndelige kompetente arbeidskraft.

GUD STEINHUGGEREN

”Da huset ble reist, ble det bygd av hele steiner fra steinbruddet. En hørte verken hammer eller øks eller noe slags jernredskap i huset da det ble bygd” (1 Kongebok 6:7). Hver eneste stein var hugget ferdig på forhånd. En hørte verken hammer, øks eller jernredskap på byggeplassen da templet ble bygd.

Dette er en STOR LEKSJON og MEKTIG PROFETI om *hvordan det åndelige templet blir bygd i dag*. GUDS UTVALGTE BLIR HUGGET TIL PÅ FORHÅND SOM ÅNDELIGE STEINER I DAG. DET FOREGÅR EN STORSTILT BYGGING - men siden det er åndelig, er verden uvitende om dens eksistens. De forstår ikke at DET ER INDIVIDUELLE STEINER - FREMTIDIGE KONGER OG PRESTER - FORMET OG STØPT. GUD GJØR DET ARBEIDET I STILLHET. SLIK AT NÅR HAN KOMMER HIT, VIL DET TEMPLET VENTE PÅ HAM! VERDEN VIL BLI VELDIG SJOKKERT OVER Å SE EN ÅNDELIG NASJON, ELLER TEMPEL, SOM SER UT TIL Å HA BLITT BYGD PÅ EN DAG! (Jesaja 66:8). Den vil plutselig se det templet - åndelige Israel - som Gud bygde med førstegrøden.

”Så er dere da ikke lenger fremmede og utlendinger, men dere er de helliges medborgere og Guds husfolk, bygd opp på apostlenes og profetenes grunnvoll, og hjørnesteinen er Jesus Kristus selv. I ham blir hele BYGNINGEN føyd sammen og vokser til et HELLIG TEMPEL i Herren. I ham blir også dere, sammen med de andre, bygd opp til en Guds bolig i Ånden” (Efeserne 2:19-22). Guds ”hellige tempel” er ”føyd sammen.” Av hvem? Av Gud, *gjennom* apostler og profeter - menn. Det betyr Guds regjering.

De som underordner seg helt under Gud, vil bli støtter i det templet (Åpenbaringen 3:12). Det er klart at de vil være en familieregjering. ”Den som seirer, ham vil jeg gi å sitte med meg på min trone, likesom jeg og har seiret og har satt meg med min Far på hans trone” (vers 21). Vi vil dele Kristus’ trone slik Han deler Sin Fars trone.

Kristus minner oss om Faren og Sønnen - Gudsfamilien. Det er en trone - regjering - som Gud vil dele med de helgenene som forstår Guds kjærlige familieregjering.

Gud plasserer de helgenene som gjør opprør, i den ”ytre forgården” av tempelet Sitt. De vil bli slynget ut i den Store Trengselen (hedningefolkene tid) hvis de ikke omvender seg. ”Og det ble gitt meg et rør, likesom en stav, med de ord: Stå opp og mål Guds tempel og alteret og dem som tilber der! Men forgården utenfor templet, la den være, og mål den ikke. For den er gitt til hedningefolkene, og de skal trække ned den hellige stad i førtito måneder” (Åpenbaringen 11:1-2). De helgenene som *står opp og måler* nå, blir støtter i Guds fremtidige tempel. De er i den indre forgården i dag, hvor Gud dveler. Det er der Guds Arbeid utgår fra.

I DAG MÅLER, ELLER HUGGER GUD UT PÅ FORHÅND, DE ÅNDELIGE STEINENE SINE FOR SITT ÅNDELIGE TEMPEL - SOM ER MYE STØRRE ENN SALOMOS TEMPEL! LAODIKEERNE FEILER FORDI DE NEKTER Å BLI MÅLT ELLER FORMET AV GUDS FAMILIEREGJERING.

”Vend tilbake, I frafalne barn, sier Herren; for jeg er eders ekteherre, og jeg vil ta eder, én av en by og to av en ætt, og føre eder til Sion” (Jeremia 3:14, DNB 1930). Bare noen få - en fra en by og to fra en familie - vil la Gud forme og støpe dem inn i Hans åndelige tempel, som også er Jesus Kristus’ Brud. Gud er bare gift med åndelige Israel i dag.

Denne prosessen med å forme tempelsteinene kunne aldri bli gjort uten Guds familieregjering. Det er derfor RØRET blir gitt *først* - det er et symbol på Guds regjering. Gud bruker MENN til å utføre den jobben i dag. Bare noen få forstår og underordner seg til Gud og oppfyller sitt høyeste potensial.

Gud brukte en endetids-Serubabel til å bygge Filadelfiaæraen i Kirken Sin. ”Og Herrens ord kom til meg, og det lød så: Serubabels hender har grunnlagt dette huset, og hans hender skal fullføre det. Og du skal kjenne at Herren, hærskares Gud, har sendt meg til dere. For hvem har foraktet den lille begynnelses dag? Med glede ser de blyloddet i Serubabels hånd, disse sju Herrens øyne som farer omkring over hele jorden” (Sakarias 4:8-10). Gud ga oppdraget Sitt til en mann og et blylodd for å hjelpe Gud med å meisle, eller hugge ut på forhånd, ”tempelsteinene.” Gud bruker alltid en mann til å lede Arbeidet Sitt. Et blylodd er verdiløst hvis ikke Gud også gir familieregjeringen Sin.

Et blylodd blir brukt til å måle nøyaktig, slik enhver bygningsarbeider vet. Gud er ikke en slurvet byggmester.

Salomo måtte bruke en sterk regjering for å bygge det vakreste byggverket noensinne på jorda; er det ikke logisk at Gud også må bruke regjeringen Sin for å bygge et langt herligere åndelig tempel?

Herbert W. Armstrong ble brukt til å etablere Guds regjering, og se på fruktene av arbeidet hans! Når det gjelder antall, har det antageligvis aldri vært et større Arbeid

for Gud. Til tross for disse fruktene, har alle laodikeerne avvist den regjeringen - til sin egen skam.

GUD VIL SNART TA ALLE DISSE FORHÅNDSHUGDE "STEINENE" TIL JERUSALEM OG STYRE HELE DENNE JORDA! For en storslått, oversanselig masterplan Gud har for å bygge templet Sitt. For en forferdelig feil hvis vi ikke forstår Guds fantastiske tempel!

ÅNDELIG GULL

Gud brukte en enorm mengde gull i Salomos tempel. "Og Salomo kledde huset innvendig med fint gull og hengte gullkjeder bortetter veggen foran det innerste rommet og kledde den med gull. *Hele huset kledde han med gull* fra en ende til annen, og hele alteret som hørte til det innerste rommet, kledde han med gull" (1 Kongebok 6:21-22). I dag ER GUDS FØRSTEGRØDE DET ÅNDELIGE GULLET. Jeg drøfter dette temaet i heftet mitt *Klagesangene: Punktet for ikke noen vei tilbake* (gratis på forespørsel).

Kapittel 4 av Klagesangene beskriver den viktigste årsaken til at Gud vil kaste Kirken Sin inn i den Store Trengselen. Det viser at hovedproblemet ligger hos prestene. "Å, hvor matt gullet er blitt, det edleste gull forandret! De hellige steiner ligger strødd omkring ved alle gatehjørner!" (vers 1). Dette stykket profeterte for lenge siden at flesteparten av Guds prester i endetiden ville bli laodikeiske. Gud sammenligner de laodikeiske endetidsprestene med GULL SOM HAR BLITT MØRKT, og med "HELLIGE STENER"(DNB 1930). Disse prestene hadde Guds dyrebare sannhet og deretter ødela seg selv.

Gullet som har blitt "matt" viser utvilsomt til de 50 prosentene av de lunkne laodikeerne som vil omvende seg i den Store Trengselen. Gullet har blitt mørkt, men det er fortsatt gull. *Steinene* som har blitt kastet på gatene, henviser

sikkert til de 50 prosentene av laodikeerne som nekter å omvende seg, og vil bli kastet i ildsjøen. De er ikke åndelig gull lenger og de har ingen verdi for Gud.

Men vers 2 viser at Guds utvalgte gjør et arbeid på den samme tiden. "Sions barn, de dyrebare! Like i verd med det fineste gull. Hvor de er blitt aktet som leirkrukker, et verk av en pottemakers hender." De utvalgte har forblitt ydmyke, slik at Gud kunne forme og støpe dem.

Se hvordan Gud snakker om disse dyrebare Sions sønner! Du kan se her i oversettelsen DNB 1978 at dette er den mest kraftigste slags poesi: "Sions barn, de dyrebare! Like i verd med det fineste gull. Hvor de er blitt aktet som leirkrukker, et verk av en pottemakers hender."

Hvordan ser Gud på folkene Sine? *Dyrebare! Fint gull!* Gud ønsker at vi skal forstå hvor mye Han elsker oss! Guds helgener er lik rent gull! Ser du hvor dyrebar den karakteren vi bygger er? Prestene som det snakkes om *her* blir omtalt som "fint gull," et uttrykk lik det med "JUVELER" som vi finner i Malakias 3:17. *Gud verdsetter Familien Sin veldig høyt, for de er sjeldne* - den Eviges mest dyrebare eiendeler. Disse prestene har holdt seg nær til Gud og opprettholder sannhetene Hans.

Versene 1 og 2 av Klagesangene 4 er mer bevis på at det var profetert at en Kirkesplittelse ville skje. Vers 1 omtaler en gruppe med prester som GULL SOM BLE MATT - eller laodikeiske. De var Guds prester som ble forurenset! Vers 2 viser til de DYREBARE SIONS SØNNER, som blir sammenlignet med FINT GULL! De har overgitt seg til Gud og har blitt foredlet åndelig av Ham.

Det er slik Gud ser på *alle* folkene Sine - men som du kan se i vers 1, har mange av dem blitt matte, og det rene gullet har forandret seg. Hva skjedde med disse dyrebare Sions sønner? De var veldig *dyrebare* for Gud - nobelt, gyl-lent, rent gull - og deretter anløp det gullet. DET ER HELT I

STRID MED GULLS NATUR Å FORANDRE SEG SLIK! Det skulle også være i strid med hvordan vi er. Ve oss hvis vi lar gyllen karakter anløpe eller blir lik vanlige steiner.

Er vår natur gyllen slik Guds er? Åh, hvor Gud elsker den gylne karakteren som forbereder oss til å ekte Sønnen Hans!

”Alle veggene i huset prydet han med *utskårne* bilder av kjeruber og palmer og utsprungne blomster både i det indre og det ytre rommet” (1 Kongebok 6:29). Nå har Gud *utskårne* helgener med strålende guddommelig karakter.

INNVIELSEN

Da byggingen var ferdig, iscenesatte Salomo en stor innvielsesseremoni. ”Så trådte Salomo fram foran Herrens alter midt for hele Israels menighet og bredte hendene ut mot himmelen og han sa: Herre, Israels Gud! Det er ikke noen Gud som du, verken i himmelen der oppe eller på jorden her nede. Du er den som holder din pakt og bevarer din miskunn mot dine tjenere, når de vandrer for ditt åsyn av hele sitt hjerte, og du som har holdt det du lovte din tjener David, min far. Du lovte det med din munn, og du har oppfylt det med din hånd, som det viser seg i dag. Herre, Israels Gud! Så hold nå også det du lovte din tjener David, min far, da du sa: *Det skal aldri mangle en mann av din ætt [en mann fra Davids hus] til å sitte på Israels trone for mitt åsyn*, så sant dine barn akter på sin vei og vandrer for mitt åsyn. Så la nå, Israels Gud, de ordene bli sannhet som du har talt til din tjener David, min far” (1 Kongebok 8:22-26). Gud ikke bare ytret det løftet til David, sa Salomo, Han oppfylte det med Sin hånd. Han oppfylte *nøyaktig* det Han hadde sagt, selv om de fleste folk i denne verden ville benekte det. Salomo var helt klar over den spektakulære pakten, og han trodde på den! For en vakker bønn.

I vers 27 sa Salomo at til tross for herligheten i det templet, var det ikke en gang en god fotskammel for Gud. Vi vil studere dette verset litt grundigere litt senere. Selv ikke hele universet kan romme Gud - så hvorfor er Han så opp-tatt av deg? "Men du vil likevel vende deg til din tjeners bønn og til hans ydmyke begjæring, Herre min Gud, og høre det rop og den bønn som din tjener bærer fram for ditt åsyn i dag" (vers 28). Gud hører likevel bønnene våre. Hvorfor? FORDI VI ER SØNNENE HANS. Og Gud neglisjerer ikke Familien Sin slik de fleste mennesker gjør. Vi er kongeprester på fosterstadiet. Vi har blitt kalt for å hjelpe til med å styre universet som en del av Gudsfamilien.

Det er en stor fare som vi må forstå, ellers kunne vi komme til å miste den fremtiden. "Hver gang det da kommer en bønn eller ydmyk begjæring fra noe menneske

Salomo samlet folket i Israel til en storslått innvielsesseremoni, før han ba om Guds velsignelser over templet.

eller fra hele ditt folk Israel, fordi de hver for seg kjenner sitt *hjertes nød*, og de så brer ut sine hender mot dette hus, så vil du høre det i himmelen, der hvor du bor. Du vil tilgi og gripe inn og gi hver mann etter hans ferd, fordi du kjenner hans hjerte. For bare du kjenner alle menneskebarns hjerter” (versene 38-39).

Vi må overvinne pesten i menneskehjertet. Og for en pest det er. De fleste av Guds Åndsunnfangede folk har vendt seg bort fra Ham midt i en strålende åndelig innhøsting. Deres egen onde menneskenatur forfører dem til å avvise den regjeringen som Gud lærte dem. Problemet dreier seg alltid om regjering. Men hvis vi brer ut hendene og roper ut til vår Far, KAN VI SEIRE OVER PESTEN I VÅRT ONDE HJERTE. Hvis vi gjør det, er universet vårt!

ET ENDELØST UNIVERS

I denne innvielsesbønnen ytret Salomo en forbløffende uttalelse som vi trenger å forstå.

Heftet mitt *Profeter igjen* forklarer åpenbaringen som Gud har gitt oss om Efeserne 3:9. Det verset sier: ”Og å opplyse ALLE [MENNESKER] om hvordan *husholdningen* [eller *utleveringen*] er med denne hemmelighet som har vært skjult fra evige tider i Gud, han som skapte alt.” Det snakker om å *utlevere* eller *distribuere* noe sannhet fra Gud, som har vært innhyllt i MYSTIKK for denne verden. Det sier ikke at vi bare må levere dette mysteriet - noe vi for visst må gjøre. Men det sier at vi må få *alle mennesker* til å forstå at dette mysteriet trenger å bli utlevert, eller erklært, til hele menneskeheten!

Slik jeg forklarte i det heftet, er det en sterk antydning om at Guds Familie vil fortsette å vokse og vokse for alltid! Jesaja 9:6-7 profeterer: ”Så skal utvidelsen av hans regjering og freden bli uten ende” (KJV) - den vil bli endeløs,

uten grense - på "Davids trone." Det er på Davids trone hvor kongene vil styre fra.

Se nå igjen på 1 Kongebok 8:27. Salomo ba: "Men bor da Gud virkelig på jorden? Se, HIMLENE OG HIMLENES HIMLER rommer deg ikke! Hvor meget mindre da dette hus som jeg har bygd." Det er DNB 1988, men her er hvordan det står på hebraisk: "Men vil Gud i sannhet bo på jorden? Se, HIMLENE OG HIMLENES HIMLER KAN IKKE ROMME DEG; hvor mye mindre da dette huset som jeg har bygd?"

ORDET *HIMLENE* ER DET SAMME I ALLE TRE TILFELLENE. ALLE TRE ER FLERTALL. Det samme ordet blir brukt i Jesaja 65:17, der det står: "Jeg skaper nye *himler*" (KJV); Klagesangene 3:41 snakker om "Gud i *himlene*," (KJV) snakker om universet; Habakkuk 3:3 (KJV) sier "Hans prakt dekker *himlene*," eller universet.

Teologisk ordbok for Det gamle testamente sier at ordet *himlene* (Hebraisk *shamayim*) blir brukt om de fysiske himlene, og OGSÅ OM GUDS TILHOLDSTED, DER GUD BOR. Den sier: "Salomo forsto at hele himmelen og de høyeste himlene selv, ikke kunne romme den Allmektige Gud. Enda så enorme himlene er, er de bare en del av Guds skapelse, og Han er over det hele. Derfor har Salomo ingen illusjoner om at Gud har brukt for templet hans eller at det kan romme Ham."

Universet vårt rommer noe slikt som 2 til 3 billioner galakser. Salomo sier at Gud SKAPTE disse - og de kan ikke romme Ham! Hvis han ville, kunne Han skape 3 billioner eller 50 billioner flere! De kan ikke romme Gud fordi Han er deres skaper! De kan ikke romme Gud fordi Han er deres Skaper! Du kan fortsette med *himler* og *himler* og *himler*, og de kan fortsatt ikke romme Gud. Bare stopp opp og husk at Gud formet all fast eiendom. Han skapte deg og sinnet ditt. Han kan ikke rommes av Sin egen fysiske skapelse.

Jeg tror ikke at noen virkelig kan forstå akkurat hvor uendelig himlene og himlenes himler vil bli. Men jeg tenker at dette verset beskriver noe bakenfor noe vi noensinne har sett på så langt som skapelsen ut i universet - at uansett hva du ser, eller hva som er der, så kan det ikke romme Gud. Det er som om universet selv er ubegrenset!

JEG TROR AT 1 KONGEBOK 8:27 BESKRIVER ET ENDELØST UNIVERS. HVIS DET GJØR, LEGGER DET EN ANNEN DIMENSJON TIL DET VI HAR SPEKULERT OM TIDLIGERE.

Jeg tror helt sikkert at dette verset beskriver noe utenfor universet slik vi kjenner det. Kanskje er alt det universet Gud trenger allerede der ute, men jeg tror ikke at det er hva dette verset indikerer.

Herbert W. Armstrong skrev dette: "Tidligere statsminister Winston Churchill, da han talte på et fellesmøte i kongressen til De forente stater i tiden for annen verdenskrig, sa: 'Det er et formål som blir utarbeidet her nede.' ... Det er selvsagt en høyere makt ovenfor som utarbeider det formålet. Det formålet er skapelsen av perfekt, hellig og rettferdig karakter i skapte individuelle vesener *for å fortsette Guds skapende arbeid gjennom det endeløse universet, evigvarende tid uten ende.*

"Nå lurer jeg på om du fatter alt dette? Det er mye mer enn noe vi normalt ville betrakte som arbeidet til denne Kirken her og nå. *Det er mer enn enda et tusen år inn i fremtiden.* DET GUD GJØR NÅ ER EN FORBEREDELSE FOR DET. Han gjenskaper seg selv i Kirken Sin nå. Han vil fortsette å reproducere seg selv når Kristus kommer for å sette opp Guds Rike i Tusenårsriket" (Worldwide News, 6. mars, 1981).

DET SYNES SOM OM 1 KONGEBOK 8:27 FORSTERKER DISSE ANDRE SKRIFTSTEDER VI SNAKKER OM SÅ OFTE. DET SYNKRONISERER MED JESAJA 9:7 - AT REGJERINGEN SOM STYRER DAVIDS TRONE, OG FREDEN SOM DEN BRINGER, VIL FORTSETTE Å EKSPANDERE

OG EKSPANDERE FOR ALLTID! En definisjon av *økning* i Jesaja 9:7 (KJV) er ETTERKOMMERE ELLER ØKNING I EN FAMILIE. Dette er en klar uttalelse i profeti om at Gud har planer om å utvide familieregjeringen Sin for evig og alltid. Det ser ut for meg som om utvidelsen av Familien Hans vil gå videre og videre! Nå synes Salomo å indikere at økningen av universet aldri tar slutt. Hvis Guds Familie er endeløs, vil det bli et behov for et uendelig verdensrom!

Dette er *Gud* vi snakker om!

Salomo sa: "SE, himlene og himlenes himler." SE! *Gesenius' Hebrew-Chaldee Lexicon* sier at orde betyr "Utrolig!" - som om du prøver å forklare denne sannheten om universet til noen, og blir så overveldet at du sier: "Utrolig!"

Hvem kan stanse Gud hvis Han ønsker å skape en billion eller 50 billioner flere universer? Det er, når alt kommer til alt, Hans skapelse, og Han er ikke begrenset av det. Jo mer du tenker på disse versene, desto mer innser du at du ikke helt kommer inn på livet av Guds sinn! Det bare fortsetter å ekspandere i tankene dine hele tiden. Og det blir enda mer spennende fordi du vet at du kommer til å være i den Familien! Du og jeg er en del av den fremtiden - vi er midt oppi det hele. Det er *fantastisk* å tenke på hva vi vil gjøre i universet for alltid! Dette er Guds sannhet!

Gud er alltid i stand til å ekspandere universet. Himlene og himlenes himler kan ikke romme Ham. Som en definisjon av dette verset beskriver det, Han står høyere enn det hele. Hvor lite vi mennesker vet om Gud. Vi trenger alle å strekke fantasien vår og la den Hellige Ånd forsterke den. Be og studer og prøv å fatte alt dette, for det er ikke enkelt.

Når Gud bringer denne verdens folk inn i Familien til Gud, vil de bli fylt med glede og spenning! Fantasien deres vil nesten briste når de forstår hva Gud har i vente for dem! Og vi vil ha æren av å lære dem den sannheten.

BARNLIG UNDRING

Dette handler om Salomo og Davids hus. Du kan se at Salomo var litt av en intelligent mann. Han hadde mye visdom fra Gud, og han kom med en uttalelse her som jeg ikke ser noe annet sted i Bibelen. På den måten tenker jeg at det er unikt. Det snakker om den fysiske skapelsen, og det synes å tilføye en dimensjon til all denne andre fantastiske sannheten vi har hørt.

Det må forandre tankegangen vår og livet vårt når vi forstår hvor spesielle vi vil være for Davids hus åndelig, og sitte på tronen sammen med Skaperen av alt det!

”Men du vil likevel vende deg til din tjeners bønn og til hans ydmyke begjæring, Herre min Gud, og høre det rop og den bønn som din tjener bærer fram for ditt åsyn i dag. La dine øyne være åpne over dette hus natt og dag - det sted som du har talt om og sagt: Mitt navn skal bo der. Hør den bønn som din tjener ber, vendt mot dette sted. Du vil høre på din tjeners og ditt folk Israels ydmyke begjæring, som de bærer fram vendt mot dette sted. Ja, du vil høre den på det sted du bor, i himmelen. Du vil høre og tilgi” (1 Kongebok 8:28-30).

Den samme Gud som himlenes himler ikke kan romme *hører bønnene dine!* Den samme Gud **TILGIR** oss når vi synder, hvis vi omvender oss slik David gjorde. Og Han ønsker at du skal vite at all den kraften er der for å vokte over og beskytte **DEG**, til å inspirere og oppmuntre **DEG**!

Vi lærer å kjenne Gud bedre hele tiden; det er derfor vi er her. Hvis du virkelig kjenner denne Gud, kommer du til å *frykte* Ham på den måten David gjorde det - og ønske å bli lik Ham, å tenke og handle slik Han gjør!

GUD ØNSKER Å FYLLE OSS MED UNDRING OVER DET HAN UTRETTER! Det er ikke mye *barnlig undring* i Satans verden; folk flest går i den motsatte retningen av det. Men det er

ubegrenset undring i Davids hus! Hvordan kan du tenke på hva Salomo sa i forbindelse med andre vers som Jesaja 9:7 og Efeserne 3:9, og ikke bli fylt med undring? Dette handler ikke om å spille på harper i all evighet - dette er den mest spennende tingen som kunne komme ut av Guds eget sinn! Han vil *fylle deg med undring* - og vi trenger det! Vi trenger å bli inspirert. Vi trenger å bruke fantasien vår til å tenke oss ut i universet fordi, når alt kommer til alt, vi vil styre over det. Vi må forklare folk hvor spennende alt dette er!

Hvem er *du*? Hvem er jeg som kjenner til dette forbløffende underet? Hvem er jeg som er i stand til å forstå dette? Hvem er vi som får lov å ha en del i dette? Vi er bare *støv*; hvis vi ikke gjør noe åndelig betydelig på vår reise gjennom dette livet, vil vi simpelthen vende tilbake til støv. Det er ikke noe som er verdt å ta vare på hvis vi ikke kobler den ånden i mennesket sammen med Guds Ånd.

”Lovet være Herren som har gitt sitt folk Israel ro, slik som han lovte! Ikke ett ord er blitt til intet av alle de gode ord han talte ved sin tjener Moses” (1 Kongebok 8:56). Verden tror ikke på dette, men ikke ET ORD av Guds løfter til David og til oss har feilet.

GUDS HJERTE ER MED HANS HUS

Da herr Armstrong dedikerte Ambassador Auditorium i 1974, sa han at det var ”EN AV DE STØRSTE BEGIVENHETENE I LIVET TIL OSS ALLE.” Tenker vi på Armstrong Auditorium, Guds hus i dag, på den måten? En dag vil disse folkene som har besøkt dette huset, og som ikke hadde blitt kalt eller valgt i denne tidsalderen, bli helt sjokkert over å innse hvilket budskap som ble gitt her.

I bønnen sin i den innvielsessermonien i 1974, sa herr Armstrong: ”Nå kommer vi til det øyeblikket da jeg ønsker

å dedikere dette i navnet til den levende Jesus Kristus, til den store Guds ære og herlighet. Allmektige Gud, vennligst gi oss at vi alltid vil bruke denne bygningen til din ære og herlighet; at ikke noe vil skje her som ikke vil behage deg. Jeg ber deg, Allmektige Gud, til å ære bønnene som går opp til deg fra denne bygningen.” Vi ba den samme bønnen for Armstrong Auditorium.

”Jeg ber deg om å velsigne de som kommer inn i det,” fortsatte han. ”Jeg ber deg om å velsigne alle som vil tale i prekener eller i Bibelstudier fra denne plattformen. Jeg ber deg om å velsigne alle folkene etter hvert som de kommer, og åpne ørene deres og sinnene deres til det som vil bli forkynt til dem i denne bygningen. Jeg ber deg, Allmektige Gud, å velsigne den og beskytte den på alle måter - å bevare den, fordi du er den store Skaperen, og du er Skaperen som bevarer det du skaper.”

Det var bare et problem: Folkene *ønsket* ikke å bevare det. De på toppen ønsket å gjøre opprør mot det. Det var bare en hvilken som helst bygning for dem; så de *solgte* Guds hus! Det viser hvor *uvitende* de er om Guds Ord, og opprørske mot denne endetidstypen av Elias, som Gud brukte til å gjenopprette alt og til å bygge det huset!

Etter at Salomo var ferdig med å bygge det templet, viste Gud seg for han for andre gang, slik Han hadde gjort i Gibeon (1 Kongebok 9:2). For en mulighet Salomo hadde! Hvordan er det å ha Gud å vise seg for deg to ganger?

”Og Herren sa til ham: Jeg har hørt din bønn og ydmyke begjæring som du bar fram for mitt åsyn. Jeg har helliget dette huset som du har bygd, så jeg lar mitt navn bo der til evig tid, og *mine øyne og mitt hjerte skal være der ALLE DAGER*” (vers 3).

ARMSTRONG AUDITORIUM ER GUDS HUS, OG HANS ØYNE ER PÅ DET ALLE DAGER! ØYNENE VÅRE OG HJERTET VÅRT MÅ VÆRE PÅ DETTE HUSET - ALLE DAGER!

Vi *må* være helhjertet fordypet i hva Gud gjør! Dette er Guds hus, og hvor velsignet vi er som kan komme sammen i det. Gud velsigner det som blir gjort i dette huset! Men Han vil ikke bevare det, hvis vi selv ikke bryr oss om å bevare det.

Salomos navn impliserer *fred* (1 Krønikebok 22:9). Gud ga Israel *fred* under Salomos styre - et *forbilde* på den vidunderlige Morgendagens Verden. Gud er i ferd med å bringe *fred* til hele verden! Vi vil etablere Guds hus i Jerusalem, og også Gudshus på andre steder for å tilbe Gud og lære våre barn og voksne å herliggjøre Gud. Hjertene og sinnene våre vil være på alt Gud gjør - *alle dager!*

HERLIGGJØR GUD PÅ JORDA I DAG

Herr Armstrong skrev dette i medlemsbrevet sitt 20. januar 1964, der han drøfter det andre templet i Jerusalem: "Jeremia hadde profetert om gjenreisningen av templet etter 70 år. Disse hjemvendte jødene hadde feilberegnet datoer. De trodde at de 70 årene ikke hadde kommet enda ... De bygde ELEGANT hus FOR SEG SELV til å bo i - men de forsømte å bygge Huset som Gud skulle bo i."

Haggai 1:7-8 sier: "Så sier Herren, hærskarenes Gud: Legg merke til hvordan det går dere! Gå opp i fjellet og hent tømmer! Bygg huset! Så vil jeg ha behag i det og herliggjøre meg, sier Herren." Å bygge noe for å herliggjøre Gud slik, er et *stort* prosjekt. Det krever mye kjærlighet til Gud. Det er ikke plass for egoisme. Det krever glede og takknemlighet.

Vers 14 viser at Gud oppildnet iver hos Serubabel og resten av folket, til å gjøre denne enorme jobben.

Her er det jeg skrev *før* vi bygde Armstrong Auditorium, eller Guds hus: "I dag vil Gud at vi skal bygge et hus for Ham. Kan vi bli oppildnet slik Serubabel ble? Hvis vi er,

kommer vi til å bygge - og bygge raskt - og det vil bli imponerende, og vi vil *herliggjøre Gud over hele denne jorda!* Når alt kommer til alt, er boka til Haggai en profeti for oss i dag (be om det gratis heftet vårt om Haggai).

"I Revised Standard Version, i vers 8, står det: 'Gå opp i åsene og bring tømmer og bygg huset, slik at jeg kan finne gled i det og AT JEG KAN VISE MEG I MIN HERLIGHET ...' Gud *ønsker så visst å vise seg i Sin herlighet.* Han ønsker at folk skal *kjenne Ham slik Han virkelig ER.* "At jeg kan vise meg i min herlighet" er et fasinerende uttrykk. Vi må bygge det huset slik at Gud har behag i det, og at Han da vil 'vise seg i Sin herlighet'! Gud vil være tilstede i ånd, og gi oss mer av Sin herlige tilstedeværelse! Det vil bli den desidert vakreste bygningen på Herbert W. Armstrong Collegeområdet. Og *jo mer vi herliggjør Gud i det huset, desto mer vil Han vise Seg i Sin helliggjorte tilstedeværelse!*"

Gud vil at all Hans prakt og ære skal bli manifestert til verden.

Jesaja 60:1 sier: "Stå opp, bli lys! For ditt lys kommer, og Herrens herlighet går opp OVER DEG." Vi har Guds virkelige herlighet.

"Folkeslag skal vandre til ditt lys, og konger til den glans som er gått opp over deg" (vers 3). Alle hedningene og hele verden vil komme til oss og komme til det lyset når vi er herliggjort lik Gud. De vil være *ivrige* etter å gå der Gud er herliggjort. VI TRENGER Å MANIFESTERE SÅ MYE AV DEN HERLIGHETEN SOM VI KAN I DAG, OG BRINGE FOLK TIL DET VIDUNDERLIGE, DYREBARE LYSET.

GUDS MÅL ER IKKE Å FÅ PENGENE DINE. HANS MÅL ER Å HERLIGGJØRE DEG SLIK HAN ER HERLIGGJORT! Jesaja 60:1-3 viser at Gud vil herliggjøre oss på den måten *Han* er herliggjort, *HVIS* vi herliggjør Ham på denne jorda i dag. Det er spesielt. Gud ønsker Sin herlighet her i dag; DET ER GRUNNEN TIL AT DU ER HER!

Herr Armstrong fortsatte: "Når jeg leser, igjen, Haggais budskap fra Gud - det kom som et lynnedslag, som et budskap fra Gud TIL KIRKEN SIN I DAG! Det slo meg som et høyløst budskap rett fra Gud, at vi har planlagt FØRST, å bygge bygninger for collegebruk. Men vi er her I GUDS HOVEDKVARTER på jorda. Og VI PLANLA Å UTSETTE BYGGINGEN AV GUDS HUS, FOR HAM (i ånd) Å BO I!"

Det huset vi har bygd er et sted der Gud kan bo i ånd. Hvis Han har et hus, og vi bygde det huset, forteller det noe om oss. Og det har brakt og vil bringe til og med flere velsignelser!

Herr Armstrong skrev: "Brødre, jeg gikk rett til rådet for Guds prester som var samlet i den tidligere forsamlingshallen som hadde blitt for liten for oss, og annonserte til dem at GUDS HUS - det nye auditoriet - møtestedet for hovedkvarterskirken - MÅ KOMME SOM NESTE på prioriteringslisten" (sammesteds).

Når Kristus sier gjør det, må vi gjøre det! Han er Overhodet. Hva hvis vi *ikke* gjør det? Hva skjedde med huset i Pasadena? For en jammerlig, elendig, *miserabel* historie!

Herr Armstrong fikk det direktivet av Gud! Ha sa i dette brevet: "Dette er en befaling direkte fra GUD! Det er ikke for oss å sette spørsmål ved. Den LEVENDE KRISTUS er OVERHODET for Guds Kirke. Han leder - Han dirigerer Kirken Sin. Og, slik Serubabel ADLØD befalingen, og begynte å bygge GUDS HUS, med entusiastisk og generøs hjelp fra alle folkene, så må vi. ...

"Det vil bli enkelt og greit - bare et 1200-seters auditorium - likevel et veldig fint et i karakter og kvalitet og arkitektonisk design. ... VI MÅ FINANSIERE DET MESTE AV DENNE BYGNINGSOPERASJONEN VED Å BETALE KONTANT MENS VI GÅR FREM! Brødre, DETTE BUDSKAPET FRA GUD OM Å BYGGE DET HUSET FOR HAM FOR Å BO I er Hans budskap til DEG like mye som til meg!"

Hvis du kjenner Gud, vil du ikke bygge en liten kakeboks. Ville det herliggjøre Gud? Det må være spesielt.

SALOMOS MUR—EN FANTASTISK OPPDAGELSE OG EN ADVARSEL

Templet var det mest storslåtte av Salomos byggeprosjekter, men han bygde også mange andre steder i byen og utenfor. *Blant de andre prosjektene, forsterket Salomo Jerusalem ved å bygge en mur rundt den* (1 Kongebok 9:15).

I 1968, var professor Benjamin Mazar banebryter med utgravingene like nord for Davids by på det som er kjent som området til bibelske Ophel. Etter at han og mannskapet hans grov hver sommer i et tiår, nådde de en mur som ble datert til Salomos tid. Ruinene var godt bevarte, og noen deler av muren var imponerende nesten 20 fot høyt. Dr. Eilat Mazar tok arbeidet opp igjen der bestefaren hennes hadde stanset, og begynte en liten utgraving i 1986 (det året som Herbert W. Armstrong døde) som avdekket et stort inngangskompleks, 45 ganger 54 fot, forbundet med en liten seksjon av muren som ble bygd av Salomo. I 2009 gjenopptok Eilat Mazar Ophelutgravingen, og flere faserende detaljer dukket frem. På innsiden av den kongelige konstruksjonen oppdaget Dr. Mazar at nederste etasje og vegger på strukturen hadde blitt bygd i løpet av det 10. århundret f. Kr.

ALLE BEVISENE INDIKERER AT DENNE STRUKTUREN BLE BYGD AV KONG SALOMO, OG ER DEN SOM ER NEVNT I 1 KONGEBOK 3:1. Dette skriftstedet snakker om Salomo som bygger sitt eget palass, "og Herrens hus og muren rundt Jerusalem." Da Dr. Mazar talte på den avdukingen, sa hun at "virkeligheten var at en veldig dyktig befestning og sofistikert forsterkning var bygd av kong Salomo." Studentene våre fra Herbert W. Armstrong College hadde æren av å delta i den utgra-

vingen, som brakte denne forbløffende bibelske historien til live.

Nå - se på noe som Gud nevner i forbindelse med den byggingen: "Salomo ble svigersønn til Faraos kongen i Egypt. *Han tok Faraos datter til ekte og førte henne inn i Davids stad*, til han ble ferdig med å bygge både sitt eget hus og Herrens hus og muren rundt Jerusalem" (vers 1). Dette var noe Gud var veldig bekymret for. I denne sammenhengen sier Gud noen fantastiske ting om Salomo, men Han kunne også se problemer truende i horisonten.

Legg merke til: I den samme konteksten står det: "Salomo elsket Herren, så han fulgte sin far Davids forskrifter. *Men han ofret på haugene og brente røkelse der*" (vers 3). Det var ikke gode nyheter! Gud sikret seg at den detaljen ble nedtegnet, fordi det virkelig plaget Ham! Salomo hadde mange fantastiske egenskaper og gode kvaliteter; han hadde mange fordeler. Men han begjærte kvinner, og det skapte mye sorg! I dette stykket advarer Gud Salomo om å ta dette til etterretning, og få kontroll over den synden.

Hva med deg? Kanskje har du noen fantastiske egenskaper som Gud er fornøyd med - men fremdeles har en synd i livet ditt som du holder fast på, og ikke helt har tatt hånd om. Gud sier: *Pass deg! Du gjør det best i å ta hånd om alt som er der!*

Vet du forskjellen mellom Salomo og David? David var en mann etter Guds eget hjerte! Han ønsket å tenke slik Gud gjør på hvert eneste lille område! Han kunne ikke *utstå det* hvis han hadde en egenskap eller en kvalitet som var annerledes enn Guds. Det var *ikke* slik Salomo tenkte på denne tiden.

Salomo ble gitt alt - men endte til slutt med *nesten* å miste alt! Den muren som vi har avdekket i Jerusalem, minner oss på den historien. Det er virkelig en *advarsel* til hver eneste en av oss, hvis vi vil gi akt på det.

SALOMOS FEIL

Da Gud viste seg for Salomo for andre gang, ga Gud ham en sterk advarsel: "Hvis du nå vandrer for mitt åsyn, som din far David gjorde, med et helt hjerte og i oppriktighet, så du gjør alt det jeg har befalt deg, og holder mine bud og mine lover, så vil jeg trygge din kongetrone i Israel til evig tid, slik som jeg lovte din far David da jeg sa: Det skal aldri mangle en mann av din ætt på Israels trone. Men hvis dere og deres barn vender dere bort fra meg og ikke holder de bud og lover som jeg har gitt dere, men går bort for å dyrke andre guder og tilbe dem, *da vil jeg utrydde Israel* av det landet jeg har gitt dem. Det huset jeg har helliget for mitt navn, vil jeg kaste bort fra mitt åsyn. Og Israel skal bli til et ordspråk og til en spott blant alle folk" (1 Kongebok 9:4-7). GUD HOLDER EN KONGE SOM SITTER PÅ DAVIDS TRONE, MER ANSVARLIG ENN ANDRE KONGER! Han advarte Salomo om at det ville være tilfelle. Og hvis du følger Israels historie gjennom resten av de tidligere profetene, kan du se at Gud oppfylte denne advarselen nøyaktig.

I budskapet sitt ved innvielsen av templet, sa Salomo dette: "Hver gang det da kommer en bønn eller ydmyk begjæring fra noe menneske eller fra hele ditt folk Israel, fordi de hver for seg kjenner sin plage og lidelse, og de så brer ut sine hender mot dette hus, da vil du høre det i himmelen, der hvor du bor. Du vil tilgi og gi hver mann etter hans ferd, fordi du kjenner hans hjerte - for bare du kjenner menneskenes hjerte" (2 Krønikebok 6:29-30).

Bare Gud kjenner hjertet vårt. Vi gjør det ikke. David hadde synder som han ikke hadde noen ide om - og måtte omvende seg fra - før han en gang kunne gjøre *forberedelser* for å bygge Guds hus. Vi trenger å gå til Gud, slik David gjorde, og si: *Gud, vis meg mine skjulte synder. Vis*

meg hva Du ser. Jeg ønsker å gjøre noe med det. Gud vil gi oss den irettesettelsen vi trenger.

Det er forferdelig farlig hvis vi begynner å tenke at vi kjenner hjertet vårt. Men det er akkurat der Salomo feilet denne gangen.

Gud ba ham om ikke å mangedoble sine vogner eller kvinner, men Salomo gjorde begge deler. "Men kong Salomo elsket mange fremmede kvinner foruten Faraos datter, moabittiske, ammonittiske, edomittiske, sidoniske, hetittiske, kvinner av de hedningefolk som Herren hadde talt om og sagt til Israels barn: Dere skal ikke gi dere i lag med dem, og de ikke med dere. Ellers kommer de for visst til å vende hjertene deres til sine guder. - Disse kvinnene holdt Salomo seg til, og dem elsket han. Han hadde sju hundre hustruer av fyrstelig rang og tre hundre medhustruer. De hustruene hans bøyde hans sinn" (1 Kongebok 11:1-3). Det er CRAZY! Forestill deg, 700 hustruer og 300 konkubiner! Var han gal? Hva slags familie er det? Ikke rart at han fikk problemer! Disse hustruene fikk ham til å vende seg bort fra Gud da han var gammel (vers 4). De hadde også en innvirkning på ham da han var ung. Han var så oppslukt av denne verden og dens veier, at det er vanskelig å forstå.

SALOMO HADDE ALL DEN VISDOMMEN, OG BIBELEN ÅPENBARER AT GUD VISTE SEG FOR HAM TO GANGER! LIKEVEL VENDTE ALLE DISSE KVINNENE HJERTET HANS BORT FRA GUD. Han tenkte at han kunne håndtere det. Ville du la en kvinne eller en mann vende deg bort fra den levende Gud? Det kan skje med *hvem som helst* av oss, hvis vi ikke forandrer vårt onde hjerte i henhold til *Guds* standard.

Heldigvis ser det ut som om Salomo omvendte seg fra sin fordervelse senere. På slutten av sitt liv komponerte han Sangeses Sang, som Gud inkluderte i Bibelen. Hvis du forstår det utrolig dype budskapet i den boka, kan du se at det måtte ha blitt skrevet av en dypt omvendt mann.

Jeg oppfordrer deg om å be om en gratis kopi av heftet mitt *Sangenes Sang - Guds største kjærlighetssang*.

Ikke desto mindre levde Salomo i ubeskrivelig fordervelse før han omvendte seg. Se hva som skjedde med Salomo. Gud fortalte ham at hvis folkene ville ydmyke seg for Ham, ville Han helbrede landet deres; men hvis de forlot Ham, ville Han vende det huset til en forferdelse for verden (2 Krønikebok 7:21). Det er akkurat hva som skjedde. Det samme onde har skjedd med laodikeerne i dag. Ser vi hva som skjedde med det som brukte å være Guds hus? Åh, for en skam! JEG TROR AT GUD VILLE AT VI SKULLE BYGGE ET HUS TIL HAM FOR Å BLOTTE UT DEN STYGGHETEN SOM RÅDER I DEN LAODIKEISKE KIRKEN I DAG.

Dette er handlingen som er kronen på verket til Philadelphia Church of God, reiser opp ruinene - den største delen av ruinene.

Å BYGGE FOR HIMMELSKE JERUSALEM

Laodikeerne sier hovedsakelig at Gud har templer overalt. Men du kan bevise hvem som har rett og hvem som tar feil, og det er faktisk forbundet med Jerusalem. Det handler om Guds tempel. *Gud sier at de som bygger Hans hus, har sitt hovedkvarter i himmelske Jerusalem!*

Galaterne 4:25 viser hvor vi mottar vår ordre: "Hagar er berget Sinai i Arabia, og svarer til det Jerusalem som nå er, for det er i trelldom med sine barn."

JERUSALEM I DAG ER I FRYKTELIG TRELLDOM! HVA ER LØSNINGEN? DET ER EN ANNEN JERUSALEM! DET ER LØSNINGEN.

"Men det Jerusalem som er der oppe, er fritt, og det er vår mor." (vers 26).

Vår alles mor, Kirken, er fri. Hovedkvarteret til PCG er i Jerusalem der *oppe*! Forestill deg det! DIREKTIVET OM Å

BYGGE GUDS HUS, KOM IKKE FRA DENNE JORDA! DET KOM FRA JERUSALEM DER OPPE, VÅR MOR! Dette er det *virkelige* Jerusalem - den ene vi skulle bekymre oss om!

”Men dere er kommet til Sions berg, til den levende Guds stad, det himmelske Jerusalem, til englenes myriader” (Hebreerne 12:22). Det er dit vi går, og vi er fri! GUD VIL LA OSS HJELPE HAM MED Å BEFRI HELE VERDEN OG HELE UNIVERSET SOM ER I TRELLDOM!

Herr Armstrong skrev den klassiske konklusjonen i *Tidenes Mysterium* om den tiden da Guds folk vil bli gjort til åndsvesener. Han skrev i det siste avsnittet: ”Når Guds store 7000-årige masterplan endelig er fullført og tidenes mysterium endelig er åpenbart, og med gjenskapelsen av hele det veldige universet og evigheten foran oss, kommer vi endelig til ... BEGYNNELSEN.” Det er konklusjonen på alle konklusjoner: Det er begynnelsen!

Abraham hadde hjertet sitt rettet mot dette *himmelske* Jerusalem. Han hadde tro på *det* - at byen Jerusalem ville komme ned til denne jorda. *Det* var hans mål.

Åpenbaringen 3:12 sier at filadelfierne, som Gud bruker i dag, fokuserer på det Jerusalem som vil komme fra der oppe til denne jorden. Det er ”begynnelsen” som herr Armstrong snakket om. Det vil bli den *virkelige* begynnelsen. Det er hvor hjertet vårt må være! I det Jerusalem!

NI

Israel: Jeroboams vei

DE BIBELSKE BØKENE TIL SAMUEL OG KONGEBØKENE ER bygd over et tema: *David's hus*. Davids hus er ikke en av Israels stammer; det er etterkommerne til David, fra stammen Juda. Hvorfor er det så mye i disse bøkene om Davids hus? Svaret på det spørsmålet er en av de mest inspirerende sannhetene i Bibelen!

Temaet i dette kapitlet har antageligvis like mye dybde som noe annet du noensinne har lest. Så jeg håper at du ikke bare vil lese det, men også studere det nøye.

Jeg ønsker å vise deg et skriftsted som har dyp betydning for oss alle, og for forståelsen vår om Davids hus.

1 Kongebok 12:16 sier: "Da nå hele Israel så at kongen, [Rehabeam] ikke hørte på dem, svarte folket kongen og sa: *Hva del har vi i David?* Vi har ingen lodd i Isaïs sønn. Til dine telt, Israel! SØRG NÅ SELV FOR DITT HUS, DAVID! - Så drog Israel hjem igjen."

Israels folk hadde en fryktelig holdning mot Davids hus.

Rehabeam, Salomos sønn, hadde akkurat pålagt dem noen forferdelige fordringer, og folket gjorde opprør. Da han sendte Adoram, sjefsskatteoppkreveren hans, for å ta seg av problemet, steinet de ham til død. Rehabeam flyktet.

Vers 19 kommer med denne dype uttalelsen: "SLIK FALT ISRAEL FRA DAVIDS HUS, OG SLIK HAR DET VÆRT TIL DENNE DAG." ISRAEL HADDE EN DÅRLIG HOLDNING TIL DAVIDS HUS. FOLKENE GJORDE IKKE BARE OPPRØR MOT REHABEAM, ELLER MOT JUDA, ELLER MOT JERUSALEM. GUD SIER AT DE GJORDE OPPRØR MOT DAVIDS HUS! DET ER EN STOR FORSKJELL.

Og Israel gjør *fremdeles* opprør mot Davids hus TIL DENNE DAG!

Jeg tror at dette verset har like mye dybde som noe annet skriftsted i Bibelen. I denne endetiden, er Israels navn på Amerika og Storbritannia. (Be om boka vår *De for-ente stater og Storbritannia i profetiene* for forklaringen. All litteraturen vår er gratis.)

Den store synden til forfedrene våre var at de gjorde opprør mot Davids hus. Det fortsetter å bli den største synden vår selv til denne dag! Det betyr at vi må virkelig forstå Jeroboams synd, og hvem som vil være *typen* på Jeroboam i denne endetiden! (Se Amos 7:10-11. Jeroboam II kom også i ånden til den første Jeroboam. Amos' bok er primært en endetidsprofeti.)

Israels leder i dag er supermakten U.S. Så hvem enn det er som leder denne nasjonen like før dens ødeleggelse vil være en *type* på Jeroboam. I henhold til Amos' profeti, vil dens leder bli konfrontert av en type på profeten Amos.

Så kan vi vite hvem denne endetids-Jeroboam kommer til å være?

Hvem enn han vil være, vil han gjøre kraftig opprør mot Davids hus - fysisk og åndelig.

La oss få noe mer bakgrunn.

SEPTERLØFTET

1 Mosebok 49 er en endetidsprofeti om dagens etterkommere av Israels 12 stammer. I vers 10, profetien om Juda - hvis etterkommere er jøder - er det som blir kalt "septertiløftet": "Kongespir [septeret] skal ikke vike fra Juda, ikke herskerstav fra hans føtter, inntil *fredsfyrsten* [Silo] [snakker om *Jesus Kristus*] kommer og folkene blir ham lydige."

Den første delen av det løftet er at en jødisk etterkommer av David ville herske på tronen helt til Tilbakekomsten. Herbert W. Armstrong forklarte det på denne måten i *De forente stater og Storbritannia i profetiene*: "Det har selvfølgelig blitt klart forstått at septeret gikk til Juda og ble overrakt nedover blant jødene. Kong David var av Judas ætt. Alle de etterfølgende kongene i Davids dynasti, var av Davids hus, Judas ætt. Jesus Kristus ble født av Davids hus, og Judas ætt." Den andre delen av det løftet er at Jesus Kristus, som også er fra Davids hus, vil bringe frelse til denne verden.

GUD LOVTE AT ISRAELS KONGER VILLE KOMME FRA DAVIDS HUS. Den kongelinjen etter David fortsetter til denne dag. Dronning Elizabeth sitter på Davids trone i dag i London, England. Jesus Kristus Selv er i ferd med å komme tilbake til jorden og arve den tronen fra Hans far David! (Lukas 1:31-33).

Davids hus har en innebygd visjon. Å forstå denne visjonen vil bringe rikelig inspirasjon og glede i livet vårt.

Det septertiløftet gjør Davids dynasti, Davids hus, mye viktigere enn noe fysisk. Vi må ikke ta lett på dette fordi *dette er selve den tronen som Kristus Selv kommer til å sitte på*. Det er nødvendig at vi forstår denne sannheten bedre. DAVIDS TRONE ER I VIRKELIGHETEN GUDS TRONE!

DETTE ER DET ISRAEL GJORDE OPPRØR IMOT.

Folk bryr seg ikke så mye om den tronen, fordi de har gjort opprør mot Davids hus *til denne dag*. De gjør ikke opprør mot en trestol, men mot Davids OG GUDS hus.

I oldtiden gjorde Israels folk opprør mot Davids hus og satte opp Jeroboam som sin konge. Jeroboam vendte seg bort fra Davids trone og fra Gud. Israelittene hadde ikke den Hellige Ånd, men de manglet likevel tro på Gud når det kom til lovens bokstav. De ville ikke forbli lojale til Davids hus, der Gud lovte å holde Sitt fokus og Sin makt.

Akkurat slik oldtidens Israel gjorde opprør mot Davids hus, gjør Israels nasjoner det samme i dag. Også åndelig gjør de fleste av Guds folk opprør mot Davids trone. De lunkne folkene Hans, laodikeerne (Åpenbaringen 3:14-22), har avvist læren om Davids nøkkel, og de nekter å forkynne budskapet om Davids trone, der Kristus vil sitte med Sine konger og prester for alltid! Det er utrolig! Hvordan kunne noen miste kontakten med noe som er så evig majestetisk?

Gud lager to ubrytelige pakter i Jeremias 33:17-18: først, at en etterkommer fra Davids hus alltid ville sitte på Davids trone, og for det andre, at det alltid ville være en prest som ville forkynne det budskapet om den tronen.

DET BUDSKAPET ER DENNE VERDENS ENESTE HÅP!

Gud har understreket kraftig til Kirken Sin i dag at Han vil at vi skal fokusere på Davids hus fysisk og åndelig.

Israels nasjoner gjør opprør mot Davids hus mot lovens bokstav, men åndelige Israel (eller Guds endetids-Kirke) gjør opprør mot Davids hus åndelig. Å gjøre opprør mot lovens bokstav er ille nok - men Å GJØRE OPPRØR MOT LOVENS ÅND, OG GUDS REGJERING SOM HÅNDHEVER DEN LOVEN, ER Å BRINGE DITT EVIGE LIV I FARE!

De 10 stammene skulle ha forblitt lojale til Guds løfter og Davids trone i Jerusalem. De skulle ha akseptert kongen og hans lovlige rolle - og latt Gud ta seg av den mannen som satt på den tronen.

Gud etablerer alltid en slags feilbarlig menneskeregjer-
ring på denne jorden som vi må adlyde. Men det er likevel
Guds styre som vi omfavner - ikke menneskets regjering.

Det er spesielt sant når det kommer til åndelige Israel
eller Guds Kirke. Guds Kirke i dag har Guds Hellige Ånd.
Likevel har 95 prosent av åndelige Israel gjort opprør mot
Davids hus, eller Davids nøkkel (Åpenbaringen 3:7-9).

Her er et kritisk poeng: Hvorfor drøfter Gud fysiske eller
åndelige Israel som gjør opprør mot Davids hus? Hvorfor
sier Han ikke bare alltid at de gjør opprør mot Gud? Fordi
Gud har en regjering på denne jorda, og en mann som Han
velger til å være den fysiske lederen under Kristus.

Hvem som helst kan resonnerer at de adlyder Gud når de
er ulydige. Men når Gud bringer Davids hus, Davids trone
på denne jorda, og *en mann* på jorden forkynner det adva-
rende budskapet Hans om denne tronen, er det ikke lett å
ignorere det.

Selv om de ignorerer det budskapet, vil det likevel være
et *vitne* mot dem! (Matteus 24:14).

Vi må *bevise* hvor Guds regjering er på denne jorda. Der
vil du finne sterk lojalitet til sannheten om Davids trone
eller Davids nøkkel (som Kristus gir til filadelfierne Sine i
de to siste æraene i Kirken Hans).

Vi må lære oss å underordne oss til Guds regjering *på
denne jorda i dag*. Det er hvordan vi kvalifiserer til å styre
med Kristus i den fantastiske Morgendagens Verden og bli
Hans Brud for alltid.

Vi blir befalt å følge Guds mann slik han følger Kristus
(1 Korinterne 11:1).

Guds egne lunkne Kirke i dag gjør opprør mot Guds lov
og regjering. Det er *Jeroboams vei*.

Amerika, Storbritannia og den jødiske nasjonen har en
lang historie med å gjøre opprør mot Guds lov og regjerings
bokstav. Det er også *Jeroboams vei*.

DAVIDS HUS BURDE FORENE GUDS KIRKE I DAG. INNEN KORT TID VIL DET FORENE HELE DENNE VERDEN. ALLE MENNESKER VIL SAMLE SEG RUNDT DAVIDS TRONE - SOM VIRKELIG ER GUDS TRONE. Likevel ønsker ikke laodikeerne å ha del i det! Ikke en av disse gruppene ønsker *De forente stater og Storbritannia i profetiene*. DE GJØR OPPRØR MOT DAVIDS HUS, DEN ENESTE TINGEN SOM VIL BRINGE FRED, GLEDE OG HÅP TIL DENNE VERDEN.

NØKKELEN TIL DAVIDS HUS

Jesaja 22:20-25 inneholder en endetidsprofeti der Gud har åpenbart mye til oss om Eljakim. Vers 21 sier at *den mann* som oppfyller denne rollen "skal være en far for Jerusalems innbyggere og for Judas hus." Det er en fysisk og åndelig anvendelse av disse skriftstedene, men i dag ser vi hovedsakelig åndelig på dem.

Eljakim er en far "for Jerusalems innbyggere." Jerusalem er et forbilde på Israel og Juda. Når en betrakter dette åndelig, dreier det seg om Guds Kirke (åndelige Israel) og de utvalgte - de åndelige jødene i Åpenbaringen 3:9. Han er også en far for «Judas hus» - ikke Judas innbyggere. Det betyr at Eljakim er en far for et arbeid i Juda. Denne Eljakim-typen har en nøkkel som åpner et utrolig arbeid i den jødiske staten i Midt Østen. Han vil gjøre et inspirerende arbeid i det landet.

Vers 22 sier om denne mannen: "Jeg vil legge *nøkkelen til Davids hus* på hans skulder. Han skal lukke opp og ingen lukke igjen, og lukke igjen og ingen lukke opp." Vi må også se åndelig på NØKKELEN til Davids hus. Gud har gitt Eljakim en nøkkel til dette kongelige huset. Hva betyr det til deg?

Hvis Eljakim har en nøkkel til Davids hus, MÅ HAN OG STØTTESPILLERNE HANS GÅ INN I DET HUSET. Er ikke det logisk?

Det er hovedbudskapet til den nøkkelen. De som ekter Jesus Kristus vil dele Davids trone med Kristus. De vil bli konger og prester som nedstammer fra David åndelig - fra Davids åndelige hus. De er ikke bare åndelige jøder: **DE ER ÅNDELIGE JØDER FRA LINJEN TIL DAVIDS KONGELIGE HUS!**

Davids hus er allerede her åndelig på fosterstadiet.

Filadelfierne er åndelige jøder i denne endetiden som har Davids nøkkel (Åpenbaringen 3:7-8).

Laodikeerne sier at de er jøder, men Gud kaller dem løgnere (vers 9). Femti prosent vil fortsette å si det inntil de blir utryddet for alltid i en ildsjø. De andre 50 prosentene vil forandre seg når de står ovenfor den Store Trengselen og sin egen død, og de endelig omvender seg fra det sjofle opprøret sitt mot Gud.

I denne endetiden har Gud sendt to apostler for å hjelpe folkene Sine å fokusere mer på denne sannheten. Begge disse mennene nedstammet fra Davids hus. (For mer informasjon, be om det gratis heftet vårt *Profeter igjen*.)

Vi må alltid vise til kongen eller dronningen som sitter på den fysiske tronen, og forkynne budskapet om den tronen. Men *Guds regjering* er ikke på den tronen, eller i noen annen nasjon i denne verden - noe som er grunnen til at verden er i ferd med å bli ødelagt. Guds regjering finnes bare i den sanne Kirken Hans.

JEROBOAMS OPPRØR

I 1 Kongebok 12, da de nordre 10 stammene gjorde opprør, ville Jeroboam **FORSIKRE SEG** om at de aldri vendte tilbake til Davids hus. Han *hatet* det huset, og var redd for at hvis folk fortsatte å reise til Jerusalem for å ofre i templet, ville de vende tilbake til Rehabeam (versene 26-27).

Denne holdningen til Jeroboam og folkene førte til det jeg tror er den *største katastrofen i Israels historie* opp til

den tiden som ligger like foran oss. Israel ble beseiret og mistet sin identitet på grunn av det.

JEROBOAMS OPPRØR MOT DAVIDS HUS VAR OPPRØR IMOT GUD! Alle som begynner å gå nedover den veien vil ende opp i den største ulykken i livet sitt! De fleste av Guds folk i dag har kursen i den retningen.

Her er det Jeroboam gjorde: "Kongen holdt rådslagning. Så laget han to gullkalver, og han sa til folket: Lenge nok har dere dratt opp til Jerusalem. Se, her er dine guder, Israel, som førte deg opp fra landet Egypt" (vers 28). Dette var muligens den største løgningen han kunne ha fortalt: at disse gullkalvene var gudene som hadde befridd Israel fra Egypt! Skamløst gjorde han opprør mot den uendelige, allmektige Gud! Jeroboam visste at det han gjorde var galt, men mange av folkene i Israel ønsket å tro på det. *Hva har vi å gjøre med Davids hus?* resonnererte de. Men det var Skaperen av mennesket som de var ulydige mot.

Jeroboam flyttet også feiringen av Guds festdager til en måned senere: "I den åttende måned, på den femtende dag i måneden, holdt Jeroboam en fest i likhet med den som holdes i Juda. Og han ofret på alteret. Slik gjorde han i Betel, han ofret til kalvene han hadde laget. Og han lot dem som han hadde gjort til prester ved offerhaugene, gjøre tjeneste i Betel" (vers 32).

Hvor ledet dette opprøret Israel? Like til denne dag gjør Israels nasjoner *fremdeles* opprør mot Davids hus og Gud - de vandrer *fremdeles* på Jeroboams vei - og de er i ferd med å gjennomgå de verste problemene og største lidelsene denne verden noensinne har opplevd!

Laodikeerne gjør også opprør mot Davids hus, og de står overfor den verste katastrofen noensinne i Guds Kirke!

HVIS VI FORLATER DAVIDS HUS, MÅ VI FORVENTE FYSISK OG ÅNDELIG KATASTROFE.

Dette er ikke noe du kan ta lett på. Gud er veldig alvorlig når det kommer til Davids hus!

EN FORFERDELIG PROFETI

Da Jeroboams onde ble åpenbar, sendte Gud en budbringer med en forferdelig profeti (1 Kongebok 13:1-2). Denne ikke navngitte profeten fortalte den onde kongen at hele

Jeroboams utstrakte hånd visnet etter at han befalte mennene sine om å arrestere Guds profet.

systemet hans med falsk religion, ville bli ødelagt av en rettferdig konge. ”Så sier Herren: Det skal fødes en sønn for Davids hus. *Josia skal han hete*. Og på deg skal han ofre offerhaugenes prester, de som brenner røkelse på deg, og det skal brennes menneskeben på deg” (vers 2).

Mirakuløst, 360 år senere, kom Josia på scenen. Gud profeterte dette og fikk det til å skje! (Du kan lese mye mer om denne forbløffende profetien og betydningen av Josias regjeringstid i det gratis heftet mitt *Klagesangene: Punktet for ikke noen vei tilbake*. Jeg skriver også mer om det i kapittel 12.)

Den ikke navngitte profeten gjorde også dette: ”Samtidig kunngjorde han et tegn og sa: Dette er tegnet på at Herren har talt: Alteret skal revne, og asken som er på det, skal bli spredt utover” (vers 3). Jeroboam marsjerte rundt alteret og handlet arrogant som om han var ypperstepresten, noe han ikke var. Han hørte profeten talte denne profetien imot alteret, og han ble så *rasende* at han strekte ut hånden sin og ga mennene sine ordre om å gripe profeten. I det øyeblikket *visnet hånden hans og ville ikke bevege seg!* (vers 4). Deretter **REVNET ALTERET I TO, AKKURAT SLIK PROFETEN HADDE SAGT** (vers 5).

I det øyeblikket begynte Jeroboam å forstå at Gud sto bak denne mannen. ”Da tok kongen til orde og sa til Guds mann: Bønnfall Herren din Gud” - han sa **DIN** Gud til profeten - ”og be for meg at jeg må kunne dra hånden til meg igjen! Guds mann bønnfalt da Herren, og kongen kunne dra hånden til seg igjen - den ble som den hadde vært før” (vers 6). For en forbløffende opplevelse!

Du ville tro at dette ville ha vært en opplevelse som endret Jeroboams liv. Men som med så mange andre, det forandret ikke noe - han nektet fortsatt å adlyde. Mirakler fra Gud gjør som oftest ikke mye inntrykk på folk flest. De skjer hele tiden, og likevel forblir folk ubøyelige i opprøret sitt.

JEROBOAM FIKK ISRAEL TIL Å SYNDE

1 Kongebok 14:15-16 inneholder en profeti om at Israel blir slått, rykket opp og spredt. Disse versene sier at Gud "skal gi Israel i fiendens vold på grunn av de synder som Jeroboam HAR GJORT, OG SOM HAN HAR FÅTT ISRAEL TIL Å GJØRE." Jeroboam syndet, og han fikk Israel til å synde. Ledere kan gjøre det. Denne mannen fikk Israel til å vende seg bort fra Davids hus og Gud. Det samme skjedde i den laodikeiske Kirken i denne endetiden: Lederne fikk folk til å vende seg bort fra Davids hus og Gud!

Se på resultatene. Laodikeerne vandrer omkring og kjemper mot hverandre. De er splittet, og de fortsetter å krympe og gjør så å si ikke noe arbeid. Det er prisen for å gå Jeroboams vei!

For en kontrast til Guds trofaste levning, de som ikke vil gi opp budskapet om Davids trone, og som forblir trofast mot Overhodet til denne Kirken, som er i ferd med å sitte på den tronen og styre verden! Gud fortsetter å velsigne oss, og vi er fulle av undring og glede!

JEROBOAMS VEI

Krøniken til disse 10 nordre stammene som forlot Davids trone er absolutt fryktelig. Den er fylt av alle slags tragedier, brutal politikk, plyndring og mord. Den viser de levende konsekvensene av illojalitet mot Guds trone!

Den tredje kongen over de 10 stammene var Baesa. Denne mannen ble faktisk brukt som Guds instrument til å irettesette Jeroboams hus, det står: "Dette skjedde for de synders skyld som Jeroboam hadde gjort, og som han hadde fått Israel til å gjøre, og fordi han på den måten hadde vakt Herrens, Israels Guds harme" (1 Kongebok 15:30).

Imidlertid, innen kort tid, begikk Baesa de samme syndene som Jeroboam hadde blitt straffet for (vers 34). I 1 Kongebok 16, sendte Gud et sterkt korrektivt budskap til ham. Gud begynte med å si: *"Jeg har opphøyet deg av støvet og satt deg til fyrste over mitt folk Israel ..."* (vers 2).

For et superviktig poeng å huske på! Gud var DYPT FOR-
 ARGET over denne mannens oppførsel, og minnet han om: *Husk hva du er! Du ble opphøyet av støvet - du var ingenting! Likevel satte Jeg deg over mitt folk! Nå, se hva du har gjort med denne makten Jeg har gitt deg. Jeg ga den til deg slik at du kunne bruke den til å vende Israel tilbake til Gud, til denne tronen og dette huset - likevel svikter du det kallet!*

Lojale folk i Guds Kirke i dag, vi er de ringe i verden. Vi er støv! Likevel, se hva Gud har gitt oss. Han opphøyer oss til å bli de høyeste kongelige på jorden - Davids åndelige hus for alltid! DET ER DEN STØRSTE SJANSEN SOM NOE MENNESKE HAR BLITT TILBUDT NOENSINNE! VI VIL BLI KRISTUS' BRUD FOR ALLTID. Vi må aldri glemme at vi bare er støv - og at det er alt vi er uten Gud. MEN SE HVA GUD GJØR MED STØV! Det er virkelig *mirakuløst* hva Gud gjør med støv!

Gud også fordømmer Baesa fordi han *"VANDRET PÅ JEROBOAMS VEI og FÅTT MITT FOLK ISRAEL TIL Å SYNDE, så de vekker min harme ved sine synder."* Dette ble mønstret til dette folket som var under forbannelse, fordi de vendte seg bort fra Davids hus. De fortsatte å vandre på Jeroboams vei og å lide fordi de gjorde det.

Gud lovte å ødelegge Baesas familie (vers 3). Baesas sønn Ela hersket en kort tid før han ble myrdet av sin tjener Simri, som deretter tok over tronen (versene 8-10). Simri satt bare med makten i sju dager før nasjonen gjorde opprør mot ham (vers 15). Han satte fyr på kongens hus og døde i det - og Gud setter igjen fingeren på grunnen til hans brå ende: *"Han gjorde det som var ondt i Herrens øyne, og VANDRET PÅ JEROBOAMS VEI, og i den synd*

som Jeroboam hadde gjort, så han fikk Israel til å synde” (vers 19).

Den neste kongen, Omri, var enda verre. ”Men Omri gjorde det som var ondt i Herrens øyne. Han bar seg verre ad enn noen av dem som hadde vært før ham. HAN VANDRET PÅ ALLE JEROBOAMS, Nebats sønns veier og i hans synder, dem som han hadde fått Israel til å gjøre, så de vakte Herrens, Israels Guds harme ved sine tomme guder” (versene 25-26).

Deretter kom Akab, Omris sønn. Se på Guds evaluering av hans regjeringstid: ”Akab, Omris sønn, gjorde det som ondt var i Herrens øyne, enda mer enn noen av dem som hadde vært før ham. Og som om det var for lite at han vandret i Jeroboams, Nebats sønn synder,” ektet han Jesabel og begynte å tilbe Baal (versene 30-31). Dumme Akab! Han tenkte at det var en *liten ting* å følge Jeroboams vei! Men det er INGEN LITEN TING! Gud kan ikke fordømme det sterkt nok!

Folk i Israel i dag tenker fremdeles at det er en liten ting å vandre på Jeroboams vei.

Gud fordømmer kraftig den holdningen! Det er ikke noen liten ting når vi vender oss til Jeroboams vei. Det vil komme til å føre til den STØRSTE KATASTROFEN I LIVET DITT! Det er ikke noen liten ting!

Folk SER simpelthen IKKE det fryktelige resultatet av beslutningene sine. De er altfor grunne åndelige, og de tror ikke sin egen Bibel!

Akab giftet seg med Jesabel, som var en ekstremt ond kvinne. Hun hadde en sterkere vilje enn Akab. Vers 33 sier at under hennes innflytelse: ”Akab [ledet av sin hustru, Jesabel] gjorde enda mer for å vekke Herrens, Israels Guds harme. Han bar seg verre ad enn noen av dem som hadde vært konger i Israel før ham.” Vi vil lære mer om Akab i det neste kapitlet.

Forstår du at vi er vitne til det *samme omfanget av ondskap* i Israel i dag? Gud er PROVOSERT! Israels nasjoner vil fortsette å begå en hvilken som helst ond handling, og deretter PUBLISERE det så HELE VERDEN KAN SE DET! Og de ser på det som bare en *liten ting*! Men når de kommer ut av marerittene som kommer, vil de ikke tenke slik mer.

EN REKKE SYNDIGE KONGER

Gud fordømmer flere konger som fulgte Akab med den samme analysen. Skriften er nøye med å nedtegne EN BESTEMT DETALJ som alle disse onde herskerne hadde til felles.

Akabs sønn, kong Akasja, var like ond som faren hans hadde vært. "Han gjorde det som var ondt i Herrens øyne, og vandret på sin fars og sin mors vei *og på Jeroboams*, Nebats sønns vei, han som fikk Israel til å synde ... og vakte Herrens, Israels Guds harme ..." (1 Kongebok 22:52-53).

Som Guds konger og prester, kan vi ikke leve på den måten! Vi må være lik Gud og *drive ut* de onde styrkene! Det er ikke en lett ting å gjøre. Det krever guddommelig utdanning og sterkt mot.

1 og 2 Kongebok er virkelig en bok. *Cambridge Bible* sier: "Skillet mellom 1 og 2 Kongebok ble lagd i midten av den korte regjeringstiden til Akasja, Israels konge, en deling som aldri har blitt lagd av en kompilator." Det er klart at det ikke var en inspirert deling, men Bibelkyndige som delte denne boka tenker at de vet bedre, mens de bare forvirrer folk.

Akasjas sønn Joram tok over den tronen, og "*han ble hengende ved Jeroboams*, Nebats sønns *synder*, de som Jeroboam hadde fått Israel til å gjøre" (2 Kongebok 3:3).

Om Jorams etterfølger, kong Jehu, forteller 2 Kongebok 10:31 oss: "Men Jehu gav ikke akt på å vandre i Herrens, Israels Guds lov av hele sitt hjerte. *Han vendte seg ikke bort*

fra de synder som Jeroboam hadde fått Israel til å gjøre.”

Jehus sønn Joakas ”fulgte Jeroboam Nebats sønn, i hans synder, som han hadde fått Israel til å gjøre. Dem vendte han seg ikke bort fra” (2 Kongebok 13:2). Gud ga i Sin vrede israelittene over til syrerne, og da Joakas ropte ut til Gud, var Gud barmhjertig og befridde dem. Men Israel vendte rett tilbake: ”Likevel vendte de seg ikke bort fra *de synder som Jeroboams hus gjorde*, og som han hadde fått Israel til å gjøre ...” (vers 6).

Vers 11 viser at Joakas sønn Joas, da han ble konge begikk han de samme syndene Jeroboam. Han faktisk til og med *ga sin egen sønn navnet Jeroboam!* (2 Kongebok 14:23).

Det er ikke noen overraskelse at Jeroboam II fulgte sin fars eksempel: ”Han vendte seg ikke bort fra *noen av de syndene som Jeroboam ...*” (vers 24).

Jeroboam II's sønn, kong Sakarja, også ”vendte seg ikke bort fra *Jeroboam, Nebats sønns synder* (Kongebok 15:9) og ble raskt myrdet.

Den mannen som drepte ham, Sallum, hersket bare en måned før han også ble drept (versene 13-14). Morderen hans, Menahem, ”vendte han seg ikke bort fra *Jeroboams ... synder*” (vers 18).

Om Menahems sønn og etterfølger, Pekahja, sier Gud: ”Han vendte seg ikke bort fra *Jeroboams ... synder*” (vers 24). Han ble også myrdet.

Den kongen som fulgte ham, Pekah, ”vendte seg ikke bort fra *Jeroboams ... synder*” (vers 28). Han døde da Hosea slo ham ihjel (vers 30).

Hosea endte opp med å være DEN SISTE KONGEN til det nordre kongeriket, og han, også, gjorde det som var ondt i Herrens øyne (2 Kongebok 17:2).

Hver av historiene til de 19 kongene i Israel begynner med dette *skamfulle* uttrykket: ”Han gjorde det som ondt var i Herrens øyne.”

DETTE ER DEN OPPRØRSKE, BLODIGE ARVEN TIL DE NORDRE 10 STAMMENE! DETTE ER DET SOM SKJEDDE MED DE FOLKENE SOM VENDTE RYGGEN TIL DAVIDS HUS OG TRONE! GUD TOK SEG UMAKEN MED SPESIFIKT Å DOKUMENTERE AT SÅ OG SI HVER ENESTE EN AV DE 18 KONGENE SOM ETTERFULGTE JEROBOAM VAR SKYLDIGE I DE SAMME SYNDENE SOM JEROBOAM GJORDE! ETTER AT "ISRAEL GJORDE OPPRØR MOT DAVIDS HUS," SNUDDER DET ALDRI RUNDT IGJEN! SÅ TRAGEDIENE BARE FORTSATTE OG FORTSATTE.

Og hvordan endte det? "I HOSEAS NIENDE ÅR INNTOK DEN ASSYRISKE KONGEN SAMARIA OG BORTFØRTE ISRAEL TIL ASSYRIA ..." (vers 6). Dette skjedde i 718 f. Kr.

Israel hadde syndet og VILLE IKKE OMVENDE SEG! "Da ble Herren meget vred på Israel og støtte dem bort fra sitt åsyn. Det ble ingen tilbake uten Juda stamme" (vers 18).

Les hele dette kapitlet, som er Guds oppsummering av hele historien. Versene 21-22 sier at Gud "HADDE REVET ISRAEL LØS FRA DAVIDS HUS, og de [folkene] gjorde Jeroboam, Nebats sønn, til konge. Og Jeroboam drog Israel bort fra Herren og forførte dem til stor synd. *Israels barn vandret i alle de synder som Jeroboam hadde gjort, de vek ikke fra dem.*" Jeroboam forførte dem til STOR SYND! Israels folk skulle *aldri* ha lyttet til ham. De skulle ha lyttet til menn som Elias og Elisa - som Gud sendte til dem i denne tiden. Men det gjorde de ikke - så GUD VENDTE ASSYRERNE MOT DEM.

DENNE HISTORIEN ER PROFETI! Det er AKKURAT hva som er i ferd med å skje med Israels nasjoner i dag!

Hvem er i ferd med å angripe Israel? Europa faller nesten fra hverandre økonomisk, med unntagelse av EN MEKTIG NASJON. Gud profeterer i Jesaja 10:5: "Ve Assur, MIN VREDES RIS! Min harme er staven han har i sin hånd!"

GUD KOMMER TIL Å KORRIGERE DEM PÅ GRUNN AV JEROBOAMS SYNDER! Folkene våre har omfavnet den samme onde leve-måten og en religion som ikke kommer fra deres egen Bibel. Enhver kan bevise det.

Gud sier at Han vil at vi *lever etter hvert ord* som går ut av Hans munn! (5 Mosebok 8:3; Matteus 4:4). Han vil fylle livet vårt med glede og overflod, lykke og under hvis vi bare vil gi akt på det Han sier. Men folk vil ikke høre, så Han må irettesette dem.

Hva gjør laodikeerne i dag? Disse folkene kjente Gud og Hans Ord! Likevel holder de nå på å eksperimentere med nye ting, og splitter opp og frakturer. De går Jeroboams vei! De har kastet bort *De forente stater og Storbritannia i profetiene*. De ser ikke til Davids hus. De har gjort skamløst opprør mot Gud. De levner Gud bare *en måte* å nå dem på, og det er ved å påføre dem straff og lidelse.

Gud er ikke *passiv* over at folk lever på Jeroboams måte! Det hellige Romerriket er i ferd med å bli fullt utformet - og det kommer til å korrigere dagens Israel i den Store Trengselen! Bare se på denne verden og du vet at det ikke kan fortsette mye lenger.

Det er lett å se de dårlige nyhetene - men vi trenger også å se håpet! Dette er det *siste angrepet* av noen betydning, som hedningene vil gjøre mot Israel!

JEROBOAMS ÅND

En profeti for Guds Kirke i dag snakker om dette emnet.

I Amos 7:9, sier Gud: "Isaks offerhauger skal ødelegges, og Israels helligdommer synke i grus. *Jeg vil reise meg med sverdet mot Jeroboams hus.*" DETTE ER EN ENDETIDSPROFETI, OG ENDA ER GUD FREMDELES OPPRØRT OVER ISRAEL OG AT DET HAR JEROBOAMS ÅND.

"Isaks offerhauger" er et kodet uttrykk som betyr en religion som begynte rett, men senere gjorde opprør mot Gud. "Israels helligdommer" er denne verdens kirker. (Alt dette blir forklart i heftet vårt om Amos.)

Vers 10 snakker om "Amasja, presten i Betel." *Betel* betyr Guds hus. Dette er en prest rett ut av Guds hus; det må være moderkirken vår, Guds Verdensvide Kirke. Og her er hva det er profetert at denne mannen vil gjøre: Denne presten sendte "bud til JEROBOAM *Israels konge*, med disse ord: Amos har fått i stand en sammensvergelse mot deg midt i Israels land. Landet kan ikke tåle alt det han sier!" Her er det en eller annen *rett ut av Guds hus* som sier det.

I Amos' tid var kongen som omtales Jeroboam II. Denne mannen "vendte seg ikke bort fra noen av de syndene som Jeroboam, Nebats sønn, hadde gjort og fått Israel til å gjøre" (2 Kongebok 14:24). Selv om det ikke var den opprinnelige Jeroboam, snakker Amos' profeti om Jeroboam og *Jeroboams ånd*.

Det er skriftsteder gjennom hele de tidligere profetene om hvordan Israel gjorde opprør ved å gå Jeroboams vei. Og hva gjorde Jeroboam? HAN GJORDE OPPRØR MOT DAVIDS HUS OG GUD. Gud snakker om Jeroboam her fordi *Israels folk i dag, gjør DET SAMME!* Ønsker du å snakke med dem om Løvhyttefesten og de andre av Guds Hellige dager? Eller om Sabbaten, som er et tegn på at de er Guds folk hvis de holder den på den riktige måten? Jeroboam forandret disse hellige skikkene, og TIL DENNE DAG, gjør Israels nasjoner det slik han gjorde det!

Her er en prest som var fra det som var, i alle fall en gang, Guds Kirke. Og denne presten er *alliert med Jeroboam*, som gjorde opprør mot Davids hus og Gud! Laodikeerne - for visst moderkirken - inngår en allianse som forteller deg at også de gjør opprør mot Davids hus! De er ivrige etter å komme bort fra det huset og den tronen og det Gud lærer om det - fordi DE HAR JEROBOAMS ÅND. Det er den samme ånden som hersker i fysiske Israel i dag.

Du kan lese i *Raising the Ruins* om hvordan ledere i WCG i 1970-årene kuttet ned *De forente stater og Storbritannia i profetiene* til nesten ingenting, og deretter avvirket den. Da

herr Armstrong fikk kjennskap til opprøret deres, utviste han disse mennene og gjenopprettet den boka. Imidlertid gjorde Kirkeledelsen det samme etter at herr Armstrong døde: de kuttet to tredjedeler av teksten og erklærte at den var for dyr til å distribuere, og tilslutt tilintetgjorde den helt. Hvorfor var de så imot den boka? Den bygde praktisk talt opp Arbeidet! Det var tydelig *Jeroboams ånd* i virksomhet.

I et brev i 1992 til et medlem av WCG skrev Joseph Tkach Jr. at "Britisk israelisme" (hans uttrykk for herr Armstrongs lære) er "en rasistisk doktrine som ser på Det britiske imperiet som Guds Rike på jorden, og de hvite som Guds favorittfolk." DET ER EN KOMPLETT LØGN!

Den mannen sa at det var hans PLIKT å holde herr Armstrongs "villfarelser" ut av sirkulasjon. Det er opprør mot Gud og Davids hus! Vi måtte gå til retten for å vinne *De forente stater og Storbritannia i profetiene*.

Sardeskirken avviste også den sannheten, og Gud sier at den kirken er *død* (Åpenbaringen 3:1). Laodikeerne avviste den, og de dør åndelig! (2 Tessalonikerne 2:10). Enhver som bestemmer seg for å avvise Davids hus, vil lide den samme skjebnen.

Vi må fortelle laodikeerne, så vel som Israels folk, at de går Jeroboams vei - og deretter vise *dem* HVA SOM SKJER NÅR DU GJØR DET! Se bare på Jeroboams historie! Israel ble tatt til fange og praktisk talt forsvant fra denne verden, inntil herr Armstrong kom og allment publiserte sannheten om dets moderne identitet. Selvfølgelig forkyste Kristus og Kirken i det første århundret dette, men de kunne ikke nå på langt nær så mange mennesker som vi gjør. Gud ønsker at dette budskapet mest av alt går ut *i denne endetiden*, like før Kristus vender tilbake for å sitte på den tronen. Vi må ha en STOR MEGAFON for å annonsere at Kristus er i ferd med å vende tilbake, og la folk få vite hva som er LØSNINGEN på alle problemene deres.

”Da sendte Amasja, presten i Betel, bud til Jeroboam, Israels konge, med disse ord: Amos har fått i stand en sammensvergelse mot deg midt i Israels hus. *Landet kan ikke tåle alt det han sier*” (Amos 7:10). Denne presten kommer til å si at folkene ikke kan bære budskapet vårt. Men de vil måtte tåle det en kort tid. Gud vil forsikre seg om at det budskapet blir kringkastet rett ut fra Davids hus.

Dette handler ikke om en bok - det handler om Davids hus og Gud, og regjeringen som snart vil bli innledet på jorden.

Vi trenger å forstå dette, fordi det også handler om oss. Det handler om deg, og om at du kvalifiserer deg til å sitte på den tronen for alltid. Se på denne historien, og på hvor mange som har vendt seg bort! *De fleste* av Guds folk er ikke kvalifisert! Men du er Davids åndelige hus, og alt dette handler om det huset.

VI MÅ FORKYNNE DET BUDSKAPET OM DAVIDS TRONE I DAG. HVIS VI SVIKTER Å GJØRE DET, VIL VI IKKE KVALIFISERE OSS TIL Å SITTE PÅ DEN HOVEDKVARTERTRONEN FOR ALLTID!

Vi vet at folk flest ikke vil høre på oss - men noen vil. Det er imidlertid en stor skare som vil omvende seg og vende seg til Gud, når den Store Trengselen rammer. Det er da vi vil høste de virkelige fruktene av arbeidet vårt. For en velsignelse det er å ha anledningen til å få Guds budskap ut til denne døende verden. Kristus er i ferd med å vende tilbake! Og hvis vi gjør det Gud befaler, for en belønning Gud vil gi oss!

Vi kommer til å lære hele verden om Davids trone! Gud sier at Han vil gi disse kongene og prestene en jernstav. Vi vil undervise, og folk vil høre etter og akseptere det. Åh, hvor mye folk trenger den fantastiske utdannelsen.

Vi blir gjort klare til å hjelpe Kristus med å styre verden. Vi er Hans hustru - konger og prester av Davids åndelige hus. For en velsignelse!

TI

Elias: Guds Familieregjering

TRE ELIAS-ER ER NEVNT I BIBELEN. ETTER DEN OPPRINNELIGE Elias, var det senere to typer på Elias. Jesus Kristus fortalte disiplene Sine at døperen Johannes var en type på Elias i det først århundret. Kristus profeterte også om en endetids-Elias.

Historien og profetien om den opprinnelige Elias finner vi hovedsakelig i 1 og 2 Kongebok. Så disse bøkene i de tidligere profetene forteller oss mye om endetids-Elias.

Alle tre Elias-ene kom midt i en tid med stor religiøs forvirring. De var alle røster som ropte ut i ørkenen.

Navnet *Elias* betyr "Min Gud er Gud." Det sier mye. Elias åpenbarte den sanne Gud. På samme tid avdekket han at alle religioner, unntatt hans egen, var falske! Herr Armstrong gjorde det samme arbeidet. PCG følger den tradisjonen. Enten folk innser det eller ikke, er PCG den eneste Kirken i dag som åpenbarer den sanne Gud!

Disse Elias-ene lærte verden om den sanne Gudsfamilien. Det er en familieregjering med Far og Sønn.

De tre Elias-ene åpenbarte helt klart den REGJERINGEN som Gudsfamilien administrerer i Guds Kirke, og som vil bli gjennomført i det snart kommende Tusenårsriket. Dette er evangeliet - den gode nyheten om det kommende Riket, eller Familien, til Gud. De tre Elias-ene viste ikke bare til Sønnen; de viste hvordan Sønnen *oppføyet Sin Far* - i motsetning til den religiøse forvirringen som læres om Kristus og Faderen i dag.

Hvis vi bare forstår de tre Elias-ene SKULLE VI FORVENTE AT DEN OPPRINNELIGE ELIAS VAR INVOLVERT I ET VELDIG PROFETISK ARBEID. Det Eliasarbeidet, som inkluderer arbeidet til alle tre Elias-ene, vil gi utdanningsstrukturen i Morgendagens Verden. Hvis vi ønsker å være en del av det, er det avgjørende at vi forstår dette.

Vi kan ikke være klare til å styre sammen med Kristus hvis vi ikke forstår Eliasarbeidet. Da vil vi forstå hva Kristus gjorde i fortiden, HVA HAN GJØR I DAG, og hva Han vil gjøre i fremtiden. Vi må imidlertid være *lik barn* for å ha denne sannheten åpenbart til oss (Matteus 11:25; 18:1-3).

"Mange er kalt, men få er utvalgt." De få som er utvalgt, har nøkkelen til hvorvidt Gud åpenbarer Sin sannhet til dem eller ikke og fortsetter å gjøre det. Den nøkkelen er å være *lik barn* eller et *barn* åndelig.

Guds ord er sannhet (Johannes 17:17). All sannhet er åpenbart av Gud.

ELIASARBEIDET

I 1 Kongebok 17 kom Elias på scenen. Hva var det Gud forventet at han skulle gjøre? Det samme arbeidet som vi gjør i dag. Herr Armstrong var endetids-Elias, og vi fortsetter Eliasarbeidet. Hva forventes det at vi skal gjøre?

"Og tisbitten Elias, en av dem som var flyttet inn i Gilead, sa til Akab: Så sant Herren, Israels Gud lever, han

som jeg tjener: Det skal i disse år ikke komme dugg eller regn uten etter mitt ord!" (vers 1). Imponerende! Han kom brasende inn i bildet og sa: *Det kommer an på mitt ord hvorvidt du vil få regn eller tørke!* Elias hadde virkelig åndelig makt og autoritet! Han måtte ha adlydt og tjent Gud. Han trodde på Gud og fulgte Gud!

DET ER INGEN SOM KUNNE BEFALE MED SLIK AUTORITET I DAG MED UNNTAGELSE AV EN SOM GJØR ELIASARBEIDET.

For et budskap Elias hadde. Han måtte gå til en nasjon som vandret på Jeroboams vei, og gjorde opprør mot Davids hus. Han advarte om forbannelser som kom på grunn av folks synder. Han fordømte avgudsdyrkelse og hedenskap. Igjen, *Elias* betyr "min Gud er Gud." Alt annet er falsk religion. Du kan tenke at det er en liten ting - men Gud er ikke enig. Det er ikke en liten ting, og Gud vil holde enhver ansvarlig som tenker at det er det. ISRAEL NASJONER VAR PÅ VEIEN SOM LEDET TIL FANGENSKAP I ASSYRIA!

De av Davids åndelige hus må ta det samme budskapet til Israel i dag. VI MÅ ADVARE OM AT GUD ER I FERD MED Å IRET-TESETTE ISRAEL MED ASSYRIA, AKKURAT SLIK HAN GJORDE I OLD-TIDEN. Vi må fortelle folk hvordan de kan fokusere åndelig og vende seg til Gud.

I resten av kapitlet ser du at Gud utfører fantastiske mirakler for Elias. Dette var en troens mann, som gjorde et troens arbeid. Gud forsynte ham med mat i årevis i den ødeleggende tørken som rammet Israel og hungersnøden som det resulterte i. Han beskyttet også profeten Sin fra kong Akab og den onde hustruen hans. Dette var en av de mørkeste periodene i Israels historie - og det er *profeti* for oss i dag! Akab and Jesebel regjerte, og de elsket å gjøre det som var ondt. Hvis de så et jordstykke de likte, drepte de bare personen og *tok* det! (1 Kongebok 21). De tilba Baal, og guddommeliggjorde kalver og alt du kan forestille deg, akkurat slik Israels etterkommere gjør i dag. De

foretok også drapsherjinger mot de som praktiserte sann religion

Til slutt, etter nesten tre år, instruerte Gud Elias å innfinne seg hos kongen. Elias visste om de uskyldige menneskene Akab hadde drept, likevel gjorde han akkurat det Gud hadde bedt om og konfronterte ham! Du må ofte være veldig modig for å gjøre den jobben som Gud har gitt deg i oppgave å gjøre.

”Med det samme Akab fikk se Elias, sa han til ham: Er det du, som fører ødeleggelse over Israel?” (1 Kongebok 18:17). Det ser ut som om Guds representanter alltid får skylden for alt mulig!

Se på Elias’ kraftige respons: ”Han svarte: Jeg har ikke ført ødeleggelse over Israel, men du og din fars hus, fordi dere har forlatt Herrens bud og har fulgt Ba’alene. Men send nå bud og la hele Israel komme sammen med meg på Karmelfjellet, og likeså de fire hundre og femti Ba’als profeter og de fire hundre Astartes profeter som eter ved Jesabels bord” (versene 18-19). Elias krevde at Akab innkalte disse falske profetene. Og siden forholdene i den uttørkede nasjonen var så ille som de var, var Akab desperat nok til å gjøre det Elias ba om. Han hadde en helt annen holdning enn det han hadde da Elias første gang sto fram for ham, før tørken kom. (1 Kongebok 21:27-29 viser at Akab ydmyket seg senere, og at Gud reagerte ved å utsette straffen over Israel.)

Det som fulgte var et storslått oppgjør mellom Guds profeter og hundrevis av Baals falske profeter.

GUDS ENESTE PROFET

Da alle Israels folk samlet seg ved Karmelfjellet, stilte Elias dem et dyptgående spørsmål: ”Hvor lenge vil dere halte til begge sider? Dersom Herren er Gud, så følg ham! Og

dersom Ba'al er det, så følg ham! Men folket svarte ham ikke ett ord" (1 Kongebok 18:21). De satt på gjerdet. De haltet. *Ja, jeg følger Gud. Jeg vil også fortsette å vandre på Jeroboams veier, men jeg tror på Gud - jeg er religiøs.* (Selv om dette verset konkluderer: "Men folket svarte ham ikke et ord." Det faktumet at de ikke kunne svare ham antar jeg indikerer at de dypt inne visste at de var skyldige.) Elias sa: *Nonsens! Hvis du vil følge Gud, følg Gud!* Han avdekket den feilaktige tankemåten deres og viste at det ville lede til et alvorlig fangenskap.

"Og Elias sa til folket: Jeg er den eneste av Herrens profeter som er blitt tilbake, mens Ba'als profeter er fire hundre og femti mann" (vers 22). Han sto virkelig overfor mye motstand, og mange fiender! Tenk på dette: Elias snakket til nasjonen, og det var hundrevis av profeter som deltok. Likevel sier han: *Jeg og BARE jeg er den Eviges profet!* Folk flest ville betrakte det som utrolig *arrogant!* Hva tror du at alle disse andre bekjennende profetene tenkte om denne uttalelsen? Jeg antar at de ikke likte Elias så altfor mye! Men realiteten var, ELIAS TALTE SANNHETEN! *Elias betyr min Gud er Gud - og deres er ikke!* Det var tøft av Elias å si det - men det var sannheten.

GUD BRUKTE EN MANN. Historisk, bruker Han alltid en mann på toppen til å få gjort jobben. *Jeg er den eneste, sa Elias. Jeg er den eneste profeten på jorda i dag som adlyder Gud.*

Bibelen er klar (som vi vil se) på at Elias utdannet mange "profetenes sønner" til å tjene Gud. Men han var lederen, sjefen. Jesabel hadde også drept hundrevis av disse sanne profetene; Gud hadde beskyttet noen, men Elias visste tydeligvis ikke om det.

Elias la ut vilkårene i denne utfordringen. Profetene til Baal forberedte sitt offer. "Så de tok den oxen han hadde gitt dem. De stelte *den til*, og påkalt Ba'als navn fra morgen

til middag og ropte: Svar oss, Ba'al! Men *det var ingen røst å høre, og det var ingen som svarte. Og de hinket omkring det alteret de hadde reist*" (vers 26). Kan du forestille deg at de *ba til BAAL*?

Elias spottet disse folkene for de falske gudene deres: *Hvor er guden deres? Kanskje han sover? Må dere vekke ham?* (vers 27). De reagerte med å rope høyere og faktisk *skjære seg så blodet rant!* (vers 28). Det er tydelig at de var oppriktige

*Gud støttet profeten Sin ved å sende ild fra himmelen som
fortærte offeret og hele alteret sammen med det.*

religiøse folk: Ingen ville kutte seg slik hvis han ikke var oppriktig! Men oppriktighet gjør ikke en falsk religion riktig. De var bare en flokk forførte profeter. De visste ikke hva de gjorde, men de trodde at de var Guds folk og de prøvde å få Gud til å åpenbare seg for dem. Og Gud ville ikke.

Til slutt ba Elias og sa: "Herre, Abrahams, Isaks og Israels Gud! La det i dag bli kjent at du er Gud i Israel ... Svar meg, Herre! svar meg, så dette folket må kjenne at du, Herre, er Gud ..." (versene 36-37). Dette må også være vår bønn. All den sannheten som Gud har gitt oss gjennom herr Armstrong og denne Kirken, alle de miraklene som Han har utført, er de midlene vi kan bruke for å la det bli kjent at DET ER EN GUD I ISRAEL!

Gud besvarte Elias bønn på en dramatisk måte! "Da falt Herrens ild ned og fortærte brennofferet og veden og steinene og jorden og slikket opp vannet som var i grøften" (vers 38). For et mirakel - og for en innvirkning det hadde på folkene! "Og hele folket så dette. De falt ned på sitt ansikt og sa: Herren, han er Gud!" (vers 39).

Til slutt sørget Elias for at alle disse falske profetene ble drept - hver eneste en av dem! (vers 40). Tror du virkelig på at en Guds mann kunne gjøre noe slik? Folk flest betrakter det som grusomt, men Gud vet hva Han gjør. Kanskje hindret han disse mennene fra å bli så onde at Han ikke ville bli i stand til å arbeide med dem, når Han reiser dem opp fra de døde i fremtiden. Gud er kjærlighet, og Han har Sin plan for å frelse ALLE MENNESKER! Hvor villedet folk kan være som sier at Gud er grusom og mangler kjærlighet, og prøver å fortelle Ham hvordan ting skal gjøres.

TILBAKE TIL HOREB

Etter at Elias utførte disse imponerende miraklene, kom nyheten til Jesabel. "Akab fortalte Jesabel om alt det Elias

hadde gjort, og hvordan han hadde drept alle profetene med sverd. Da sendte Jesabel en budbærer til Elias med disse ord: Gudene la det gå meg ille både nå og siden om jeg ikke i morgen på denne tid gjør med ditt liv som det er gjort med deres liv" (1 Kongebok 19:1-2). Jesabel hersket åpenbart over sin mann, Akab. Elias' handlinger gjorde henne så rasende at hun bestemte seg for å drepe ham.

Da ordet om intensjonene hennes nådde Elias, ble han redd og motløs. "Da ble Elias redd, han gjorde seg i stand og drog av sted for å berge livet. Og han kom til Be'er-seba, som hører til Juda. Der lot han tjenestegutten sin bli tilbake. Selv gikk han en dagsreise ut i ørkenen. Der satte han seg under en gyvelbusk, og han ønsket seg døden og sa: Det er nok! Ta nå mitt liv, Herre! For jeg er ikke bedre enn mine fedre" (versene 3-4).

Etter alle disse miraklene fryktet Elias Jesabel, og ba om å få dø. Han visste at hun var flink til å drepe folk. Hun hadde allerede drept alle de andre profetene! Elias mistet den visjonen som Gud hadde gitt ham. Han hadde tankene sine fokusert på Jesabel som prøvde å drepe ham, og ikke på den store Gud som gjorde mirakler.

"Men Herrens engel kom igjen andre gangen og rørte ved ham og sa: Stå opp og et! Ellers blir veien for lang for deg. Da stod han opp og åt og drakk. Og styrket ved denne maten gikk han førti dager og førti netter, til han kom til Guds berg, *Horeb*" (versene 7-8). Hva gjorde Gud for å snu Elias' holdning? Han sendte ham på en reise - *til Horeb, eller Sinai*, GUDS FJELL. Dette er der Gud ga Moses De ti bud, der folkene så lyn, torden og et fjell som skalv, og var veldig redde på grunn av Guds kraft. Gud tok Elias tilbake til en viktig begynnelse. Han fikk ham til og med til å *faste i 40 dager og netter*, akkurat slik Han fikk Moses til å gjøre.

Gud ledet Elias til å stå på det fjellet. Deretter sendte Han en enorm stormvind som kløyvde og knuste klippene på fjellet. Men Skriften sier at Gud var ikke i vinden. Så sendte Han et mektig jordskjelv. Men Gud var heller ikke i jordskjelvet. Deretter kom det en fryktelig ild, men Gud var ikke i ilden (versene 11-12).

”Etter ilden,” står det, kom det ”en stille liten stemmen ” (vers 12, KJV). Gud var ikke i den sterke vinden, jordskjelvet eller ilden. Imidlertid VAR han i den ”*stille lille stemmen.*” Det var på den måten Gud åpenbarte Seg i dette tilfellet.

Gud sendte Elias til Sinaifjellet for å gi ham litt perspektiv. Der viste Han ham akkurat hvor latterlig det var å være redd for en slik ynkelig kvinne som Jesabel. Det er ingen sammenligning mellom henne og den store Gud! Elias gjenvant sin bevissthet om Guds oversikt, og hans makt til å bakke opp Sine utvalgte tjenere.

For en viktig lærepenge å huske på for Guds folk i dag. Vi har ingenting å frykte! Når alt kommer til alt, står vi til tjeneste for den Gud som kom ned til Sinai, Guds fjell! Noen ganger mister vi perspektivet; noen ganger glemmer vi hvem vi er. Noen ganger husker vi ikke HVEM VÅR GUD ER! Da må vi GÅ TILBAKE TIL SINAIFJELLET - og virkelig studere hva som skjedde der da Gud begynte den fysiske nasjonen Sin - og innse at vi ikke har noe å bekymre oss over. Vi er Guds åndelige nasjon i dag, og vi kan, og må, forstå denne realiteten mye bedre enn israelittene gjorde i oldtiden.

Gud tordner til folkene Sine i dag: ”KOM I HU MOSE LOV, MIN TJENERS LOV, den JEG GAV ham PÅ HOREB [eller SINAI] for hele Israel, både lover og bud!” (Malakias 4:4). DENNE FORMNINGEN ER RETTET MOT OSS! Gud sier at vi ikke bare må huske LOVEN - men også *skueplassen*, og hvordan Israels folk fikk den loven på Sinaifjellet. Ikke glem det! Vi må ha Gud i bildet - den Gud som ga loven på Sinaifjellet - ellers vil vi bli redde, og vi vil flykte fra Jesabel eller andre som har en slik makt.

Men legg merke til: Det var en *forskjell* i måten Gud snakket til Israel i Moses tid, og på den måten Han snakket med Elias. Denne gangen var Han ikke i jord-skjelvet eller ilden; Han snakket ikke med fysisk lyn og torden. Han snakket med en *stille, liten stemme*. Det er også sant i dag: Gud snakker ikke med en rungende stemme, og ryster fjell midt i blant lyn og torden. Nå har Han bare en stille, liten stemme. Det har skjedd en forandring. Når du kommer til Eliasarbeidet, blir det ikke gjort slik det ble i Moses' dager. Gud har en stille, liten stemme - og den kommer gjennom en mann. Gud gir den åpenbaringen gjennom en mann. I dag snakker Han til folk som har Guds Ånd. Han snakker ikke slik Han gjorde til kjødeligsinnede israelitter; de fikk uansett ikke dette budskapet åndelig!

Det er ikke så ofte at Gud åpenbarer seg i øredøvende, fysiske hendelser. Vanligvis kommer Han i en *stille, liten stemme*. MEN DET ER LIKEVEL DEN SAMME ALLMEKTIGE GUD! DU MÅ LÆRE Å GJENKJENNE GUD I DEN "STILLE, LILLE STEMME" - LIK I DET DU LESER AKKURAT NÅ!

Hvis vi virkelig forstår denne store visjonen ved Horeb, trenger vi ikke fysiske mirakler fra Gud. Alt vi trenger er tro! Det er ingen forskjell på om du hører Guds stemme tordner fra Sinaifjellet - eller om du hører den lille, stille stemmen gjennom Guds budskap og Hans Ord: DET ER FREMDELES DEN SAMME GUD! Det er den samme Gud i dag - men Han snakker på en annen måte.

KJENNER DU DEN GUD DYPPT?

Vi skulle være i stand til å se den *åndelige* prakt, ilden og torden og lyn, synet av Gud som snakker til Kirken Sin i dag - like sikkert som israelittene så det med sine egne øyne i oldtiden. Dette er hvordan det er når du er nær til Gud. Han leder Kirken Sin direkte - og Han er i ferd med å dirigere hele denne verden!

DE 7000

På dette tidspunktet i livet, følte Elias seg deprimert og alene. Han sa: "Jeg har vært nidkjær for Herren, hæskarerenes Gud. For Israels barn har forlatt din pakt. Dine alter har de revet ned, og dine profeter har de drept med sverd. Jeg er alene tilbake, og meg står de etter livet" (1 Kongebok 19:14). Han var veldig nedslått. Jeg tror at vi alle kan forholde oss til det fra tid til annet. Han sa: *Gud, jeg er den eneste som gjør noe*. Det var andre, men han visste tydeligvis ikke om dem.

Dette var kanskje noe av den samme følelsen herr Armstrong hadde da han på den Pinsedagen mot slutten av livet sitt sa: "De fleste av dere forstår det ikke!" FORSTÅR VI DET i dag? Hvor dypt overbevist er vi om det Guds endetids-Elias lærte oss? Han følte at de fleste Kirkemedlemmene ikke var med ham åndelig. Han, lik Elias, følte seg litt alene.

Å gjøre Guds Arbeid er vanskelig til tider; vi har våre prøvelser og tester. Elias måtte virkelig oppfylle noen vanskelige oppdrag, og han ble deprimert og tenkte: *Det er ingen som er interessert i dette, Gud! Det virker som om INGEN ønsker dette budskapet!* Du kan se hva som gjorde Elias til slik en fremragende mann: Uansett hva Gud instruerte ham å gjøre, GJORDE HAN DET! Men det kan slite deg ut å føle at du er den eneste som gjør det, uten noe hjelp.

Sannheten er imidlertid at verken Elias eller herr Armstrong var alene. Gud svarte: "Da sa Herren til ham: Gå tilbake og ta veien til ødemarken ved Damaskus. Gå inn i byen og salv Hasael til konge over Syria! Jehu, Nimsis sønn, skal du salve til konge over Israel, og Elisa, Safats sønn, fra Abel-Mehola, skal du salve til profet i ditt sted" (versene 15-16). Elisa ble salvet til profet for å erstatte Elias. "Men JEG VIL LA SJU TUSEN BLI TILBAKE I ISRAEL, alle som ikke

har bøyd kne for Ba'al, og alle som ikke har kysset ham med sin munn" (vers 18).

Det var 7000 som ikke hadde bøyd kne for Ba'al. Det står ikke at de ikke hadde lent litt i den retningen, men de bøyde seg ikke for ham eller kysset ham. Det står ikke at de gjorde Guds Arbeid, men de kjente Gud - kanskje bare etter lovens bokstav. De hadde lært om Gud og de ga ikke opp. Dessverre gjorde tilsynelatende ikke engang de som ikke bøyde kne for Ba'al, mye for å hjelpe Elias. Bibelen forteller ikke så mye om dem.

Jeg tror at de som støtter dette Arbeidet, har vært nær til dette antallet i det meste av historien vår - det inkluderer medlemmer, udøpte som deltar, og medarbeidere. Vi må ikke glemme at Kongebøkene er en profetisk bok.

"Da Elias nå gikk derfra, møtte han Elisa, Safats sønn, som holdt på å pløye. Tolv par okser gikk foran ham, og selv var han ved det tolvte paret. Og Elias gikk bort til ham og kastet kappen sin over ham" (vers 19). Gud gikk bare ut i marken og valgte en bonde til å bære Elias' kappe. Det ville se rart ut for mange mennesker. Elias gikk ikke til noe akademisk seminar for å finne en til å erstatte Elias. Elisa var en oksebonde - ikke en med en akademisk anseelse, slik mange ville ha likt å se.

Legg merke til dette: Elias beskjeftiget seg ikke med disse 7000; Elisa gjorde det! Han mottok kappen. Han mottok regjeringen. Han mottok enmannsstyret.

Det var 12 par okser med Elias. PCG begynte med 12 medlemmer. Tolv er tallet for nye institusjonelle begynnelse.

En evangelist i Worldwide Church of God trodde ikke at Gud ville bruke Gerald Flurry, som den fysiske lederen til å "holde fast" på Sin sannhet. Han sa at hvis Gud ville velge en annen leder, ville det være en fra Pasadena. Hvem vet hva slags mann Gud vil velge for en jobb, og hvor han vil komme fra? Bare Gud vet.

Kristus sa: "Ingen som legger sin hånd på plogen og ser seg tilbake, er skikket for Guds rike" (Lukas 9:62). *Legg hånden din på plogen, og IKKE SE DEG TILBAKE!* Det er hva Gud har kalt oss til å gjøre. Bare fortsett og pløy, fokuser på Arbeidet, og du vil være OK. Tenk på innhøstingen.

Paulus snakker om disse 7000 i Det nye testamente: "Jeg sier altså: Har da Gud forkastet sitt folk? Langt derifra! Også jeg er jo en israelitt, av Abrahams ætt, av Benjamins stamme. Gud har ikke forkastet sitt folk, som han forut kjente ..." (Romerne 11:1-2). Gud kjente disse menneskene fra før. Det betyr at de hadde Hans Ånd i seg, eller Ånden arbeidet *med* dem, og ledet dem til omvendelse! "Eller vet dere ikke hva Skriften sier i avsnittet om Elias? - hvordan han står fram for Gud og anklager Israel: Herre, dine profeter drepte de, og dine altere rev de ned [i denne endetiden rev de ned Guds Kirke!]. Jeg ble alene tilbake, og meg står de etter livet" (versene 2-3). Elias var utslitt av å kjempe for Gud, så Gud satte derfor Elisa inn i det embetet. Jeg tror at herr Armstrong var utslitt, av alder og av å gjøre Arbeidet, mens de fleste rundt ham hatet loven og Guds regjering! Fruktene har bevist det. "Men hva er Guds svar til ham? Jeg har latt det bli tilbake en rest for meg, sju tusen *menn* ..." (vers 4). De som ikke har bøyd kne for Baal er der ute.

Et par bibelske profetier viser til 10 000 helgener som er på et sikkert sted i endetiden. (Du kan lese om dette i kapittel fem i det gratis heftet mitt *No Freedom Without Law*.) 5 Mosebok 33:1-2 snakker om "titusener av hellige" som kommer sammen med Kristus fra Paranfjellet, som er lokalisert i Petra, Jordan. Apostelen Judas omtalte også dette i konteksten av endetiden (Judas 14).

Gud sier helt klart at det vil være 10 000 medlemmer på et sted i sikkerhet. Det må bety det. Han kommer til å komme tilbake med disse 10 000. Så kanskje vil vi omvende, la oss si, 500 av tenåringene våre på et sted i

sikkerhet, og mellom nå og da. Og kanskje vil vi plukke opp mellom 2000 og 2500 fra verden og fra de laodikeiske kirkene.

Å nå det antallet tar kanskje litt lengre tid enn hva vi har trodd, men jeg vil skynde meg å legge til at det skjer så mye i denne verden, og den går så raskt i oppløsning, så det er ingen garanti for at det vil ta lang tid i det hele tatt.

ELIAS' SKOLER

2 Kongebok omtaler de folkene som Elias lærte: "profetenes disipler." Det er klart at Gud er veldig opptatt av unge folk. Elias reiste opp tre colleger. De var antageligvis lokalisert i Betel, Jeriko og Gilgal (2 Kongebok 2:3-6; se også 2 Kongebok 4:38 - dette er grunnen til at profetenes disipler satt foran Elias).

ELIAS UTDANNET STUDENTER TIL Å LÆRE HELE VERDEN. Akkurat som med Samuel, gir disse skolene oss et glimt av hvordan Gud vil utdanne hele menneskeheten!

Herbert W. Armstrong var en endetidstype av Elias. Han reiste også opp tre colleger. Arbeidet hans viser oss tydelig at *Gud har store planer for alle folk - inkludert unge folk*. Gud brukte ham til å klargjøre Hans Brud for ekteskap når Kristus kommer tilbake.

Gilgal var i Efraim. Herr Armstrong hadde også et college i Efraim. Hosea 4:15-17 og Amos 4:4 viser at Gilgal var en veldig ond by. Betel nevnes også i Amos 4:4. Gud etablerte tilsynelatende disse skolene i onde områder fordi Han ønsket å bekjempe det onde så mye Han kunne med Sin sannhet. Gud må advare Israel, så Han går rett i midten av det onde for å publisere det budskapet.

Hvorfor etablerte Gud disse collegene? Vi kan vite svaret på det fordi vi vet hvorfor herr Armstrong etablerte Ambassador College: Uten det kunne Arbeidet simpelthen ikke vokse.

Arbeidet falt sammen så fort som han kunne bygge det, fordi han ikke hadde nok prester og administrasjonshjelp til å holde folkene fokusert på hva Gud gjorde.

Gjennom collegeet var Gud i stand til å utdanne folk grundig i visjonen Sin! Det er Hans mål. Folk har ikke en guddommelig visjon på naturlig vis, men når Han kan gi dem utdannelse og viser dem den reiktige retningen, kan de gjøre et FREMRAGENDE ARBEID for Gud! Det er også grunnen til at vi har etablert Herbert W. Armstrong College i hovedkvarteret til Philadelphia Church of God i Edmond, Oklahoma.

Gud ønsker virkelig at ungdommene Hans skal fange opp visjonen om Hans Arbeid og plan. Å virkelig forstå dette, krever mye arbeid fra din side. Satan gjør alt han kan for å distrahere deg, og få deg til å fokusere på nåtiden. Du må virkelig kjempe hardt for å bekjempe det. Du må innse at 95 prosent av de unge som herr Armstrong arbeidet så hardt for å utdanne, IKKE FORSTO DET. Dette er en heller tankevekkende utfordring. Men de fantastiske 5 prosentene som *forsto* det, er så spesielle for Gud! Hvis du kan forstå hva Gud har i tankene for deg, er det virkelig inspirerende!

IKKE FORLAT ELIAS

Studentene ved Elias' skoler ble kalt "profetenes disipler" (1 Kongebok 20:35; 2 Kongebok 2:3; osv.). ELIAS LÆRTE BORT ALT OM GUDS FAMILIE. Et inspirerende bevis på det faktumet kommer rett etter overføringen av myndighet fra Elias til studenten hans, Elisa.

Elias var i ferd med å bli fjernet av Gud. Elias besøkte tydeligvis de tre collegene sine for å si ha det. Han elsket disse unge menneskene og det de oppnådde. Tilhengerne hans var veldig emosjonelle over hans avgang. "Den gang Herren ville ta Elias opp i himmelen i en storm, gikk Elias

og Elisa fra Gilgal. Og Elias sa til Elisa: Bli her! For Herren har sendt meg til Betel. Men Elisa sa: *Så sant Herren lever, og så sant du lever: Jeg forlater deg ikke.* Så gikk de ned til Betel" (2 Kongebok 2:1-2). Elias, mens han gikk fra college til college, fortsatte å be Elisa om å bli igjen. Men Elisa ville aldri forlate Elias. Hvor lojal Elisa var til læreren sin!

Da de to mennene kom til colleget i Betel, ble de hilst av studentene. "Da gikk *profetenes disipler, som var i Betel, ut til Elisa og sa til ham: Vet du at i dag vil Herren ta din herre bort fra deg over hodet på deg? Han svarte: Ja, jeg vet det. Ti bare stille!*" (vers 3). Jeg vet ikke hvordan disse studentene visste at Gud ville ta bort Elias; Han må på en eller annen måte ha åpenbart det til dem. Den samme tingen skjedde ved colleget i Jeriko (versene 4-5). Visselig betydde faktumet at Elias ville bli tatt bort, mye for disse studentene, akkurat slik herr Armstrongs død berørte livet til mange av oss.

Det ser ut som om Gud ville teste hvor dedikert Elisa var til Elias. Vi kan se at Elisa besto denne testen. "Så Elias sa til ham: Bli her! For Herren har sendt meg til Jordan. Men han [Elisa] sa: *Så sant Herren lever, og så sant du selv lever: JEG FORLATER DEG IKKE.* Så gikk de begge avsted" (vers 6). Elisa hadde lært noe som flesteparten av Guds folk ennå ikke har lært i dag, og det er IKKE Å FORLATE ELIAS! Selv etter at han er død, *ikke forlat Elias' ånd eller det han lærte.*

Lik Elisa, ville ikke de sanne tilhengerne til Elias gå bort fra det han Elias lærte. De sa, med Elisa: *Jeg vil ikke forlate deg - eller det som Gud lærte oss gjennom deg!* Dette er den slags kjærlighet og lojalitet en leder må ha for Gud og herr Armstrong (også minnet hans) for å lykkes i dag! Denne profetiske historien lærer oss nettopp det! Denne profetien åpenbarer hvordan Kirken vil lykkes eller mislykkes. Elisas holdning vil bringe stor suksess. Den

motsatte holdningen vil likeledes bli katastrofal! Hvis vi skal lykkes, trenger vi Elisas holdning til det herr Armstrong lærte oss.

'MIN FAR, MIN FAR'

"Og femti av *profetenes disipler* gikk avsted og ble stående rett imot dem lagt borte. Men selv stod de begge ved Jordan" (2 Kongebok 2:7). Det var 50 bekymrede studenter som holdt øye med hva Elias og Elisa gjorde ved Jordanelven. De ønsket å følge lederne sine.

"Da tok Elias kappen sin og rullet den sammen og slo på vannet. Det skilte seg til begge sider, og de gikk begge over på det tørre" (vers 8). For et imponerende mirakel! I dag gir Gud oss mange mirakler av ulike slag, men de får Guds folk til å se til lederne Hans.

"Da de nå var gått over, sa Elias til Elisa: Si hva du ønsker jeg skal gjøre for deg før jeg blir tatt bort fra deg! Elisa sa: La meg få en dobbelt del av din ånd! Han svarte: Det er en stor ting du ber om. Hvis du ser meg når jeg blir tatt bort fra deg, skal du få det du ber om, ellers får du det ikke" (versene 9-10). Elisa hadde bedt om noe som bare Gud kan gi. Men som neste vers viser, *ga* Gud ham en dobbelt porsjon av Ånden så han kunne gjøre det arbeidet som Gud ønsket at han skulle gjøre.

"Mens de så gikk og talte sammen, kom det brått en ildvogn og ild-hester og skilte dem fra hverandre. Og Elias før i stormen opp i himmelen" (vers 11). Dette var et imponerende syn. Elias ble tatt til en annen del av jorden. Mens Elisa så på dette, må han ha tenkt: *Det er fantastisk, jeg vil få en dobbelt porsjon av Guds Hellige Ånd.* Jeg er sikker på at han husket det miraklet resten av livet.

I dag føler vi at en type av dette har blitt oppfylt i Philadelphia Church of God. For det første har vi all den

Profeten Elias ble tatt opp av en ildvogn omsluttet av en storm.

åpenbaringen som Gud ga til herr Armstrong. For det andre har vi all den åpenbaringen som Gud har gitt til meg, etter herr Armstrongs død. På den måten har også vi blitt gitt en dobbelt porsjon av Guds Hellige Ånd.

Da Elias ble tatt bort, ropte Elisa ut: "MIN FAR, MIN FAR, Israels vogner og ryttere" (vers 12).

Elias var ikke den fysiske faren hans. Men Gud brukte denne mannen til å reise opp Arbeidet Sitt på den tida, så Elias var en åndelig far for alle tilhengerne hans. Det er fordi de kom til Guds sannhet gjennom ham. Elias var det instrumentet som Gud brukte til å kalle alle de andre medlemmene. På den måten er vi alle sønnene hans.

Du må aldri glemme Elisas uttalelse: "Min far, min far." Dette gir deg et viktig innsyn i den *familieutdannelsen* han fikk av Elias. Denne utdannelsen lærte ham mye om det storslåtte embetet til faren. Elias fikk studentene sine til å fokusere på *Gud Faren* og *Familien Hans*.

Faren er Overhodet. Kallet vårt handler om visjonen om Gudsfamilien. Du må bygge denne visjonen inn i sentret for tankene dine. I dag lærer vi denne leksjonen i Guds Kirke. Deretter vil vi hjelpe Jesus Kristus, Ektemannen vår, i Morgendagens Verden, med å lede hele verden inn i Faderens Familie!

Noen mennesker så ikke på Elias' embete som viktig, men ELISA SÅ AT DET VAR DET ENESTE EMBETET SOM KUNNE LEDE OG BRINGE ISRAEL FREMOVER! Han kalte Elias "Israels vogner og ryttere." Han sa: *Du er den eneste vognen i Israel - den eneste som vil bevege dette Arbeidet og denne nasjonen fremover!*

Den eneste måten å avansere og vokse er å gå ombord med Guds leder. Hvis Israel noensinne skal kunne løse problemene sine, må det se til Elias! DET ER DEN ENESTE "VOGNEN" SOM VIL BRINGE DEM INN I GUDS RIKE. Himlenes Gud har *en* vogn. Det er *en* vogn i Israel, og det er *bare Eliasarbeidet* som har den og lærer om den. Gjennom Guds kraft, redder det embetet åndelige Israel både fysisk og åndelig! Det var Israels eneste håp - da og nå! Det er den eneste måten vi kan stige sterkt og nå våre mål: Vi må klatre opp på den vognen og bruke all den kraften som er der. Hvis du gjør opprør mot det, har du mistet ditt åndelige ritt, og du er på vei mot katastrofe!

Det er ikke nok bare å ha et forråd av kunnskap, til og med om Gud; det som er viktig er hvordan vi *bruker* den kunnskapen til å bevege oss fremover og utrette Arbeidet. Vi må gå på Guds vogn, og vite at hvis vi gjør det, vil vi gå fremover og *ingenting* kan stoppe det! Vi vil alltid gå fremover og utrette noe hvis vi er på denne vognen som er styrket av Gud!

ELISA SÅ AT, TIL SYVENDE OG SIST, VIL HELE ISRAEL BLI REGJERT AV DEN GRUNNLEGGENDE LÆREN TIL ELIAS. Han forsto verdien av det Elias hadde å tilby, og han var veldig emosjonell over det. Fruktene hans beviser at dette var en dyptfølt

uttalelse. Det åpenbarte Elisas fantastiske holdning til Gud og til Elias! Faktumet er at Elisa tenkte at denne veien åpenbarer så mye om *Guds FAMILIE-utdannelse* som han fikk av Elias. Uttalelsen hans: "Min far, min far," viste en dyp forståelse og en fin holdning. Gud aktet det så mye at Han brukte Elisa til å erstatte Elias. Gud elsket holdningen hans. Du kan se grunnen til at Gud valgte ham.

Noen håner en slik holdning i dag, men den er veldig bibelsk. "Jeg skriver ikke dette for å gjøre dere skamfulle, men for å formane dere som *mine kjære barn*" (1 Korinterne 4:14). Paulus betraktet tilhengerne sine som sine åndelige barn. Hvorfor? "For selv om dere skulle ha ti tusen læremestre i Kristus, så *har dere ikke mange fedre*. For JEG HAR AVLET DERE I KRISTUS Jesus ved evangeliet" (vers 15). PAULUS SA AT HAN VAR EN FAR TIL DEM! Det er fordi de fikk Guds evangelium gjennom Paulus; de kom til Gud gjennom ham.

I denne endetiden har all den *grunnleggende* åpenbaringen kommet gjennom herr Armstrong, *vår* åndelige far. Herr Armstrong sa det samme til alle de som kom til Gud, enten direkte eller indirekte, via ham. Den rikelige mengden med åpenbaring som Gud har gitt meg etter at herr Armstrong døde, bygger på hans grunnleggende instruksjoner. Men laodikeerne nekter å anerkjenne ham som en endetidstype på Elias.

Både Elias, Paulus og herr Armstrong ble brukt av Gud til å reise opp Arbeidet Hans. Deretter kom alle de andre inn til sannheten gjennom dem, direkte eller indirekte. Det er bare på den måten de er "fedre."

ENDETIDS-ELIAS

Herr Armstrong var også en slags Levi, faren til levittene. Malakias 2:4 viser at Gud inngikk en PAKT med

herr Armstrong. Malakias 3:3 sier at Gud vil "rense *Levis barn*, lutre dem" - disse prestene som var opplært under ham, men deretter vendte seg imot ham.

I rettsaken vår sa vi det samme: "Min far, min far." Og, også som Elisa sa, kunngjorde vi til Elias og Gud: "Jeg forlater deg ikke" (2 Kongebok 2:2, 4, 6). Det er hva rettssaken vår dreide seg om!

Paulus og herr Armstrong var *sjeldne* fordi vi *ikke har mange fedre*. Denne "FAR"-merkelappen er et VELDIG OPPHØYET KALL FRA GUD!

Den opprinnelige Elias og endetids-Elias hadde ekstremt viktige "far"-embeter for Gud. PCG, lik Elisa, erkjenner det faktumet. Dette er den grunnleggende saken som setter PCG til side fra de laodikeiske gruppene. Det er slikt et dyptgripende prinsipp å forstå. Hvis du følger Elisas eksempel i dette henseende, vil Gud gjøre deg til en konge med en stilling i hovedkvarteret for alltid. Hvorfor? FORDI DENNE GRUNNLEGGENDE SANNHETEN VISER OSS TIL GUD FADEREN.

Det betyr ikke at herr Armstrong ble eller skal bli kalt "far." Det er ikke en tittel. Det er bare en åndelig kjensgjerning. Det betyr simpelthen bare at Gud brukte ham til å hjelpe til med å omvende resten av oss. Både Elias og Paulus forsto denne sannheten; imidlertid ble verken Elias eller Paulus tiltalt som "far." Guds lov forbyr det (Matteus 23:9). Men Gud brukte dem likevel som en "farsfigur" til å kalle folk inn til sannheten Hans.

De lunkne laodikeerne viser ved måten de behandler herr Armstrongs lære og skrifter, at de ikke ærer GUD FAR! (f. eks. Malakias 1:6). Folk som mislykkes i å ære en åndelig far på jorda, VIL IKKE ÆRE SIN VIRKELIGE ÅNDELIGE FAR I HIMMELEN! Hvis du ikke forstår den rollen som herr Armstrong fylte, forstår du ikke Gud Faderen!

Gud virkelig elsker deg. Han er Faren din. Men du må elske Ham tilbake. Gud ønsker at du ærer Ham; Han

ønsker til og med at DU ÆRER HAM MED UTDANNELSEN DIN. Herr Armstrong grunnla Ambassador College for å lære det til unge mennesker. Hvis alle disse studentene hadde holdt fast på det, ville vi hatt mange tusen mennesker i Kirken i dag som gjorde et spektakulært arbeid! Vi trenger *mange* flere folk til å levere Guds budskap, fordi det er det eneste håpet i verden i dag.

Alle laodikeerne har vanæret Gud Faderen, noe som betyr at de har avvist *Guds familieregjering*. Dette er den fremste grunnen til at de er laodikeere.

Jesus Kristus sa: "FADEREN er større enn jeg" (Johannes 14:28). Han kom gjentatte ganger med slike uttalelser for å ære og befeste Far/Sønn familieforholdet. Gud prøver å få oss til å erobre, eller gjenerobre, denne Gudsfamilievisjonen. Vi kan bare styre i Guds Familie etter at vi beviser til Gud at vi vil bli STYRT.

Denne Familieforståelsen vil holde oss i Guds Kirke for alltid! Da vet Gud at vi alltid vil forbli lojale mot Faderen og Sønnen og hvem ellers de plasserer over oss. Vi må bli låst fast i Guds familieregjering - og akseptere Familiestyret for alltid! Dette er en vakker familievisjon som en person med en kjødelig holdning ikke kan fatte. Gud kan ikke åpenbare det til noen som har en kjødelig holdning.

Gud profeterte at Han ville sende en endetids-Elias for å lære oss denne fantastiske visjonen. "Se, jeg sender dere *Elias profeten*, før Herrens dag kommer, den store og forferdelige. Han skal vende fedrenes hjerte til barna, og barnas hjerte til deres fedre, så jeg ikke skal komme og slå landet med bann" (Malakias 4:5-6). Denne Elias skulle bygge sterke familier ved å lære dem om Gudsfamilien. Herr Armstrong skrev et hefte med tittelen *Why Marriage - Soon Obsolete?* Han viste at ekteskapet er et forhold på Gudsplanet, som er et *forbilde* på vårt ekteskap med Kristus (Efeserne 5:22-32). Han stilte ofte, og besvarte,

det åpenbarende spørsmålet ”Hvorfor familie?” Han lærte Kirken at det også er et forhold på Gudsplanet - et *forbilde på Gudsfamilien*. DET ER INGEN ANNEN RELIGION I DAG SOM NOENSINNE HAR LÆRT DENNE FORBLØFFENDE SANNHETEN OM GUDS FAMILIE!

Hele Malakias' bok fordømmer Guds laodikeiske Kirke, nærmere bestemt prestene. (Du vil finne grundig bevis i boken min *Malakias' budskap*. Vi vil sende deg en gratis kopi på forespørsel.) ”EN SØNN ÆRER SIN FAR, og en tjener sin herre. Er nå jeg FAR, hvor er da min ære? Og er jeg herre, hvor er da frykten for meg? sier Herren, hærskares Gud til dere prester - dere som for akter mitt [familie] navn.” (Malakias 1:6). De ærer ikke deres åndelige Far. Det betyr at de har mistet Guds Familievisjon som de lærte av herr Armstrong. Prestene er den primære grunnen til dette problemet. Hvis du virkelig forstår Malakias 4:5-6, vil du se at disse opprørske prestene står i fare for å miste sitt evige liv! *Malakias' budskap* gjør dette klart.

Hvordan kan vi noen gang forvente å komme inn i Guds Familie, hvis vi ikke engang forstår dens regjering? Hvis vi forstår, opphører og belønner Gud oss slik Han gjorde med Elisa! Elisa visste at Gud arbeidet gjennom en mann - Elias var deres ”far” åndelig sett. Collegestudentene ble kalt *sønner[kjv]* fordi de forsto Guds Familievisjon. Det er hva den opprinnelige Elias lærte dem. Og det er hva herr Armstrong lærte på de tre collegene som Gud satte opp gjennom ham. GUDS FAMILIE ER DEN DYPESTE SANNHETEN I BIBELEN. Det er den vidunderligste, mest inspirerende åpenbaring fra Gud! Men vi må være veldig ydmyke for at Gud kan *åpenbare* den til oss. Vår kjærlige Far LENGTER ETTER å åpenbare dette fabelaktige potensialet. For en uhyggelig svikt det er når Gud åpenbarer den og vi blir lunkne over en slik visjon.

Forståelsen om Gudsfamilien vil bli grunnlaget for utdanning i den kommende verden. Først av alt må den

sanne Gud bli åpenbart. FADEREN TILBYR BARE FØRSTEGRØDEN EN MULIGHET TIL Å BLI KRISTUS' BRUD FOR ALLTID I FAMILIEN SIN. FOR EN KATASTROFAL SVIKT HVIS VI IKKE FATTER POTENSIALET VÅRT!

Denne dyrebare kunnskapen er i ferd med å dekke jorden slik vannet dekker havbunnen! (Jesaja 11:9).

ELLEVE

Elisa: Å bære Elias' kappe

ELIAS HADDE EN KAPPE - EN SLAGS KAPPE SOM SKILTE ham ut som en Guds profet. Til og med noen av landets ledere syntes å forstå dette; de hadde mer respekt, eller i alle fall mer viten om Guds profet enn de har i dag. *Lange's Commentary* kaller denne kappen for "Verdighetstegnet på embetet til den profetiske lederen."

I 1 Kongebok 19:13, dekket Elias ansiktet med kappen sin da Gud snakket til ham. Senere i det kapitlet, kaster Elias kappen sin over Elisa når han kalte ham.

Noen tid senere, like før Gud tok ham, slo Elias Jordan med kappen sin og elven delte seg så han og Elisa kunne gå over den (2 Kongebok 2:8). Så det er tydelig at det strålte mye kraft fra den kappen.

Du kan lese i 1 Samuel 15:22-28 hvordan Samuels kappe ble revet i stykker, symboliserte at kongeriket Israel ble revet fra Saul. GUDS KRAFT ER ASSOSIERT MED DEN KAPPEN, OG SÅ ER SKJEBNEN TIL ISRAELS NASJONER!

På hvilken måte gjelder det for våre dager? Hvem tok opp kappen til endetids-Elias? Svaret på det spørsmålet er klart for enhver som ser ærlig på det. Gud har gjort det klart, på så mange måter, hvor Eliasarbeidet blir gjort i dag. Philadelphia Church of God holder fast på instruksjonene til Herbert W. Armstrong. Vi publiserer og distribuerer gratis alle herr Armstrongs viktigste bøker og hefter som Gud har gitt oss opphavsretten til. Gud har åpnet dører for oss til å fortsette noen av herr Armstrongs humanitære innsats, spesielt ved å la oss fortsette med arkeologiske utgravinger i Davids by i Jerusalem. På toppen av det, har Gud til og med betrodd oss visse fysiske skatter fra herr Armstrongs arbeid, inkludert et Steinway konsertflygel fra Ambassador Auditorium, noen messingbokstaver fra en inskripsjon og to eksklusive kandelabre som var på utstilling i lobbyen i den bygningen, og en inspirerende skulptur av Sir David Wynne, *Svaner i flukt*, som herr Armstrong bestilte til Ambassador Collegeområdet i Big Sandy og den smykker nå fronten til Armstrong Auditorium. Disse fysiske gjenstandene er på ingen måte så imponerende som herr Armstrongs åndelige arv, som vi holder, beskytter og viderefører, men de er for visst ekstra tegn som Gud har gitt, som demonstrerer *fortsettelsen* av Eliasarbeidet, etter at herr Armstrong døde.

Gud minner gjentatte ganger PCG om at VI FORTSATT GJØR ELIASARBEIDET I DAG. Det var ikke et arbeid under herr Armstrong og deretter et separat arbeid i dag. De to er knyttet sammen til et enkelt arbeid. Dette er ikke "Elisaarbeidet." Det er *Eliasarbeidet* i Laodikeaæraen av Guds Kirke.

Merk deg viktigheten av symbolismen i den kappen! Igjen, profetens kappe har alt å gjøre med Israels skjebne! I dag styrter Israels nasjoner mot katastrofe, og *Guds profet* er den eneste på scenen til å advare dem. Dagens ledere går

til paven og andre religiøse ledere i et påstått forsøk om å lære Guds syn. Men, hvor enn arrogant dette kan høres ut, er det eneste stedet du finner Guds perspektiv i dag, er hos meg og Philadelphia Church of God! *De kan bare finne svarene der kappen er.* Det kan virke som den villeste overdrivelse, men det er Guds sannhet som du kan bevise fra Bibelen din.

GÅ TIL HANDLING

Tiden kom da Elias ble tatt vekk i en virvelvind til en annen del av jorden. Elisa ropte "Min far, min far ..." og rev i stykker klærne sine (2 Kongebok 2:12). Da skjedde det noe annet bemerkelsesverdig: "Så *tok* han [Elisa] *opp Elias' kappe* som var falt av ham. Og han vendte tilbake og stod ved Jordans bredd" (vers 13). Elias' kappe falt, og det var tydelig for alle at den falt på Elisa. Dette var et ytre tegn på at ansvaret med å være Guds mann, hadde skiftet.

Det er typer her. Herr Armstrong var endetids-Elisas. Gud ga ham en enorm mengde med åpenbaring, som han skrev ned i utallige bøker og hefter. Etter at han døde, holdt vi fast på disse arbeidene og deretter trykket og utga dem gratis. Da Worldwide Church of God saksøkte oss for brudd på opphavsretten kjempet vi seks år i retten for rettigheten til å trykke den litteraturen - og eventuelt kjøpe disse rettighetene. Nå gjør vi alt det viktigste materiale gratis tilgjengelig for de som ber om det. Det gir mening at det ville være noen ytre, symbolske tegn på hvor kappen hans er nå.

Snart vil hele verden få opplæring i de arbeidene til herr Armstrong som vi kjempet for. Faktisk har denne prosessen allerede begynt! Hva godt gjør det å ha all den sannheten, hvis vi ikke leverer den til verden?

Elisa måtte reagere - han *tok opp Elias' kappe*. Jeg måtte gjøre det samme, åndelig. Alle Guds trofaste folk måtte ta

opp ÅRSAKEN til den kappen. Det var ingen som dyttet på dem å gjøre det. Vi må stå opp og gå til noen aggressive handlinger, ellers vil ingenting skje.

Seieren for opphavsretten viste hva Gud vil gjøre for oss når vi gjør slik Elisa gjorde! Det betyr å akseptere Guds form for regjering.

HVOR ER ELIAS' GUD?

Legg merke til hva som skjedde etter at Elisa tok opp kappen til Elias: "Og han tok Elias' kappe, som var falt av ham, og slo på vannet [den første gangen] og sa: Hvor er Herren, Elias' Gud? Slik slo også Elisa på vannet [en gang till], så det skilte seg til begge sider, og han gikk over" (2 Kongebok 2:14). Elisa hadde kappen, men den første gangen han slo på vannet skjedde det ikke noe. Deretter, etter at han sa: "Hvor er Elias' Gud?" og slo på vannet IGJEN, delte det seg!

Jeg tror at Gud ga Elisa litt diskret korreksjon her: *Elisa, vannet vil ikke dele seg før du får prioriteringen din rett.* Han ville ha ham til å erkjenne ELIAS' GUD!

Det er en PRESISJON i måten vi må gjøre tingene på, ellers vil ikke kappen styrke denne Kirken. Vi må *sette Gud først*, ellers vil det ikke fungere. Hvis vi ikke kneler først, vil ikke vannet skille seg for oss. Dette handler om at Gud bruker en mann - men det er GUDS KRAFT. Det er hva han minnet Elisa om. Elisa innså selvfølgelig feilen sin veldig raskt, og korrigererte seg selv.

Gud gir den kappen til en mann. Noen måtte stå frem og si: *Vi kommer til å trykke Tidenes mysterium!* Deretter var det en gruppe med mennesker som måtte stå bak den avgjørelsen og si: *Amen! Det budskapet må bli gitt til verden!* Det trengs Guds regjering for å gjøre det. Det trengs en mann som har den åndelige kappen.

Men det handler ikke om mannen - DET HANDLER OM ELIAS' GUD! Er han virkelig i live? Den samme Gud som ga herr Armstrong det enorme arbeidet? Ja, det er Han!

Vil du vite hvordan Guds Arbeid kan gjøres i dag? Hvordan dører kan åpne seg for deg - til og med elver, hvis det er nødvendig? Her er oppskriften. Elisa visste hvor Elias' Gud var, og han fulgte sin åndelige far. Så Gud åpnet opp elven for ham, akkurat slik Han gjorde for Elias.

Problemet med de lunkne laodikeerne er at de ikke oppriktig spør hvor Elias' Gud er! Gud gjorde et *mektig* arbeid gjennom herr Armstrong. Så hvor er Gud i dag? Han døde ikke sammen med herr Armstrong. Men ingen av de laodikeiske gruppene har den slags kraft. De mottar ikke og forkynner Guds åpenbaring. De har ikke den rette regjeringen. Vi MÅ finne og fortsette å være sammen med Elias' Gud og fortsette å gjøre Eliasarbeidet! Laodikeerne vil bli holdt ansvarlig for det faktum at de var sammen med den Gud så lenge, og nå har de forlatt Ham og avvist Eliasarbeidet. Faktumet er at de ikke er *interessert* i hvor Han er! Hvis de ønsket å vite, ville de underordne seg til Guds regjering og ende opp i Guds sanne Kirke.

Seieren vår til opphavsretten er et ytre tegn på akkurat hvor den kappen er, og hvor Elias' Gud er! Dette er noe folk ikke kan ignorere.

Her er noe annet ekstraordinært: wcg ble enige om å selge opphavsrettighetene til det materiale til oss den 16de januar 2003. Det var årsdagen for herr Armstrongs død i 1986 - en dato som Gud stadig har gjentatt. Faktumet at wcg ble enige om den avtalen 16de januar, var et tegn på to måter: Først, den viste til Guds endetids-Elias; for det andre, viste det til den Kirken som i dag har *kappen* til Elias. Gud vil forsikre seg om at folk vet hvor den kappen er - noe som er hvor Elias' Gud er! Det er noe alle kan se.

Laodikeerne vil måtte komme dit hvor kappen til Elias er, fordi det er hvor GUD er! Gud ønsker virkelig at de skal se hvor Elias' Gud er.

Det er bare en grunn til at Gud har Elias' "kappe": for å få folk til å fokusere på Elias' GUD. Når vi slutter å se til Elias' Gud, vil åpenbaringene og miraklene stoppe. Hovedbeviset på hvor Elias' Gud er, er ny åpenbaring. Gud snakker til Sine utvalgte gjennom ny åpenbaring! For en velsignelse det er å være i den Kirken som Gud snakker i.

Gud har gjentatte ganger vist kraftig at Elias' kappe er HER!

ELISAS VISDOM

Elisa tok opp kappen til Elias og gikk deretter tilbake over Jordan. Han slo vannet med kappen, og vannet delte seg. Dette var et klart tegn på at Gud nå brukte Elisa. "Profetenes disipler i Jeriko som stod rett imot ham, så ham, og de sa: *"Elias' ånd hviler over Elisa.* Og de kom mot ham og bøyde seg til jorden for ham" (2 Kongebok 2:15). Disse unge studentene var veldig ydmyke mot Guds regjering. Det er trist at ikke flere av herr Armstrongs "studenter" hadde en slik holdning.

Gud brukte mirakler for å vise disse studentene hvem som var Hans mann. I dag viser Han hvem som er Hans mann, ved å gi ham ny åpenbaring for de utvalgte. *Malakias' budskap* er den største enkelte boka i verden som viser hvor Gud arbeider i dag. Den viser deg til det som virkelig er den største boka i verden etter Bibelen: *Tidenes mysterium skrevet av Herbert W. Armstrong, endetidstypen* på Guds Elias. Gud gjør det klart hvor Han arbeider.

Da disse 50 studentene innså at Elias var borte, ville de gå og lete etter ham (vers 16). Elisa fortalte dem at de ikke ville finne Elias, men de fortsatte å insistere på å gå etter

ham. Unge folk kan være temmelig iherdige noen ganger. ”Men de presset ham så lenge at han kjente seg brydd, og han sa: Send dem da avsted! Så sendte de femti mann av sted, og lette i tre dager, men de fant ham ikke. De vendte tilbake til ham mens han ennå var i Jeriko, og han sa til dem: Sa jeg ikke til dere at dere ikke skulle gå?” (versene 17-18).

Poenget er, Elisa var ikke hardhendt mot disse studentene. Han brukte den samme kjærlige familieregjeringen som Elias gjorde. De lærte å kjenne den nye lederen sin. De kom til ham for råd, men de ønsket ikke å ense det, så de gikk av sted på et verdiløst søk i tre dager. Men de lærte, på den harde måten, at de kunne stole på at Elisa var til å stole på.

Elisa utførte langt flere mirakler enn Elias. Døperen Johannes, som også var en type på Elias, utførte ikke mirakler; likevel sa Kristus at det ikke var noen større enn Johannes (Matteus 11:11). Så vi kan ikke bruke mirakler til å dømme rettferdighet.

Lærde i dag har kalt Elisa en ”perifer profet.” Det betyr at han ikke var dypt involvert i samfunnet, akkurat som vi ikke er det i dag, fordi vi ikke kan være det og samtidig tjene Gud.

FORVENT MIRAKLER

Elias grunnla colleger i Gilgal, Betel og Jeriko (2 Kongebok 2:1-5). Herr Armstrong lærte at den opprinnelige Elias ville lede utdanningssystemet i Morgendagens Verden. Deretter vil døperen Johannes arbeide under ham, og herr Armstrong, som lærte så mye om *sann utdanningelse*, vil arbeide under Johannes. Philadelphia Church vil arbeide under herr Armstrong. Vi vil snart lære verden. Gud ønsker å motivere oss ved å fokusere på denne fremtiden.

Når du ser hvor mye utdanning betydde for Elias, tror du ikke at hvis du ville finne Elias' kappe i dag, ville du finne folk som var interessert i å ha et lignende college som det Elias hadde? Elisa tok, når alt kommer til alt, over skolene til Elias. Det gir mening at de ville trene ungdommene sine til å erstatte eldre folk - og trene folk som vil KJEMPE OG TIL OG MED DØ FOR SANNHETEN.

Dette er et annet eksempel der vi demonstrerer at vi *aldri vil forlate Elias! Vi nekter å forlate det han lærte!* Vi lærer akkurat slik Elias gjorde og får studentene våre til å bli grunnfestet i det Elias lærte - som er fundamentet for morgendagens utdanning. Herbert W. Armstrong College og Imperial Academy er direkte knyttet til tilbakekomsten til Jesus Kristus!

Et interessant sidepoeng er at noen av disse "profetenes disipler" var gifte studenter (2 Kongebok 4:1), akkurat slik jeg var da jeg gikk på Ambassador College.

Vers 38 viser studenter i en klasseromlignende samling: "Elisa vendte tilbake til Gilgal. Det var den gang hungersnød i landet. Da *profetenes disipler* en gang *satt der hos ham*, sa han til tjenestegutten: Sett den store gryten over og kok en rett mat for profetenes disipler." Der det står at de "satt der hos ham," antyder verbet *satt* en samling eller skole. Igjen, Gud ønsker at vi skal bli utdannet. Hvis du søker å bli utdannet, da vil den samme Gud som skilte elven for Elisa, utdanne deg - på en eller annen måte.

Mens disse studentene forberedte maten, var det en som samlet noen ville urter og puttet dem i gryten. Da de spiste, forsto de at det var noe som var galt med maten. Her er hvordan Elisa håndterte problemet: "Da sa han: Hent noe mel! Og han kastet det i gryten og sa: Øs opp for folket, så de kan få ete! Og da var det ikke lenger noe skadelig i gryten" (vers 41). Dette var et stort mirakel som ble utøvd foran disse unge menneskene.

Gud har gitt denne Kirken mange mirakler, og har åpnet mange dører for dette Arbeidet! Jeg tror at med den økte forståelsen vår, holder Gud oss *mer* ansvarlige enn Han gjorde studentene til Elisa. De hadde ikke på langt nær den mengden av sannhet som vi har.

"En gang kom det en mann fra Ba'al-Salisa som hadde med seg til Guds mann brød som var bakt av førstegrøden. Han hadde tjue byggbrød, og nyhøstet korn i skreppen sin. Da sa Elisa: Gi det til folket, så de kan få ete!" (vers 42). Her var en legmann som brakte denne førstegrøden til colleget. Alle ønsket å tjene Gud.

"Men tjeneren sa: Hvordan kan jeg sette dette fram for *hundre mann*? Han svarte: Gi det til folket, så de kan få mat! For så sier Herren: De skal ete og få til overs. Så satte han det fram for dem, og de åt og fikk til overs, slik Herren hadde sagt" (versene 43-44). På denne tiden var det

Collegestudenter i Gilgal lagde ved et uhell en giftig suppe. Gud rensset den mirakuløst etter at Elisa tilføyd litt mel i den.

100 studenter, så colleget vokste. Og det var masse mat til overs etter at disse unge menneskene hadde spist. Det var også litt av et mirakel!

Vær klar over at hvis du er lojal til Gud og underordner deg til Hans regjering, vil Han utføre mirakler for deg - store og små. Han gjorde det for disse studentene gang på gang. La oss se på et eksempel til.

DEN FLYTENDE ØKSEN

”Profetenes disipler sa til Elisa: Huset som vi sitter i her hos deg, er for trangt for oss” (2 Kongebok 6:1). Profetenes disipler sto overfor et problem. Collegebygningen hadde blitt for liten, og studentene ville bygge et større sted for seg selv. Men de hadde ikke nok land. Så de spurte Elisa om de kunne bygge i et annet område, nede ved Jordan. Det er tydelig at de var underkastet Guds regjering.

Elisa ga samtykke til planene deres. Studentene ville at Elisa skulle være med dem, så han gjorde det. Gruppen var ved elva og hogde tømmer for den nye bygningen. Da skjedde det et uhell: ”Men da en av dem holdt på med å felle sitt tre, falt øksen i vannet. Da ropte han: Å, min herre! Den var tilmed lånt” (vers 5). Den jernøksen falt rett ned på bunnen av elva.

Denne sønnen av profetene hadde karakter, som han hadde blitt lært av både Elias og Elisa. (Også herr Armstrong lærte først studentene sine HVORDAN DE SKULLE LEVE, deretter hvordan de skulle tjene til livets opphold.) Den unge mannen mistet en øks som var lånt, og det plaget ham intenst. På grunn av sin karakter var han veldig opprørt over dette tapet. Han gikk til sin master, eller sjefen, og ba om veiledning. Guds familieregjering var åpenbart der.

HVOR SOM HELST HVOR DU FINNER GUDS FAMILIEREGJERING, VIL DU FINNE MANGE INSPIRERENDE MIRAKLER! ”Da sa Guds

mann: Hvor mistet du den? Han viste ham stedet. Da hogg Elisa av et stykke tre og kastet det dit ned og fikk øksen til å flyte opp. Og han sa: Ta den opp! Så rakte mannen ut hånden og tok den” (versene 6-7). Fordi denne studenten var så trofast og lydig mot Gud, svømte øksen til ham! Det var sannsynligvis bare fire til seks mennesker i hele verden som *noensinne så denne hendelsen*. Men det var likevel et spektakulært mirakel fra Gud - fremført foran Hans lille flokk!

Dette måtte for visst ha vært veldig inspirerende for disse studentene. Gud ville at disse studentene skulle lære at hvis du er lojal mot Ham, vil Han utføre forbløffende mirakler i livet ditt. Hvis du støtter Guds Arbeid, kan du *forvente* mirakler fordi **DE VIL SKJE!**

Vi vet at folk flest spotter slike mirakler. Men Gud har **ALLTID** utført mektige mirakler for sin egen Familie. Han har alltid gjort det, og Han vil alltid gjøre det! Dette miraklet med øksen er en profeti om at **GUD VIL FORTSETTE Å UTFØRE MIRAKLER FOR DEM SOM UNDERORDNER SEG HANS FAMILIEREGJERING!**

Den svømmende øksen er triviell sammenlignet med **GUDS MIRAKULØSE PLAN OM Å BYGGE SIN FAMILIE**. Verden vet nesten ingenting om Gud og Hans Familie i dag. De avviser Hans familieregjering og, som et resultat, mangler tro til noensinne å oppleve slike mirakler. Dette er grunnen til at førstgrøden er kalt ut nå. Snart vil verden forstå miraklet med øksen. Vi vil lære dem. Vi må forstå at det er grunnen til at vi er kalt i dag. Vi er ikke bare kalt for å bli frelst. Vi må kvalifisere til å lære hele verden, ellers vil vi ikke engang være en del av Guds Familie!

Apostelen Paulus ble opprørt over hebreerne. På den tiden da de skulle ha vært lærere, måtte noen av dem gå tilbake og lære dem det grunnleggende - *igjen* (Hebreerne 5:12).

Guds sanne Kirke er et college til å trene lærere. En ny sivilisasjon blir forberedt akkurat nå. Det er bare en liten minoritet av Guds egne folk som fatter denne visjonen. Det er bare de som vil bli støtter i Guds hovedkvarterstempel. Det er bare de som vil bli kvalifisert til å administrere Guds kjærlige regjering.

EN GUD I ISRAEL

Elisa ble berømt i hele Israel for miraklene som skjedde på skolene hans, og videre utover. Til slutt spredte den berømmelsen seg utenfor Israels grenser.

Kapteinen for den syriske hæren, Na'aman, var en stor mann, men han var spedalsk. Han hadde antageligvis vært rundt omkring i hele verden for å prøve å finne en kur for tilstanden sin. Under et av militærangrepene hans, fanget mennene hans en israelittisk kvinne som så tjente Na'amans hustru. Denne kvinnen fortalte Na'aman om Elisa, og sa at Israels profet kunne helbrede Na'amans spedalskhets (2 Kongebok 5:1-4). Syrerne var ikke venner med israelittene; jeg kan ikke forestille meg at Na'aman var veldig begeistret over dette.

Likevel sendte den syriske kongen et brev til Israels konge. "Han gav brevet til Israels konge, og i det stod det: Når nå dette brevet kommer til deg, så vil du se at jeg har sendt min tjener Na'aman til deg, for at du skal befri ham fra hans spedalskhets" (vers 6). Da Israels konge hørte dette, trodde han at han personlig ble bedt om å helbrede Na'aman. Han antok at den syriske kongen prøvd å provosere en krig, og ble sint. Han visste at han ikke kunne helbrede noen.

Men da Elisa hørte om brevet, sendte han et budskap til kongen og sa: "La ham komme til meg! Så SKAL HAN KJENNE AT DET ER EN PROFET I ISRAEL" (vers 8). Det er en dristig

uttalelse! *Bring ham til meg, og jeg vil vise ham at det er en Gud i Israel! Han kan ikke lære det av deg, herre konge!*

Så Na'aman kom til Elisas hus og sto ved døren. Legg merke til hva som skjedde: "Og Elisa sendte *et bud* ut til ham og sa: Gå og bad deg sju ganger i Jordan! Så skal ditt kjøtt bli friskt igjen, og du skal bli ren" (vers 10). Elisa gikk ikke engang til døra. Han sendte, uten tvil, en av disse collegestudentene, for å be Na'aman om å vaske seg i Jordan sju ganger.

ELISA VILLE AT NA'AMAN SÅ TIL GUD, IKKE TIL NOE MENNESKE. Herr Armstrong gjorde det samme gjennom sin prestedtjeneste.

Budbringerens direktiver falt ikke i god jord hos Na'aman, denne store krigeren. Han ble sint over at Elisa ikke forholdt seg direkte til ham, og dro rasende av sted. Men tjenerne hans klarte å roe ham ned, og overbeviste ham om å gjøre det som studenten hadde instruert. "Så drog han [Na'aman] ned og dukket seg sju ganger i Jordan slik Guds mann hadde sagt. Og hans kjøtt ble friskt som på en liten gutt, og han ble ren" (vers 14). Han ville ikke ha blitt helbredet hvis han hadde dukket seks ganger. Du må gjøre det på *Guds måte* hvis du ønsker å bli helbredet.

Na'aman gjenkjente at det hadde skjedd et mirakel. "Da vendte han tilbake til Guds mann med hele sitt følge. Og da han kom dit, stod han fram for ham [denne gangen møtte han direkte med Elisa] og sa: NÅ VET JEG AT DET IKKE ER NOEN GUD PÅ HELE JORDEN UTEN I ISRAEL ..." (vers 15).

HER ER DET SOM ELIASARBEIDET MÅ LÆRE VERDEN! DENNE IMPONERENDE HEDENSKE LEDEREN LÆRTE AV ELISA AT DEN ENESTE GUD PÅ HELE JORDEN ER ISRAELS GUD. DET ER DET VI VIL LÆRE HELE DENNE VERDEN!

Husk at dette er en profeti. En eller annen gang i fremtiden vil Gud begynne å hamre hodene til kongene i dagens verden, og de vil komme til å gjenkjenne at det bare

er EN GUD, og at alt annet er bare er en stum avgud. Gud leder bare den trofaste, lille levningen av åndelige Israel, eller Guds sanne Kirke - den ene som gjør Eliasarbeidet! HELE VERDEN VIL BLI LÆRT OM GUD, AV OSS OG HELE GUDS FØRSTEGRØDE!

GEHASIS FEIL

Na'aman var så takknemlig for helbredelsen at han ønsket å gi noe i gjengjeld. "Så ta nå imot *en gave* [en velsignelse, kjv] av din tjener," sa han (2 Kongebok 5:15). Han ønsket å gi sølv og gull og fysisk gods.

Elisa avsto selvfølgelig blankt. "Men han sa: Så sant Herren lever, han som jeg tjener: Jeg tar ikke imot noe. Og han bad ham inntrengende om å ta imot, men han ville ikke" (vers 16). Du kan forstå hvorfor. Hvis noen blir salvet av en prest, og deretter ønsker å betale ham for den helbredelsen, ville det vært veldig farlig. *Gud* utfører helbredelsen; presten bare ber og salver slik Gud leder. Prestene gjør det ikke for penger, de er her for å bringe folk til Gud Faderen.

Etter at Na'aman dro og hadde reist et kort stykke, legg merke til hva som hendte: "Da tenkte Gehasi, tjeneren til Guds mann Elisa: Min herre har spart denne syreren Na'aman og ikke tatt imot av ham det han hadde med seg. Så sant Herren lever, vil jeg løpe etter ham og få noe av ham!" (vers 20). Gehasi må ha vært en av disse fremragende collegestudentene for å være Elisas tjener. Men her ble han materialistisk. *Elisa tok ingenting*, tenkte studenten. *Jeg vil gå og få noe*.

"Så skyndte Gehasi seg etter Na'aman. Og da Na'aman så en som kom løpende etter ham, steg han fort ned av vognen for å møte ham, og sa: Står alt vel til? Han sa: Ja, men min herre har sendt meg [det var en løgn] med disse

ord: Nettopp nå er det kommet to unge menn til meg fra Efra'im-fjellene, to av profetens disipler [dette kan også ha vært en løgn]. Gi dem en talent sølv og to festkledninger!" (versene 21-22). Gehasi ønsket seg sølv og gull, og var villig til å lyve for å få det, og gikk klart imot Elisas ønsker.

Na'aman samtykket og ga ham det han ba om. Det var nødvendig at to av tjenerne hans hjalp Gehasi å bære denne store lasten hjem. Selvfølgelig tok Gehasi avskjed med tjenerne et stykke fra huset, og gjemte rikdommen før han kom tilbake til Elisa - en veldig uetisk oppførsel. "Selv gikk han inn og stod fram for sin herre. Da spurte Elisa ham: Hvor kommer du fra, Gehasi? Han svarte: Din tjener har ikke vært noe sted [en annen løgn]" (vers 25). Denne fremragende studenten begikk en alvorlig feil her og ble åndelig svak.

Da begynte Elisa å stille studenten sin noen vanskelige spørsmål. "Men han sa til ham: Var jeg ikke til stede i ånden da mannen vendte om fra vognen og gikk for å møte deg? *Er det nå tid til å ta imot sølv og få seg klær og oljetrær og vingårder og småfe og storfe og tjenere og tjenestepiker?* Derfor skal Na'amans spedalskhet henge ved deg og ved din ætt til evig tid. Så gikk han ut fra ham og var spedalsk, hvit som snø" (versene 26-27).

Det er veldig alvorlig å arbeide imot Guds Hellige Ånd og Arbeidet Hans, enten du er ung eller gammel. Dette var en fryktelig straff for Gehasi. Men det samme vil skje med enhver som gjør hans feil. Du kan tenke at du ikke ville bli spedalsk ved å gjøre noe av det samme, men tenk på de som forlater Kirken og ikke kommer tilbake. Det er mye verre å oppleve Trengselen enn spedalskhet - og de vil vite når de er inne i den, at de kunne ha unnslettet! Unge mennesker som har blitt lært av Guds type på Elisa i dag, og som handler på denne måten, utviser *åndelig spedalskhet*. De vil betale en streng straff.

Er dette en tid å ta imot penger? Å være opptatt av *ting*? Uansett hvor du ser i denne verden, er det ting som vil distrahere deg. Det er ikke det at Gud ikke vil at du skal ha disse tingene, men DU GJØR BEST I ALDRI Å SETTE NOEN AV DEM FØR GUD!

Vær isteden nøye med å holde deg hos Gud og med det Hans Elias lærte. Sørg for at du forstår de fantastiske instruksjonene og lærdommene som herr Armstrong lærte i årevis. Gjør disse leksjonene en del av tankegangen din! Det vil hjelpe til med å beskytte sinnet ditt fra materialisme og andre slike åndelige feller.

VÅR ÅNDELIGE HÆR

Guds Arbeid er den største bestrebelsen noen av oss kunne bli involvert i. Men slik Elisas studenter lærte, kan arbeidet noen ganger være farlig.

Et eksempel i 2 Kongebok 9 illustrerer dette poenget. Elisa ga en av studentene sine æren av å salve Israels neste konge. Men legg merke til instruksjonene hans: "Bind opp om deg og ta denne oljekrukken i hånden og gå til Ramot i Gilead. Når du kommer dit, skal du oppsøke Jehu sønn av Josafat, Nimsis sønn. Gå inn til ham der han sitter blant sine brødre. Du skal be ham stå opp, og ta ham med inn i det innerste rommet. Ta så oljekrukken og hell den utover hans hode og si: Så sier Herren: Jeg har salvet deg til konge over Israel! SÅ SKAL DU ÅPNE DØREN OG FLYKTE UTEN Å DRYGE" (versene 1-3).

Elisa levde i en farlig tid. Han var involvert i enkelte farlige krigføringer. Disse unge menneskene måtte være modige for å tjene ham. De måtte stole på Gud, fordi de kunne ha mistet livet. Men for en ære å være forbundet med det Arbeidet! I dette tilfellet endret den unge studenten historiens løp.

I et annet tilfelle hadde Elisa pådratt seg vreden til Syrias konge, og kongen sendte en hel hær for å drepe ham. Denne historien blir fortalt i 2 Kongebok 6. Kongen av Syria var sint fordi han trodde at en av tjenerne hans fortalte hemmeligheter til israelittene. Men det var ingen spion i Syria: Angiveren var profeten Elisa!

Midt i denne traumatiske rekken av hendelser, hadde en av profetenes sønner et trosproblem. Men han visste at han måtte gå til Gud og Elisa for å bygge sin tro. Det var tydelig at han underordnet seg til Elisa, hans "master" - eller Guds regjering.

Den syriske kongen spurte hvem av tjenerne hans [den syriske kongens] som forrådte ham. "Da sa en av hans menn: Det har seg ikke slik, herre konge. Det er Elisa, profeten i Israel, som åpenbarer for Israels konge hvert ord du taler i ditt sengekammer. Han sa: Gå og finn ut hvor han er, så jeg kan sende folk dit og hente ham! Det ble meldt ham at profeten var i Dotan. Da sendte kongen dit *hester og vogner* og en *STOR HÆR*. De kom dit om natten og *omringet byen*" (versene 12-14). **DETTE VAR EN MASSIV HÆR - SOM KOM FOR Å TA EN MANN TIL FANGE!**

Det virket som om Elisa var i alvorlig fare. "Da tjeneren til Guds mann stod opp tidlig om morgenen, og gikk ut, fikk han se at en hær med hester og vogner omringet byen. Og tjeneren sa til ham: Å, min herre, hva skal vi gjøre?" (vers 15). Den store hæren omringet byen der Elisa var, og da denne unge collegestudenten så det, skalv han av frykt.

Studenten så denne enorme syriske hæren og trodde at det ikke var noe håp. Alt han trengte var mer tro på hvordan Gud beskytter Familien Sin, de som underordner seg Hans regjering. Dette er hva folk flest ikke forstår. Dette er grunnen til at de fleste av Guds folk og verden er forført. Fordi de gjør opprør mot regjeringen Hans, ser de ikke på Gud som en stor mirakelarbeider. Dette er slik

en vanskelig lekse å forstå for mennesker. Heldigvis gikk denne tjeneren til Elisa for å få hjelp. Han fulgte Guds regjering.

Hvordan reagerte Elisa? Hvordan skulle vi reagere i dag når vi er plaget av tilsynelatende uoverstigelige problemer? Tenk over dette: Hvis du så en stor mekanisert hær omringet Edmond, ute etter å drepe meg, det ville vært heller skremmende! Det er akkurat hva som skjedde med Elisa.

Dette var en mulighet for denne collegestudenten til å lære en stor lekse om *tro*. Elisa snakket ut: "Han svarte: FRYKT IKKE! DE SOM ER MED OSS, ER FLERE ENN DE SOM ER MED DEM" (vers 16). *Her var det to menn. Den ene så bare fiendens hær. Men Elisa så en annen hær som den unge mannen ikke gjorde.*

"Og Elisa bad og sa: Herre! Åpne øynene hans så han kan se! Og Herren åpnet guttens øyne, og han fikk se at FJELLET VAR FULLT AV HESTER OG VOGNER AV ILD RUNDT OMKRING ELISA" (vers 17). Gud viste Sin unge sønn en enorm HÆR AV ENGLER MED VOGNER AV ILD, klare til å angripe syrerne. Da forsto den studenten hvor *hjelpeløse* fienden var mot Guds hær! Det fikk studenten til å føle seg veldig trygg!

DENNE HÆREN BESKYTTER OSS FREMDELES I DAG! JEG LURER PÅ HVOR GODT VI SER DET. HVORFOR VINNER VI RETTSSAKER? HVORFOR ÅPNER VIKTIGE DØRER SEG FOR OSS? HVORFOR HAR VI SÅ MYE NY ÅPENBARING? FORDI DET ER EN VIRKELIG, ÅNDELIG HÆR SOM KJEMPER FOR OSS, OG FOR GUDS ARBEID.! VI MÅ SE DEN VIRKELIGHETEN SLIK ELISA GJORDE.

Husk den leksen Elisa lærte denne studenten: VI TRENGER ALDRI Å FRYKTE Å DRA UT I KRIG. Elisagruppen må gjøre et stort arbeid. Til tider vil vi oppleve sterk motstand. Men det er ingen grunn til å være bekymret. For ikke å vakle, må vi vite at vi blir beskyttet og passet på. Det er en mektig hær som støtter oss!

Ser du en gigantisk hær med flammende engler som beskytter Eliasarbeidet i dag? Du kan se hvorfor vi *må* ha tro for å gjøre Guds Arbeid! VI MÅ SE DET USYNLIGE!

Hvordan endte historien? De syriske soldatene ble blinde, og Elisa brakte dem tilbake til Israel som fanger. EN MANN ledet en HEL HÆR med blinde soldater tilbake til Israel! Kan du forestille deg det? For et mektig mirakel!

Deretter overtalte profeten den israelittiske kongen om å la dem gå, og den hæren angrep aldri mer Israel (vers 23). De visste at Gud var i Israel. Vet *du* at Gud er i Israel? Forstår vi det dypt? DEN LEVENDE GUD ER I ÅNDELIGE ISRAEL - OG GJØR ARBEIDET SITT GJENNOM PHILADELPHIA CHURCH OF GOD!

For et fantastisk vitnesbyrd. For et trosoppbyggende eksempel for den studenten! Elisa var en glimrende lærer.

Dette er hvordan Gud alltid har beskyttet Familien Sin som er lydige. Det er en *profeti* om hvordan Gud beskytter Eliasarbeidet Sitt i dag. Det er grunnen til at herr Armstrong gjorde et slikt ruvende arbeid på tross av de mange fiendene hans. Dette er grunnen til at Guds Philadelphia Church i dag gjør et slikt mektig arbeid, med bare en veldig liten gruppe mennesker!

GUDS MEKTIGE HÆR MED VOGNER AV ILD ER ALLTID DER FOR Å STØTTE ARBEIDET HANS! Det vil alltid være mange kamper. Noen kamper kan kanskje bli tapt - men Guds folk vil *alltid* vinne KRIGEN hvis vi er lydige mot Guds familieregjering.

Hvorfor skulle ikke den allmektige, omnipotent Gud alltid beskytte den Familien Han elsker? Gud har alltid gjort det. Men DET ER BARE NOEN FÅ SOM NOENSINNE HAR TRODD GUD!

I fremtidige kriser er det nødvendig at vi virkelig forstår denne sannheten. Da kan vi ha *avslappet tro* og ikke stadig bli utslitt i den åndelige krigen vår. VI MÅ FORTSETTE Å BYGGE TRO TIL Å SE GUDS HÆR! Igjen, Gud beskytter *alltid* den Familien Han regjerer.

Dette er grunnlaget for vår fremtidige sivilisasjon! Dette er kjernen i Guds utdannelsessystem i Morgendagens Verden. Snart vil Guds Familie bestå av ethvert lydig menneskevesen som noen gang har levd. Bruden til Kristus vil bli brukt til å lære dem ved eksempel og instruksjon. Bruden er en kritisk del av Guds Familie og utdannelsessystem. Det er grunnen til at disse leksene blir lært i de tidlige profetene. Det er en profeti om vår fantastiske fremtid. Dette er ikke noe nytt. Guds Familie har alltid forstått at Han beskytter dem. Gud lovte at Han ville "åpenbare det til umyndige" - til de som er lik barn og underordner seg til sin Far (Matteus 18:1-3).

Guds hær er *virkelig*. Disse profetiene er *virkelige*. Vi må bygge tro til å tro Gud. Den slags tro vil revolusjonere livet til hvem som helst.

PROFETIER BERØRER NASJONEN

Elisa gjorde arbeidet sitt midt i vanskelige og farlige tider. Han hadde et alarmerende budskap til Israel, akkurat slik vi har i dag! Og det var veldig opprivende for kongen og herskerne i Israel, som vi skal se.

2 Kongebok 4:38 sier at da Elisa besøkte et av collegene: "det var den gang hungersnød i landet" - en omfattende tørke, et tegn på at *forbannelser* var over nasjonen. I de senere år har Oklahoma, der Guds college er i dag, blitt rammet av fryktelig tørke. Omfattende tørke har også rammet Texas og California, områdene til de to studiestedene til Ambassador College i De forente stater. Gud tar vare på folkene Sine, men akkurat som i Elisas dager, føler vi noen ganger virkningen av Guds vrede på nasjonale Israel.

Etter den opprivende hendelsen med den syriske hæren, skildrer Bibelen: "En tid etter samlet kongen i Syria Benhadad hele sin hær og drog opp og kringsatte

Samaria. Mens de holdt Samaria kringsatt, ble det til sist så stor hungersnød i byen at et eselhode kostet åtti sekel sølv, og fjerdedelen av en kab duemøkk kostet fem sekel sølv" (2 Kongebok 6:24-25). Denne hungersnøden var så fryktelig at folk til og med spiste de *verste delene av urene dyr*.

Israels konge passerte en kvinne som ropte på ham for hjelp, og hun fortalte ham om utenkelig, avskyelig kannibalisme som foregikk i nasjonen (versene 26-29). Denne tragedien var en *direkte oppfyllelse av Guds advarende profeti i 5 Mosebok 28:53 og 57!*

"Da kongen hørte det som kvinnen fortalte, sønderrev han sine klær der han gikk fram og tilbake på muren. Da fikk folket se at han hadde sekk innerst på kroppen. Og han sa: Gud la det gå meg ille både nå og siden, *om Elisa, Safats sønns hode skal bli sittende på ham i dag!*" (2 Kongebok 6:30-31). Kongen resonnererte at Elisass profeti faktisk FORÅRSAKET Israels sammenbrudd! Kongen var fast bestemt på å drepe Guds profet.

DET KAN VÆRE VELDIG FARLIG Å FORKYNNE GUDS PROFETIER. MEN VI MÅ ALDRI GLEMME AT GUDS UOVERVINNELIGE ENGLEHÆR KJEMPER FOR PHILADELPHIA CHURCH OF GOD. VI LIK ELISA, VIL PÅVIRKE LIVET TIL KONGER OG NASJONER! INGENTING KAN STOPPE DEN LEVENDE GUD!

Det var i denne sammenhengen at Elisa sendte en av disiplene sine til kong Akab og Jesabel på det farlige oppdraget (2 Kongebok 9:1-8). Budbringeren leverte et skremmende budskap og sa at hundene kom til å spise Jesabel (versene 9-10). Det er nøyaktig hva som skjedde (versene 30-37). Hun ble til hundemøkk! Hun kunne ikke lenger forføre og tvinge andre til å omfavne den falske religionen hennes.

Jesabel er en type på den store religiøse skjøgen i Åpenbaringen 17. Så dette er virkelig en profeti om den kirkens ende. Den kommer til å bli hundemøkk!

Vi er i ferd med å se enden på Satans store opprør. Vi har sett hvordan denne store falske religionen til og med har gjort store innhugg i Guds laodikeiske Kirke i dag. Snart vil denne sataniske religionen være historie.

ISRAELS VOGNER

På slutten av livet sitt hadde Elisa et godt forhold til Israels konge. Legg merke til dette forbløffende verset: "Da Elisa var blitt rammet av den sykdommen som han døde av, kom Israels konge Joas ned til ham. Han bøyde seg over ham, gråt og sa: MIN FAR, MIN FAR! ISRAELS VOGNER OG RYTTERE!" (2 Kongebok 13:14). Kong Joas sa det samme om Elisa som Elisa hadde sagt om Elias! (2 Kongebok 2:12).

For en fantastisk ting for en konge å si til en religiøs leder! KONGEN VISSTE AT ELISA VAR DEN ENESTE "VOGNEN" SOM VILLE BRINGE ISRAEL (OG VERDEN) TIL SUKSESS. GUD BRAKTE KONGEN TIL DENNE FORSTÅESEN.

Guds Eliasarbeid er "Israels vogn." Hvis vi ikke "fester vognen vår til denne stjernen," kommer vi ingen steder. Den kongen var en type på alle de prominente folkene som vil bli brakt til David i Morgendagens Verden, og deretter bli instruert i det Elias lærte og ledet til Gud Faderen. Her ga Gud oss et eksempel på en konge som visste hvor han skulle vende seg, for å løse problemene til nasjonen: til *Israels vogn*.

DETTE ER IKKE BARE NOK ET ANNET ARBEID. DETTE ER ARBEIDET SOM VIL REDDE VERDEN! Gud vil bringe hele verden til denne "Israels vogn," og Han vil gjøre det gjennom *folkene Sine*. Snart vil vi lære opp hele verden! Vi vil bygge Guds Familie slik Elias og Elisa gjorde. Vi lærer i dag å fortelle folk hvordan de kan løse problemene sine, hvordan de kan bli konger og prester, hvordan de skal se til Gud og bygge Familien Hans.

Det er derfor Guds utvalgte er Guds ekte kongelige. Vi er de mest aktede folkene på jorden i dag! Vi ærer Gud Faderen, og Han dreier seg rundt og ser etter oss på mirakuløse måter.

ELISAS BEN

Gud skriver en sluttomtale om hva Han tenker om Elisa, den mannen som tjente Ham så bra, den mannen som ustanselig pekte studentene sine tilbake til Elias.

”Så døde Elisa, og de begravde ham. Først på året pleide moabittiske herjeflokker å falle inn i landet. Så hendte det en gang at de fikk se en herjeflokk mens de holdt på med å begrave en mann. Da kastet de mannen ned i Elisas grav. Og med det samme mannen *rørte ved Elisas ben, ble han levende igjen og reiste seg opp på føttene*” (2 Kongebok 13:20-21). Her rørte en død mann Elisas ben, og han ble øyeblikkelig brakt tilbake til liv!

Vi er en del av det samme arbeidet som Elisa gjorde. Vi viderefører Eliasarbeidet. For en fantastisk historie vi har. Likevel forstår vi mer sannhet i dag enn Guds folk noen sinne har gjort tidligere! DET HAR ALDRI VÆRT EN STØRRE MULIGHET TIL Å LÆRE GUDS SANNHET ENN I DAG!

Gud har store planer for oss. Han ønsker å utdanne oss til å bli konger og prester! UTNYTT ANLEDNINGEN OG UTDANNELSEN SOM ER TILGJENGELIG FOR DEG. Bruk denne sannheten, bygg troen din, og la Gud utføre mirakler i livet ditt! Deretter, når vi når en suksessfull slutt, vil vi være i stand til å se tilbake til disse tidene i dag med stor glede!

Sunamitten: Hvordan en blir stor

KAPITTEL 4 I 2 KONGEBOK INNEHOLDER EKSEMPEL TIL EN som Gud kalte "en stor kvinne" (vers 8, kjv). Hvorfor stor? Hun ledet ikke et firma eller deltok i hæren. Bibelen snakker ikke om at hun gjør noe - unntatt at hun skjønte av fruktene og ved den Hellige Ånd, at Elisa var Guds representant. Hun var stor fordi HUN OPPFATTET AT ELISA VAR EN GUDS MANN!

Legger du merke til en Guds mann når du ser en? Gjenkjenner du Guds prester? Vet du at det finnes en mann som har Elias' kappe? For de som *ikke* vet det, vil ekstreme lidelser bli resultatet. Vi må vite! Og Gud sier, hvis du oppfatter det, ER DU STOR. Det skulle være oppmuntrende for hver eneste en i Guds Kirke.

Denne kvinnen ønsket å gjøre alt hun kunne for å hjelpe Guds mann (vers 10). Hun ba for Elisa, sannsynligvis hver eneste dag. Det er umulig å vite hvor mange av disse bønnene Gud besvarte for henne.

Denne sunamittiske kvinnen ønsket seg et barn, og Gud ga henne det fordi hun var STOR (vers 17). Da barnet var i slutten av tenårene, døde han (vers 20). Det kunne ha knust denne kvinnen, men i stedet dro hun rett til Elisa og ba om hans hjelp. Hun ville ikke forlate ham før han hjalp henne (vers 30). På grunn av hennes trofaste holdning, VEKKET GUD BARNET HENNES OPP FRA DE DØDE! (versene 34-35). ALT PÅ GRUNN AV AT DENNE STORE KVINNEN OPPFATTET AT ELISA VAR EN GUDS MANN!

Er dette eksemplet bare oldtidshistorie? Nei - det er for i dag! Det handler om å forstå *hvor Elias' kappe er*. Miraklene som vi opplever er ofte annerledes, men denne fortellingen forteller deg hvordan du kan bli stor.

Vet du innerst inne hvor Eliasarbeidet er i dag? De som oppfatter det og støtter det, vil bli belønnet med en jobb i hovedkvarteret sammen med Gud i all evighet! Hvis vi støtter Gud og Arbeidet Hans, kan vi ikke tape. For en strålende mulighet Gud har gitt oss!

TOLV

Davids trone: Lampen i en mørk verden

SALOMO BLE ETTERFULGT AV SIN SØNN REHABEAM (1 Kongebok 11:43), som fort gjorde forferdelige feil. "Men Rehabeam brydde seg ikke om det råd som de gamle hadde gitt ham," sier det (1 Kongebok 12:8). Han var ikke en god konge, og Israel gjorde opprør mot ham og mot Davids hus - slik de har vært til denne dag (vers 19). Dette forårsaket at Israel ble delt i to nasjoner, akkurat som det forårsaker forferdelig splittelse i åndelige Israel, eller Guds Kirke, i dag.

Det nordre kongeriket kom seg aldri igjen. Fra den tiden Israel brøt ut og til dets fall til Assyria i 2 Kongebok 17, er rullebladet til hver eneste konge i Israel ØNDT! Det nordre kongeriket led under ustabilitet gjennom *ni forskjellige dynastier*. For et knusende bilde av hva som skjer når du gjør opprør mot Davids trone!

Det sydlige kongeriket hadde også betraktelige problemer, men GUD BEVARTE DAVIDS TRONE. Han sikret "AT MIN TJENER DAVID ALLTID MÅ HA EN LAMPE BRENNENDE FOR MITT ÅSYN" (1 Kongebok 11:36). I motsetning til det nordre kongeriket, opprettholdt Juda *en kontinuerlig linje av herskere*. Guds løfter er visse!

Selv om Juda hadde sin del av onde konger, hadde det også flere rettferdige konger som periodevis hjalp til med å gjenopprette guddommelig tilbedelse. Dessverre bukket Juda under for syndene sine og ble også brakt i fangenskap. *Det er hvordan bøkene til de tidlige profetene konkluderer.*

LIKEVEL HADDE DE KONGENE SOM FULGTE DET RETTFERDIGE EKSEMPELET TIL DERES FAR DAVID, SUKSESS. Det samme er sant om Guds konger i dag - og det vil alltid være sant!

Juda og byen Jerusalem ble beseiret av Babylon. Så ble lampen - lyset fra Davids trone - flyttet til Irland. Etter Irland ble tronen flyttet til Skottland og til sist til England, der den er i dag. Verdens eneste håp ble ikke ødelagt sammen med Jerusalem. Uansett hvor onde kongen eller dronningen som sitter på den tronen er, fortsetter lampen å skinne klart fordi Guds løfte til David alltid blir holdt. Davids trone vil aldri død.

Imidlertid, hvis det sitter en ond monark på Davids trone, da mislykkes han eller hun å tilføre den lampen gylden glans som andre kunne se, og forhåpentligvis vil forstå Guds løfter.

Herbert W. Armstrongs arbeid og Philadelphia Church of God i dag har tilført den lampen til Davids trone flam-mende glans - åndelig! Gud har satt PCG i stand til å gjøre det i dag, ved å åpenbare en enda dypere forståelse av Guds løfte til David.

Den riktige oversettelsen fra hebraisk i 1 Kongebok 11:36 er *lampe*. Den lampen fortsetter å brenne til Kristus kommer tilbake og vil styre denne verden fra den tronen!

Gud inngikk to pakter gjennom Jeremia: en med David og en med levittene. Disse to paktene var å sørge for at den lampen fortsatte å brenne strålende.

”For så sier Herren: Det skal aldri mangle en mann av Davids ætt som skal sitte på Israels trone. Og av de levittiske prestenes ætt skal det aldri mangle en mann for mitt åsyn som ofrer brennoffer og brenner matoffer og bærer fram slakteroffer alle dager” (Jeremia 33:17-18). Gud ga et løfte om at det aldri ville mangle *en mann* til å sitte på Davids trone. Den pakten er i seg selv en lampe til denne verden. Men det er en annen pakt inngått med de *åndelige* levittene i dag, at det alltid vil være *en mann* som gjør den lampen stor for Gud.

Sakarias drøfter sju lamper som representerer en profeti om de sju æraene i den nytestamentlige Kirken (Åpenbaringen 1:20). Vi er nå i den sjuende og siste æraen. ”Engelen som talte med meg, kom så tilbake og vekte meg som når en mann vekkes av sin søvn. Og han sa til meg: Hva ser du? Jeg svarte: Jeg ser en lysestake som er helt igjennom av gull. På toppen har den et oljekar, og den har sju lamper med sju rør til hver av lampene som er på den. Og to oljetrær står ved sidn av den, ett på høyre og ett på venstre side av oljekaret. Og jeg tok til orde og sa til engelen som talte med meg: Hva er dette, herre? Engelen som talte med meg, svarte. Vet du ikke hva dette er? Jeg sa: Nei, herre! Da tok han til orde og sa til meg. Dette er Herrens ord til Serubabel: Ikke ved makt og ikke ved kraft, men ved min Ånd, sier Herren, hærskaernes Gud” (Sakarias 4:1-6). Oljen i den lampen er en *type* på Guds Hellige Ånd.

Guds budskap om Davids trone er i dag UNDERSTØTTET AV HANS HELLIGE ÅND. Det betyr at lampen til Davids trone skinner klart i denne verden i dag, på tross av hva monarkene gjør.

Enhver kan se og forstå den sannheten hvis de ønsker å gjøre det.

Det er et budskap som blir forkynt av Guds utvalgte til verden i dag, som dreier seg om Davids trone. Det blir kalt "Davids nøkkel" (Åpenbaringen 3:7-8). Den nøkkelen låser opp den sanne meningen om Davids trone åndelig.

Denne verden er uten unnskyldning. Guds lampe sprer sitt lys over hele verden. Milliarder av mennesker kan ha tilgang til dette budskapet og forstå. De fleste av dem vil ikke på denne tiden. Men budskapet vil likevel være et vitne imot dem.

Lidelsene som den Store Trengselen og Herrens Dag vil få, men ikke tvinge, millioner til å bli kjent med Gud. Da vil de se mot Kristus og Hans Brud som sitter på Davids trone, etter ledelse.

Her er det eneste håpet for denne mørke, onde verden. Gud etterlater oss aldri uten håp! Det håpet blir forklart fullstendig i den gratis boka vår *De forente stater og Storbritannia i profetiene*.

Den lampen brenner evig. Den er i ferd med å fylle denne verden med sitt lys. Jesus Kristus' nær forestående tilbakekomst er sikker. En ny sivilisasjon er i ferd med å bli gitt til denne farlige verden!

FORVENT KONFRONTASJONER

I løpet av Rehabeams regjeringstid spredte synd seg vilt: "Også de bygde seg offerhauger og gjorde seg støtter og Astarte-bilder [alt dette blir brukt i hedensk tilbedelse] på hver høy bakke og under hvert grønt tre. *Det var til og med folk i landet som drev tempelutukt [sodomi]*. De tok etter de MOTBYDELIGE skikkene hos alle de hedningefolk som Herren hadde drevet bort for Israels barn" (1 Kongebok 14:23-24). Disse mennene begikk handlinger som Gud kalte *motbydelige*.

Noen år senere snudde Asa, Rehabeams barnebarn, den situasjonen rundt. "Asa gjorde det som var *rett i Herrens øyne*, SLIK SOM HANS FAR DAVID HADDE GJORT. De som *drev tempelutukt[sodomi]* drev han ut av landet, og han fikk bort alle de motbydelige avgudene som hans fedre hadde laget" (1 Kongebok 15:11-12). Asa så på Davids eksempel og skred modig til handling for å sette nasjonen tilbake på sporet.

Du forstår at dette ikke var en enkel oppgave! Folks tendens er alltid å synke *dypere* inn i synd. Å REVERSERE KURS KREVER SMERTELIG KONFRONTASJON. Det krever overbevisning og åndelig mot. Gud var veldig fornøyd med det Asa gjorde, selv om kongen ikke fullførte jobben (vers 14).

Asa ble etterfulgt av sin sønn Josafat, som også var rettferdig. Josafat overtok Judas trone i det fjerde året av Akabs onde styre over Israel (1 Kongebok 22:41). "Han vandret i ett og alt på sin far Asas vei, han vek ikke fra den, men gjorde det som var rett i Herrens øyne ..." (vers 43). Et element i virksomheten var å fullføre det hans far hadde begynt: "De siste av dem som drev tempelutukt [sodomi], de som var igjen fra hans fars Asas tid, *utryddet han av landet*" (vers 47). Igjen, denne rettferdige kongen drev de som bedrev sodomi, ut av landet! Hvis de ikke kom seg ut, døde de. Og Gud godkjente det.

Hva er ditt syn på sodomi? Er det det samme som Guds? I dag er Israels nasjoner *gjennomsyret* av denne synden! Vi sitter i Sodoma og Gomorra til opp over ørene! Samfunnet fremmer offensivt "ekteskap" mellom samme kjønn. Dette er ikke ekteskap i det hele tatt; det er rett ut av djevelens sinn - likevel blir det oppmuntret fra *toppen* i dag! Som vi så med Jeroboam, kan ledere "få" folk til å synde (f.eks. 1 Kongebok 14:16). Gud holder lederne ansvarlig. Hvis de fortsetter å snakke om en synd - og snakke om det, og snakke om det - er det uunngåelig, på grunn av tendensene og svakheten i menneskenaturen, at folk vil bli vant

til det. Så spøker de med det. Deretter aksepterer de det. Og de blir sodomitter i holdningene sine!

Hva tenker *Gud* om dette? Han fikk disse kongene til å *drive sodomittene ut*! Det er klart. Enhver bør vite hva Bibelen sier om dette, likevel, hvor mange religiøse folk ser du virkelig snakker ut imot den fryktelige sodomien i dette landet? De resonnerer at det er OK, og de fleste av dem støtter det sterkt! Men menneskelig resonnering bestemmer ikke om noe er rett eller galt - *Guds* resonnering gjør! Enhver som vet noe om Bibelen burde vite det! Mange av dem gjør det, men de vil ikke akseptere det. Folk til og med argumenterer at Bibelen *godkjenner* denne motbydeligheten. Er de ærlige? Selvfølgelig ikke!

Gud forteller Kirken Sin at vi må advare folk om resultatet av denne synden. Vi har skrevet et hefte om dette temaet som heter *Ny definisjon av familie*, som forklarer hva Gud tenker om dette (be om en gratis kopi). Dette er et ekstremt upopulært budskap. Tenker du at det kunne bli et sammenstøt mellom Guds folk og dette Sodoma-og-Gomorra-samfunnet? Jeg oppfatter at vi kommer til å ha en konflikt der.

Utbredt sodomi er et tegn på at samfunnet vårt er i ferd med å kollapse. Hvorfor? Fordi sodomi er frukten av en mye større synd, familiens sammenbrudd. Sterke familier skaper sterke nasjoner, og opp/ned familier skaper et Sodoma-og-Gomorra-samfunn.

Det var profetert at vi ville ha sammenbrudd i familiene i Israels nasjoner, spesielt U.S., Storbritannia og den jødiske nasjonen (Jesaja 3:1-12).

Sodomi er et spørsmål om årsak og virkning, i strid med den meste menneskeresonnering.

Det er på tide at vi lytter til Gud, Skaperen av mennesket og dets sinn!

Historien til Davids trone gir oss Guds syn på sodomi. Den tronen er en *lampe* med et lyst budskap fra Guds

Filadelfiakirke i dag. Det belyser den trygge stien midt i en mørk, ond verden som står på randen av å utrydde alt menneskeliv!

Vi lever i den mørkeste tiden i Israels historie *noensinne*. Folk vandrer stolte og arrogante på Jeroboams veier. Amos 7:10-13 profeterer om en konfrontasjon mellom en *endetids*-Jeroboam og en profet av Gud. Disse eksemplene i de tidligere profetene lærer oss mange lekser som vi trenger å vite i denne endetiden.

HALVHJERTET RETTFERDIGHET

1 Kongebok 15 beskriver den korte regjeringstiden til Abiam over Juda. Han var en ond konge, likevel sier vers 4: "Men for Davids skyld lot Herren hans Gud en LAMPE brenne for ham i Jerusalem. Han gjorde hans sønn til konge etter ham og lot Jerusalem bli stående." En lignende uttalelse ble gjort i regjeringstiden til den onde Joram: "han gjorde det som var ondt i Herrens øyne. Men for sin tjener Davids skyld ville Herren ikke ødelegge Juda. For han hadde lovt sin tjener David at han ville la en LAMPE brenne for ham og hans sønner gjennom alle tider" (2 Kongebok 8:18-19).

Gud gir oss alltid en lampe eller et lys for å vise menneskene veien til Gud. Men menneskene avviser den lampen, selv om det er Guds egen Sønn, Jesus Kristus, som bringer det lyset!

"I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Han var i begynnelsen hos Gud. Alt er blitt til ved ham, og uten ham er ikke noe blitt til av alt som er blitt til. I ham var liv, og livet var menneskenes lys" (Johannes 1:1-4). Kristus' liv var menneskenes lys. "Og lyset skinner i mørket, og mørket tok ikke imot det" (vers 5).

Denne mørke verden avviste til og med Gud i kjødet og korsfestet Ham. Vi er alle skyldige i den korsfestelsen på grunn av syndene våre.

Det eksemplet illustrerer hvor hard og opprørsk menneskenaturen vår er. Og hvordan vi feiler å forstå Guds lys!

Satan prøver alltid å knuse Davids trone og lede Guds folk til å synde. Juda opplevd en fryktelig periode under noen veldig onde konger, og det ble gjort et forsøk på å utslette Davids linje (2 Kongebok 11:1). Men Gud bevarte den kongelige linjen ved å beskytte Joas.

Under Joas' styre og innflytelsen av presten Jojada, ble Baals hus ødelagt og pakten med Gud fornyet. Joas reparerte også templet som var revet ned (2 Kongebok 12). Men det var ikke alt som ble gjort korrekt. Dessverre gjorde Joas noen alvorlige feil etter at Jojada døde, og nedverdiget seg til avgudsdyrking. På grunn av synd ble Juda undertrykket av syrerne, og Joas ble drept av en av tjenerne sine i en sammensvergelse (2 Krønikebok 24:24-26).

Joas' sønn Amasja hadde også en relativ rettferdig regjeringstid, men han tjente ikke Gud helhjertet, etter standarden til kong David (2 Kongebok 14:3). Styret hans ble avsluttet ved et nederlag i Israels hender og han - lik sin far - ble drept (versene 19-20).

Deretter kom styret til Amasjas sønn Ussia (også kalt Asarja), som også begynte rettferdig (2 Kongebok 15:3). "Han søkte Gud så lenge Sakarja levde, han som skjønnte seg på Guds syner. Så lenge han søkte Herren, lot Gud det gå ham vel" (2 Krønikebok 26:5). Ussia oppnådde suksess militært og gjenreiste og forsterket Juda og Jerusalem. Men han glemte hvem det var som ga han velsignelsene. Han handlet overmodig og gikk inn i templet for å brenne røkelse på det gylne alteret - som om han var en prest!

Noen modige prester konfronterte ham: "De trådte fram mot kong Ussia og sa til ham: Det tilkommer ikke

deg, Ussia, å brenne røkelse for Herren, men bare prestene, Arons sønner, de som er viet til det. Gå ut av helligdommen! For du har vært ulydig, og det blir deg ikke til ære for Gud Herren” (vers 18). Ussia skulle aldri ha vært der inne! Det fører til alvorlige problemer når du har noen som Gud ikke har plassert i den jobben, som prøver å gjøre jobben til Guds prester. I Guds Kirke i denne laodikeiske æraen, har vi lidd under *fryktelige* problemer fra folk som *ikke tilhører presteskapet*, som ikke tenker slik Gud gjør, eller leder folk til Gud. Det er en alvorlig synd i Guds øyne!

For denne synden slo Gud Ussia med spedalskhet, og brakte i bunn og grunn regjeringstiden hans til en brå slutt (versene 19-21). På et eller annet tidspunkt rundt denne tiden, RAMMET ET STORT JORDSKJELV DEM som det blir vist til i profetene (Amos 1:1; Sakarias 14:5). Josephus sier at denne begivenheten skjedde akkurat mens Ussia var der i templet, og påførte strukturen en omfattende ødeleggelse (*Antiquities*, IX, 10:4).

Vi har sett at et slikt jordskjelv har rystet den laodikeiske Kirken åndelig. Byen Laodikea ble i det første århundret gjentatte ganger rammet av jordskjelv. Det samme skjer åndelig med Laodikea i denne endetiden.

Disse kongene utførte noen positive handlinger, men de var til syvende og sist fiaskoer fordi de ikke gikk *helhjertet* etter lampen til Davids trone - og de forble ikke trofaste helt til enden. Halvhjertet lydighet vil til slutt ende med katastrofe. Gud ønsker at vi skal *hungre og tørste* etter rettferdighet. Hvis du gjør det, vil det endre livet ditt på en dramatisk måte - for alltid!

HVEM VIL DU STOLE PÅ?

Den neste kongen i Juda som blir rost i Skriften er Ussias sønn Jotam: ”Han gjorde det som var rett i Herrens øyne,

slik som hans far Ussia hadde gjort" (2 Kongebok 15:34). Som vi så i kapittel sju, var moren til Jotam "datter av Sadok" (vers 33). Hun spilte for visst en viktig rolle i Jotams opplæring, og hjalp til med å fostre opp en konge som tjente Gud.

To av de mest lojale prestene under kong David var Abjatar og Sadok, Abjatar var ypperstepresten og Sadok tjente under ham. Det brøt ut et opprør under ledelse av Davids sønn Absalom, og mange i Israel vendte seg mot David for å følge Absalom. Abjatar og Sadok gjorde det ikke.

Senere, da David var temmelig gammel, reiste en annen sønn, Adonja, seg opp mot ham. Denne gangen gjorde Abjatar den feilen å ta parti med opprøret. Kanskje trodde han at David virkelig hadde blitt for gammel for jobben sin. *Ypperstepresten* vendte seg imot kongen! For David må det sviket ha vært en av de mest nedslående øyeblikkene i hans liv.

Men Sadok forble trofast. Han ble gjort til yppersteprest på grunn av den lojaliteten. Like etterpå ble han gitt æren av å salve Salomo til konge. Lik *ingen* av de andre prestene, forble Sadok lojal mot David hele veien inn i Salomos regjeringstid, til han døde. Sønnene hans fulgte hans eksempel.

Sadoks sønner viste sterk lojalitet til sin far og Gud. Den var så sterk at Gud til og med kaller de 5 prosentene som var lojale i dag i den laodikeiske æraen, Sadoks sønner.

Mens 95 prosent av Guds folk vendte seg bort fra Ham i dag, forble *Sadoks sønner* lojale.

Og nå ser vi her i 2 Kongebok 15, en datter av Sadok som hjelper til med å forme sønnen sin til å styrke Davids lampe.

Det er fantastisk hvordan en sterk far, Sadok, kunne ha hatt en slik sterk påvirkning på familien sin. Han var

den beste og mest lojale presten David noensinne hadde. Han hjalp med sterk kraft til å gi andre en mulighet til å se hvordan Gud gjorde Davids trone til en *dyrebar* lampe til denne verden. Den var et *vitne* mot Israel og alle andre nasjoner.

Lik Sadok, hjalp datteren hans andre til å se hvilken vidunderlig *lampe* Gud hadde gitt denne verden gjennom Davids trone!

Jotams sønn Akas var en ond hersker. Han ble involvert i fryktelig hedenskap og avgudsdyrkelse, og stoppet tempeltilbedelsen. Som et resultat lot Gud mange av folkene til å bli tatt til fange eller drept av kongen av Syria - og til og med av onde israelitter! Akas bønnfalte ikke Gud om beskyttelse - han vendte seg TIL ASSYRIA! Han tok til og med ut gull og sølv ut av templet for å kjøpe denne alliansen! (2 Kongebok 16:7-8). Dette er en type på hva *endetidsnasjonen* Juda vil gjøre like før den Store Trengselen (Hosea 5:13). En slik allianse er en fryktelig felle! Assyrierne endte opp med å undertrykke jødene fryktelig (f. eks. 2 Krønikebok 28:20), og Juda begynte å betale fast skatt til dette brutale imperiet.

Deretter kom Hiskia, som ble betraktet som en av Judas største konger. "Han gjorde det som var rett i Herrens øyne, *slik som hans far David hadde gjort*" (2 Kongebok 18:3). Det er masse ros fra Gud. Hiskia gjenoppvekket Judas religion, rensset opp i presteskapet og gjenåpnet templet for sann tilbedelse. Nasjonen feiret en fantastisk Passover og Usyredes brøds høytid (2 Krønikebok 29-31). På den tiden prøvde Hiskia virkelig å følge kong Davids rettferdige eksempel (2 Krønikebok 29:2, 25-27, 30) og hvordan Messias ville sitte på Davids trone for alltid. FOR EN LAMPE!

Hiskia stoppet også betalingene til assyrierne (2 Kongebok 18:7). Det var *i løpet av hans regjeringstid* at

det nordre kongeriket Israel falt til Assyria (versene 9-12). Så de mektige assyrerne var en formidabel trussel på den tiden. Ikke lenge etterpå begynte de å angripe byer i Juda.

På dette tidspunktet vaklet Hiskias tro. Han bestemte at hans svikt med å betale skatt hadde vært en feil. Han sendte et budskap til Sankerib, kongen i Assyria, om at han ville *betale* for at de assyriske hærene skulle trekke seg tilbake. Sankerib ba om en *enorm* sum. Hiskia fant seg i å betale den - og han plyndret til og med Guds tempel for rikdommer til å gjøre det! (versene 13-16). Men assyrerne trakk seg *ikke* tilbake - de truet med å marsjere mot Jerusalem!

Hvem stoler du på? ”Så sier Herren: Forbannet er den mann som setter sin lit til mennesker og holder kjød for sin arm, som vender sitt hjerte fra Herren. ... Det er bedre å ta sin tilflukt til Herren enn å stole på mennesker. Det er bedre å ta sin tilflukt til Herren enn å stole på fyrster. ... Sett ikke lit til fyrster, til et menneskebarn som ikke kan frelse! Farer hans ånd ut, så vender han tilbake til sin jord, samme dag er det forbi med hans planer” (Jeremia 17:5; Salmene 118:8-9; 146:3-4). Har du lært denne fundamentale leksen om tro ordentlig? Det er veldig få som har.

Da Jerusalem var truet, handlet Hiskia med rettferdighet denne gangen. Han vendte seg til Gud for beskyttelse, og ba en fantastisk bønn i tro (2 Kongebok 19:15-19). Som resultat reddet Gud Juda ved å ødelegge assyrerne overnaturlig! (vers 35).

Deretter måtte Hiskia stå overfor et annet stort problem.

FLØRTE MED BABYLON

”På den tiden ble Hiskia dødssyk. Da kom profeten Jesaja, Amos’ sønn, inn til ham og sa til ham: Så sier Herren: Beskikk ditt hus! For du skal dø og ikke leve lenger”

(2 Kongebok 20:1; du kan også lese om dette i Jesaja 38). Denne nyheten sjokkerte Hiskia. På dette tidspunktet i livet behandlet han situasjonen korrekt.

”Da vendte han ansiktet mot veggen og bad til Herren og sa: Å, Herre! Kom i hu at jeg har vandret for ditt åsyn i tro-skap og med helt hjerte og gjort det som rett er i dine øyne! Og Hiskia gråt høyt” (2 Kongebok 20:2-3). Hiskia vendte seg til Gud og ba.

Gud reagerte øyeblikkelig. Han instruerte Jesaja om å levere dette budskapet: ”Så sier Herren, din far Davids Gud: Jeg har hørt din bønn, jeg har sett dine tårer. Se, jeg vil helbrede deg! I overmorgen skal du gå opp til Herrens hus. Og jeg vil legge femten år til din alder ...” (versene 5-6). Gud anerkjente at Hiskia vandret i tro. Han lovet å legge 15 år til Hiskias liv og *beviste løftet Sitt* ved å REVER-SERE JORDAS ROTASJON 10 GRADER! (versene 8-11). For et forbløffende mirakel!

Dessverre ender Hiskias historie dårlig. Babylons konge sendte et budskap om sin åpenbare bekymring over Hiskias sykdom. Dette appellerte til Hiskias forfengelighet, og Hiskia lot de babylonske budbringerne komme og se alle skattene hans (versene 12-13). Jesaja konfronterte Hiskia med denne hendelsen, og Hiskia var unnvikende i sin respons - noe som dessverre indikerer at han sannsynligvis hadde drevet i forholdet sitt til Gud på dette tidspunktet. (Jeg forklarer dette mer detaljert i kapittel 12 i hefte mitt *Jesajas endetidsvisjon*. Be om en gratis kopi.) Denne forandringen viser at Hiskia *flørtet med Babylon* - en fatal feil! I sin forfengelighet tok han det ikke engang i betraktning at den babylonske kongen kanskje hadde skjulte motiver for sin forespørsel. Han gjenkjente ikke faren.

Jesaja ønsket å vise Hiskia at han begynte å stole på sin egen skatt eller styrke, i stedet for på Gud. Jesaja

ville at kongen skulle forstå at han hadde begynt å stole på Babylon. Uheldigvis ble ikke Hiskia beveget av denne diskusjonen.

Det var på det tidspunktet at Jesaja profeterte om Judas skjebne: nasjonen ville komme til å FALLE til babylonerne (versene 16-18).

For en tragisk slutt for Hiskia. I løpet av disse ekstra årene som Gud ga ham, falt han bort fra Gud - skjønt sannsynligvis omvendte han seg helt på slutten (2 Krønikebok 32:25-26). Handlingene hans var begynnelsen på ulykke for livet til familien hans og til nasjonen Juda. Som Guds folk må vi lære at vi ikke kan flørte med Babylon og *samtidig* være nær til Gud. Vi kan ikke holde tilbake eller inngå kompromiss med Gud og Hans levemåte. Hvis vi gjør det, vil vi få en gratis tur til Babylon slik jødene fikk i oldtiden.

Vi må alltid se til lampen til Davids trone. DET ER PROFETERT AT DAVID ALLTID VIL HA EN LAMPE FORAN GUD!

EN OPPFYLT PROFETI

Etter Hiskia ble hans sønn Manasse konge. "Han gjorde det som var ondt i Herrens øyne ... Han bygde altere i Herrens hus, enda Herren hadde sagt: I Jerusalem vil jeg la mitt navn bo" (2 Kongebok 21:2-4). Han brakte Juda rett tilbake i den hedenskapen som hans far hadde strevd med å utrydde. Under hans styre fikk israelittene tjenende ånder og hekser - all slags demonisme - og vakte virkelig Guds vrede!

"Han [Manasse] satte det Astarte-bildet som han hadde laget, i det huset som Herren hadde talt om til David, og hans sønn Salomo, da han sa: I dette huset og i Jerusalem, som jeg har utvalgt blant alle Israels stammer, vil jeg la mitt navn bo til evig tid" (vers 7). Manasse var frekk nok til å vanhellige Guds eget hus - det samme huset som Gud sa at Han

ville plassere Sitt navn til evig tid i! På grunn av den måten dette er skrevet på, vet du at Gud var ekstremt vred over dette. Manasse ledet nasjonen inn i verre onder enn kanaanittene hadde gjort før Gud drev dem ut av landet! (vers 9).

Etter Manasses styre fulgte hans sønn Amon i hans onde fotspor. Han ble myrdet etter en kort regjeringstid, og deretter ble hans sønn Josia konge - i en alder av 8 år (2 Kongebok 22:1).

Husk at Gud hadde *profetert spesifikt* om Josias rettferdige styre 360 år tidligere under Jeroboams regjeringstid - til og med NAVNGA HAM. Det var som om ondskapens krefter hadde blitt advart! Satan prøvde så visst å gjøre *alt han kunne* for å hindre at noen ved navnet Josia ville bli konge - men Gud er mektigere enn djevelen!

På den tiden da Josia tok over, var templet vanhellet og jødernes religion var langt fra Guds lov. Men akkurat slik Gud hadde profetert, viste Josia seg å være en av Judas mest rettferdige konger. "Josia gjorde det som var rett i Herrens øyne, og vandret *helt og fullt på sin far Davids vei*. Han vek ikke av verken til høyre eller til venstre" (vers 2). Han sørget for at templet ble renovert og for gjenoppbyggelsen av Guds lov.

HILKIA OG LOVEN

Hilkia var yppersteprest på den tiden og Jeremias far. Han hadde mye å gjøre med gjenoppbyggelsen av loven. Jesaja 22:20-25 inneholder en profeti om en endetids-Eljakim, sønnen til en annen Hilkia, en annen endetidspersonlighet. Jeg forklarer denne profetien detaljert i heftet mitt *Jesajas endetidsvisjon*. Det forbinder disse personlighetene som blir drøftet i de tidligere profetene.

Plasserer du riktig prioritet på Guds lov? Herr Armstrong vektla sterkt å adlyde Guds lov. Han ville ikke

gå på akkord med den. Han sa at han til og med at han trodde det var grunnen til at Gud kunne bruke ham med en slik kraft.

Da Josia ville reparere templet, sendte han statsskriveren Safan til Hilkia for å finne ut hvor mye penger som var tilgjengelig for reparasjonene (2 Kongebok 22:3-4). Hilkia ga alle fondene som var samlet for tempelreparasjoner til Safan (vers 7). På et eller annet tidspunkt i løpet av renovasjonen, fant Hilkia *lovboken*. Hilkia følte seg veldig skyldig og begeistret over det han leste i loven - og alarmert. Han viste den øyeblikkelig til Safan. Denne trofaste skriveren reagerte på samme måten: Han var rørt, beveget og alarmert av det han leste (vers 8; se også 2 Krønikebok 34).

Safan forsto at kongen måtte ha boken. "Så kom statskriveren Safan tilbake til kongen og meldte: Dine tjenere

Mens de reparerte templet oppdaget presten Hilkia en rull med lovens bok, som hadde vært borte i lang tid.

har tømt ut de pengene som fantes i huset, og har overgitt dem til dem som forestår arbeidet og har tilsyn med Herrens hus. Og statsskriveren Safan fortalte kongen at presten Hilkia hadde gitt ham en bok. Og Safan leste den for kongen. Da kongen hørte lovbokens ord, sønderrev han sine klær” (2 Kongebok 22:9-11). Nå var det tre menn som var alarmert av lovboken.

Blir vi rørt av Guds lov? Er vi alarmert over hvordan majoriteten av Guds egne folk har fornektet loven og regjeringen Hans i dag? Vi skulle være akkurat så rørt og alarmert som Hilkia, Safan og Josia ble! Vi skulle reagere følelsesmessig enda *mer*. Det trengs en sterk reaksjon til å etablere og holde Guds lov og regjering i det åndelige templet i dag. Guds utvalgte er det templet. Du er det templet hvis du adlyder Guds regjering i dag. Du er ikke Guds tempel hvis du ikke gjør det.

Noen kommentatorer tror at rullen som Hilkia fant var 5 Mosebok. Dette gir mening. Hvorfor? Historien som er nedskrevet her, viser at Hilkia, Safan og Josia var veldig bekymret for at nasjonen ville bli forbannet av Gud. 5 Mosebok 28 inneholder velsignelsene og forbannelsene som Moses leverte til nasjonen. I den rette oversettelsen åpenbarer 2 Krønikebok 34:14 at den boken som Hilkia fant var skrevet *av Moses*. Selve denne kjensgjerningen må ha vært inspirerende for disse mennene.

JOSIA GJENOPPRETTER LOVEN

Josia var så opprørt over det han leste i boken, at han sendte et følge til Hulda, en profetinne, for å finne ut når Gud planla å straffe nasjonen (2 Kongebok 22:12-14). Josias raske respons etter å ha lest boken viser at han hadde en rett holdning mot Gud. Han forsto at nasjonen var i alvorlig problem! Han ønsket å gjøre hva som måtte gjøres

- øyeblikkelig. Tilnærmer vi oss Guds lov og åpenbaring på den måten?

Følget mottok dårlige nyheter. Hulda åpenbarte at Gud var i ferd med å straffe nasjonen hardt (versene 15-17). Men fordi Josias hjerte var rett mot Gud, ville han bli spart for å se Judas ødeleggelse - det ville ikke komme før etter at han var død (versene 19-20). Dette er på mange måter lignende det som skjedde i denne endetiden. Mye av den tragedien som hendte med åndelige Israel, Kirken, skjedd ikke før etter at herr Armstrong døde.

2 Kongebok 23 viser at selv om ødeleggelse ville komme, utøvde Josia nidkjær og rettferdig ledelse. Studer hele kapitlet. Han inngikk en pakt med Gud om å adlyde Ham. Han forsikret seg om at lovboken ble lest for nasjonen. Han gjenopprettet helligdagene til deres rette betydning. Han ødela de hedenske offerhaugene. Han *brant prestenes ben på alterene*, nettopp slik den navnløse profeten hadde sagt 360 år tidligere! Versene 15-17 viser at Josia til og med visste at han hadde oppfylt den profetien. "Aldri før hadde det vært noen konge som han, noen som slik hadde omvendt seg til Herren av *hele sitt hjerte og av hele sin sjel og av all sin styrke*, slik som hele Mose lov krever. Og etter ham oppstod det ingen som ham" (vers 25).

Hendelsene som er nedtegnet i disse to kapitlene er en hyllest til Josias rettferdighet. Se på hvilken innflytelse denne ene mannen hadde. Det er forbløffende hva en rettferdig mann kan gjøre!

Det var en sterk flamme som kom fra Davids trone, som mange kunne se.

Herr Armstrong var rørt over Guds lov i denne endetiden. Han arbeidet hardt for å bevege Kirken også. Han inngikk en pakt med Gud om å adlyde Ham. Han gjenopprettet Guds lov til dens rette betydning. Han ødela hedenske praksiser. Han gjenopprettet helligdagene. Du

kan lese mye mer om parallellene mellom Josias arbeid og det til herr Armstrong i det gratis heftet mitt *Klagesangene: Punktet for ikke noen vei tilbake*.

God er veldig vred på laodikeerne på grunn av det de har gjort mot endetidstemplet Hans. De har ødelagt Kirken ved lovbrudd. Vi må lære denne viktige leksjonen om betydningen av Guds lov, ellers står vi overfor en tragedie. Men hvis vi gjør det, da er det beskyttelse for oss - Gud vil redde oss fra Satans vrede. Det er et sikkert løfte. Å forbli trofast mot Guds kongelige lov, gleder Lovgiveren.

JUDAS FALL

Profeten Jeremia kom også på scenen i løpet av Josias regjeringstid med noen skremmende profetier. Han advarte om, at etter at Josia døde, ville Judas folk lide og jamre.

Imidlertid kjente de kortsynte folkene i Juda til den profetien om at nasjonen ikke ville bli straffet før etter at Josia døde, så de følte seg tåpelig nok *lettet*. Josia var ung, resonnerte de, og ville leve en stund - så de trengte ikke å bekymre seg på kort sikt. Men ikke så lenge etterpå, i en kamp med den egyptiske faraoen, ble Josia drept (2 Kongebok 23:29-30).

Jødene ble vettskremte over disse nyhetene. Dette betydde at straffen kunne ramme nasjonen deres når som helst!

Hvis du ser på den historien, straffet Gud imidlertid ikke Juda med en eneste gang. Rundt 24 år passerte mellom hans død og Judas fall. Imidlertid var disse årene langt fra fredelige - nasjonen led under fryktelige forbannelser i løpet av den tiden. Jeg tror at vi har sett noe lignende i denne endetiden: Det har passert mange år siden Herbert W. Armstrong døde. Forholdene på jorda har gradvis forverret seg - og de vil fortsette å forverres inn til Kristus

kommer tilbake. Hvis du studerer boka om Klagesangene, ser du hvor vi er på vei.

Kongen som etterfulgte Josia, var hans sønn Joakas (også kalt Sallum; se 2 Kongebok 23:30-31; 1 Krønikebok 3:15; 2 Krønikebok 36:1-2). Regjeringstiden hans var en forbanelse: "Han gjorde det som var ondt i Herrens øyne, akkurat som hans fedre hadde gjort" (2 Kongebok 23:32). Jeremia profeterte nøyaktig hva som ville skje med ham: Han ville bli tatt til fange og dø i fangenskap (Jeremia 22:10-12). Innen bare noen få måneder var det nøyaktig hva som skjedde. Den faraoen som hadde drept Josia betraktet Juda som en vasallnasjon til Egypt. Han invaderte og tok Joakas fange og brakte ham til Egypt, hvor han døde (2 Kongebok 23:33-34).

In Joakas sted, krevde farao at Josias eldste sønn, Eljakim, som betraktet farao som sin herre, ble konge, og han endret navnet hans til Jojakim (vers 34). Alene den kjensgjerningen at *kongen av Egypt* gjorde ham til konge, forteller oss noe. Under faraos befaling beskattet Jojakim folk hardt og sendte pengene til Egypt (vers 35), mens han beholdt en sjenerøs del for seg selv på folkenes bekostning (se Jeremiah 22:13-17). Han også var en veldig ond konge som ledet Judas folk tilbake til avgudsdyrkelse og andre onder (2 Kongebok 23:36-37; 2 Krønikebok 36:5). Han gjorde opprør og ignorerte Jeremias advarsler (Jeremia 36), og endte opp med å dø i henhold til en av Jeremias profetier (Jeremia 22:18-19) - i hendene på babylonerne.

Juda falt i tre etterfølgende beleiringer fra Babylon. Det første angrepet kom i 604 f. Kr.: "I hans tid kom kongen i Babel Nebukadnesar opp. Og Jojakim ble hans tjener i tre år ..." (2 Kongebok 24:1). Babylonerne overtok som Judas herrer.

Jojakim ble etterfulgt av sin sønn Jojakin, som også var en ond konge (versene 6-9). Jojakin var bare på tronen en

kort tid da det andre babylonske angrepet kom - i 596 f. Kr. (versene 10-11). Nebukadnesar fjernet Jojakim og plasserte hans onkel, som de ga navnet Sidkia, på tronen (vers 17).

Sidkia var fryktelig ond. Jeremia advarte han imot å fortsette å betale skatt til babylonerne, men Sidkia ignorerte det guddommelige rådet. "Han gjorde det som var ondt i Herrens øyne, slik som Jojakim hadde gjort. På grunn av Herrens vrede gikk det slik med Jerusalem og Juda, inntil han kastet dem bort fra sitt åsyn. - Og Sidkia gjorde opprør mot kongen i Babel" (versene 19-20). Disse feilene førte til nasjonen Judas siste beleiring og fangenskap i Babylon!

Under disse fryktelige lederne, jo mer tid som passerte etter Josias død, desto verre ble forholdene i Juda! Selv om de ikke kom i fangenskap med en gang, led folket likevel under fryktelige forbannelser!

Disse folkene ville ikke lytte til Guds profet. De ignorerte Jeremias råd - deretter fengslet de ham og prøvde å drepe ham! (Du kan lære om arkeologiske bevis på menn som er involvert i denne historien, ved å be om en gratis kopi av heftet vårt *The Seals of Jeremiah's Captors Discovered.*)

2 Kongebok 25 beskriver det endelige angrepet på Juda. Nebukadnesar blokkerte Jerusalem, avskar byen fra forsyninger utenfra. Innen få måneder var det en fryktelig hungersnød i Jerusalem. Jødene visste at dette var slutten. Soldatene prøvde å flykte for sitt liv om natten, og så gjorde kong Sidkia. "Men kaldeernes hær satte etter kongen og nådde ham igjen på Jerikos ødemarker. Og hele hans hær spredte seg og forlot ham. Da grep de kongen og førte ham opp til Babels konge i Ribla og avsa dom over ham. De drepte Sidkias sønner for hans øyne, og han lot Sidkia selv blinde ..." (2 Kongebok 25:5-7).

Nebukadnesar ville forsikre seg om at denne opprøreren så sine egne sønner dø foran øynene på seg, og han ønsket

å gjøre en slutt på Davids trone for alltid! Han var motivert av djevelen, som prøvde å bryte Guds profeti om at det *alltid* ville være noen av Davids etterkommere til å fortsette den kongelige slektslinjen.

Forbløffende nok endte Nebukadnesar opp med å sette Jeremia fri - akkurat den mannen som ville sørge for at den linjen ville fortsette ved Guds kraft!

For Juda markerte 585 f. Kr. dets fangenskap. "I den femte måneden, på den sjuende dagen i måneden, - det var Babels konge Nebukadnesars nittende år - kom Nebusaradan, høvdingen over livvakten, en av Babelkongens menn, til Jerusalem. Han brente opp Herrens hus og kongens hus. Og alle Jerusalems hus - alle stormennenes hus - brente han opp med ild. Og hele den hær av kaldeere som høvdingen over livvakten hadde med seg, rev ned murene rundt omkring Jerusalem. Nebusaradan, høvdingen over livvakten, bortførte resten av folket, dem som var blitt tilbake i byen, og overløperne som var gått over til kongen i Babel, og resten av folket" (versene 8-11).

HVOR VAR JEREMIA?

Soncino Commentary har et fasinende sitat i sin introduksjon til 1 og 2 Kongebok: "Fra bevisene i kongebøkene og Jeremias bok, blir det generelt antatt at utarbeidelsen av den tidligere eller den største delen, fant sted en eller annen gang mellom 561 og 536 f. Kr." Disse datoene kunne være litt for langt nedover linjen, men poenget er dette: Kongebøkene ble utarbeidet *etter* Jerusalems fall i 585 f. Kr. *Soncino* fortsetter med å si at: "Forfatteren eller kompilatoren som tilhørte klassen av didaktiske historieskrivere, var ærlig, rettferdig og til å stole på. I følge Talmud (BB15A), var det profeten Jeremia."

Talmud indikerer at kompilatoren av Kongebøkene var Jeremia. Kommentarer som *Soncino* vet at skriveren anta-

geligvis var Jeremia. Den interessante tingen er likevel at de ikke har noen ide om *hvor han var* da han kompilerte disse tekstene.

Cambridge Bible beskriver hvordan Jeremia ble brakt til Egypt sammen med jødiske flyktninger. "Og at skjebnen til den profeten etter dette er fullstendig ukjent." De vet ikke hvor Jeremia dro etter at han forlot Egypt. De fleste kristne er overdøvende stille om Jeremias oppdrag, om Davids trone, og om *hva Jeremia gjorde* etter at Jerusalem falt til Babylon.

Hvis disse forskerne tror at Jeremia kompilerte alt dette materialet, hvorfor spør de ikke om hvor han var da han gjorde det? *De vet at han ikke var i Jerusalem. De vet at han ikke var i Babylon.* Noen tror at han ble i Egypt, men kildene deres er tvilsomme. Så hvor var han? De vet ikke. Tror du at de kanskje ikke *ønsker* å vite det? Temmelig mye av verdslig historie *forteller* deg hvor han var.

Ved Herbert W. Armstrong College, har vi en arkeologisk utstilling som viser to leiresegl som ble funnet i Jerusalem, som tilhørte judeiske prinser, som forfulgte Jeremia. Israelske tjenestemenn lot oss bringe disse gjenstandene som vedrørte den store Jeremia, over til Amerika. Vi ønsker denne historien, og vi er helt *overveldet* over hva Gud har gjort. Det er en *grunn* til at vi har disse gjenstandene, og så mange andre fantastiske ting!

FOR Å FORSTÅ HVOR JEREMIA DRO, MÅ DU KJENNE TIL, OG TRO GUDS LØFTE OM AT DAVIDS TRONE VILLE VARE FOR ALLTID!

HVA SLAGS FLAMMENDE ILD AV HÅP ER DET?

STERK ADVARSEL— FANTASTISK HÅP

I *De forente stater og Storbritannia i profetiene*, bokfører herr Armstrong de inspirerende måtene som Gud bevarte den tronen på - DEN LAMPEN - gjennom Jeremia. Det har alt å

gjøre med den andre delen av det oppdraget som Gud ga denne mannen: "Se, jeg setter deg i dag over folkene og over rikene til å rykke opp og rive ned, til å ødelegge og bryte ned, TIL Å BYGGE OG TIL Å PLANTE" (Jeremia 1:10). Gud brukte Jeremia til å *plante* Davids trone i IRLAND.

Historien bekrefter at Jeremia reiste til Irland med paktens ark og skjebnesteinen, sammen med en datter av

Profeten Jeremia tok arken, Jakobs Søylestein og kong Sidkias døtre til Irland, og bevarte Davids kongelige linje.

Sidkia som ville fortsette Davids kongelige linje. Vi vet også at Jeremia opprettet et college der. Jeg er sikker på at arbeidet hans med Kongebøkene fant sted på collegeet. Det collegeet var for visst et spennende sted, fordi Jeremia kunne lære fra opplevelsene sine i løpet av en slik viktig historiel!

Jeremias bok inneholder profetier fra Josias regjeringstid, fra opp igjennom hele regjeringstiden til de kongene som etterfulgte ham, og til og med fra tiden etter Jerusalems fall. *Den overlapper betydelig med historien i 2 Kongebok; deler av den er identisk.* Dette er et bevis på at Jeremia antageligvis spilte en betydningsfull rolle med å kompilere de tidligere profetene. Det viser også at, så langt det kommer til Gud, *er de tidligere profetene på samme nivå som de store profetene!*

Vi vet at Jeremia personlig bare gikk til Juda, men han adresserte boken sin til *hele Israel*. Budskapet hans var en *profeti for Israel*, likevel HANDLER DET OM ANGREPET TIL BABYLON OG JUDAS FALL. Hvorfor? Fordi Judas fall og fangenskap i Babylon ER PROFETI FOR DAGENS NASJONER TIL ISRAEL!

Se på de to paktene som det snakkes om i Jeremia 33:17-18. Den første involverer et fysisk hus til David, og *den andre - om Guds prester - involverer DAVIDS ÅNDELIGE HUS.* Guds trofaste folk er Davids åndelige hus i dag.

Nå, hvis du leser kronologien som *følger* disse paktene i Jeremias bok, hva finner du? I det neste kapitlet, *øyeblikkelig* etter disse to paktene, begynner vi å lese om at Babylon beseirer Juda (Jeremia 34:1-3). DET ER EN TYPE PÅ BABYLON SOM BESEIRER ISRAEL I DAG. Babylon er på scenen igjen, og Babylons leder er det eneste økonomisk sterke landet i Europa, mens hele kontinentet faller fra hverandre finansielt. De lidelsene som denne *endetids-Babylon* påfører Israel, vil bli tusen ganger verre enn det som skjedd i oldtiden! Dagens Israel *er virkelig* I FERD MED Å FALLE!

Hva følger deretter? Jeremia 38 snakker om Jukal og Gedalja, disse mennene som fikk Jeremia i fengsel to ganger og prøvde å overtale kongen til å MYRDE ham. Dette er de to mennene hvis segl, eller bullaer, som Gud har tatt vare på alle disse tusener av år, og som nå er på den arkeologiske utstillingen i Guds hus på collegeområdet vårt! Vi kan helt sikkert se at dette er en fryktelig advarsel til Juda og Israel! Når du setter skriftstedene sammen med seglene til disse prinsene, og du vet hva de gjorde mot Jeremia og prøvde å gjøre mot Guds budskap, kan det være den sterkeste enkelte advarselen i Bibelen!

Alt dette strømmer etter åpenbaringen av disse to paktene og Davids fysiske og åndelige hus. Vi gjør oss klar til å *erstatte* det Babylon er i ferd med å ta bort! Og selvfølgelig, Babylon selv vil bli fjernet.

Disse to bullaer er en tankevekkende oppdagelse, men vi ønsker ikke å overse HÅPET. Disse mennene prøvde å drepe Jeremia, men da kom Nebukadnesar inn og løslot ham. Sidkia ville ikke lytte, og han måtte se sønnene sine dø for øynene på seg før han ble blindet - og alle trodde at dette var slutten på Davids trone.

Men nei! Jeremia fortsatte Davids trone og Davids hus, ved å innsette Tea-Tipi på den tronen. Han fortsatte med en gang det store Arbeidet til Gud! Guds Ord sier at den tronen og det huset vil eksistere *for alltid!* TRO GUD!

Dette er verdens eneste håp! Når Babylon er ødelagt, vil det være en nasjon av konger og prester som vil styre denne verden, og det er grunnen til at vi er her. Det er grunnen til at vi blir forberedt. Dette betyr at vi må sette inn *så mye innsats som vi kan klare* for å være klare for den mest ærefulle posisjonen i det mest ærefulle kongelige huset som noensinne vil bli! Er du klar for den jobben? ER DU KLAR TIL Å STYRE PÅ DAVIDS TRONE FOR ALLTID?

Da vil lampen på Davids trone lyse opp verden!

Disse tidligere profetene inneholder fantastiske leksjoner; det er grunnen til at Gud nedtegnet dem for oss. Det er eksempler, *fantastiske leksjoner*, for å lære oss om Gud og Hans Arbeid. Vi får så mye fantastisk historie og profeti fra Gud etter som vi går inn i disse bøkene. Jeg tror at Gud vil vise oss enda *mer* etter som tiden går. Men du må virkelig grave inn i og studere det. Vi må *ønske* å komme inn i Guds sinn, Guds egen *dybde*. Jo mer du går inn i dem, med balanse, desto dypere blir det - og jo mer vil det røre deg og bevege deg til du ønsker å være en del av Guds Arbeid og gjøre alt du kan for å bidra til det!

VEDLEGG

'Historiens lov'

IDAG HØRER VI MANGE AKADEMISKE RØSTER SOM FORTELLER folk at å lære av historien er av liten eller ingen verdi. Dette er en *ekstremt farlig* trend som kan være så forskanset, at det aldri kan rettes opp.

Denne PEDAGOGISKE PESTEN florerer blant de amerikanske og britiske folk. Det ser ut som om det er få av våre ledere som forstår hvilken kolossal katastrofe det er!

"Når historie i det hele tatt blir lært nå til dags, blir det lært som utfoldelsen av uunngåeligheter - av enorme, upersonlige krefter," skrev spaltist George Will i spalten sin 23. desember 2001. "Roller til historien som beredskap er nedvurdert, slik at studentene er VAKSINERT MOT DEN 'DEMOKRATISKE' FORESTILLINGEN OM AT HISTORIEN KAN ENDRE SIN KURS PÅ GRUNN AV FREMRAGENDE INDIVIDER" (min vektlegging gjennom det hele).

Deretter antydte han at Amerika antageligvis ikke hadde blitt til uten George Washingtons tappperhet og ledelse. Vi kom farlig nær til å tape Uavhengighetskrigen. "Denne nasjonen var ikke uunngåelig," skrev herr Will.

”General Washington som kommanderte dårlig ernærte, tynnkledde og knapt trente styrker mot verdens mektigste makt, hadde vært i retrett, slik han ville være mye av krigen. Julaften 1776 trengte han desperat en seier og fikk en ved et overraskelsesangrep på Trenton. ... Menneskets historie hadde hatt andre konturer hvis kulene som skar seg igjennom klærne hans i den franske og indianerkrigen hadde truffet ham.”

Store individer snur historiens kurs!

En av Winston Churchills største biografskrivere, William Manchester, sa at Churchill ”reddet den vestlige sivilisasjonen” - ikke bare Storbritannia og Europa. Mer nøyaktig, herr Churchill ble *brukt av Gud* til å redde den vestlige sivilisasjonen.

Hvor viktig er det at vi lærer fra den historien om sivilisasjonens redning?

De mest anerkjente universitetene våre *neglisjerer* historie og ignorerer dets uvurderlige leksjoner. Herr Will kommenterte en undersøkelse for seniorer ved 55 av Amerikas elitecolleger, som viste at ”bare 22 prosent visste at ordene ’regjering av folket, ved folket, for folket’ er fra Gettysburg Address. Førti prosent kunne ikke plassere Borgerkrigen i den andre halvdel av det 19de århundret. ... Tjuefem prosent trodde at pilgrimmene signerte Magna Carta på Mayflower. ... På spørsmålet om hvem som kommanderte de amerikanske styrkene ved Yorktown, var det vanligste svaret Ulysses S. Grant.

”Slike spørsmål skulle ikke være vanskelig for høyskoleseniorer. Men på tidspunktet for undersøkelsen var det *ingen av de 55 collegene og universitetene som krevde et kurs i amerikansk historie. Og studentene kunne uteksamineres fra 78 prosent av dem uten å ta noe historiekurs.*”

For en urovekkende undersøkelse! MER ENN TRE FJERDEDELER AV STUDENTENE HADDE IKKE EN GANG TATT ET ENESTE HISTORIEKURS!

Hvorfor er denne informasjonen så sjokkerende? Herr Will konkluderte spalten sin med ordene til en av Amerikas grunnleggere, tidligere president James Madison - ord som er innskrevet på en bygning ved Princeton: "Bare et velinstruert folk kan bli et fritt folk permanent."

Er vi i ferd med å miste friheten vår? Svaret er et rungende *ja!* Vi vil miste friheten vår og mye mer!

HISTORIENS LOV

Henry Steele Commager skrev en innledning til Winston Churchills biografi om sin forfader, *Marlborough*. I den skrev herr Commager at "Churchills historielesing forsterket den tidlige utdannelsen hans ved å opphøye de heroiske dyder. Han var romersk snarere enn gresk, og mens han beundret romersk gjennomføring i lov, regjering, imperium, så gledet han seg over romerske dyder som orden, rettferdighet, heltemot, besluttomhet, storsinnethet." Nasjonene våre eksisterer i dag på grunn av at store ledere lærte og praktiserte disse heroiske dydene! "Dette var også britiske dyder, og, fordi han var selve symbolet på John Bull, churchillsk. Han verdsatte, som EN HISTORIENS LOV, prinsippet om at et folk som gir blaffen i disse dydene, er dømt til forfall og oppløsning, og at et folk som respekterer dem vil ha fremgang og overleve."

Å lære leksjoner fra store ledere fra fortiden, er kritisk for nasjonens velvære. Hvis vi respekterer og etterligner disse heroiske dydene fra historien, VIL VI HA FREMGANG OG OVERLEVE." Men hvis vi gir blaffen i dem, ER NASJONENE VÅRE "DØMT TIL FORFALL OG OPPLØSNING."

Det finnes "EN HISTORIENS LOV." NASJONERS OVERLEVELSE STÅR PÅ SPILL!

LÆRDOMMEN FRA HISTORIEN

Commager skrev: "[Churchill] aksepterte, instinktivt, holdningen til historien som det århundret tok som en selvfølge: at historie, i ordene til Bolingbroke, var filosofi LÆRT VED EKSEMPLER. Han var også helt klar til å stå der og peke på eksemplene. Vi kan faktisk si om Churchill det som han selv skrev om Rosebery: at 'fortiden sto alltid ved albuen hans og var den rådgiveren som han stolte mest på. Han synes å bli ivaretatt av lærdom og historie, og å bringe en duft av oldtidens storhet med seg inn i aktuelle begivenheter.'

"Ingensteds kommer dette enklere til syne enn i 'Grand Tema' som Churchill benyttet seg av i historien sin om *Den andre verdenskrigen*: 'I Krig: Beslutsomhet; I Nederlag: Utfordring; I Seier: Storsinnethet; I Fred: God Vilje.' HAN LESTE HISTORIE SOM ET OVERVELDENDE MORALSK SKRIFT, og for ham var skriften, om ikke guddommelig inspirert, i det minste *autoritær*. Og mer, den var rett frem og enkel. Historie var en kamp mellom riktige eller gale krefter, frihet og tyranni, fremtiden og fortiden. Med stort hell var Churchills eget folk - 'denne øyrasen' som han kalte dem - på siden med rett, fremgang og opplysning; også med stort hell, var det gitt ham å spenne disse dydene på seg som en rustning i kampen for en rettferdig sak.

"Hvis HISTORIE VAR FILOSOFI LÆRT VED EKSEMPEL, hvilke leksjoner lærte den? ...

"For det første: historien var ikke bare jakten på inaktive timer, men var, i seg selv, filosofi, og riktig lest, FULLT UTRUSTEDE KURS SOM STATSMENN KUNNE GRUNNE PÅ OG ANVENDE.

"For det andre: HISTORIEN VAR BÅDE MINNE OG PROFETI. Den ga råd og trøst på LANG SIKT både mot fortiden og fremtiden. Siktemålet av tidene som menneskene på en eller annen måte hadde utholdt, og overlevd, tilførte studenten tålmodighet, ydmykhet, og mot; utsiktene til velstand som, og

således for tusen år, kunne uttale dommen om at en generasjon hadde gitt en nasjon 'dets fineste time' og OPPMUNTRET TIL BESLUTTSOMHET OG HÅP, OG STYRKET EVNEN TIL Å MØTE KRISSER SOM SYNTES Å VÆRE UOVERSTIGELIGE.

"For det tredje: historien fulgte store sirkler: De samme temaene gjentok seg, igjen og igjen, det samme dramaet utspilte seg, fra slekt til slekt; og siden menneskene på en eller annen måte hadde overlevd omskiftingene i fortiden, var det grunn til å håpe at de kunne overleve de i nåtiden og fremtiden. Slik hadde Storbritannia kjempet fire ganger for å redde Europa fra grepet til en tyrann - Louis XIV, Napoleon, Kaiser William og Hitler - og fire ganger hadde Storbritannia greid å redde Europa og, med det, frihetens og rettferdighetens sak. Her var et GJENTAGENDE MØNSTER som spådde vel for fremtiden til 'denne øyrasen,' og menneskeheten, for, slik Churchill så på det, var menneskenes velferd uløselig sammenvevd med den til de engelsktalende folkene.

"For det fjerde: historien bar vitne om den AVGJØRENDE BETYDNINGEN TIL NASJONAL KARAKTER, FOR KARAKTER VAR LIKE VIKTIG FOR ET FOLK SOM FOR ET INDIVID, OG ENHVER NASJON MÅ VÆRE PÅ VAKT FOR Å FORSVARE OG PRESERVERE DEN. Churchill tvilte ikke på at enhver nasjon hadde en spesiell karakter, og ettersom han betraktet den lange buegangen av århundrene, ble han ledet til en femte konklusjon, at det var, over alt, den engelske karakteren som hadde lyst opp tidens ganger, flimret nå og da, men for det meste ren og klar og til og med lysende - den engelske karakteren og den til Englands datternasjoner rundt hele kloden." I dag er karakter ikke en gang viktig nok til å fremme som en politisk sak i Storbritannia og Amerika!

Commager fortsatte: "Fra alt dette kommer en sjette lærdom, at testen på storhet var politikk og krig. ...

"'Kamper,' skrev han i *Marlborough*, 'er hovedmilepæler i verdslig historie. ... ALLE DE STORE KAMPENE I HISTORIEN

HAR BLITT VUNNET VED OVERLEGEN VILJESTYRKE fraristet seieren som er innen rekkevidde mot alle odds.' [I Israels nasjoner i dag, har Gud BRUTT NED VILJESTYRKEN (3 Mosebok 26:19).] Og andre steder konkluderte han kategorisk at 'MENNESKERASENS HISTORIE ER KRIG.' Lik de statsmennene som han beundret mest, Marlborough, Chatham, Wolfe, Clive, Washington, Lee, var han selv en krigsleder; alene blant store krigsledere, var han en stor krigshistoriker.

"Historien - ikke minst krigshistorien - lærte en sjuende lærdom, og lærte det ikke bare til Churchill men *gjennom* ham: DEN AVGJØRENDE BETYDNINGEN AV LEDELSE" - en annen katastrofal svikt i Storbritannia og Amerika (Jesaja 3:1-4).

Manfred Weidhorn, sa dette om Winston Churchill i boken sin *Sword and Pen*: "I et forsøk på å VURDERE DEN ULTIMATE BETYDNINGEN AV HENDELSER, strever Churchill med problemet til historisk perspektiv. Hendelser har en betydning på den tiden som de hender, og en annen når de har blitt en del av historien."

Det er mange som har kalt herr Churchill en *profet*. Her er den viktigste grunnen: Han prøvde "å vurdere den ultimate betydningen av hendelser" i et *historisk perspektiv*. Alle mennesker er svake på detteområdet, men vi må streve med å se ikke bare nåtiden, men også fortiden og fremtiden.

Herr Churchill sa også at JO LENGRE DU SER TILBAKE I FORTIDEN, DESTO LENGRE KAN DU SE INN I FREMTIDEN.

Det vi virkelig trenger er *Guds perspektiv*. Vi skulle unngå menneskeresonnering (2 Korinterne 10:5). I stedet skulle vi resonnerere med Gud (Jesaja 1:18).

MEIN KAMPF

I 1930årene var folk flest nærmest fullstendig uvitende om Adolf Hitlers grand design. Det er fordi de var uvitende om

Hitlers egen historie. Han hadde lagt ut masterplanen sin i boken sin, *Mein Kampf*.

Rundt 50 millioner mennesker ble drept i Andre verdenskrig. Hvor mange liv kunne ha blitt reddet hvis vi hadde lest og gitt akt på *Mein Kampf*, og deretter brukt makten vår til å stoppe Hitler før han kunne gjøre så mye skade?

Russerne inngikk en pakt med Hitler i begynnelsen av Andre verdenskrig. Verden var alarmert. Russerne var glade, selv om de ikke skulle ha vært det. Hitler hadde skrevet i *Mein Kampf* at han måtte beseire Sovjetunionen. De var enten uvitende om Hitlers historie eller de trodde ikke på det han sa og skrev.

Som de fleste vet, marsjerte Hitler senere inn i Sovjetunionen.

TIL SLUTT TRODDE VERDEN HITLER DA *MEIN KAMPF* BLE EN SKREMMENDE REALITET!

Hvor viktig er det å lære den historien?

På samme måte skrev og snakket Osama bin Laden om hvordan han ville angripe og terrorisere Amerika. De fleste av folket vårt ignorerte krigserklæringen hans. Da han bombet World Trade Senteret i 1993, kjente vi fortsatt ikke til, eller trodde på truslene hans, selv om det var første gangen Amerika noensinne hadde blitt angrepet av terror fra innsiden av dets grenser. Det var ikke før terrorister rammet Amerika 11. september 2001, at vi *endelig* trodde bin Ladens taler og skrifter.

Den store tragedien er at vi har lært lite, hvis noe, fra de slu historiene til Hitler eller bin Laden.

Herr Churchill advarte i nærmere et helt tiår om Adolf Hitler, og de britiske og amerikanske folkene nektet å høre. Sivilisasjonen var nesten hinsides å bli reddet da virkelighetens gongong rammet! NASJONENE VÅRE TAPTE NESTEN ANDRE VERDENSKRIG FORDI VI AVVISTE CHURCHILLS ADVARSLER FOR LENGE!

VÅR MANGLENDE EVNE TIL Å LÆRE FRA HERR CHURCHILLS ADVARSLER I 1930ÅRENE, ER MED PÅ Å LEDE SIVILISASJONEN INN I EN ATOMKRIG!

Dette er det *historiske perspektivet* vi må ha.

Lederne våre viser stadig en besettelse med sine "nye" og "moderne" ideer - ideer som det har blitt *bevist* gang på gang gjennom hele historien er SVIKT - og FORAKT for historie og tradisjon. Det er et farlig problem - DET ER DEN SLAGS TENKEMÅTE SOM ØDELEGGER NASJONER!

I de senere årene har Amerikas ledere stadig *presset* på Tyskland for å få dem til å dominere Europa - noe som demonstrerer den ytterste forakt for ekstremt nyere historie! (Fakta er virkelig sjokkerende. For å lære mer om dette viktige temaet, be om det gratis heftet mitt *Germany's Conquest of the Balkans*.)

Løsningen ligger ikke i å være liberal eller konservativ. De liberale tror på *individualisme*, noe som ofte betyr at de stoler på sin egen menneskeresonnering. De konservative tror at folk skulle lære fra historien, men Gud blir ofte utelatt i bildet. Hverken liberale eller konservative stoler på Gud slik de skulle. Altfor mange av synspunktene deres er anti-Gud, og det er den verste pesten av alle. Generelt har de lært farlig lite fra verdslig historie eller Bibelhistorie.

Historiens lov er imidlertid fremdeles der. Livet vil bli ekstremt vanskelig hvis vi ikke lærer denne uforanderlige HISTORIENS LOV.

Gud forberedte Winston Churchill til å redde den vestlige sivilisasjonen i Andre verdenskrig. Det er ingen slik mann som blir forberedt til å redde oss fra Tredje verdenskrig. Men *Gud* sender en advarsel om en kommende atomkatastrofe!

Vårt advarende budskap er fra den store Gud. Og du kan bevise det. Vil du?

KONTAKT INFORMASJON

Hvis du ønsker å bestille litteratur fra Guds
Filadelfiakirke, eller be om besøk fra en av prestene våre:

POSTADRESSER VERDEN OVER

De forente stater: Philadelphia Church of God,
P.O. Box 3700, Edmond, OK 73083

Canada: Philadelphia Church of God,
P.O. Box 400, Campbellville, ON L0P 1B0

Caribbean: Philadelphia Church of God,
P.O. Box 2237, Chaguanas, Trinidad, W.I.

England, Europa og Midt-Østen:
Philadelphia Church of God, P.O. Box 16945,
Henley-in-Arden, B95 8BH, United Kingdom

Afrika: Philadelphia Church of God, Postnet Box 219,
Private Bag X10010, Edenvale, 1610, South Africa

Australia, Stillehavsoyene, India og Sri Lanka: Philadelphia
Church of God, P.O. Box 293, Archerfield, QLD 4108, Australia

New Zealand: Philadelphia Church of God,
P.O. Box 6088, Glenview, Hamilton 3246

Filippinene: Philadelphia Church of God, P.O. Box 52143,
Angeles City Post Office, 2009 Pampanga

Latin-Amerika: Philadelphia Church of God, Attn: Spanish
Department, P.O. Box 3700, Edmond, OK 73083, United States

KONTAKT OSS

E-mail: brev@Trompeten.co

Besøk oss online: www.Trompeten.co

HISTORIE SOM BLE PROFETI

De tidligere profetene – de bibelske bøkene om Josva, Dommerne, Samuel og Kongebøkene – er mye mer enn en historisk opptegnelse. De var grundig gransket, nedskrevet, redigert og bevart ved guddommelig inspirasjon for å tilveiebringe leksjoner som er spesielt relevante for vår tid. Den inspirerende historien om Israels monarki ligger dem på hjertet, fra dets inspirerende begynnelse til dets gullalder – og dets bevarelse til tross for forfall og fangenskap. Denne boka viser at denne tronen fortsetter til denne dag, og at Gud forbereder folk for kongeverdighet som en del av den kongelige slekten. Denne boka vil lære deg:

■ Hvordan knuse kjempene dine og vinne ditt livs kamper; ■ Hvordan en liten hær kan lykkes mot alle odds; ■ Hvordan bli styrket i stedet for overvunnet av prøvelser; ■ Hvordan overvinne motløshet; ■ Hvordan få flere mirakler i livet ditt; ■ Hvordan tro gjør deg modigere og tryggere; ■ Hvordan lojalitet til en god sak kan få deg forfremmet; ■ Hvordan du kan unngå en av de verste syndene du kan begå; ■ Hvordan blåkopian for et suksessfullt college begynner med barneoppdragelse; ■ Hvordan riktig utdanning kan vende en nasjon rundt; ■ Hvordan bygging kan herliggjøre Gud; ■ Hvordan stråle mer av Guds lys i en mørk verden; ■ Og mange andre verdifulle leksjoner i kongeverdighet.

GERALD FLURRY er ledende pastor i Guds Filadelfiakirke. Han er forfatter av nærmere 50 bøker og hefter, sjefsredaktør for nyhetsbladet *the Philadelphia Trumpet* og presenter for fjernsynsprogrammet *the Key of David*. Han grunnla Herbert W. Armstrong College i Edmond, Oklahoma, og Armstrong Internasjonale Kulturstiftelse, en humanitær organisasjon som sponser kulturelle

begivenheter og arkeologiske aktiviteter i Jerusalem.